SOME PAGES IN THE ORIGINAL CONTAIN FLAWS AND OTHER DEFECTS WHICH APPEAR ON THE FILM

Digitized in 2006
by
Thrinaina Informatics Ltd, Secunderabad, A.P., India.
(http://www.thrinaina.com)

From the original owned by
Sundarayya Vignana Kendram
and its partner Institutions

as part of the
British Library Endangered Archives Programme
supported by the
Lisbet Rausing Charitable Fund

Except for individual research purpose
any reproduction should be made with
written permission from the

Sundarayya Vignana Kendram,
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampally, Hyderabad - 500 044
Andhra Pradesh, India

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United States (Title 17, United States Code) and of India (Copyright Act of 1957) govern the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United States extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that photocopy or reproduction is not to be used for any purpose other than private study, scholarship, or research. If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of "fair use," that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United States or India.

రామానుజయ్య, బుక్కపట్టణము

గృహస్థాశ్రమ రహస్యములు

మదరాసు, 1928

Record no. 645

Rāmānujayya, Bukkapaṭṭaṇamu

Gṛhasthāśrama rahasyamulu

Madarāsu, 1928

Record no. 645

SUNDARAYYA VIGNANA KENDRAM
1-8-1/B/25/A, Bagh Lingampalli
Hyderabad – 500 044, Andhra Pradesh, India

Bibliographic Record Target

రామానుజయ్య, బుక్కపట్టణము.

గృహస్థాశ్రమ రహస్యములు / శ్రీమాన్ బుక్కపట్టణము రామానుజయ్యగారిచే బరిశోధితము.- మదరాసు : వాసన్ పుస్తకశాల, 1928.

6, 233, (1) p., (6) leaves of plates. : ill. ;18 cm.

Record no. 645

Rāmānujayya, Bukkapaṭṭaṇamu.

Gṛhasthāśrama rahasyamulu / Śrīmān Bukkapaṭṭaṇamu Rāmānujayyagāricē bariśōdhitamu.- Madarāsu : Vāsan Pustakaśāla, 1928.

6, 233, (1) p., (6) leaves of plates. : ill. ;18 cm.

Record no. 645

35 mm microfilm

Image placement: IA IIA IB IIB **Date filming began:** 23 January, 2006

MYSTERIES OF WEDDED LIFE.

గృహస్థాశ్రమ రహస్యములు.

పెక్కు హాఫ్‌టోన్ పటములతోఁ గూడినది. 4021

శ్రీమాన్ బుక్కపట్టణము రామానుజయ్యగారిచేఁ

పరిశోధితము.

వాసన్ పుస్తకశాల,

కాపిరైట్] మదరాసు. [వెల రూ 1-8-0.

1928

Roja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus,
Taramani, Chennai - 600 113, India.

4027

విషయసూచిక.

ఉపోద్ఘాతము.

ఈగ్రంథమును రచించుటకుఁ గలకారణములు- స్త్రీలు
హస్థాశ్రమధర్మముల నెఱుఁగు టావశ్యకము-మన దేశపు
్రలస్థితిగతులు - గృహస్థాశ్రమం బన నేమి? - సన్న్యాస
నఁగ నేమి? గృహస్థాశ్రమంబున నుండి మోక్షము పొందు
ట్లు? గృహస్థాశ్రమరహస్యముల నెందులకు ప్రతి స్త్రీయుఁ
రుషుఁడును దెలిసికొనవలయు?

మొదటి భాగము.

మొదటిప్రకరణము.

లజ్జ.

లజ్జ యనఁగా నేమి?-ప్రేమకు లజ్జకుఁ గలసంబంధము-
సనోవా వ్రాసినవిషయము - రనూస్ అను పాశ్చాత్య
ంతయొక్క యభిప్రాయము-లజ్జకు దుస్తులకుఁ గల సంబం
ము-ఎద్దానిచే లజ్జ గలిగెను?-పాశ్చాత్య దేశములలో లజ్జ
సువ్యగముగఁ గనఁబడుచున్నది.-జర్మనీ దేశములోని దిగంబర
ంషము - దానిఁగూర్చి హావ్లక్ ఎల్లిస్ వెలిపుచ్చిన యభి
ాయములు-ఆఁడుకుక్క మగకుక్క- లజ్జచే స్త్రీలు పొందు
భములు లజ్జగలవనితయే యెక్కువసుఖము నొడఁగూర్పఁ
ది- స్త్రీలహీనస్థితికిని లజ్జకును గల సంబంధము.

రెండవ ప్రకరణము.

వివాహము - అనురాగము.

స్త్రీపురుషులస్వభావగుణము - వివాహమాడు టెందు

లకు-బాల్యవివాహముచేఁ గలుగుహాని-తలిదండ్రులధర్మము-జ్ఞానవంతు లగు బాలికాబాలకులు పొందు దుఃఖములు-వివాహ మాడువారి చెడుమనోభావములు - వివాహయుక్త వయస్సు - 'డాక్టరు గోర్' గారియొక్క చట్టము-బాల్యవివాహముచే ఆయుఃక్షీణము - ప్రస్తుతము వీరులతో నిండిన దేశమెద్ది? ఎందుచే?-ముసలివాఁడు వివాహమాడుట న్యాయమా? ప్రతివారును తమకు తగిన భార్యనో భర్తనో వరించు టెట్లు?-స్త్రీలను కొను దేశములేవి? ప్రేమ యనఁగానేమి?-ప్రేమకు కామమునకుఁ గల భేదములు - విధవావివాహమును గూర్చిన యభిప్రాయములు - ఋతుమర్మము- స్త్రీ లేకాలమునందు పురుషసంయోగమును కోరుదురు? - స్త్రీలమనోభావములఁ దెలిసికొను టెట్లు?- పురుషు లనుసరింపవలసినవిధులు- స్త్రీల కామ మెట్టిది?-ఋతుకాలమునకును సంయోగముకోరుటకును గలసంబంధము - నెలకు స్త్రీల కెన్నిమార్లు కామోద్రేకము గలుగును?

మూఁడవ ప్రకరణము.

జీవితపు వింతలు వినోదములు.

కామ మెచ్చట జనించునో యచ్చటనే కష్టము గలుగును - అనాగరికు లెట్లు వివాహమాడెదరు? ప్రేమ గలవారేల యొకరి నొకరు హింసించెదరు?-ఇందులకు కారణము-ఈచేష్ట యే స్త్రీయందున్నదో ఆమె కాముకి యై యుండును. పూర్వకాలమున జరిగెడువివాహములు - రూపలక్షణముగలపురుషునికంటె నెక్కువగా ధైర్యబలములుగలపురుషు

లనే స్త్రీలు కోరెదరు- స్త్రీలు పురుషులకు శీఘ్రముగా లొంగుటలేదు. ఎందులకు?- యుద్ధములో బాహుబలమును జూపి వివాహమాడుట-కామసుఖములఁగూర్చి పలుదేశముల స్త్రీలు నుడివినయభిప్రాయములు-సంయోగకాలమున గిచ్చుట, కఱచుట మున్నగు చేష్టలు- ఈవిషయముఁగూర్చి లన్‌డన్ మాజిస్ట్రేట్టు నుడివిన యభిప్రాయము-హంతకుల నెందులకు స్త్రీలు కోరెదరు? 'ఇటాలి' దేశపు స్త్రీయొక్క అభిప్రాయము-కఱచువాడుక యెట్లు గలిగెను?-కామశాస్త్రము.

నాలవ ప్రకరణము

స్త్రీసంబంధమైన విషయములు.

స్త్రీలు దేహదార్ఢ్యము గలవారుగ నుండవలయు-ఆహారవిషయములు——కాఫీ, టీ మున్నగువానిచేఁ గలుగు హానులు-పొగాకు సారాయి-జీవధాతువు నష్టమగుట-శయనగృహము-అద్దాని ఆరోగ్యవిధులు- ఋతుకాలమునఁ గలుగు బాధ-స్త్రీ లెట్లు ప్రవర్తింపవలయు?- స్త్రీరోగములు-యుక్తకాలమున ఋతువు గాకపోయిన నెట్లు ప్రవర్తింపవలయు? ఋతుకాలమున స్త్రీ లెట్లు ప్రవర్తింపవలయు?-ఋతుకాలమున స్త్రీల నేల ఒంటరిగా వదలిపెట్టఁగూడదు?- వ్యభిచారము.

ఐదవ ప్రకరణము.

శాంతిముహూర్తము.

పురుషులకోరికలు - ఇంద్రియనిగ్రహముచేఁ గలుగు చెడుగులు- ఇంద్రియనిగ్రహముగలవా రగు టెట్లు?- యుక్త

కాలమునఁ గాక ఇతరకాలమున నెట్లు కామము గలుగును? యువతులు తమకు శరీరశాస్త్రజ్ఞానము లేకయుండుటచేఁ గలుగు హానులు-సమకాలమున కామోద్రేకు లగుట- ఇందుచేఁ గలుగులాభాలాభములు- సంయోగకాలమున నుండి నట్లుండి వేఱుగుటచేఁ గలుగు హానులు-నిద్రకు స్త్రీపురుషసుఖములకుఁగల సంబంధము-భార్య భర్తను ద్వేషించుటకుఁ గారణము-దిగంబరత్వముచే వశము చేసికొనుట- మహమ్మదీయ స్త్రీలదుస్తులు.

ఆఱవ ప్రకరణము.

దంపతులు-జనసమూహము.

పరస్పరానురాగము ముఖ్యము- ఖ్యాతిఁ జెందుటకు మార్గములు- విద్యావాసన లేని స్త్రీలు- గాంధిమహాత్ముఁడు అతని ధర్మపత్నియు - భార్యకోరికలను పూర్తిఁజేయించుట- భార్యాభర్తల పరస్పరానురాగము- స్త్రీలను కేవలము హీనలుగ భావించుట - నాయికానాయకులందు పరస్పరసందేహము-వేశ్యలు-భార్యలు భర్తలయెడ యెట్లు ప్రవర్తింపవలయు?

రెండవ భాగము.

ఏడవ ప్రకరణము

గర్భధారణపూర్వస్థితి.

గృహస్థాశ్రమమం నుండియే సన్న్యాస మవలంబించుట- సమకాలమందు కామోద్రేకు లగుటచే బ్రహ్మజ్ఞానముఁ బడయుట- వేఱొక ఆత్మ నుత్పత్తిఁ జేయుట-మాంసాహారము

న్యాయమా? మెలఁకువతో సంయోగముచేయుట- గర్భిణుల 'బయకలు'-ధరించు దుస్తులు - గర్భముగాకుండుటకుఁ గారణములు - వారి దేహములోని వ్యాధులు- గర్భము దాల్చు కాలము - దుర్బలులు చింతామణిలేహ్యము నుపయోగింపవలయు ననుట -కొన్ని యసంభవములు-శిశుమరణ సంఖ్య.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము.

ఇష్టానుసారముగ సంతానముఁబడయుట.

వివాహము సంతానముకొఱకా?- ఆత్మార్థైక్యము

శిశువృద్ధి గర్భచిహ్నములు-బట్టలవిషయమున శ్రద్ధ-గర్భిణుల ఆహారవిధులు- మితభోజనము-మితమగు దేహపరిశ్రమ-మనము కోరురీతిగ సంతానముఁ బడయఁగలమా? - భర్త యనుసరింపవలసిన విషయములు- గర్భకాలమున సంయోగము సలుపవచ్చునా?-త్రాగపోతుతనముచే మృగస్వభావము ప్రబలుట- వారికి జనించు బిడ్డలు త్రాగుపోతులుగనే యుందురు- గర్భకాలపు వ్యాధులు-అద్దానికి చికిత్స-గర్భిణులకు ఫలాహారము మంచిది. ప్రసవకాలము తెలిసికొను టెట్లు?- స్త్రీలు 'తల్లి' అనుటకెట్లు తగినవారు.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

గర్భముధరించుట-గొడ్డాలితనము.

పురుషులకంటె నెక్కువగా స్త్రీలు సంతానమును బడయఁ గోరెదరు.- సంతానము గలుగకుండుటకు ముఖ్యకారణములు-స్త్రీపురుషుల గొడ్డాలితనము- అద్దాని నెట్లు పోఁగొట్టుకొనవచ్చును?- శిశుమరణము-నల్లమందు గంజాయి

ముఖ్యవిరోధులు- పురుషశక్తి లేని పురుషులు అన్యాయవివాహముల జేసికొనకుండుట మంచిది జీవధాతువు నశించుటచే గర్భము దాల్చుటలేదు.

పదియవ ప్రకరణము
గర్భధారణహీనత.

ఈగ్రంథమందీవిషయము తప్పక చర్చింపఁబడవలయు- డాక్టర్ ఆర్‌తర్ ఆల్‌బర్టు-దేశోద్ధారకులకు ఇదియు నొక ముఖ్యప్రశ్న-శిశువులు జనింపవలయు, జననము తగ్గవలయు సంతానముఁ బడయుటకే వివాహ మేర్పడినది కాదు-ఎక్కువ సంతానము గలుగుటచే బీదల కష్టము లధికమగుట- శిశూత్పత్తిని తగ్గించుటచే దేశ మెట్లు మహోన్నతిఁ జెందును? హాలండు దేశములో నుండు విధులు- రబ్బర్ యంత్రములు హిందూదేశపు స్త్రీ లంగీకరింతురా?

పదునొకండవ ప్రకరణము.
వార్ధక్యము.

వృద్ధస్త్రీల మనోభావము-శరీరమందు మార్పులు-ఋతుకాలప్రారంభము, అంత్యము - ఋతువుకపోవుటచేఁ గలుగు వ్యాధులు-వీనిని బోఁగొట్టు నుపాయములు-వృద్ధులు కాలమెట్లు వ్యయము జేయవలయు? కుటుంబములలో ఐక్యము చెడుటకు కారణములు-వయస్సునందు దంపతులకు పది సంవత్సరముల కెక్కువ భేద ముండఁగూడదు- వివాహాయుక్త వయస్సు.

C.N. Morgan

గృహస్థాశ్రమరహస్యములు.

ఉపోద్ఘాతము

సోదరసోదరీమణులారా !

ఇంతదనుక కేవలకల్పనాకథల రచించుటయందే కాలము పుచ్చుచుండిన నేను, ప్రస్తుతము గృహస్థాశ్రమ ధర్మరహస్యములఁ గూర్చి ప్రశంసించుటయందు మీ కపరిమితాశ్చర్యము జనించు నన, అతిశయోక్తి గాదు. ఇందుల కసంఖ్యాకము లగు హేతువు లెన్నియో యున్నను, ఒకటి రెండు ముఖ్యాంశముల మనంబునఁ దలఁచి, కడుంగడు మోదముచే నీచిట్టిపొత్తము రచింపఁ గడంగితి. ప్రతి విషయమునందు రహస్యములు వ్యాప్తిఁ జెందియుండు నిక్కాలమున, ఇయ్యది రహస్యంబు, మఱియొండు బహిరంగ మని తెలియమిచే, ఒక్కొక్క కర్జమునందు నతిగూఢముగా ప్రవర్తించుచు, తమ సంతతివారిని సహితము, వారి ననుగమించునట్లు ప్రోత్సహించుచున్నారు! మర్మ మన నేమో యెఱుంగు టెల్లరకుఁ దెలియఁదగిన విషయంబ. ఇట్టి ''మర్మ''మను విషయమును ప్రప్రథమమున నేర్పఱచినవారు, సమయస్ఫూర్తిగ నద్దాని గమనింపవలయు నను వారలే కాని, స్వలాభాపేక్షకు లెంతమాత్రముఁ గా రని నానమ్మకము. మన దేశీయులు ''రహస్యము-రహస్యము'' అనుచు ప్రతివిషయమున నద్దాని నారోపించి, తన్మూలమున దేశపురోభివృద్ధికి జనించు నాటంకముల లెక్కింపకుండు టతిశోచనీయము. ఇట్టి చెడుగుల నరసినకొం

దఱు గ్రంథకర్తలు, వానిని నిర్మూలముసేయఁదలఁచి రహస్యజయముఁ గూర్చి తాము విరచించిన గ్రంథము లతిగూఢము లై యుండుట, మీ కెల్లరకు విదిత మైన విషయమే. అట్టి గ్రంథములను పఠించుటలో నానందాబ్ధి నోలలాడు నాయికానాయకుల సంతోషము తమ కబ్బు టెన్నఁడో యని చదువరులు వాపోవుచు, మనోవ్యథలను గల్పించుకొనెడి వారు. కావున, అట్టి పొత్తముల వ్రాయుటకంటె, చదువరులకు ''స్త్రీపురుషుల పరస్పరానురాగము''ను విశదీకరించుచు మన్మిత్రవర్గమున కానందముఁ గూర్చు నీ గ్రంథమును వ్రాయుటయే నాముఖ్యకర్తవ్యం బని తలంచెద. ఈవిషయము నామూలాగ్రముగఁ దెలుపఁ బ్రాజ్ఞులే వలంతులు.

గృహస్థాశ్రమధర్మము లతిగూఢములుగఁ గప్పిపుచ్చఁబడినందుచే, హిందూదేశ మిట్టి దురవస్థకు లోనైనది. స్త్రీపురుషజాతులలో ముందు పేర్కొనఁబడినజాతి కేవలము కూడు గుడ్డలయందే మగ్న మగుచున్నది. ఈకారణముచే మాతృదేశమునకు వన్నె తగ్గుటయే గాక లెక్కకు మిక్కుటమ్మగు అవమానము లనుభవించుట, పురుషులు ముఖ్యముగా గమనించియె తీరవలయు. ''మనదేశములోనే కాదు. ఇతరదేశములలో సహితము స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్య మెక్కువ లే'' దని మనలో కొందఱి యభిప్రాయము. నాగరకత గలదేశమును సరిపోల్చి చూచినచో, ఏప్రదేశమున నిజముగా నాగరకత గలదో అందు స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్య మియ్యఁబడియే యున్నది. ఎందు స్త్రీలకు స్వతంత్రాధికార మించుకేనియు

లేదో, అట్టిదేశము కేవలము అనాగరిక మైన దని వేఱుగఁ జెప్పవలసినది లేదు. కాఁబట్టి మనకంటెను హీనస్థితిలో నుండు వారిని గాంచి, మనము తృప్తి నొంది సంతసించుట, బుద్ధిమాంద్యమువలనిఫలంబు. స్త్రీలకు మనవలె స్వాతంత్ర్య మొసఁగుట యన, రాజకీయోద్యోగములందు వారిని ప్రవేశపెట్టుట యని, నాయభిమత మెంతమాత్రము గాఁజాలదు. జ్ఞానహీన లగు స్త్రీల కట్టి యున్నతపదవుల నిచ్చుట, అనురాగాతిశయముచే బిడ్డ లాడుకొనుటకు కత్తుల నిచ్చుమాడ్కి యనఁదగు. వారికి సమత్వ మీయవలయు నన, మనము వారికి యుక్తమగు విద్యాబుద్ధుల బోధింపవలయు. జీవయాత్రయందు విఫలమనోరథులమగు మనము తదితరకార్యములయం దెందును విజయులము కాఁజాలము. ఇట్టి జీవయాత్రయం దానంద మనుభవింపవలయునన్న, వానికి అతఁడు తనయర్ధాంగియందుఁ జూపెడియపారప్రేమయే హేతు వగు. ఇట్టివివేక మత్యావశ్యకంబు. ''ఈ యనురాగము వృద్ధి నొందు టెట్లు? అందులకు వలయు నుపకరణము లెవ్వి?'' యని ప్రశ్నించినచో, ''వివేకసంపదయే'' యని యుద్ఘోషింపవలసియున్నది. కావున నీ జ్ఞాన మలవఱచికొని వృద్ధిసేయఁ బాటుపడనివారు మందభాగ్యులే యనుట కొండుతార్కాణ మేల ?

జ్ఞాన మనఁగా నేమి ?

స్త్రీలకు స్వతంత్రాధికార మనునపుడే రాజ్యాంగపు పరిస్థితులలో నుద్యోగము లిచ్చుట యని భ్రమింపవలదు. జ్ఞానము గడింపవలయు నన్న మాత్రముననే, విశ్వ

విద్యాలయములందు బియ్యే, ఎమ్, ఏ. యను పట్టపరీక్షలలో
నుత్తీర్ణ లగుటయే యని కొందఱి యభిమతము. తమవఱకు
తాము సుఖ మనుభవించుటకే ప్రయత్నపడక, తమకుటుంబ
స్థులకును ఇతరులకును వలసినంత సాయము సేయ నెయ్యది
యుపయోగించునో, అట్టిదే విజ్ఞాన మని నాయభిమతము.
సర్వజనసమ్మతము. ఇట్టివిజ్ఞాన మార్జించినపిదప, కళాశాలల
కేగుట అతిశ్రేయస్కరము. అట్లు గానిచో, మఱి యెట్టివిజ్ఞాన
ముచేతను, కుటుంబమును తృప్తి నొందింప వలనుపడదు.
అయ్యది కష్టజనితమే. కొన్నాళ్లక్రిందట నే నొక పత్రికను
చదువఁగా దానిలో చెన్నపురియం దిరువురుదంపతు లొకచో
బస చేరి రనియు, వా రిరువురు బి.య్యేవఱకు చదువుకొన్నవా
రనియు, వారిపరిచారకుఁడు హోటలునుండి అన్నము తెచ్చి
యింటిలో నిడి, యేదోపనిమీద పోయి సాయంకాలము ఐదు
గంటల ప్రొద్దునకు రాఁగా, అప్పటివఱకు నాదంపతు లుపవ
సించి రని యొక వృత్తాంతమును జదువుసరికి, నా కత్యాశ్చ
రము పొడమినది. దీనిలో ఆశ్చర్య మేమి? ఇరువురు బి.య్యే
వఱకు చదివినవారలే. సమవిద్యావివేకశీలురే. కాని, వారిలో
వడ్డించువా రెవ రని గొప్పప్రశ్న. భర్తను పస్తు పెట్టి భార్య
యూరకుండెనఁట. కావున పురుషులట్లు, స్త్రీలకును సమ
విద్య గఱపినచో, పై చిట్టికథవలె సంభవించు ననుట నిర్వి
వాదాంశము.

ప్రకృతము పాశ్చాత్యదేశములందు వివాహవిషయ
ములను గూర్చి బోధించు కళాశాలలు పెక్కు లేర్పడి

యున్నవి. వానియందు బోధింపఁబడుపాఠములఁ జదివి కృ
తార్థ లగుబాలికామణులు, వివాహము చేసికొన్నతరువాత
తమనామధేయముతుదను "సి. బి." అను బిరుదును వ్రాసి
కొనవచ్చును. "సి. బి." అను అక్షరములు Certified Bride
అనుటకు బదులు. కళాశాలలో చరిత్రబోధకులు మున్నగువా
రుండుటయే గాక, పై నుదాహరించిన కళాశాలలయందు
వివాహవిషయములను బోధించుటకు ప్రత్యేకబోధకు లున్నా
రు. ఇతరశాఖలకు నొక్కొక బోధకుఁడు నియమింపఁబడి
యున్నాఁడు. ప్రతి బోధకుఁడును బాలికకు వివాహసౌఖ్య
ములను పొందుటకు అనుకూలము లగువిద్యలను నేర్పించును.
ఇందుల కుదాహరణముగ మన స్తత్త్వబోధకుఁడు పురుషుల
యొక్క మనఃస్థితిని గూర్చి వివరముగా బోధించి స్త్రీపురు
షుల మన స్తత్త్వభేదములను వర్ణించి, స్త్రీపురుషు లేకీభావ
ముతో దాంపత్యసుఖము లనుభవించుటకు, తగిన సాధకము
లను బోధించును. గణితశాస్త్రజ్ఞుఁడు బాలికలకు తమసొంత
ఖర్చులను, ఇంటి ఖర్చుల నేరీతిగ చూచుకొన వలయునది
యు, ఎట్లు అప్పులపాలు గాక యుండ వచ్చునదియు బోధిం
చును. అర్థశాస్త్రబోధకుఁడు సాధారణముగా కుటుంబములో
కలుగునటువంటి పెక్కు ఆదాయవ్యయములఁ గూర్చిన ప్రశ్న
లను వాదించును.

సంఘసంస్కర్తయు స్త్రీలకు పురుషులకు ప్రస్తుత మే
ర్పడినచట్టముల పెక్కు క్రొత్తతీర్మానములను గూర్చి బోధిం
చును. ఈ కళాశాలలయందు "వివాహము" అను విషయము

బహుశ్రద్ధతో నేర్పఁబడు చున్నది. వివాహముయొక్క లాభనష్టములను, కారణఫలితములను గుఱించి, ప్రతి చదువరియును తానే అనుభవపూర్వముగ తెలిసికొనును. కేవలము, తియ్యని మాటలచే ఏ పురుషుఁడును ఈ కళాశాలయందు, జదువు బాలికను వివాహము చేసికొనఁ జాలఁడు. వారు అనుభవజ్ఞానము గలవా రగుటచే వ్యర్థపుఁబలుకులకు బేలుపోరు.

మిత్రులారా! ఇటువంటి అన్యోన్యదాంపత్యము సంభవించినచో, వారు తమజీవితములో తమభర్తల నానందాంబుధి నోలలాడఁ జేసి, తాముసు కీర్తి వహింతు రనుట నిస్సందేహము. అమెరికా మొదలగు పశ్చిమఖండములలో నేర్పఁబడు ఆవిద్యయె మన దేశములోను వ్యాపింపఁజేయవలయు నని నాయభిప్రాయము. ఇంతకు పూర్వము నావలె నెందఱో గ్రంథకారులు ఇట్టి సంస్కరణములు గావింప పోరాడిరి గాని యవి ఇంతదనుక నిష్ఫలితములుగా నున్నవి.

మనదేశపు స్త్రీలు ప్రస్తుత మెట్టిస్థితియం దున్నారు, వారికిఁ గలజ్ఞానమును, వారివలన పురుషు లెట్టిసుఖదుఃఖములను బొందుచున్నారు, వారివలన దేశస్థితి యెట్లు బాధింపఁబడుచున్నది, అనువిషయములఁ గూర్చి మనము నిర్మలముగా యోజించినయెడల, మనస్సు దుఃఖసముద్రమున మునుఁగక మానదు. పడఁతులు వృథాకాలక్షేపము చేయుటయందు మిక్కిలి యాసక్తి గలవా రనుటను మనము ప్రతినిమిషమును నిదర్శనముగ చూచుచునే యున్నాము. అయినను లోకములో మౌనవ్రత లగు భార్యలు నున్నారు. వీరిలో నెవరు

ఉత్తమురాండ్రు అని నన్నడిగిన, వీరిద్దఱు నుత్తమురాండ్రు కారు. మూఁగవలె నుండు భార్యయు నిష్ప్రయోజకురాలే. వృథాకాలక్షేపము చేయువారును ఉపయోగము లేనివారే. వీరిద్దఱిలో నెవరిని వివాహ మాడినను, వానిబ్రతుకు చాల శోచనీయ మైనదే యనుట నిర్వివాదాంశము.

మూఁగవలె నుండుభార్యను గలపురుషుఁడు ఆ భార్యయం దించుకసందేహము గలిగియుండుట స్వాభావికమే. "నోరు పని చేయకుండుట మనస్సు ఎక్కువ పని చేయుటవలన" అని కొందఱు తలఁచెదరు. తన అభిప్రాయము వెల్లడింపని భార్యను గూడి సంసారసాగరమును తరించుట మిగుల కష్టము. "భాష తన అభిప్రాయములను మఱుఁగుచేయుటకు తగిన సాధనము" అని యొక గ్రంథకారుఁడు వక్కాణించియున్నాఁడు. అయిన నిది మౌనమువలె ఎక్కువకోపము జనింపఁ జేయదు. మౌనవ్రతమును బూనిన భార్యను గల పురుషుఁడు తన్నుగుఱించి అది వెల్లడిచేయని విపరీతాభిప్రాయములు గొనియున్న దని తలఁచుట స్వభావ మైనదే గదా! అయినను ఈ మూఁగవలె నుండు భార్యలు మూఢురాండ్రై యుండుట అందఱికిని ప్రత్యక్షానుభవమే. వారు భాషింపకుండుట చింతవలనఁగాదు. వారియందు అణువైనను జ్ఞానము లేమిచే తమగుట్టును వెలిఁబుచ్చకుండుటకై మౌనవ్రతమును సాధించెదరు. మూఁగవలె నుండునిట్టిభార్యలను గలపురుషులు తమభార్యలమౌఢ్యము కనుఁగొని అతృప్తిఁ జెందెదరు. తన భార్య రంభవలె రూపవతిగా నున్నను, మూఢమతిగా నున్న

యెడల అతనికి సంతోషము జనించుటెట్లు? ఇఁక వదరుఁబోతు భార్య విషయమును గమనింతము. ఈమెనుగుఱించిన నా యభిప్రాయము కఠోరముగా నుండును. దాంపత్యసుఖములను జెఱచున దీమెయే యని నా నమ్మిక. అనేకులు నాయొద్ద 'వదరుఁబోతుభార్యలను వివాహము చేసికొనఁగూడదు' అను చట్టము కల్పించిన చాల బాగుగ నుండు నని చెప్పియున్నారు.

ప్రతిరోజును రాత్రింబగళ్లు తమ భార్యల నిష్ప్రయోజకపుమాటల వినుటచే నెట్టికష్టములు జనించు ననుట మీరే యూహించుకొనవలయును. వదరుఁబోతుభార్యయందు 'ఓర్పు' అను నవతార మెత్తినను పురుషునియొక్క క్షమ పటాపంచలగును. అట్టిభార్య మనలను పట్టిన 'దయ్యము' అని తలఁపవలయు.

వాస్తవమున సాధారణముగా పురుషులకు స్త్రీలమాటలు రుచింపవు. రుచించుట కవకాశమును లేదు. ఇచ్చట పురుషు లనఁగా జ్ఞానహీను లగుపురుషులు గారు. వివేకసంపన్నులఁగూర్చియే ఇచ్చట చెప్పెదము. ఇంకను పురుషు లందఱును తమ్ముఁగూర్చినమాట లైనప్పుడే తమభార్యలమాటల నాలకింతురు. జ్ఞానము గల భార్య ఏసమయములందు తా నడుగవలసినదాని నడుగవలయు, ఏసమయమందు పురుషునితో భాషింపవలయు, ఏసమయమందు పురుషునిమాట లాలకింపవలయు ననుటను దెలిసికొన్నదియై యుండును. కొందఱు పురుషులు స్త్రీలసామర్థ్యపుమాటల వినుటయం దాసక్తి గలవారై యుండుట నైజము. అయిన నొకవిషయమును జ్ఞాపక

ముంచుకొన వలయును. ఏ పురుషుఁడును తనభార్య మాటలయందు చమత్కారిణి యని ఇతరులవలన వినుట కిష్టపడఁడు. అట్లు వినుటకంటెను "ఆమె అందఱికంటెను రమ్యముగాను అందముగాను నుడువులు ధరించు" ననుట గాని "తనపనిని పూర్తిచేసికొన్న వెంటనే యింటికి మరలె" నను మాటలను వినుటకైన నిష్టపడును.

సోదరీమణులారా! మీలో ననేకు లీనావ్రాయుగ్రంథమును చదువుట తటస్థించును. అట్లు తటస్థించునపుడు నేను పై వ్రాసిన విషయములనుగూర్చి మీరు శ్రద్ధ వహించినచో సంసారసుఖములను హెచ్చుగ ననుభవింతు రనుట నానమ్మకము. దిన మంతయు చాకిరిచేసి యలసటఁజెందియుండు పురుషుఁడు, తాను సాయంకాలము ఇలు చేరినదే, తనమిగత స్వల్పశక్తిని, మీవృథామాటలలో వ్యయపెట్ట నిచ్చగింపఁడు; సాయంకాలము ఇల్లు చేరుపురుషు నలరింప దిన మంతయు జరిగిన పుక్కిటిమాటలను సిద్ధముగ సేకరించియుండు భార్య, గొప్పపొరపాటు చేయునది యగును. ఈ మాటల వినునతఁడించుకసేపే ఓర్పు గలిగియుండును. ఒకరోజు లేకపోయిన మఱియెన్నఁడో అతఁడు కలహించుట నిజము. కనుక స్త్రీలు భర్తలయొద్ద ఎట్లు ప్రవర్తింపవలయు, ఏసమయమునం దెట్లు భాషింపవలయు ననుటను నేర్చుకొన్నవారై దానిని గొప్ప సంపదగా గణింపవలయును.

జీవితములో ఆనందము పొందుటకు వలసినజ్ఞానము పురుషులయొద్దనే యున్నది. అట్టి జ్ఞానసంపద స్త్రీలకు బో

త్తుగా లేదనుట నావాదము గాదు. అజ్ఞానమును వృద్ధిచేసికొనుటకు పురుషులకు పెక్కుమార్గములున్నవి. కాని, స్త్రీలకు అటువంటి సందర్భములు లేవు. అందువలననే వారు చెడిపోవుచున్నారని నామతము. ఇఁకను పురుషులకు అజ్ఞాన మెంతటి స్థితిలో నున్న దనుట పరికింతము.

ఈజ్ఞానము ననుసరించి పురుషులను రెండు తరగతులుగా భాగించి, ఒక్కొకతరగతివారికిని, ఈ జ్ఞానమునకు నెంతదూర మున్న దని కొంత యాలోచింతము. ఆరెండుతరగతులవార లెవ రనః-(1) గృహస్థాశ్రమముకంటెను సన్న్యాసాశ్రమమే గొప్ప దని తలఁచి మోక్షసుఖమును గడింపఁ జూచువారు. (2) గృహస్థాశ్రమమే గొప్పదని తలఁచి ఆనంద సముద్రముననే, నిరత మీఁదులాడువారు.

వీరిలో మొదటి తరగతిలో చేరినవారు ప్రపంచమును త్యజించి అన్నివస్తువులయందు విరక్తిచెంది, నిజమైన సన్న్యాసమును స్వీకరించినజ్ఞానులఁగూర్చి యిచ్చట ముచ్చటించుటకు నేఁ బూనుకొన లేదని ప్రథమముననే మనవి చేసికొనెదను. ఐనను "పులిని చూచి నక్క వాతలు వేసికొనెను" అనురీతిగ, తమ్ము తామే దిద్దుకొనుటకు శక్తిలేని మూఢులు, మోక్షసాధనకై వలసినజ్ఞానము తా మార్జించినట్లును, అట్టి మోక్షమును బొందుటకే తాము సంసారసుఖములను వదలి పెట్టినట్లును చెప్పుకొనెదరు. అట్టిజ్ఞానహీనులను గూర్చియే, యిచ్చట నేను దెలుపఁగోరెద.

మిత్రులారా! గృహస్థాశ్రమ మన నేమి? సన్న్యాస మనఁగా నేమి? గ్రహస్థాశ్రమమనఁగా ఆలుబిడ్డలతో తమజీవితమున కేదియు చెడుపు రానీక, ధర్మమార్గములో ప్రవర్తించుటయే. సన్న్యాస మనఁగా పైఁ జెప్పబడిన జీవితమును వదలి ప్రపంచసుఖములను త్యజించి భోగకరము లగు వస్తువుల యందు నిరాశఁ గొని 'మోక్షము' అను బ్రహ్మానందమును బొందుటకు గొప్పసాధకముగా నుండు జ్ఞానము పొందుటకు ప్రయత్నించుటయే. ఈశ్వరుఁడు ఈప్రపంచములో సర్వజీవులకును శబ్దస్పర్శరూపరసగంధము లనెడి పంచేంద్రియజ్ఞానముల నిచ్చియున్నాఁ డనుట అందఱును ఒప్పుకొనవలసినవిషయమే. కాని, మనుష్యునికి మాత్రము, బుద్ధి యను విశేషజ్ఞానము ఇచ్చియున్నాఁడనుటను ఎల్ల రెఱింగినవిషయమే. ఈ విశేష జ్ఞానము మనుష్యునికి ఉండుటవలననే ధర్మార్థకామమోక్షములను పొందుటకు యోగ్యత గలవాఁ డగుచున్నాఁడు. ఈ నాలుగు పురుషార్థములను చెందుటకు నాలుగు సాధనములు గలవు. అవి బ్రహ్మచర్య, గృహస్థాశ్రమ, వానప్రస్థ, సన్న్యాసము లనఁబడును. ఈ చతుర్విధపురుషార్థములలో కామేచ్ఛను తృప్తినొందింప గృహస్థాశ్రమమే ముఖ్యము. ఈకామమును సాధించుటయే పరమపదమునకు ప్రథమసోపానమని యెల్ల రెఱుంగవలయు. ఏదో మనస్సునకు గోచరము గాని ఆచరణవలన మోక్షముఁ బడసె ననువిషయమును నమ్ముటకంటెను చతుర్విధపురుషార్థములలో నొకటి యగు కామము అనగా కోర్కె యనుభవించి సులభముగా మోక్ష

మును బొందుటకు సాధనము తెలిసె ననుట ఎందులకు నమ్మఁగూడదు? గృహస్థాశ్రమమే మోక్షమును సంపాదించుటకు తగినమార్గ మని, నందిదేవుఁడు మొదలగు మహనీయులు వ్రాసియున్నారుగదా? ఇంకను సచ్చిదానందస్వామి లేమని వ్రాసియున్నారు? "ఆలింగనసుఖమే ముక్తి" అని వేదాంత గ్రంథమే సాక్ష్య మిచ్చుచున్నది. కామసుఖములందు మునిఁగి తేలిననేకాని "చాపల్యము" తీఱ దనియు, గృహస్థాశ్రమ ధర్మము ననుసరించి పొందు భోగమే తుదకు మనుజుని విరాగిని చేసి మోక్షసాధనములందే మనస్సును మరల్చి మోక్ష సామ్రాజ్యము నొసఁగు నని దృఢముగా వ్రాసియున్నారు.

సన్న్యాస మనఁగా, ధర్మార్థము లనిత్యమని త్యజించి, నిత్య మైనట్టిమోక్షమును బడయఁగోరి యోగాభ్యాసము సేయవలయు నని, మానవులు గ్రహించియున్నారు. యోగము సర్వసాధారణము కాదు. కనుక ఇంతదూరము వ్రాయవలసి వచ్చినది. 'యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధ్యాన, ధారణ, సమాధి' అను అష్టాంగయోగముల సాధించి, చలికాలమందు నీళ్లలో మునిఁగియు, వేసవియందు పంచాగ్నిమధ్యను, ఎండవానల ననుభవించుచు, కందమూలములను భుజించుచు దేహమును శుష్కింపఁ జేసి, ప్రాణవాయువును బంధించి, కంఠము హృదయము, నెత్తి, స్వభావము, నాభి' అనువానిలో నెందైనను ఎల్లప్పుడు బుద్ధిని చొప్పించి, పంచేంద్రియములను స్వాధీనము చేసికొనవలయు. ఇంత కష్టపడినను మనకోరిక సాగుట దుర్లభము. ఎందువలన

ననఁగా కష్టసాధ్యమగు ఈయనుష్ఠానములో కొంచెమైనను లోపము గలిగిన, ప్రాణి ఆపదలపా లగుట నిక్కము. ఇది పరిహాసపుమాట కాదు. మనప్రయత్నమునకు విఘ్నము గలిగిన, మనకోరిక యెటు లీడేరఁగల దను తెల్లరును తథ్య మని నమ్మవలయు.

పైఁజెప్పిన లాభమును పొందుదుమో లేదో అను సందేహ మొదవుసన్న్యాసముకంటెను గృహస్థాశ్రమమువలన ఐహికాముష్మికసుఖములు 'కరతలామలకము' అని తెలిసి, గృహస్థాశ్రమము సన్న్యాసముకంటెను గొప్పది యని పెద్దలు వేమాఱు నుడివియున్నారు. ఈముఖ్యాంశమును మఱవరాదు.

"ఒకపురుషుఁడు గృహస్థాశ్రమధర్మములఁ గ్రమక్రమముగా నెఱేగినయెడల బహుకష్ట మగు యోగాభ్యాసములచేఁ బొందులాభములను కడుసులభముగ పొంద వచ్చు" నని పెద్దలు పెక్కుగ్రంథములలో కనఁబఱిచియున్నారు. కనుక 'సన్న్యాసము, సన్న్యాసము' అని చెప్పుకొని పలవించుటకంటెను గృహస్థాశ్రమ మవలంబించి సుఖజీవు లగుదురుగాక.

ఇంతదనుక సన్న్యాసమును గోరువారినిగుఱించి ప్రశంసించితి. ఇఁక గృహస్థాశ్రమము నభిలషించువారినిగూర్చి గమనింతము. కొందఱు గృహస్థాశ్రమము నభిలషించి, కేవలము కామసుఖములందు ఆయుష్కాలమును వ్యయపఱచువారు గలరు. వీరినిగూర్చి చెప్పుటకు ఆదిశేషునికైన నలవియే?

"తనపెఱటిచెట్టు మందున కుపయోగింప" దనుసామెత సామాన్య మైనది కాదు. అది అనుభవజ్ఞానమువలన

వచ్చినది. రతిసుఖమునే కోరు కాముకులు స్వల్పకాలములోనే దానియందు విరక్తి చెంది కష్టములపాలగుట వింత కాదు. ఇంక, ఇటువంటి మనుష్యులు ప్రారంభమునందైనను యథార్థసుఖమును బొందుట సందేహాస్పదము. ఏలనిన, సంసారసుఖము అనుట కేవలము స్త్రీలతో భోగించుటయే నిజమైనసుఖము కాఁజాలదు. అదియే గొప్పసుఖముగ భావించునతఁడు మూర్ఖుఁడగును. నిజమైనసుఖమును బడయుటకు పూర్వమెన్నియో మర్మములను బాగుగ తెలిసికొనవలయు. వీనిని తెలిసికొనిన పిదపనే భార్యాభర్తలు నెమ్మదిగానుందురు. గృహమునందు దుఃఖములను పురుషులతోపాటు సమముగా అనుభవించు స్త్రీలును సుఖమునఁ బాల్గొనిననే కదా పురుషులును ఆనందమనుభవింతురని చెప్పుటకు వీలగును?

ఎవ్వఁడు గృహస్థాశ్రమధర్మములను బాగుగ నెఱిఁగి ఆప్రకారమే నడచి, తన భార్యకు సంతసముఁ గూర్చి తాను సుఖించునో, యాతఁడే పూజ్యుఁడును జ్ఞానియు నగు.

గృహస్థాశ్రమమర్మముల బాగుగ తెలిసినఁగాని రతిసుఖములఁ బొందుట సాధ్యము కాదని నేను వ్రాయుటను జూచి, మీరు "లోకులకు తెలియనట్టి గొప్పరహస్యము లేమున్నవి?" అని ప్రశ్నింపవచ్చును. కాని అట్టివారు ఈపుస్తకమును సమగ్రముగఁ జదివి విషయమును గ్రహింతురుగాక.

మిత్రులారా! గృహస్థాశ్రమధర్మములను బాగుగ తెలిసికొనక మనస్సు వచ్చినరీతిగ కామసుఖములను బొందఁ

గోరుటచే, లోకములో హత్య, దొంగతనము మొదలగునవి అంతకంతకు హెచ్చగుచున్న వనుటకు సందేహము లేదు. దృష్టాంతముగా గృహస్థాశ్రమమర్మములలో నొక్కటియగు 'వివాహమునకు యుక్తవయస్సు' అను విషయమును గూర్చి తెలిసికొనెదము.

యుక్తవయస్సు వచ్చిన యొక స్త్రీని ఒకయువకునకిచ్చి వివాహము చేయవలయు ననుట మన కెల్లరకును తెలిసిన విషయమే. అయినను ఈరీతిగనే యెల్లెడలనుజరుగుచున్నదా? లేదు. మూఁడుకాళ్లముసలివారెందఱో యౌవనవతులగు కన్యలను వివాహమాడెదరు. వీరు దేనికొఱకు వివాహమాడెదరు? "ఇతనికిని భార్య యున్నది" అని యూరివారందఱు చెప్పుకొనుటను విని యానందించుటకే. ఇట్టి ముసలివాఁడొకఁడు తాను వివాహమాడిన యౌవనవతి యగు స్త్రీ కడ నెటువంటిసుఖము నపేక్షించును? ఆ స్త్రీ యితనికి సకాలమందు వండి వడ్డించుట, యెల్లప్పుడు ప్రియముతో వర్తించుట. ఇవియె అతఁడు తన భార్యకడనుండి అపేక్షించుట. అంతియతప్ప, అతఁడు మఱి యేసుఖము నపేక్షించును? కాని నెఱజవ్వనము గల యా స్త్రీగతి యొక్కింత పరికింపుఁడు. ఆయువతి భర్తవలన పొందుసుఖ మెట్టిదనుజ్ఞానము లేకయే, తనజీవితమును గడపును. ఇట్టి స్త్రీలు పరపురుషుల నిచ్ఛగించుట వాస్తవమైనవిషయమే. అయినను వీరు నిందార్హులు గారు. స్త్రీజన్మ మెత్తిన యువతు లూరక కాలము పుచ్చఁగలరా? ఒకవేళ మీభయముచే వారడఁగియుందురని

తోఁపవచ్చును. కాని, వారికామ మెటు లడఁగఁగలదు? దాని నణఁచుటకు మీవలనఁ గాదు, వారివలనను గాదు.

ఇట్లు ముసలివాఁడు వివాహ మాడుటవలనఁ గలుగు ఫల మేమన, జారత్వ మెక్కు డగుటయే. తనభార్య విటుని నుంచుకొనియున్న దని తెలిసికొని ముసలివాఁడు తనభార్య నైనను లేక దానివిటుని నైనను జంపును. విటునిచే నెక్కుడురతిసుఖముల ననుభవింపఁ గోరి, ఆటంకపఱచు తనభర్తను మందు పెట్టి చంపుటకు ప్రయత్నింపవచ్చును. ఇట్టి ఘోర హత్యకు కారణము కామము.

ఇంతదూరము నేను వ్రాయు టెందుల కనఁగా, గృహస్థాశ్రమధర్మములలో నొక్కటి యగు వివాహమునకు యుక్తవయస్సును మాత్రము గమనింపనిలోపముచేఁ గలుగు హానులను మీకు వివరముగాఁ దెలుపుటకే. ఇట్లు ప్రతి విషయమును పరిశీలించి చూచిన, నెవఁడు గృహధర్మముల బాగుగ తెలియునో, యతనిగృహమం దానందము వాసము చేయుచుండును. ఎవని కాజ్ఞానము లేదో, అతనిగృహమున సంతోషము సున్న.

'యుక్తవయస్సు' అను నంశమును గూర్చియే విపులముగ నుదాహరించితి. ఇట్టియంశములు పెక్కులు గలవు. స్త్రీపురుషులసంయోగ మనఁగా నేమి? నెల కెన్నిమాఱులు సంయోగము పొందవచ్చును? సంయోగమునకు పూర్వము ఏయే విషయములను గమనింపవలయు? సురతానంతరము ఏయే విషయముల గమనింపవలయు? అను నీవిషయములను

ప్రత్యేకవిధు లున్నవి. వానిని గూర్చియు వాని నతిక్రమించుటచేఁ గలుగుకష్టములను గూర్చియు నిచ్చట చెప్పుటకు ప్రారంభించినచో, ఈ ఉపోద్ఘాతమే చాల విస్తరించును. అందుచే, పాఠకమహాశయుల కీగ్రంథ మాదర్శక మగుఁగాక.

మిత్రులారా! జీవితజ్ఞానమునకును పురుషులకును గల సంబంధముఁగూర్చి పరీక్షించుటచే మనతీర్మాన మేమి? ఒకతెగవారు జీవితము వదలిపెట్టుటవలన ఈసుఖములను పోఁగొట్టుకొనెదరు. మఱియొకతెగవారు ఈయాశ్రమములో నుండియు, దానిధర్మముల నరయుజ్ఞానము లేనందున కష్టముల పాలయ్యెదరు. పురుషులయొక్క స్థితి యిట్లున్నది. స్త్రీలయొక్క స్థితినిగూర్చి యిదివఱకే నుడివియున్నాఁడ. కేవలము ప్రపంచజీవితముయొక్క జ్ఞాన మిట్టిస్థితిలో నుండఁగ, నిరంతర సంతోషమునొడఁగూర్చు జ్ఞానమునుగూర్చి చెప్పవలయునా? ఎవరును మోక్షసుఖములఁ జూఱగొనఁబోరు.

జీవితమును మంచిత్రోవలోనికి త్రిప్పుటకు వలయు జ్ఞానము బోధించు నుత్కృష్టగ్రంథములను బాలురు చదివి జ్ఞానవంతులు గావలె ననుట తల్లిదండ్రు లొప్పుకొనెదరా? చదువరుల మనస్సును పెడత్రోవలోనికి త్రిప్పి వారిని చెడ్డవారుగఁ జేయుటకు పెక్కుగ్రంథము లున్నవి. ఆ గ్రంథములవలన గ్రంథకర్తలును ప్రకటించువారును లాభము పొందుదురే గాని చదువరుల కేమిప్రయోజనము? అయినను, బాలురను జీవితమునకు సుఖముల నిచ్చుగ్రంథములను జదువనీక యడ్డగించుట వారి కంతకంతకు కీడు సేయుట యగు.

అల్పుఁడ నగు నేను మిమ్ము ప్రార్థించు టేమనఁగా, మీరు బాలురుగా నుండిన, నీగ్రంథము చివరవఱకు చదివి తీరవలయు. ప్రతిసందర్భమందును నేను వ్రాసిన ముఖ్యాంశ ములను గ్రహింపవలయు. మీకు తెలియకయే మీరు చేయు పెక్కుదుష్కార్యములను సమయస్ఫూర్తిగ చూపియున్నాను. అట్టి చెడుకార్యముల నీగ్రంథమును జదివినతరువాత, విడువ వలయు ననుటయే నాప్రార్థన. మీరు నూతన వధూవరు లుగా నుండినయెడల, నూతనసతీపురుషులు ఎట్లు నడుచుకొన వలయు ననుటను ప్రత్యేకప్రకరణమందు వ్రాసియున్నాను. అట్లే తాము ప్రవర్తించుట మంచిది. మీరు మీయందు మీ భార్యలు అనురాగము గలవారుగ నుండఁగోరిన, ఈగ్రంథ మున 'భార్యావశీకరణము' అను ప్రకరణమును శ్రద్ధతో చదువుఁడు. మీకోరిక సిద్ధించుట నిశ్చయము. సోదరీమణు లారా! మీభర్తలు మీయందే బద్ధానురాగులై యుండఁగో రినచో, మీరు గృహమందు ప్రవర్తింపవలసిన పద్ధతులను 'భర్తృవశీకరణము' అను ప్రకరణములో వ్రాసియున్నాను.

ఈగ్రంథమును జదువువారు బాలురు గాక వయస్కు లైనచో, అట్టివారి నొకప్రశ్నయే యడుగవలయు. మీరు మీసంతతివారు సుఖులుగా నుండుటకు కోరెదరా? లేదా? మీ రెంతో కష్టపడి విత్తమార్జించి పెట్టిపోయిన మాత్రముననే, మీసంతతివారు గౌరవముగ జీవయాత్ర సలుపుట సాధ్యము కాదు. మీరు ధన మార్జించుటకు మీయాయుఃకాల మంత యు వ్యయపఱచి యుండవచ్చును. అట్టిధనము నొక్కదిన

మందే వ్యయముసేయ నెన్నియోమార్గము లున్నవి. కావున, మీ సంతతివారు హాయిగ జీవించుటకు ధన మొక్కటే చాలదు. గృహస్థాశ్రమధర్మ మర్మములను, వారు బాల్య మందే నేర్చినఁగాని జీవితమందు సుఖము లనుభవించుట దుర్లభమే. అందుచే మీ రట్టివారి నిటువంటి గ్రంథములను జదువుటయందు ప్రోత్సాహపఱచుటయే ముఖ్యకర్తవ్యము.

సోదరీమణులారా! మఱియొండు విన్నపము. మీలో నొక్కొక్కరును హితులయొద్ద 'గృహస్థాశ్రమమర్మములు' అను నీగ్రంథము చదువుట యావశ్యక మని బోధింపవలయు. ఈగ్రంథములోని ముఖ్యాంశములను మీరు గ్రహించినపిదప, ఇతరుల కీవిషయముల బోధింపవలయు. మీభార్యలు చదువు టకు వ్రాయుటకు నేర్చినవారైనచో వారియొద్ద ఈగ్రంథము నిచ్చి చదువుఁడని ప్రోత్సహింపుఁడు. లేనిచో వారికి మీరై నను ఈవిషయములనుగూర్చి విపులముగ నుపన్యసింపుఁడు. ఈ దేశమందు ప్రతిగృహమందును ఈగ్రంథ ముండుట శ్రేయో దాయకము. ఇట్లు నేను జెప్పుట స్వలాభాపేక్షచేఁ గాదు. మనవా రందఱును సుఖులుగను యశఃకాయులుగను, మన బిడ్డలు ఆరోగ్యవంతులుగను బుద్ధిశాలులుగను, మన దేశము మహోన్నతపదవిఁ జెంది, మనము స్వరాజ్యమే గాక స్వారా జ్య మపేక్షించినను నిట్టి గ్రంథములను దప్పక చదువవల యునని నొక్కి వక్కాణింపవలసి యున్నది. అట్లు గానిచో మనకోరిక లీరిక లెత్తుట దుర్లభము. కనుక మీచిత్తము

లీగ్రంథమందే లయింపఁజేయుటయే దేవదేవుఁడు నాకొసఁగు ముదంబు.

జ్ఞానసంపత్తిచే నలరారు పెద్దలు 'క్షీరము గ్రహించి నీరమును విడుచు రాయంచలమాడ్కి' ఈ నాచిట్టికబ్బము నందలి తప్పులను ద్రోసిపుచ్చి, యొప్పుల గ్రహింతురుగాత మని, వారియందు నాకుఁ గల కృతజ్ఞతాగుణలేశమును వెలిపుచ్చు హృదయపూర్వకమగు వందనశతంబుల నర్పించువాఁడ.

ఇట్లు, విపశ్చిజ్జనవిధేయుఁడు

యస్. యస్. వాసన్.

గృహస్థాశ్రమరహస్యములు.

ప్రథమభాగము.

మొదటిప్రకరణము.

లజ్జ.

'లజ్జ' లేక 'సిగ్గు' అనఁగా నేమి? స్వభావములో ప్రతివారును భయముచేతనో లేక దేనిచేతనో తమయొక్క మర్మస్థానముల నితరులకుఁ గనఁబడకుండ మూసికొనుట సహజము. ఇదియే లజ్జ. ఈ స్వభావగుణము స్త్రీపురుషులకుఁ గలదు. కొందఱు ఈస్వభావగుణము స్త్రీల కెక్కువ యని చెప్పెదరు. కనుక స్త్రీలమనస్థ్సితియందు 'ప్రేమ' అనుటతో లజ్జయును జేరియే యున్నది. ఇట్టి స్వభావగుణ మగు 'లజ్జ' లేక 'సిగ్గు' ఏ స్త్రీయందు లేదో, అట్టి స్త్రీని ఏపురుషుఁడును ప్రేమించుట లేదనుట ప్రత్యక్షానుభవమే. కనుక జీవిత రహస్యములో నెక్కువసంబంధము గల 'ప్రేమకు' మంత్రి వలె నుండు 'లజ్జ' యను మనస్థ్సితినిగూర్చి పెక్కువిషయములను దెలిసికొనుట యత్యవసరము.

స్వభావ మగులజ్జ యే స్త్రీయొద్ద తక్కువగా నున్నదో, అట్టియువతికి పురుషవశీకరణసామర్థ్యము తక్కువ. ఈనిజమును రూపించుటకు పెక్కు ఆధారము లున్నవి. కల్పనాకథలయం

దీసత్యము స్పష్టపడును. ఇయ్యది మన మనుదిన మరయుచున్నాము.

'బరన్' అను గ్రామములో 'గాసనోవా' అను వాఁడు తాను ప్రత్యక్షముగ ననుభవించినవిషయములను వ్రాయుచు ఈక్రిందివిషయమును వ్రాయుచున్నాఁడ. అతఁడు తనవాడుకప్రకారము స్నానము చేయుటకు ఒకగదిలోనికి పోయెను. యౌవనవతి యగు పనికత్తెయు నతనితోఁగూడ పోయెను. గదిలోనికి పోయినతోడనే ఆ స్త్రీ ఆపురుషుని వస్త్రముల నూడఁదీసి తనచీరనును తీసివైచెను. తరువాత అతని దిగంబరశరీరమును శుద్ధి స్నానము చేయించెను. ఆ సందర్భమం దిరువురు మాటలాడక మౌనముగా నుండిరఁట. ఆసమయమందు ఆ స్త్రీ తనమీఁదఁ బడి, రతిక్రీడ సలుపఁ గోరినను అతఁ డంగీకరింప మనస్సు లేనివాఁడై యుండెనఁట. అతఁడు ఆ స్త్రీయొక్క సుందరవదనమును బంగరుపాలిండ్లను ఆమె లేనడుమును జూడక, ఆమె యందకత్తెగా నుండినను సంభోగింపక యుండుటయం దాశ్చర్యము పొడగట్టును. ఇం దాశ్చర్యము మఱియేమియుఁ గాదు. స్వభావసిద్ధ మగులజ్జ యణుమాత్ర మైన నాపరిచారికయందు లేదయ్యె. అందుచే ఆ స్త్రీ పురుషు నాకర్షింపఁ జేయుట కశక్తురా లయ్యె. కాన ఆపురుషుఁడు ఆమెతో రమింప నిచ్ఛగింపఁడయ్యె, ఆ స్త్రీ లజ్జితురా లైనచో, అన్యపురుషునియెట్టయెదుట అంబరవిహీనయై యుండుటకు సమ్మతించునా? తానే బలవంతముగా భోగింపఁ గోరునా? ఈరెండు విషయములచేతనే యౌవనితకు

సిగ్గు లేదనుట తేటపడుచున్నది. 'గాసనోవా' అనునతఁ డామెకు సిగ్గు లేమిచే రమింపఁడయ్యె నని వ్రాయలేదు. అతనికి తోఁచిన విరక్తిని, ఆశ్చర్యమునుగూర్చియే వ్రాసెను. ఎటు లైనను, ఆ స్త్రీకి లజ్జ లేమిచే, నతనికి విరహ ముదయింపలేదఁట. కాన 'లజ్జ' మోహాలతకు మూలమువంటిది. కామమునకు ఆస్పదము లజ్జ యనుట నిర్వివాదాంశము. అట్టి లజ్జనుగూర్చిన పెక్కువిషయముల నెల్లరును దెలిసికొనవలయును.

'లజ్జ' అనుట వనితలకుఁ గలస్వభావమా యని యాక్షేపించువారు కొంద ఱున్నారు. 'వ్యాసి' 'సర్జి' 'రనూస్' అను కొందఱుగ్రంథకర్తలు స్త్రీలకంటెను పురుషుల కెక్కువ లజ్జ యని, నిరూపించుటకు పెక్కుదృష్టాంతముల నిచ్చియున్నారు. ఒకయౌవనపురుషునికంటెను నవయువతి కెక్కువ లజ్జ యుండునట్లు కనఁబడినను, వారు సంసారమునం దెక్కువ యనుభవము నొందినపిదప, స్త్రీకంటెను పురుషుఁడే యెక్కువ లజ్జ గలవాఁ డనుట యెఱుఁగుదురు. మఱియు నిరువురుముగ్గురు బిడ్డలతల్లి యైనయెడల లజ్జను బొత్తుగ వదలిపెట్టును. లేక, లజ్జ తనంతటనే వదలునఁట. పక్షులు కలయుకాలమం దెక్కువ ఱెక్కలు గలిగియుండును. క్రమక్రమముగ ఆఱెక్కలు రాలి పోవుటకు మొదలిడును. ఆలాగుననే గృహస్థాశ్రమములో నుండు స్త్రీయును లజ్జ వదలిపెట్టును.

'రసీన్' అను నారీశిరోమణి పురుషుల మనస్తత్త్వమునకును స్త్రీలమనస్తత్త్వమునకును గలభేదములను గూర్చి

వ్రాసియున్నది. అందు మున్ముందు పురుషులకే లజ్జ యుండెననియు, తరువాత క్రమముగా స్త్రీలు లజ్జ నారోపించికొనిరనియు తెలిపియున్నది. దీనిని నిరూపించుటకు పెక్కు దృష్టాంతముల నిచ్చియున్నది. అం దొకముఖ్యవిషయము నిందు పొందుపఱచెద. 'నాగరికత, నాగరికత' అని చెప్పుకొనుచు జనులకు బోధించుటకు వచ్చినప్రచారకులు దిగంబరులై కాలము గడపు జనులకడ కేగి, వారలు దేహమాద్యంతము కనఁబఱచుట యనాగరికతను వెల్లడించు ననియు, ఇతరులచే గణింపఁబడ రనియు బోధించుచు వచ్చిరి. వారల యుపదేశములచే కాలక్రమమున పురుషులు దుస్తులు దొడుగుటకు ప్రారంభించిరి. అయినను స్త్రీలు మాత్ర మంత శీఘ్రముగా దుస్తులు ధరింపరైరి. ప్రచారకులమాటలలో స్త్రీలు నమ్మిక యుంచలేదు. ప్రస్తుతకాలములో జరుగునొక దృష్టాంతమును బరికింపుఁడు. స్త్రీలు డాక్టరు లగుపురుషులచే తమమర్మస్థానములనుకూడ పరీక్షచేయించుకొనెదరు. పురుషులు మాత్రము డాక్టర్లుగా నుండు స్త్రీలచేఁ బరీక్ష చేయించుకొనరు. ఇటువంటి అనేకదృష్టాంతముల నాధారముగాఁ గైకొని 'లజ్జ' మొదట పురుషులకే యుండె ననియు, కాలక్రమముగా స్త్రీ లవలంబించి రనియు పాశ్చాత్యదేశీయురా లగు ఆనారీశిరోమణి వ్రాయుచున్నది.

మఱికొంద ఱేకీభావముతో, స్త్రీపురుషులు లజ్జ గలిగియే యున్నారు. అయినను ఆలజ్జ స్త్రీల కెల్లప్పుడు లే దనియు, పురుషులకు సర్వకాలమందును గల దనియు చెప్పెదరు.

కొన్నిసమయములందు స్త్రీలు లజ్జయే యవతార మెత్తినట్లు గనఁబడుదు రనియు, కొంతసేపటి కంతయు లజ్జాహీనలవలె నడుచుకొందు రనియు వాక్రుచ్చెదరు. గృహస్థాశ్రమరహస్యములందు జ్ఞానము లేని యొకఁడు క్రీడలకు భార్యను బిలిచినప్పుడు విఫలమనోరథుఁ డై వేఱొకసమయమందు భార్యయే తనమీఁదఁ బడి రతిక్రీడ సలుప ప్రోత్సాహపఱచుటయుఁ గని ఆశ్చర్యము నొందును. లేక యొకవేళ, తనభార్యకు పిచ్చి పట్టిన దేమో యనియు సందేహమొందును. కాని నైజగుణమగు 'లజ్జ' జనుల కెల్లరకుఁ గల దనవలయు.

పాశ్చాత్యదేశపు మనస్తత్త్వశాస్త్రజ్ఞులలో కొందఱు, మనుష్యులు తమశరీరావయవముల మూసికొనుటచేతనే లజ్జ కలిగె నని చెప్పెదరు. మఱికొందఱు లజ్జచేతనే జనులు తమ శరీరావయవములను గప్పుకొనుటకు మొదలిడి రని వాదించెదరు. వీరిలో నిరత మీచర్చ జరుగుచునే యున్నది. పైవాదములం దేది నిజమైనను, లజ్జ యనుట స్వభావగుణము. అది సమయానుగుణముగ హెచ్చుతగ్గులను జెందును.

లజ్జ యను స్వభావగుణము జనులయం దెట్లు వ్యాపించు నను మున్నగువిషయముల గ్రహించుటను, బుధజనజీవితచరిత్రములను, పలుదేశముల చరిత్రములను ఆయాజాతివారి యొక్క వాడుకలను జదువవలయును. కావున నిచ్చట ఆయాదేశములయాచారముల నుదాహరించెద.

'సాలమాన్' ద్వీపములో నుండు 'న్యూ జార్జియన్స్' అనుజాతివారు కేవల మనాగరికులుగ గణింపఁబడెదరు. వా

రును, నాగరికుల మగుమనవలె కొన్నిసందర్భములందు లజ్జను గనఁబఱచెదరు. వారికి లజ్జ బొత్తిగ లేకపోలేదు. వారికి నూలు వడుకుట గాని, బట్టలు నేయుట గాని తెలియదు. ఐనను వారు తప్పక కౌపీనము ధరించెదరు. అందుచే వారి యొద్ద 'సున్నత్' అనువాడుక గలదో లేదో యని చెప్ప వీలు పడదు.

(సామర్‌విల్—1897)

''న్యూహిబ్రిడిస్'' అను జాతివారిలో పురుషులు తమ చిహ్నములను గప్పి యుంచుకొనుటయందు శ్రద్ధ గలవారుగ నున్నారు. ఈయక్కఱ కేవలము లజ్జచే నేర్పడిన దని చెప్పుటకు వీలు లేదు. పురుషునియొక్క దిగంబరశరీరమును మఱియొక పురుషుఁడు చూచినయెడల ఆపద వచ్చు నని తలఁచెదరు. కాఁబట్టి ఈద్వీపములోని పురుషులు తమ చిహ్నములను పదునెనిమిదంగుళములుగ లేక రెండడుగులుగ కనఁబడునట్లు త్రాటినో బట్టనో దానిమీఁదుగఁ జుట్టి, అందుపై 'బెల్ట్' అనుదానిని ధరించెదరు. బీజములు వెలుపలఁ గనఁబడుచునే యుండును.

(సామర్‌విల్ (—1894)

'బూలు' ద్వీపములోని స్త్రీలు మాత్రము తమ అవయవములను మూసికొనెదరనియు, పురుషులు దిగంబరులుగనే యుండెదరనియు చెప్పఁబడుచున్నది. ఈ జాతివారియొక్క నమ్మక మేమనఁగా, మొట్టమొదట దేవుఁడు పురుషులను మాత్రమే సృష్టించెననియు, తరువాత దేవునిభార్య స్త్రీలను

సృష్టించుచున్నప్పుడు ఈశ్వరుఁడు తనభార్యను ఆమె సృష్టించుట చూపు మని యడుగ, నామె రహస్యము వెలిపుచ్చక దాఁచెనఁట. అందుచే స్త్రీలుమాత్రము బట్టల ధరించువాడుక గలిగె నని 'బాస్టియన్' అనునతఁడు వ్రాసియున్నాఁడు.

దక్షిణసముద్రద్వీపములలో నివసించుస్త్రీలు వివాహమాడినపిదప అన్యపురుషులయందు ప్రేమ యుంచుటలేదు. ఎల్లవారును పతివ్రతలే. అన్యపురుషులు వారిని మోహించినను నాగరికులవలెఁ గినుకఁ జెందక వర్తింతురు. అన్యదేశస్థుఁడో లేక తమదేశస్థుఁడో తమ్ము రమింపఁగోరినయెడల తా మవివాహితలు గామని మర్యాదతో బదులుచెప్పి వెళ్లెదరు. లేక 'సాధ్యముకాదు' అని చెప్పెదరు. వారు అట్టి పాతివ్రత్యము నెఱింగినవా రగుటచే, వారిని సమీపించుటకు పురుషులు భయపడెదరు.

(పార్‌స్టర్—1728)

'దాహీత్' అనుచోట జనులు బహిరంగముగనే రతిక్రీడలు సలుపునట్లుగను, భాషించునప్పుడు నోటికి వచ్చురీతిగ మాటలాడువారుగను నుండి రని 1769-వ వత్సరమున 'కాప్టన్ కుక్' స్వానుభవములను వ్రాసియున్నాఁడు.

'బాలిసినీయా' అనుదేశమందు స్త్రీలు పురుషులతోపాటు స్వేచ్ఛగలవారై యున్నారు. అయినను వారు నాగరికజాతులలోఁ జేరినవారు గారు. ఎందువలన ననఁగా, వారు నాముందు, భార్యాభర్తలు రహస్యప్రదేశమున మాటలాడఁ

దగినసరసపుంబలుకుల నాడిరి. దీనివలన వారికి లజ్జ లేదనుట తెల్లమగుచున్నది.

(స్టాన్లి గార్డినర్ మే—1898)

'గినియా'లో నుండు 'ఇన్డియన్సు' అను జాతివారు చిఱుప్రాయమందు దిగంబరులుగ నుండెదరు. తరువాత బట్టలు దొడుగకయుండుటలేదు. బాలుఁడుసహితము మఱుఁగులోనే బట్ట విప్పి వేఱుగుడ్డల ధరించుట యాచారముగా నున్నది.

(డాన్—1883)

'మధ్యబ్రేజిల్' రాష్ట్రమం దుండు జాతివారు తమ మర్మస్థానములను మఱుఁగుపఱచుట కొకవిధ మగు వస్తువు నుపయోగింతురు. దీనిని సహితము వారు ధరించుట ఆయడవులలోఁ దిరుగులాడుజంతువులభయముచేతనేకాని లజ్జవలనఁ గాదు.

(స్టైనిన్—1894)

ఇంకను కొందఱు దేశాటనముఁ జేయువారు చెప్పుట వలన 'అమేజాన్' నదీతీరమున నివసించు జాతివారిలో కొన్ని చోట్లయందు పురుషులు మాత్రము బట్టలు కట్టెద రనియును, స్త్రీలు దిగంబరలుగనే యున్నా రనియును, మఱికొన్ని చోటులలో పైఁ జెప్పినదానికి వ్యతిరేకముగ జరుగుచున్న దనియు, చెప్పఁబడుచున్నది. ఆప్రదేశములకుఁ బోయి వసించుమనుష్యులే దిగంబరముగ నుండి రనునప్పుడు స్వదేశస్థులు వస్త్రహీనులుగ నుండి రనుట నిస్సందేహము కదా?

పెక్కు సంవత్సరములక్రిందట 'పీజియా' జనులు దిగంబరులుగ నుండిరి. అట్లుండియు, వారు లజ్జావంతులుగ నుండిరి. ఈక్రిందివిషయమువలన లజ్జ గలవా రనుట విశదమగుచున్నది. వారు వస్త్రహీనులుగ నుండునప్పు డితరు లెవరైనను వారిని దదేకదృష్టితో చూచినయెడల, వారు తమ శరీరములను గప్పుకొనుటకు ప్రయత్నించెదరు. వారి భాషలో లజ్జ యనుమాటయే లేదు. ఇందులకుఁ గారణము వా రందఱు లజ్జ గలవారుగ నుండుటయే. లజ్జ లేనివా రనుటకు హేతువు లేదు. ఈదేశపు స్త్రీలు తమ మర్మస్థానముల వెలిపుచ్చక యుండుటకు, త్రికోణాకారముగ నుండుచర్మములనే యుపయోగింతురు.

(డెనీకర్)

'అండమాన్' ద్వీపములోని స్త్రీలు నాగరికులవలె లజ్జ గలవారుగ నున్నా రనియు, వారిలో నొక స్త్రీ వేఱొక స్త్రీ ముందును దిగంబరముగ నుండుటకు సిగ్గుపడు ననియు చెప్పంబడుచున్నది. ఇట్లుండియు, వారికి మనదేశస్థులవలె బట్టల ధరించుటకు తెలియదు.

'ఆసామ్' దేశపు 'నాగా' అనుజాతి స్త్రీలు తమ స్తనములనే మర్మస్థానములుగ భావించెదరు. ఇందులకు కారణము మాదేశస్థులు, స్త్రీలు పుట్టునప్పుడు స్తనములు లేక పుట్టి, పెక్కుసంవత్సరములకే స్తనములు పొందెదరు గాన జననకాలమందు ఉండు అవయవముల మఱుఁగుపఱచుట అనావశ్యక మనియు, స్తనములనే మూసియుంచవలయు ననియుఁ

జెప్పెద రని 'మహమ్మదాలీ' అనుచరిత్రకారుఁడు 1662 వ సంవత్సరమునందు వ్రాసిన 'ఆసామ్' దేశచరిత్రమున కనఁబడుచున్నది. ఇంకను నాగా స్త్రీలు క్రొత్తపురుషులను చూడఁ దటస్థించినపుడు, తమరెండుచేతులచే స్తనముల మూసికొనువాడుక యున్న దని వార్తాపత్రికలవలన తెలియవచ్చెడిని.

లంకాద్వీపములో స్త్రీలు నదులలోను గుంటలలోను స్నానము చేయుట వాడుక. వారు స్నానమునకు పోవునపుడు శుభ్రవస్త్రములను తీసికొని పోయెదరు. స్నానానంతరము శుభ్రవస్త్రములను ధరించినతరువాతనే తమతడిబట్టలను తీసెదరు. ఒకముహూర్తమాత్ర మైనను దిగంబరలుగ నుండుట లేదని పెక్కువందలసంవత్సరములక్రిందటనే వ్రాయఁబడి యున్నది. ఇందుచే లంకాద్వీపములోని స్త్రీలు లజ్జావతులనుట కరతలామలకము. ఈయాచారములును వాడుకలునే 'మలయా' దేశములో వ్యాపించియుండుటచే నాదేశపు స్త్రీలు లజ్జ గలవారై యుండుట నిస్సందేహము.

'జాలవా' అనుచోటునందు వివాహము కానిపురుషులు దిగంబరులుగనే యున్నారు. వివాహ మాడి పుత్రులను గలవారై యుండుపురుషులు మేఁకచర్మములను నడుములకుఁ జుట్టుకొని యుండెదరు. ఇట్లు ధరించుట చూచుటకు వికారముగ నగపడినను, మరియాదకొఱకు తప్పక ధరించియే తీరవలయు. అల్లుఁడు తన అత్తగారిని చూచుటకు పోవునప్పుడు దిగంబరముగఁ జనినయెడల అది గొప్పతప్పుగ

భావింపఁబడును. అందుల కపరాధ మేమనఁగా కొన్ని మేఁకల నిచ్చుటయే. ఇప్పటికిని మేఁకచర్మములను లోపల ధరించియే నాగరికపుటుడుపులను ధరించెదరు. మేఁకచర్మముల ధరింపక యుండుట యితరుల నవమానించుట యఁట.

(జాన్‌స్టన్)

మధ్యఆఫ్రికాదేశీయులు రమారమి యేఁబదిసంవత్సరములక్రిందట దిగంబరులుగనే యుండి రనియు, అప్పటికి వారికి లజ్జాగుణ మెక్కువగనే యుండె ననియుఁ జెప్పఁబడుచున్నది. ఇందులకు కారణము, వారు చూచుటకనాగరికులుగనుఁ వికారముగ నగపడినను, వారియొద్ద మనశ్శక్తి యెక్కువ యున్నది. తమమానమును గాపాడుటయందు సమర్థులు. స్త్రీపురుషులు తమకోరికల నడఁచుశక్తి గలవారుగ నుండిరి. ఆ స్త్రీలకు పాతివ్రత్యధర్మ మెక్కువగ నున్నది. ఇట్టి లజ్జ మొదలగుగొప్పగుణములు అనాగరికులుగ గణింపఁబడువారలకు లేవని చెప్పుట బుద్ధిమాంద్యము. అచ్చటిబాలికలు ఋతుమతులైనపిమ్మట గొప్పయుత్సవము జరిపెదరు. ఆసందర్భమందు ఋతుమతి యగు కన్యకకు జీవితముయొక్క మర్మములు బోధింపఁబడును. ఋతుశాంతిముహూర్తమును గూర్చినపెక్కుమర్మము లాయువతికి చెప్పఁబడును. వారు మనదేశస్థులవలె మర్మముగ నుంచుకొనక అన్నివిషయములను వివరముగా పెద్దలే చెప్పెదరు. ఇట్లు చెప్పుటకు కారణ మేమన, ఈవిషయములు మనుష్యులకు స్వభావములోనే యేర్పడినవి. వానిని దాఁచియుంచుటచే

కీడు గలుగునేగాని లాభము లేదు. ఇంకను బాలికలు విష
యముల గ్రహించినవా రగుటచే న్యాయముగ ప్రవర్తించె
దరు. (సీడ్ క్రిప్పేటు—1798)

ఆఫ్రికాలోని 'గోల్డు కోస్టు' అనుప్రదేశములోని స్త్రీలు
నదులలోను, సముద్రములోను దిగంబరముగ స్నానము
చేసి బహుదూరమున నుండు తమగృహములకు పోయి బట్టలు
ధరించెదరు. వా రించుకైనను లజ్జ లేక వస్త్రహీనలుగ
స్నానము చేయునప్పుడును ఎండలో చలి గాచుకొనునపుడును
పురుషులతో భాషించెదరు.

(ఫ్రీమెన్—1898)

'కొరాను' వేదముగాఁ గల మహమ్మదీయస్త్రీలు
తమముఖములఁ గప్పుకొనుటలో శ్రద్ధ గలవారై యున్నారు.
ఈమర్యాద 'కొరానే' వారిని బంధించుచున్నది. మహమ్మ
దీయవేశ్యలును తమశయనగృహమందు సైతము ముఖము
లను గప్పుకొనియే యుందురు. 1771 వ సంవత్సరమున నొక
యూరోపియను దిగంబరయగు మహమ్మదీయస్త్రీని చూడఁ
దటస్థించెను. ఆ స్త్రీ తనముఖమును గప్పుకొనుటకు త్వర
పడెనే కాని తదితరావయవములఁ గప్పుకొనుటకు శ్రద్ధ
పుచ్చుకొనలేదు.

(సీ. నీబర్—1774)

'హెల్బర్' అనునతఁడు ఈక్రిందియనుభవములను
వ్రాసియున్నాఁడు. అతఁడు 'బషీర్' అనుచోటఁ గల రాజ
భవనములోని కరుగుట తటస్థించెను. అప్పు డంతఃపురము

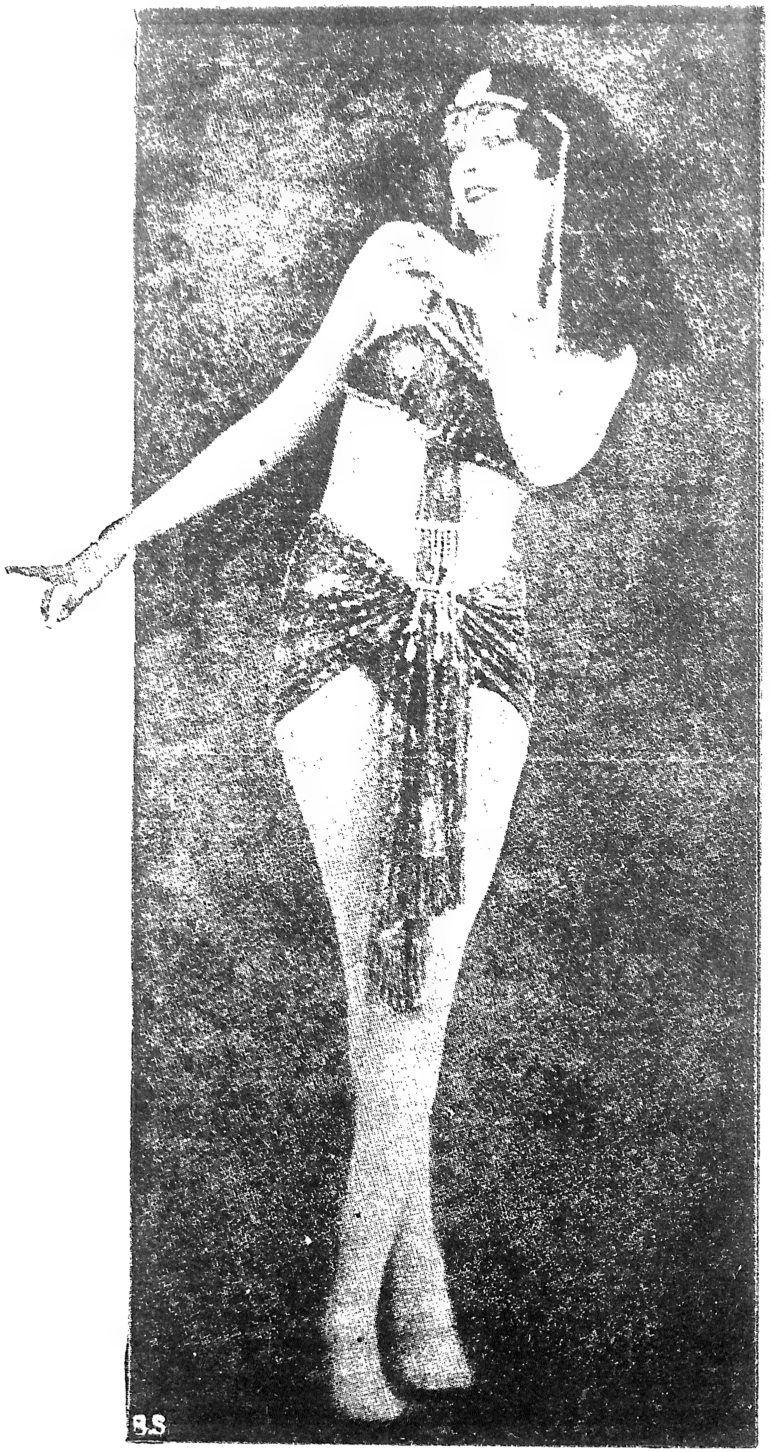
B.S

లోని స్త్రీ లెల్లరు తమముఖములను మాత్రము గప్పుకొని యుండిరఁట. కాని వారిబట్టలు మిక్కిలి సన్నగా నుండుటచే వారిశరీరావయవము లన్నియుఁ గనఁబడుచుండె. వారిలో నొక కన్యక యుక్తవయస్సుఁ జెందినతోడనే ఆమెముఖమును తల్లియైనను జూడఁగూడదు. ఆయువతిభర్త తప్ప నొరు లెవరు నామెముఖమును జూచుట కధికారము లేదు. హెల్బర్ అంతఃపుర స్త్రీలను జూచుటకు పోయినపు డితనిముఖమును జూచినతోడనే వారు సిగ్గుచే అవనతవదన లై రని వ్రాసియున్నాఁడు. మనము వీథిలో దిగంబరముగ తిరుగు నొకనిని చూచుటకు ఎంత సిగ్గుపడుదుమో యంత సిగ్గుపడిరఁట. వా రందఱుఁ జేరి యతని ముఖము మూయుఁ డని నిర్బంధింప, నతఁడు తనముఖమును మూసికొనెను. అప్పుడు వా రందఱు 'బాగు, బాగు' అని సంతసించిరఁట.

'లాప్లాన్డు' దేశములో పురుషులకంటెను స్త్రీ లెక్కువలజ్జ గలవారుగ నున్నారు. ఇది యెట్లు తెలిసిన దనఁగా, పురుషులు స్వల్పపైకమునకు దిగంబరముగ 'ఛాయాపట' మునకు నిలుచుట కొప్పుకొనిరి గాని స్త్రీ లెంతమాత్ర మియ్యకొన రైరి. ఈజాతిలో స్త్రీలు వివాహ మాడినతరువాత రెండునెలలవఱకు తమముఖములను తమభర్తలకుఁ గూడ చూపరు. రెండునెల లయినతరువాతనే భర్తలు తమ భార్యలముఖములను జూతురు. (మాసన్డికార్)

చైనాదేశపు స్త్రీలు తమపాదముల నందముగా నుంచుకొనుట కెక్కువశ్రద్ధ తీసికొనెదరు. పురుషులు తమభార్యలము

ఖముల యందముకంటెను పాదములయందమే యెక్కువశ్రద్ధతో గమనింతురు. ఒక స్త్రీపాదము లెంతకుఱుచగా నుండునో, యంతకంత కంద మని పురుషులు తలంచెదరు. ఇంకను భార్యయొక్క పాదములు బహిరంగముగ నుండుతఱి, భర్తతప్ప నొరు లెవరును జూడఁగూడదు. మనదేశస్త్రీలును ఆంగ్లస్త్రీలును తమయురోజముల నెట్లితరులు చూడ నిచ్చగింపరో, యట్లే, చైనాదేశపువనితలు తడుపాదముల నితరులకు కనఁబఱుపరు. కనుక లజ్జ ఆయాదేశముల యాచారముల ననుసరించి యున్నది. చైనాదేశపుస్త్రీలకు పాదములఁగప్పి యుంచుటలో లజ్జ యున్నది.

(మాడిక్ సన్—1898)

'సైబీరియా' దేశములో నాచారము బహువినోదముగానున్నది. వివాహ మాడిన స్త్రీ వివాహ మైనదినము మొద లేడు సంవత్సరములవఱకు తనమామగారినిగాని భర్తవంక చుట్టములనుగాని చూడఁగూడదు. వారు నామెను జూడ ప్రయత్నింపరు. ఆమె లజ్జపడు ననుటయే దీనికిఁ గారణము. ఎపుడైనను వా రా స్త్రీని సంధించుట తటస్థించినచో, ఆ స్త్రీ తత్క్షణమే తనముఖమును గుడ్డచే మూసికొనును. ఈవాడుక కాలక్రమముగా తగ్గుచునే యున్నది. పైఁ జెప్పఁబడిన వింత యగువాడుకచే, స్త్రీలు లజ్జ గలవా రని చెప్పుటకు వీలు లేదు. ఏల యనిన, ఆ స్త్రీ పరపురుషులకడ నారీతిగ నడచుకొనుట లేదు.

(శిరోషవిక్. 1901)

'జర్మన్' దేశస్థులు పదియాఱవశతాబ్దమందు బట్టలఁగట్టుట వాడుక లేదు. ఇంకను వారు స్నానము చేయునప్పుడు వస్త్రహీనులుగనే యుండెదరు. వాడుకలచే పదియాఱవ శతాబ్దమునకు పూర్వము వారు దిగంబరులుగ నుండి రని గ్రహింతుము. పదియాఱవశతాబ్దమునకు తరువాత సహితము వారు స్నానముచేయునపుడును బరుండునపుడును వస్త్రహీనులుగ నుండువాడుక గలవారై యుండిరి. ఆకాలమందు స్త్రీలును నడుములకు వస్త్రముల ధరించువాడుక లేదు.

(రూడక్)

ఇటీవల జర్మనీలో నొకసంఘము క్రొత్తగా నేర్పడినది. అందు స్త్రీలు పురుషులు బాలురు చేరియున్నారు. వారు సర్వకాలమందును వస్త్రములు ధరించుట లేదు. మనము పుట్టినపుడు దిగంబరముగానే పుట్టుటచే వస్త్రములు ధరింప నక్కఱ లేదని వారియభిప్రాయము. ఈయభిప్రాయమును లోక మంతయు వ్యాపింపఁ జేయుటకు ప్రయత్నించెదరు. పోలీసువారు వీరివిషయములం దడ్డుపెట్టుటకు తలపెట్టలేదు. పైవిషయముల మీరు పత్రికలయందు చదివియే యుందురు.

'డెన్మార్క్' దేశములో పదియేడవశతాబ్దమందు స్త్రీలు దిగంబరలుగనే పరుండుట వాడుకగా నుండె ననియు, ఈవాడుకలఁగూర్చి వారు లజ్జఁ జెందుట లేదనియు, ఇంగ్లీషువారీవాడుకలఁ జూచి పరిహసించినప్పుడును వారు తమ వాడుకలను మానుకొనుటకు ప్రయత్నింపలేదనియు 'పాశెర్' అనునతఁడు వ్రాసియున్నాఁడు.

ఇంకను పెక్కు గ్రంథములందు ఇంగ్లాండు, ఐర్లాండు, ఇటలీ, టర్కీ, రుష్యా దేశములలోను స్త్రీలు మూఁడు శతాబ్దముల క్రిందట ప్రస్తుతముండు లజ్జకంటెను తక్కువలజ్జ గలవారుగ నుండిరని చెప్పుట కనేకాధారము లున్నవి.

స్త్రీలు వస్త్రముల ధరించు నాచారము ఫ్రాన్సు దేశమునందుండియే ఇంగ్లాండు దేశమునకు వ్యాపించినది. ఇంకను ఇంగ్లీషువారు ఫ్రెంచివారిని చూచి ఉడుపులు ధరించెదరు. రమారమి యేఁబది సంవత్సరముల క్రిందట ఇంగ్లీషు స్త్రీలు చల్లాడముల ధరించు వాడుక లేకయుండిరి. కాని, మూఁడు వందల సంవత్సరముల క్రింద ఫ్రెంచివారు వేశ్యలుగా నుండి చల్లాడములను ధరించియుండి రని చెప్పకయుండుటకు వీలు లేదు.

'హావ్లక్ ఎల్లిస్' అనునతఁడు తమ దినసరియందీ క్రిందివిషయము లజ్జను గుఱించి వ్రాసియున్నాఁడు. తాను దిగంబరుఁడగు పురుషుని చూచియుండలేదని యొక వృద్ధస్త్రీ నాతో చెప్పెను. ఆమె కిరువురు పుత్రులును ముగ్గురు ఆఁడుబిడ్డలును నుండిరి. మఱి యొకచోటున ఒక యువతి గర్భాశయములోఁగలిగిన వ్యాధిచే మృతిఁజెందెను. ఆమె తన తల్లిదండ్రులకును తనరోగమును సిగ్గుచే చెప్పుకొనలేదు. వారితో చెప్పియుండిన, వారు మంచియౌషధము నిప్పించి స్వస్థపఱచియుందు రని చెప్పఁబడెను. కొందఱు స్త్రీలు గర్భాధాన ముహూర్తమునాఁడు తమ భర్తలతో నొంటరిగ నుండుటకు భయముఁ జెంది మూర్ఛఁ జెందెదరు. ఇంకొక చోటున మంచి

వయస్సుగల యొక స్త్రీ వివాహమైన నలువది దినముల వఱకు తన భర్తను గూడదయ్యె. ఇందులకు కారణము వారు గృహస్థాశ్రమమర్మములను దాని తత్త్వములను దెలిసికొనకయుండుటయే. 'జెర్సీ' అను పట్టణమందు గర్భాధానమునాఁటి రాత్రి తన భర్తయొక్క చర్యలను జూచి యఱచినట్లుగాఁ జెప్పెదరు.

(హావ్లక్ ఎల్లిస్)

ఇంతదనుక నాయా దేశముల నాగరికతను గూర్చియు పెక్కు గ్రంథములలో లజ్జనుగూర్చి వ్రాయఁబడిన విషయములను గనఁబఱచితిమి. ఇంకను పాశ్చాత్య తత్త్వశాస్త్రజ్ఞులగు "వెసెట్‌మార్కు, ప్లాస్, సమ్నర్, మార్టిమర్" మొదలగు వారు వ్రాసిన పెక్కు అద్భుత విషయములు గలవు. ఆ విషయముల నిచ్చట వ్రాయుటచే గ్రంథము విస్తరిల్లు నను భీతి వలన నేనందులకు పూనుకొననైతి. ఇంకను లజ్జ అను స్వభావముఁ గూర్చి పరీక్షింతము.

లజ్జ అనునది పుట్టునప్పుడే యుండు స్వభావ గుణము కాదు. దానిని మన తల్లిదండ్రులు బాల్యమందు బోధింతురనుట యెల్లరెఱింగిన విషయమే. అయినప్పటికిని లజ్జ స్వభావములో బొత్తిగా లేదని చెప్పుటకు వీలులేదు. తప్పక కొంచెమున్నది. మూఁడు సంవత్సరముల బిడ్డను లజ్జతోను అడఁకువతోను ప్రవర్తింపుమని మనము బోధించినను లజ్జతో ప్రవర్తించుటకు తెలియమిచే మనము పెక్కు తడవలు బోధింపవలసియున్నది. దేహమును కప్పి యుంచుకొని యుండ

వలయునని చెప్పి, ఆ బిడ్డ కొక గుడ్డ నిచ్చినచో ఆబిడ్డ ఆగుడ్డను గొంతుకు చుట్టుకొని అడఁగువతో నడచునట్లు భావించును. అందుచే పెద్దలు లజ్జ అను విషయమును బాలురకు సందర్భమేర్పడినపు డెల్ల బోధింపవలసి యున్నది.

మనము బిడ్డలను జూచి, లజ్జ గలిగియుండుఁ డనిన వెంటనే బిడ్డలు లజ్జ గలవారుగ నున్నారు, లేనిచో లజ్జ లేని వారుగ నుందురని కొందఱి యభిప్రాయము. ఇది కల్ల. మనము బిడ్డలకు లజ్జఁగూర్చి బోధింపకయుండినను వారే కాలక్రమమున పెరిఁగి పెద్దవారు కాఁగా, లజ్జను బొందెదరు. ఈయదియే యుక్తవయస్సు. ఆఁడుబిడ్డలకుఁగాని మగబిడ్డలకుఁగాని యెప్పుడు యుక్తవయస్సువచ్చి యౌవన మంకురించునో, అప్పుడే స్వభావ మగు లజ్జయును, జనించును. స్త్రీలు పురుషులకంటెను కడు లజ్జగల వా రగుచున్నారు. ఇందుచే యుక్తవయస్సునందు జనించు విరహమునకును లజ్జకును సంబంధ మున్నదని తీర్మానించెదము. ఈ యొక్క విషయముచేత నే, విరహ ముండు చోటుననే లజ్జ యుండు నని గాని విరహముచేతనే లజ్జగలుగునని గాని చెప్పుటకు వీలు లేదు. ఏలయనఁగా, లజ్జ సమూహజ్ఞానముతో సంబంధించినది. యుక్తవయస్సునందే సమూహజ్ఞానము పొందెదము. అప్పుడే లజ్జయు పొడసూపును.

విరహ మనునది స్త్రీలయం దెల్లప్పుడుండుటలేదు. పలు కారణములచే వారియం దొక సమయమందు విరహ మెక్కువగను, మఱియొక సందర్భమున నొకింత తక్కువ

గను నుండుటలేదు. ఈవిషయమును గుఱించి మఱియొక ప్రకరణమున విస్తరించి యున్నాఁడ. ప్రస్తుతము కామవికార మన్ని సమయములం దొక్కరీతిగా నుండుటలే దనుకొందము. కామమునకు మూలమగు లజ్జ తోడ్పడుచున్నది. తీఱని విరహముచే బాధపడువారు లజ్జలేనివారుగ నుందురని కొందఱి యభిప్రాయము. ఈవిషయము పెక్కు విషయములలో విరహిణులయొక్క జీవితజ్ఞానమును బట్టి యుండుటచే పెక్కువాదముల కవకాశ మొసఁగ నే సమ్మతింపను. కనుక ఏస్త్రీకెక్కువ కామ మున్నదో, అట్టి స్త్రీకి లజ్జయు నెక్కువయుండు ననుట తథ్యము. లజ్జ కొన్ని సందర్భములలో గోప్యముగను గొన్ని సమయములం దటు లేకయు నుండును.

ఇందుల కొక యుదాహరణము గలదు. సాధారణముగా చాల దూరములో వచ్చు మగకుక్కను జూచి ఆఁడు కుక్క దాని యొద్దకు పరుగెత్తును. మగ కుక్క భయపడి పరుగిడక ఆఁడు కుక్కయందు ప్రేమ చూపి దానితో కలియుటకు ప్రయత్నించును. కాని ఆయాఁడుకుక్క యప్పుడే లొంగక చుట్టి చుట్టి తిరుగుటకు మొదలిడును. ఇట్లు కొంతప్రొద్దు పుచ్చి తుదకు తన శరీరమును మగ కుక్కకు ఒప్పగించును. ఇటువంటి పెక్కు దృష్టాంతములచే విరహము గొన్నప్పుడు లజ్జ యెక్కువయగు నను విషయము విశద మగుచున్నది.

పైఁ జెప్పఁబడిన విషయములచే మన మొక విషయమును గ్రహించెదము. అదేమన, లజ్జ పురుషులను దగ్గఱ చేరనీయదు. ఇదిగాక, లజ్జ మఱియొక యుపకారము చేయు

చున్నది. లజ్జకు పురుషుల నాకర్షించుశక్తి యున్నది. ప్రతి వాఁడును తన భార్య లజ్జతో నుండుటచేతనే తనకు ఆనందము నిచ్చుచున్నది- యని భావించును.

స్త్రీలుగాని పురుషులుగాని సంతానముకొఱకే సంయోగము చేసెదరు. కాని ఇతరులు తమ్ముఁ జూచి పరిహసింపక యుండుటకు లజ్జతో ప్రవర్తింప బద్ధులై యున్నారు. అందుచేతనే ప్రతివారును లజ్జతో మెలఁగెదరు. ప్రతి విషయమునందును గోప్యముగ ప్రవర్తింపవలసినది యవసరము. విరోధులచే అవమానము గలుగక లజ్జ తోడ్పడు నని పాశ్చాత్య తత్త్వజ్ఞుఁడగు 'నార్త్కోటు' అను నతఁడు వ్రాసియున్నాఁడు.

పైని వ్రాయఁబడిన విషయము లన్నిప్రాణుల కనుభవవేద్యమే. ఉదాహరణగా నేదో యొక ప్రాణిని తీసికొనుఁడు. అయినను ఆప్రాణి యథేచ్ఛగా యడవులలో తిరుగులాడునదిగను, మనుష్యులచే పెంపబడినదిగను నుండవలయును. ఆ జంతువు ఆఁడు జంతువును పిలుచుకొని గుప్త ప్రగేశమునకు పోవును గాని, తన జాతిజంతువుల ముందుగ సంయోగమునకు యత్నింపదు. మనుష్యులచే పెంపఁబడుజంతువులు గుప్త ప్రదేశమునకుఁ బోవుటకు వీలు లేమిచే, దినక్రమమున ఇతర జంతువుల ముందుగనే కలియును. అనాగరికులగు అడవిజాతి మనుష్యులు రతిక్రీడ సలుపుటకు రహస్య ప్రదేశములకే పోవుదురు. కొన్ని విశేష దినములందు మాత్రము ఎక్కువ యుత్సాహముచే బయలు ప్రదేశములందు స్త్రీపురుషులు చేరుదురట.

స్త్రీలకు పెక్కువిషయములలో లజ్జ సహకారిణి యగుచున్నది. పురుషులమనస్స్థితిని దెలిసికొనుటకు స్త్రీలు లజ్జ నొక గొప్ప సాధనముగా నుపయోగించెదరు. ఒక ఆఁడుజింక మగ జింకను వశ్యముచేసికొనిన తరువాత లజ్జ గలయట్టులు పరుగెత్తుటకు మొదలిడును. కాని, ఆయాఁడుజింక మగజింక యొద్దనుండి తప్పించుకొని పోవుటకు యత్నింపక దానిని చుట్టుముట్టి పరుగిడును. మగ జింక దానిని తఱుముకొని రావలయుననియే కోరును. ఇట్లు కొంతకాలము పుచ్చి తనశరీరమును మగ జింకకు స్వాధీనము చేసినను జేయును, లేక తప్పించుకొని పాఱిపోయినను బోవును. ఇందుచే స్వల్పకాలములో పురుషజాతియొక్క మనస్స్థితిని దెలిసికొనుట కవకాశము గలుగుచున్నది. ఇందుచే వశీకరణమునకు లజ్జ సాయపడుచున్నది.

తన కిష్టమైన పురుషుని వశ్య మొనరించుకొన స్త్రీల కెట్లు లజ్జ యుపయోగించుచున్నదో, అటులే పురుషులకును స్త్రీల మనస్స్థితిని తెలిసికొనుటకు లజ్జ యొక సాధన మగు. 'వేనెట్' అను నొక పూర్వకాలపు తత్త్వజ్ఞుఁడు "ఒక ధైర్య స్త్రీకంటెను లజ్జగల స్త్రీ ఎక్కువ కామాతుర" యని వ్రాసియున్నాఁడు. 'రెస్టిప్ బ్రాడన్' అను నతఁడు "ఏ స్త్రీ కెక్కువ లజ్జ గలదో, ఆ స్త్రీ కెక్కువ భోగేచ్ఛగల'దని నుడివియున్నాఁడు. ఏ స్త్రీపురుషుల కెక్కువ లజ్జ గలదో, వారు కామాతురులుగా నుందురనుట ఆతని వాదము. "Do as the losses do-say no but take it" అను సామెతప్రకారము

స్కాట్లాండు'' దేశ మనుకరించుచున్నది. అనఁగా, 'యువతుల వలె అన్ని విషయములందును ప్రవర్తింపుము. ఏవిషయమం దైనను లజ్జతో వల'దని చెప్పుము. కాని దానిని మాత్రము గ్రహింపక మానవలదు.

కామసుఖములను తా ననుభవించి భర్తకును సుఖముల సమకూర్చు శక్తి లజ్జగల స్త్రీకిఁ గలదను విషయము నింతదనుక ఎవరును గ్రహింపలేదు. కనుకనే లజ్జ గల స్త్రీని నమ్మరాదు. వారు కపటగుణము గలవా రని కొందఱి యభిప్రాయము. అయినను ఈయభిప్రాయము గొప్ప పొరపాటు. ఏ స్త్రీ కెక్కువ లజ్జగలదో, ఆస్త్రీ కపటస్వభావురాలు గానేరదు. ఏల యనిన నట్టువంటి స్త్రీల కన్యపురుషులతోఁ గలసిమెలసియుండుటకవకాశముస్వల్పముగానుండును. అట్టిస్త్రీలను తమ్మొరులుజ్ఞానహీనురాండ్రని భావింతురేమో యనుభయ మెల్లప్పుడును బాధించుచుండును. ఐనను వారు తమ భర్తల యెడ లజ్జగలిగి ప్రవర్తించుటలేదు. వారును వీరిని లజ్జాహీనలుగ సందేహించుటకు వీలులేదు. ఈకారణముచే స్త్రీలును తమభర్తలతో సంయోగము చేయునప్పుడు లజ్జవిహీన లగుచుందురు. ఇతరులకడ నెంతయెక్కువలజ్జతో ప్రవర్తించెదరో, అంత కంతకు లజ్జ లేనివారుగ తమ భర్తలయెడ వర్తింతురు. ఒకఁ డెండలో అలసి సొలసి చెట్టునీడను చేరినతోడనే ఆనంద మనుభవించునటులు, అట్టి సిగ్గు గల స్త్రీలు తమ భర్తలతో సుఖమనుభవింతురు. ఇటులే పర స్త్రీలను గోరని పురుషులు తమభార్యల కెక్కువ కామసుఖముల నిత్తురనుట నిక్కువము.

ఇంతదనుక కేవలము లజ్జవలనఁ గలుగు ఫలాఫలములఁ గూర్చి ప్రశంసించితి. అంతటితోనే లజ్జతోఁ జేరిన విషయములన్నియు సంపూర్ణము గాలేదు. కనుక లజ్జకును సమూహాచారములకును గల పరస్పరసంబంధములనుగూర్చి తెలిసికొనుట అత్యావసరము.

అన్ని ప్రాణులయందును ముఖ్యముగ మనుష్యుని యందును కొన్నిపనులలో అసహ్యము కలిగించు స్వభావము గల దనుట యుక్తమే. ప్రపంచములో నుండు అన్నిజాతుల యందును ఈ అసహ్యత యను స్వభావము తప్పక యున్నది. మన మితరులపనులఁ జూచి అసహ్యపడునట్లే, మన యొద్దను కొన్ని అసహ్యపు పను లుండనే యుండును, అనుటను మనము తెలిసికొనవలయు. ఇందుచే నితరులుచూచి అసహ్యతఁ జెందకుండునట్లు ప్రవర్తింపవలయు[illegible]ను టావశ్యక మగుచున్నది. మనుషునియం దిట్టిలజ్జ గల[illegible]క హేతువే కదా? కాని యిందుచే స్వభావ[illegible]వదలిపెట్టుటలేదు— అనఁగా నితరులు మన[illegible]దకుండు రీతిగా మనము నడుచుకొనవల[illegible]దెల్లప్ప డేక రీతిగ నుండును.

లజ్జ అనునది అస[illegible]! ఇఁక కొన్ని దేశములవా[illegible] నించెదము. ఇవి పై[illegible] యెట్టయెదుట భుజించ[illegible] నని కొందఱు తలఁ[illegible]

Best copy available.

అనాగరికులుగ గణింపఁబడిన వారియందును ఇప్పుడు నాగరికులుగ భావింపఁబడువారియెడను తప్పక యున్నది. వీరిలో నెవఁడు లజ్జ గలవాఁడుగ నున్నాఁడో వాఁడు ప్రత్యేకముగనే భుజించును. 'దాహీయు' లను జాతివారియందు అసహ్యాపుఁ బనులేవియు లేకయుండియు, వా రొకరితో నొకరు చేరి భుజించువాడుక లేదని 'కుక్' అనునతఁడు వ్రాసియున్నాఁడు. వారెంత దగ్గఱిచుట్టములుగా నుండినను, ఏక పంక్తిగా భుజించుటలేదఁట. అట్లు భుజించినచో నితరులచే పరిహసింపఁబడుదురఁట. మధ్య ఆఫ్రికావారు సారాయము మొదలగువానిని త్రాగునపుడు ముఖములను బట్టలతోఁ గప్పుకొనియే త్రాగుదురు. 'భేజిల్' అను దేశపువారు దిగంబరులుగ నుండినను భుజించునపుడు మాత్రము ప్రత్యేకముగనే భుజింతు రని 'స్టీపన్' అను నతఁడు [illegible] యున్నాఁడు. వారిలో ప్రతి వాఁడును ప్రత్యేక [illegible] ననియు ఇతరులెవ్వరైనను భుజించుటను జ [illegible] తల వాల్చెద రనియు తెలియుచున [illegible] ములో, స్త్రీలు తమ భర్తల [illegible] యెదుటఁగాని యేవస్తు [illegible] ప్రదేశమందే భుజింతు [illegible] అను నతఁడు నుడివి [illegible] ముగా నుండు ఇట్టి అస [illegible] తరులముందు భుజించు

భుజించుటలో ఇట్టి అసహ్యత జనించుటకు హేతువును బహుసులభముగనే తెలిసికొనఁగలము. కొందఱికి భోజనము చిక్కఁగలదు. మఱి కొందఱికి చిక్కకపోవును. భోజనము లభించినవానికిని, లభింపనివానికిని ఆయాహారమం దిచ్ఛ జనించును. ఇది సర్వసాధారణమే. అట్టి యిష్టమును పూర్తిచేయు మార్గము లేనిచో, మనస్సు వ్యథ నొందును. మఱియు నొకఁడు భుజించుటను జూచి తనకు లభింపలేదని వాపోవు వాని మనస్సు ఎట్టిస్థితిలో నుండు ననుట మీరే యూహించుకొనుఁడు. ఆహారము లేకయుండువాఁడు ఆహారము భుజించువానిని జూచి అసూయఁ జెందుట సహజమే. ఇట్టి అసూయ జనింపకుండుటకొఱకే కొన్ని జాతులవారు ప్రత్యేకముగా భుజింతురు.

స్త్రీ పురుషులు పరస్పరము లజ్జాహీనులై ప్రవర్తించుటకు ఆటంకముగా వారి మర్మస్థానములు మల మూత్రములు విసర్జించు స్థానములుగా నేర్పడియున్నవి. ఇది కొందఱి యభిప్రాయము. అశుద్ధతచే అసహ్యత గలుగుట స్వభావము. కనుక అసహ్యతచేఁ గలుగు లజ్జవలన స్త్రీ పురుషులు తమ చర్యలయందు మితముగా ప్రవర్తించెదరు. స్త్రీల మర్మస్థానములు ప్రస్తుతమందుండు శరీరభాగమునందు లేక మఱియొక చోటునఁగాని భుజములచెంతఁగాని యుండి, అదేరీతిగ పురుషులకును మార్పుఁ జెందియుండినయెడల, వారు తమచర్యలయందు ఇంత యెక్కువ అసహ్యత జెందరు.

(హావ్లక్ ఎల్లిస్)

స్త్రీ పురుషులలో వివాహమునకు పూర్వము లజ్జ యెక్కుడుగ నుండును. ఇట్లుండుటచేతనే వారు తమ జీవితములో సుఖముగ కాలము గడపఁగలరు. కనుకనే లజ్జ యెక్కువగా నుండుట ఆవశ్యకమని 'గ్రాలి' అనునతఁడు వ్రాయుచు నీక్రిందఁ బొందుపఱచియుండు నాయా దేశాచారములనుగూర్చి వ్రాసియున్నాఁడు.

'స్పార్టా' అను నగరమున పెండ్లికొడుకితరపురుషులతోపాటు భుజించి, పిదప పెండ్లికూఁతు రుండు శయన గృహమునకు పోవలయు. ఉదయాత్పూర్వమే యెవరి కన్నుల కగపడకుండ ఆగృహమును విడిచిరావలయును. కొన్నిసమయములలో ఆయువతియే గర్భవతియై బిడ్డతల్లిగా నుండవచ్చును. అంతవఱకు తన భార్య ముఖమును జూడకయే యుండవచ్చుననుట తెలియవచ్చుచున్నది. 'బాబార్' ద్వీపములో పెండ్లికొడుకు చీఁకటిగదిలో నుండు తన భార్యను వెదకి కనుఁగొనవలయును. అందులో ఆయువతి లజ్జగలదై యుండిన, అతని కష్టము లింతంత గాదు. దక్షిణ ఆఫ్రికాలో పెండ్లికొడుకు వివాహ మగువఱకు పెండ్లికూఁతు ముఖము చూడరాఁగట. 'పారశీక' దేశములో అల్లుఁడు నిషేక మగువఱకు పెండ్లికూఁతు ముఖమును జూడఁగూడదు. దక్షిణ అరేబియాలో వధూవరు లిద్దఱును ప్రత్యేకపుగదులయందు నిరాహారులై పగలంతయు కాలము గడపవలయు. అస్తమానానంతరమే వారిద్దఱు చేరి భుజించి పరుండవచ్చును. మఱియు సూర్యోదయాత్పూర్వమే వేఱుగ నుండవలయు నను విధు

లేర్పడియున్నవి. 'ఈజిప్టు' దేశమందు తల్లిదండ్రులచే పెండ్లికూఁతురువరునకొప్పగింపఁబడువఱకు వరుఁడు పెండ్లికూఁతును కన్నెత్తి చూడఁగూడదు. 'మొరాకోలో' వివాహము బహువింతగా జరుగును. వివాహదినమునకు ముందునాఁ డొక గొప్ప విందు జరుగును. ఆవిందు జరుగు చోటునందు పెండ్లికొమార్తె యొక సింహాసనమునందు కదలక మెదలక కూర్చుండవలయు. ఆమెకు గంత గట్టియుండును. వివాహానంతరము ఆమె పెండ్లికుమారునింటికి పంపఁబడును. వీథిమార్గమునపోవలసివచ్చినను ఆమెకన్నులు గట్టఁబడియే యుండును. ఆమె కిరుప్రక్కల నిద్దఱామెచేతులను బట్టుకొని మఱియొక చేతితో దీపములను దీసికొని పోవుదురు. ''జూలు'' అను జాతివారివద్ద పైఁజెప్పంబడినఆచారమే యున్నది. 'కూమా' యను చోట పెండ్లికొడుకుకన్నులు మూయఁబడి యుండును. అతఁడు పెండ్లికొమార్తెకరములను బట్టుకొనిన తరువాతనే ఆమె ముఖమును జూడఁగలఁడు. 'ఆఫ్రికాలో' ఈశాన్య భాగమునందు నివసించు జాతివారు పెండ్లికూఁతుకన్నులను గట్టియే శయనగృహమునకుఁ దీసికొని పోయి కట్టులను విప్పుదురు. 'జెరుసలము' లోని 'జూస్'లకు నీవాడుకయే యుండునటులు తెలియుచున్నది. 'డమరా' దేశములో వరుఁడు వివాహమైన నాలుగు దినములవఱకు పెండ్లికొమార్తెను జూడఁ గూడదు. 'కొరియా' దేశమందు వివాహమంటపమం దుండునపుడు పెండ్లికూఁతు ముఖము నొక మూఁతతోఁ గప్పియుంచుట యాచారము. 'మంచూరియా'లో నిషేకముహూర్త

మైన పిదప పడకనుండి లేచిన తరువాతనే వధువు తన ముఖమును భర్తకు చూపును. వివాహమందు పెండ్లికుమార్తె ముఖమును గప్పియుంచు వాడుక చైనా, బర్మా, కొరియా, రష్యా, బల్గేరియా, మంచూరియా, పారసీకము మొదలగు దేశములందును వ్యాపించియుండె.

ఇంతదనుక దేహమును బట్టచేఁ గప్పుకొనుటచేఁ గలుగు లజ్జనుగూర్చి వ్రాసితిమి. అయినను 'లజ్జ' బట్టలచేఁ గలిగినది గాదనియు, శరీరమును గప్పియుంచ నారంభించుటకుపూర్వమే లజ్జ గలిగిన దనియు కొందఱు చెప్పుటను జ్ఞాపకమం దుంచుకొనవలయు. తదనుగుణ మగు కొన్ని యుదాహరణము లందందు కనఁబఱచియున్నాఁడను:—

'మార్టేన్, వెస్టర్మార్క్' మొదలగు కొందఱు గ్రంథకర్తలు బట్టలు లజ్జచే శరీరమును గప్పిపుచ్చ నేర్పడినవి కావనియు, శరీరసౌందర్యమును హెచ్చించుటకొఱ కేర్పడినవనియు వ్రాసియున్నారు. జనులు తమ శరీరములను బట్టలచే కప్పుకొనుటకు పూర్వమే లజ్జ యుండె నని నిరూపింపఁ బడుచున్నది. కనుక 'వెస్టర్మార్క్' మొదలగు గ్రంథకర్తలు చెప్పుట నొప్పుకొనియే తీరవలసియున్నది.

కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట 'ఆస్ట్రేలియా' మొదలగు కొన్ని ప్రదేశములందు వేశ్యలు మాత్రమే బట్టలు ధరించుచుండిరనియు, వారు స్వల్పమగు గుడ్డలే ధరించియుండిరనియు తెలియుచున్నది. కొందఱేదియు ధరింపక దిగంబరులుగ నుండిరనియు తెలిసెడిని. ఒక స్త్రీ స్వల్పమగు బట్టలను

ధరించుటచే శరీరసౌందర్యము హెచ్చునేగాని అవయవములను మఱుఁగు చేయుటకు సాధ్యము కాదని 'వెస్టర్మార్క్' అను పాశ్చాత్య తత్త్వజ్ఞుఁడు నుడివియున్నాఁడు. 'జర్డన్' అను నతఁడు రచియించిన యొక గ్రంథమం దుడుపులు ధరింపని స్త్రీకంటెను అందముగ నుడుపులు ధరించియుండు స్త్రీయే పురుషులను వశ్యమొనర్చుకొన శక్తి గలదని నుడివియున్నాఁడు. స్త్రీలు బట్టలను ధరించుట లజ్జను గాపాడుకొనుటకో, లేక లజ్జచే నేర్పడినదో చెప్పుటకు వీలు లేదు. ఇందులకు మనదేశములో పెక్కు లుదాహరణము లున్నవి. వాని నిందు వివరించెద.

అఱవదేశములో దక్షిణప్రాంతమునను, పశ్చిమమున మలయాళములోను, ఉత్తరమున కొన్నిచోటులందును స్త్రీలు వస్త్రముల ధరించెదరే కాని, వానిని ధరించుటయందు శ్రద్ధ చూపుటలేదు. పైకొంగు ఊడి క్రిందికి జాఱియుండినను వారు సవరించుటలేదు. మలయాళములో నింకను కేవలము. కొందఱు మలయాళపుస్త్రీలు పైఁట ధరించుటయే లేదు. ఇందువలననే వారు వ్యభిచారిణులనియుఁగాని, మానములేనివారనియుఁగాని చెప్పఁగలమా? అట్లు చెప్పుటకు సాధ్యముకాదు. ఇందుచే యొకటి విశదమగుచున్నది. లజ్జకును దుస్తులకును కాలక్రమమున సంబంధము గలిగెనే గాని, వస్త్రములచేతనే లజ్జ గలిగెననిగాని, లేక లజ్జను గాపాడుటకు వస్త్రము లేర్పడినవనిగాని నమ్ముటకు హేతు వేదియు లేదు.

వస్త్రముల ధరించువాడుకను వ్రాయునప్పు డింకొక ముఖ్యాంశమును దెలుపవలసియున్నది. అదేమనఁగా, భార్యలందు భర్తలకుఁ గల బాధ్యత. ప్రతిస్త్రీయు నొకపురుషునికి లొంగియే యుండవలయు నను అభిప్రాయము పెక్కు శతాబ్దములనుండి యున్నది. కాలము పోనుపోను ఈయభిప్రాయము వృద్ధిఁజెందుచున్నది. దీనికిని వస్త్రధారణపద్ధతికిని కొంత సంబంధ ముండుటచే, నిచ్చట ఇంతవిపులముగ వ్రాసెదము. 'వెయిట్సు' 'స్కూడ్స' 'బెతూనా' మొదలగు కొందఱీ రీతిగా వాదించెదరు. 'కొందఱు పురుషులు తమ భార్యలయం దెక్కువప్రేమఁ గలవారుగ నుండవచ్చును. అట్టివారు తమ భార్యల నితరులు ప్రేమింపుదురో యను భయముచే నీర్ష్యాపరులై తమ భార్యలను మర్మావయవములను గప్పుకొనుఁ డని, నిర్బంధించిరి. అందుచే నీ వాడుక గలిగినది.'' అనుట వీరి వాదము. ఈ వాదమును మన మొకరీతిగ నంగీకరింపవలసి యున్నది. ఏలనిన, కొన్ని దేశములలో వివాహితలే వస్త్రములచే శరీరములను గప్పుకొనెదరు. అవివాహిత లగు కన్యలు, యుక్తవయస్సుఁ జెందినపిదప సహితము వస్త్రముల ధరింపకయే యుండెదరు. మఱికొన్ని స్థలములందు పురుషులు మాత్రము బట్టలు ధరించెద రనియు, వివాహమైన స్త్రీలు వస్త్రముల ధరించెద రనియు 'మాంటికాసా' అను నతఁడు వ్రాయుటచే తెలియుచున్నది. నాగరికులు కొందఱు వారిని వస్త్రములు ధరింప నిర్బంధించుటచే వారెక్కువశ్రమతో వస్త్రములను ధరించుటకు మొదలిడిరి.

ఈ దేశమందు వివాహముఁ జేసికొనుటకు పూర్వము స్త్రీలు వస్త్రహీనలుగ నుండుటయేగాక వారి కిష్టము వచ్చు పురుషులతో సంయోగము చేయవచ్చును. కాని, వివాహమాడిన పిదప బట్టలు ధరించుటయు కాక భర్తనుదప్ప నితరపురుషులఁ గోరఁగూడదు. వస్త్రధారణముచే నామె పాతివ్రత్యమును గాపాడుకొను నని ఆ స్త్రీయొక్క భర్త తలఁచునఁట.

నాగరికతలో వృద్ధిఁజెందియుండు దేశములలో కన్యలు వస్త్రములు ధరింపవలయు ననియు, వివాహము లేక యుండు నపుడును వివాహమైనపిదపను పాతివ్రత్యము కాపాడుకొనవలయునను విధి యేర్పడి యున్నది. నేను పైఁజెప్పిన రీతిగ పురుషుల నిర్బంధముచే స్త్రీలు వస్త్రముల ధరించెద రనువిషయమున మన దేశాచార మెట్లయ్యె నని మీరు ప్రశ్నింపవచ్చును. అదెటు లనఁగా, నొక స్త్రీ వివాహమాడినపిదప భర్తను, వివాహమునకు పూర్వము తండ్రికిని, అణఁగిమణఁగి యుండును. ఇంక నీదేశములో జన్మప్రభృతి మనోవాక్కాయములను శుద్ధముగా నుంచువారే గొప్పవా రను నమ్మిక నెలకొని యున్నది. 'ఆఫ్రికా' ఖండములో పశ్చిమ తీరములోని స్త్రీలు బహుకాలమునుండియు పతివ్రతలుగ నున్నారు. అందులకు కారణము పైని వ్రాయఁబడినదే. అదేమనఁగా పుట్టుక మొదలు వివాహమగువఱ కొక స్త్రీ తండ్రి యధీనములో నుండి వివాహానంతరము భర్తకు స్వాధీనయగును. క్రైస్తవతత్త్వజ్ఞుఁడగు ''బిషప్ బర్నెట్'' అను నతఁడు స్త్రీలయొక్క పాతివ్రత్యగుణములలో నిదియే ము

ఖ్యాంశ మని వ్రాసి యున్నాఁడు.

ఎప్పు డొక స్త్రీ పరిణయమై యొకపురుషునికి బాధ్యారాలగునో, అప్పటినుండి యామె పరు లెవ్వరు తన్నుఁ జూచి దురభిప్రాయపడకుండునట్లు వర్తింప బాధ్యురాలగు. ఇందుచేతనే ఆమెయం దొకవిధమగులజ్జ గలుగును. ఇది యాశ్చర్యమును జనింపఁజేయును. ఏలనఁగా, యే స్త్రీ కెక్కువలజ్జ యున్నదో, యామెకు పురుషవశీకరణశక్తియు నెక్కువ. ఈ సత్యము నాకాలపు మనుష్యులు పాటింపలేదు. ఆయా కాలమునకు తగినరీతిగ స్త్రీలయొద్ద నుండు వశీకరణశక్తియు మార్పులను జెందుచున్నదేమో? దానిని దృఢముగఁ జెప్పుటకు వీలులేదు. ఆకాలమునందు పరస్త్రీలను జూచినపుడు పురుషులమనసు చంచలింపకుండుటకే "స్త్రీలు వస్త్రములను ధరించి"రని "హిండన్" అను ప్రబలశాస్త్రజ్ఞుఁడు వక్కాణించి యున్నాఁడు.

మిత్రులారా! లజ్జయు, దాని ముఖ్యాంశముల నింతదనుకఁ దెలిపితిమి. కాలమునకు తగినట్లు లజ్జ పెక్కుమార్పులను జెందు ననుట గ్రహించితిమి. లజ్జయొక్క కొన్ని స్వభావము లేవనఁగా:—(1) పురుషులు నిర్బంధించి కలయికకు పిలిచినను ఇచ్ఛలేమిచే నొప్పకయుండుట. (2) తమయందుఁ గలకొన్ని అవలక్షణముల నితరులుచూచి అసూయ చెందుదురో యనుభీతి, (3) వస్త్రభూషణాదులు ధరించుటచేఁ గలుగుభేదము. (4) స్త్రీలు పురుషులకు లొంగి యుండునట్లు చేయు నిర్బంధము.

ఇంకను గాలక్రమమున నీ లజ్జ యెక్కుడుగ నుండునా? తగ్గునా? లేక యది యెట్లు మార్పుఁ జెందునని మీరడుగవచ్చును. ఇందుల కుత్తర మేమనఁగా పెద్దకాలమునుండియు లజ్జయనునది జనులయందు పెక్కువిధములుగా నుండె ననుట నిర్వివాదాంశము. నాగరికత ముదిరియుండు నిక్కాలమునందు లజ్జ లేకపోలేదు. ప్రతిదేశముయొక్క నాగరికత కాలానుగుణముగ పలు మార్పులను జెందుచునే యుండును. పదివత్సరములకు పూర్వ ముండిన ఆచార మిప్పుడు నాగరికముగాఁ దలఁచెదము. ప్రస్తుతము మనము చేయునొక్కొక్క పనియు మనయిష్టానుసారముగ నున్నది. అయిన నిట్టివాడుక మన సంతతివారి కిష్టముగ నుండుటలేదు. ఈ రీతిగనే లజ్జ యెల్లప్పుడు తప్పక కలదు. కాని, దానియొక్క అంశములు దినదినమునకు నాగరికతవలె పెక్కు మార్పులను జెందుచుండును. మీరు లజ్జనుగూర్చి తెలిసికొన్నవిషయములు:— (1) లజ్జ ప్రేమకు మూలమును దత్సాహాయ్యకారిణియు నగుచున్నది. (2) లజ్జ లేనివారికి ప్రేమ యుండదు. (3) లజ్జకును ప్రేమకు నెక్కువసంబంధ మున్నది. (4) లజ్జ గలవారలకే ప్రేమయు నెక్కువ.

ద్వితీయ ప్రకరణము

వివాహము, అనురాగము

దైవకృపచేఁ గలుగు 'ప్రేమ' లేక 'అనురాగ'మును స్వేచ్ఛగ వదలి దానిని తృప్తిపఱచి అందుచే కలుగు ఆనందమును అనుభవించుటకే వివాహమాడెదము. మన జీవితములో, మన హృదయము తనకుఁ దగిన అర్ధాంగిని వెదకికొనుటకు ఉత్సాహపడును. ఇయ్యది ప్రతివారికి సహజగుణమే. పురుషుఁడుగా నుండిన యొక పురుషుని వెదకుట స్వభావము. మన మేకాకిగ నుండినచో, సుఖము లేదను టెల్లరకు తోఁచును. మన మేరీతిగ నిష్కపటముగ మన మనస్సున నుండు నన్ని విషయములను రహస్యములను మన అర్ధాంగులకుఁ దెలియఁబఱచెదమో, ఆలాగుననే వారును నిష్కపటముగా ప్రవర్తింపవలయు నని కోరెదము. మన మనుభవించు కష్టనష్టములను వారు తమవిగా నెంచి ప్రవర్తింపవలయు నని కోరెదము. వారు ఆరీతిగ నుండిన వారికష్టనష్టములను మనవిగ భావించి, మన హృదయమునే వారి కొప్పగించుటకు సిద్ధముగ నుందుము.

పైని వ్రాయఁబడిన ప్రతి విషయమును కొనసాగుటకే మనము వివాహమాడెదము. వివాహ మనఁగా నేమి? దానియొక్క అర్ధ మేమి? నాయకునికోరికలను నాయిక తృప్తి చేయవలయు. ఇదే విధముగ నాయికయొక్క మనోభీష్టము

లను నాయకుఁడు తృప్తి నొందింపవలయు. ఇదియే వారివారి ధర్మము. ఇటు లొకరిమీఁద నొకరు తమి కొనుటయే పరస్పరానురాగ మనఁబడును. ఈవిధముగ పరస్పరానురాగము గల స్త్రీపురుషులు వివాహమాడిన, అదియే ధర్మయుక్తమగు వివాహ మగును.

అయినను ప్రపంచములో జరుగు వివాహములన్నియు ఈవిధముగనే జరుగుచున్నవా? లేదు. నూటికి తొంబదివివాహము లీ పరస్పరానురాగమే లేక జరుగుచున్నవి. ఇందుల కెన్నియో కారణములు గలవు.

బాల్యవివాహములను గూర్చి తలఁచుటకును వ్రాయుటకును యత్నించుట చాల దుఃఖకరము. ఈ భరతఖండములో బాల్యవివాహమే శ్లాఘ్యమైనదని కొందఱియభిప్రాయము. కాని యిది కేవల మనాగరికమని నానమ్మకము. అందువలననే ఈదేశమందు భార్యాభర్తలందు పరస్పరానురాగము ఇంచుకైనను గనిపింపదు. ఇందులకు ముఖ్యహేతువు బాల్యవివాహమే.

పూర్వకాలములో మన దేశమందు మన పూర్వికులిటువంటి బాల్యవివాహమునే యెఱిఁగియుండరు. జనులు యుక్తవయస్సును జ్ఞానసంపదయు దృఢశరీరమును బొందిన పిదపనే వివాహమాడి దాంపత్య సుఖము లనుభవించి బిడ్డలు గలవారై యుండినను దార్ఢ్యము గలవారుగ నుండిరని వినెదము. ప్రస్తుతము కన్యకకు పండ్రెండు వత్సరములును బాలునికి పదియాఱేండ్లును నిండుటకు పూర్వమే పెద్దలు వివాహము

జరుపుదురు. దీనికంటెను కేవలము నాలుగైదేండ్లు చిఱు
ప్రాయపు బాలురకు వివాహముఃజేసెదరు. ఇట్టి వివాహములు
వేల సంఖ్యలుగ జరుగుచుండుట కనుచు వినుచున్నాము.
అయ్యో! ఇట్టి వివాహములు బిడ్డలఁ గన్నతండ్రులే చేయు
దురు. ఈబాల్యవివాహములు తమ బాలురకు సుఖమును
గూర్చు వివాహములు గావు. వారిని పాడుగుంటలోఁ ద్రోసి
కష్టముల పాలు సేయుటయే.

తమ బిడ్డలకు యుక్తవయస్సును జ్ఞానసంపదయును
ఆరోగ్యవంత మగు దృఢశరీరమును గలుగుటకు పూర్వమే
వారిని సతీపతులఁ గావించి కుటుంబవ్యవహారములలో
మునిఁగి తేలునట్లు చేయ యత్నించుతల్లిదండ్రుల మూఢత్వ
మును గూర్చి యేమని చెప్పవచ్చును? అట్టి సతీపతులయొక్క
వెనుకటి కాలమునుగూర్చి మనము పరితపింప కుండుటకు
సాధ్యమా? తల్లిదండ్రులు తమ బిడ్డలయందు చూపు వాత్సల్య
మిట్టి బాల్యవివాహమేనా? ఇట్లు తమ వాత్సల్యము చూపుట
కంటె శ్రేష్ఠమైన మార్గ మేదియు లేదు గాఁబోలు!

బాల్యమందుండు బిడ్డలకు తలిదండ్రులు నేర్పవలసిన
విషయములు పెక్కులు గలవు. వానిలో మొట్టమొదట కఱప
వలసినవిషయము విద్య. ఇది యత్యావశ్యకము. విద్యయందు
వారిని ఉత్తీర్ణు లగునట్లు సేయవలయు. విద్యయందు సంపూర్ణ
పాండిత్యము నందిన పిదప ప్రపంచజ్ఞానము గలుగునట్లును,
గృహస్థాశ్రమ విధులయందు జ్ఞానము గలుగునట్లును బోధింప
వలయు. తరువాత నే యుక్తవయస్సున వివాహము సేయ

వలయు. అప్పటికే వారికి 'ప్రేమ' లేక 'అనురాగము'
జనించును. తమ మనసు ననుసరించి స్వయముగ సతులను
వరించు శక్తి వారికిఁ గలుగుటకు పూర్వమే వారికి తలి
దండ్రులు వివాహము చేయుట న్యాయ మగునా? ఎప్పటికిని
కానేరదు. యుక్తవయస్సున సతీపతు లగుటయే ధర్మమైనది.
అట్టివారే దార్ఢ్యముతో కూడియుందురు. వారిసంతతివారును
దృఢగాత్రులుగ నుందురు. ఇట్టి శ్రేయోదాయక మగువాడు
కను వదలి, బాల్యవివాహము నవలంబించుట యతిశోచనీ
యము. ఈ బాల్యవివాహముచేఁ గలుగు చెడుగు లపరిమిత
ములు.

బాల్యమందే వివాహితు లగుటచే వారు చిఱుప్రాయ
మునందే బిడ్డలను గని బలహీనులై శక్తిలేనివారై, మనో
ధైర్యము తగ్గి, అందుచే పలుకష్టము లనుభవించి అకాల
మృత్యువువాతఁ బడెదరు. అట్టి బాల్యమందు వివాహమాడిన
వారికి పుట్టు బిడ్డలును దేహబలములేక, సన్నగిలిన శరీరములు
గలవారై చూచుటకు రోఁతపుట్టించువారై, రోగపీడితులై,
యేపనియు చేయుటకు శక్తిలేమిచే, దారిద్ర్యము ననుభవించి
అకాలమందు మరణించెదరు. ఇందుచే జనాభివృద్ధియు తగ్గు
చున్నది. ఇద్దానిని మన మెల్లచోటులందును జూచెదము.

స్త్రీలకుఁగాని పురుషులకుఁగాని, యుక్తవయస్సు వచ్చు
నపుడు, గుణాఢ్యులును, బుద్ధిశాలులును, ఆరోగ్యవంతులును
సుందరులు నగు బిడ్డలు తమకు గలుగవలయునను కోరిక
జనించుట సహజము. అట్టివారికి యుక్తవయస్సు వచ్చుటకు

పూర్వమే వివాహముఁ జేసెదము. కనుక వారికి ఈకోరిక జనించియు, నిష్ప్రయోజన మగును. చదువరులారా! ఇట్టి ఘోరదురాచారము నెప్పుడు వదలుట? ప్రపంచ క్షేమమును గోరకపోయినను మీసంతతివారి క్షేమ మరయవలదా? ఇందుకొఱకు మీ రీ దురాచారము నాఁపుటకు యత్నింపరా?

మున్ముందు సుఖముగ కాలముఁ బుచ్చఁగోరు పరస్పరానురాగము గల నాయికానాయకులు ప్రప్రథమమున సంధించుటయే వివాహమని చెప్పవలయు. కాని, యిక్కాలమున జరుగు వివాహము లట్టివి కావు. పరస్పరానురాగము లేని స్త్రీపురుషుల నొక్కటిగఁ జేర్చుటయే వివాహ మని తలఁచెదరు. ఇట్టి వివాహములను జూచి తలిదండ్రులును ఇతరులును సంతోషసముద్రమున నీఁదులాడెదరు. అయ్యో! ఇట్టి వారి బుద్ధిమాంద్యము నేమని చెప్పఁగలము? వీ రొనగూర్చు దంపతులు మీఁదమీఁద నెట్లు జీవనము గడపఁబోయెదరను విచారము లేకయుండెదరు. దీనిని గూర్చి దీర్ఘాలోచన చేయుటయే లేదు. ఇట్టి అలక్ష్యముచే వారి సంతతివారల వారే దుఃఖజలధిని ముంపఁజూతురు. జ్ఞానసంపన్ను లగు కొందఱు యువజనులు బాల్యమునుండియే, కుటుంబనిర్వహణములోని కష్టముల ననుభవించియుండుటచే వివాహ మను ప్రస్తావన విన్నతోడనే వారు భయపడెదరు. చంచలమనస్కులయ్యెదరు. ఏలయనిన, ఆపురుషులు తమకు రాఁబోవుభార్యలు తమకుఁ దగినవారుగను సుఖదుఃఖములలో పాల్గొనువారుగను ఏకీభావముతో కలసి మెలసి యుండువారుగ నుందురో

లేదో అనుభీతివలననే స్త్రీలును తాము వివాహమాడఁబోవు పురుషులు గుణవంతులుగను, తమ్ము ఆదరించి కాపాడువారుగను ప్రియముతో ప్రవర్తించువారుగనుందురో, లేకత్రాగుఁబోతులుగను మూర్ఖులుగ నుందురో యని భీతిల్లెదరు. ఇట్లు సంశయములతోను వ్యాకులముతోను వ్యథనొందు సోదరసోదరీమణులు ఈ చిట్టిపొత్తముచే అట్టిసంశయములను బోఁగొట్టుకొన్నవారై ఆనందాంబుధి నోలలాడుదురు గాత!

ప్రపంచములో మానుషజన్మము నెత్తిన ప్రతివారును యుక్తవయస్సున వివాహ మాడి గృహస్థాశ్రమధర్మముల నమసరించి, జన్మసార్థకము గావించుకొనుటయే వారి ప్రథమ ధర్మము. ఇదియే భగవత్సంకల్పము. కనుకనే భగవంతుఁడును అర్ధనారీశ్వరుఁడుగా నవతార మెత్తియున్నాఁడు. హైందవ మతమును ఇతరమతము లగు క్రైస్తవమతము, మహమ్మదీయమతము మున్నగు మతము లన్నియు గృహస్థాశ్రమ ధర్మమే ధర్మమని ఘోషించుచున్నవి. ఇది యిట్లుండ, కొంద ఱాషాఢభూతులు గృహస్థాశ్రమధర్మములఁ గైకొనక సన్న్యాసులవలె నటించుట పైవేషమే యగును. పూర్వ మీదేశమందు ఇట్టి వేషధారులే లేరు. కుచేలుఁడు మొదలగు మహనీయులు గృహస్థాశ్రమ మవలంబించియే సాయుజ్యమును బొందిరి. విశ్వామిత్రునివంటి మహనీయులచేతనే కామమును జయించుటకు సాధ్యము గాదయ్యె ననఁగా, అల్పజ్ఞుల మగు మనము కామమును జయింపఁగలమా?

ఇఁక బాలసన్న్యాసులఁగూర్చి వేఱుగఁ జెప్పవలయునా? కనుక ప్రతివాఁడును యుక్తవయస్సున మనస్సునకింపగు యువతీరత్నమును బరిణయమాడి గృహస్థాశ్రమధర్మముల జరుపుటయే భగవత్సంకల్ప మగును.

ప్రపంచమున జన్మించిన ప్రతివాఁడును కష్టము లనుభవింపక సుఖముగనే జీవయాత్ర సలుపఁగోరును. అట్టి యానందము గృహస్థాశ్రమమునందు నిండియున్నది. అయినను, గృహస్థాశ్రమములోని సుఖములకంటెను కష్టము లెక్కువగా నుండుటను జూచి మీరు సందేహింపవచ్చును. కాని, యీ కష్టములకు హేతువు గృహము కాదు. ఆ కుటుంబముయొక్క యజమానుఁడే అందులకు కారణము. అతని జ్ఞానశూన్యతయును అలక్ష్యభావమునే అందులకు మూలము. అట్టిబాధలను తొలఁగించి సుఖమును గూర్చు విధులను ప్రతివారును దెలిసికొనుట అత్యావశ్యకము.

కావున, వివాహమే యెల్లసుఖముల నిచ్చు ననుట తెల్లము. ఇందులకు సహాయకారి శరీరారోగ్యము. శరీరారోగ్యము లేనివాఁడు బాధ లనుభవించియే తీఱవలయు. అతనికి సుఖమనుటయే లేదు. అందుచే 'పెద్దలు ఆరోగ్యమే ఐశ్వర్య' మని నుడివియున్నారు. మనుష్యులు దృఢగాత్రులుగ నుండుటకు స్త్రీలతో సంయోగమే చేయఁగూడదని కొందఱి యభిప్రాయము. ఇది కేవలము సత్యవిరుద్ధము. ఏరీతిగ అపరిమిత సంభోగము చేయువాని దేహదార్ఢ్యము క్షీణించునో, ఆరీతిగనే సంయోగము లేనివానిశరీరదార్ఢ్యమును క్షీణించును. ఏలనిన,

స్వభావముచేఁ గలుగు ఇచ్ఛను దృప్తిసేయక యుండుటచే మనస్సు చెడుత్రోవఁ ద్రొక్కి దురభ్యాసముల కలవాటుపడును.

ఇందుచే వారికి చెప్ప శక్యముగాని కష్టములు వాటిల్లును. ఒకఁడు తన ఆయుఃకాలమంతయు బ్రహ్మచర్యాశ్రమములో నుండుటకు సాధ్యము కాదు. సన్మార్గమున కాలమును వినియోగించి, దైవభక్తి గలవారై యోగాభ్యాసము నభ్యసించుచుండువారు వజ్రదేహులై యుండవచ్చును. అట్టివారిని సందర్శించుట బహుదుర్లభము. కాన గృహస్థాశ్రమమును న్యాయముగ నవలంబించువాఁడు శరీరారోగ్యము గలవాఁడై దీర్ఘాయుష్మంతుఁడై యుండఁగలఁడు.

ఇక్కాలమున విహావా మాడువారియొక్క కొన్ని దురభిప్రాయములు:—కొందఱు ధనవంతుని కూఁతును బరిణయ మాడిన, తమ కెక్కువడబ్బు చిక్కునను పేరాసచే వివాహ మాడెదరు. మఱికొందఱు ఉన్నతోద్యోగస్థుల బాలికల విహావామాడిన తమకు గొప్పనౌకరులు దొరకుననియు, మఱికొందఱు స్వసుఖములఁ గోరువారై తలిదండ్రులవదలిన, తమ జవ్వనపు భార్యలతో కాలము సుఖముగఁ గడపవచ్చుననియు, తదితరులు, బంధుత్వము నశించి పోకుండుటకును తమచుట్టములలోని కన్యకలఁ బరిణయ మాడెదరు. తమ కణఁగి యుండు కన్యకలను తల్లిదండ్రులు డబ్బున కాశపడి ముసలివారల కిచ్చి వివాహము సేయుదురు. వీరు ముందు ముం దెట్టిసుఖము లనుభవింతురో మీరే యూహించు

కొనుఁడు. ఇవ్విధమున పరస్పరానురాగము లేక వివాహ మాడినవారి సంఖ్య మనదేశమం దెక్కువ.

మన మేపనులను ప్రారంభించినను త్రికరణశుద్ధిగ ప్రారంభించి, సత్యముగ పాటుపడి, ఆపనులకు ప్రతిఫలము పొంద యత్నించెదము. ఇంకను ఆపనిలో ప్రవేశించుటకు పూర్వము ఆపనిచే లాభము వచ్చునా, లేక నష్టము గలుగునా యని దీర్ఘాలోచనఁ జేసియే, యందులకు పూనుకొందుము. ఐనను, ఇహపరములకు ఆవశ్యక మగుభార్యను పొందుటలో కొంచెమైనను యోచించుటలేదు. ఇది మనుష్యులకుఁ గల స్వాభావికదౌర్బల్యము. పురుషులు తాము చూచునటువంటి స్త్రీలయం దొకటిరెండు విశేషగుణము లుండిన, వారే గొప్పవారని తలంచి, వారియందు అనురాగము నెఱపి, వారినే వివాహ మాడఁగోరెదరు. ఒకస్త్రీ మహారూపలావణ్యములతోఁ గూడియుండును. మఱియొకతె పురుషులమనస్సును ఆకర్షించునట్టి యింపైన శారీరము గలదిగ నుండును. ఇంకొకస్త్రీ వేఱొకవిషయమందు మిన్నయైనదిగ నుండును. ఇట్టిగుణములఁ జూచి వివాహ మాడఁ దీర్మానింప వచ్చునా? అట్లు చేయుట బుద్ధిమాంద్యమే యగును. ఇట్టి వివాహములచే దుఃఖము సంభవించునే గాని సుఖము చేకూఱదు. మిత్రులారా! మన దేశములో పెద్ద లనుపేరు పెట్టుకొన్నవారు కించిత్తైనను వంశపురోవృద్ధిని గమనింపక, అశాశ్వత మగు ఈతుచ్ఛపుడబ్బును గొప్పదిగా భావించి రోగిష్ఠులకును వృద్ధులకును తమకన్యకలను విక్రయించెదరు. ఆహా!

ఎంతటి దుష్కార్యము! కాలమహిమ గదా! ఇట్టిరోగుల నెందులకు వివాహ మాడెదరని ప్రశ్నించినచో, వారు 'వివాహమువలన వ్యాధి కుదురును' అని యుత్తర మిచ్చెదరు. అట్లే కుదురునా? అది కలలోనివార్త. ఆక్రూరవ్యాధి దంపతులిరువురియందును వ్యాపించి కుటుంబమునకే గొప్పయాపదను గలిగించును. ఒకవేళ ఆవ్యాధి కుదురునదిగా నుండినను కన్యక నిచ్చుటకు మనసొప్పుతలిదండ్రు లెంతటి కఠినాత్ములుగను పాషాణహృదయులుగ నుండవలయు! ఇది కేవలము మృగస్వభావమే యగును. మృగములు సహితమట్లు చేయుటకు సహింపవు. కర్మవ్యాధులచే పీడింపఁబడువారు తామే వివాహమాడక యుండుటకు కోరవలయు. వారట్లు గాక వివాహ మాడుటవలన తమవ్యాధులను వ్యాపింపఁజేసెదరు. కనుక అట్టి వివాహములు జరుగక యుండుటకు మనము యత్నింపవలయు. ఇది మనయొక్క పరమధర్మము.

పుష్పమునకును వాసనకు నెట్టిసంబంధము గలదో యట్లే సుగుణులైనదంపతులిరువురును గలిసి నిరంతరసుఖ మనుభవింతు రనుట మనము గణింపవలయు. అట్టిసుఖమే ప్రతివారును గోరుదురు. ఈ విధమగుదంపతుల పరస్పరానురాగమే స్వాభావికమగుప్రేమ యనఁబడు. ఈప్రేమ కొకవిధమగు సహజమైన యాకర్షణశక్తి గలదు. ఇవ్విధ మగుప్రేమ నెల్ల దంపతులు గలిగియుండవలయు నని నాకోరిక

సాధారణముగా స్త్రీపురుషులకు యుక్తవయస్సు వచ్చినతోడనే వివాహము సేయఁబడును. ఇయ్యది యొక

గొప్పపొరపాటని మున్ముందే నుడివియున్నాఁడ. ఐన నిట్లు పెద్ద లొనరించుటకు హేతు వెద్ది ? వారు స్త్రీలు ఋతుమ తు లైనప్పుడే యుక్తవయస్కు లైరనియు, పురుషులకు నూ నూఁగు మీసలు వచ్చుటకు ప్రారంభించినతోడనే యౌవన వంతు లైరనియు తలఁచుటయే యిందలి పొరపాటునకు కార ణము. యౌవనము జనించుట శీతోష్ణస్థితు లాదిగాఁ గల కొన్నివిషయముల ననుసరించియుండును. ఐనను అంగసౌష్ఠ వమును, దేహదార్ఢ్యమును బరికించి వివాహముల జరుపవ లయు. పురుషులుగాని స్త్రీలుగాని, తమ యంగము లన్నియు చాలినంత బలవత్తరము లైనతరువాత పరిణయ మాడఁ దలకొనవలయు. సమశీతోష్ణస్థితి గల దేశములందు బాలికలు సాధారణముగా పదుమూఁడేండ్లకు పిమ్మటనే రజస్వల లగు దురు. పురుషులకు పదునెనిమిదియేండ్లకు మీసలు రా మొద లిడును. కాని చలిదేశములలో కన్యకలు రజస్వలలగుట కింత కన్న నెక్కువ కాలము పట్టును. ఇండియా మొదలగు అత్యు ష్ణదేశములలో కన్యలు సుమారు పదివత్సరములకు మున్నే రజస్వల లగుదురు. ఇంకను, నవీననాగరికతయందు ముదిరిన చెన్నపట్టణము మొదలగు నగరములలో మిక్కిలి చిన్నతన ముందే పుష్పవతు లగుచున్నారు.

ఈలాగున నత్యల్పకాలములోనే రజస్వల లగు కన్యల కెట్టిమంచియుఁ గలుగ దనుట నిక్కువము. ఇట్లు స్వల్పకాల ములో యౌవనవతులై సుఖ మనుభవించువారు, 'పిందెలో పండినట్లు' క్రమక్రమముగా దుర్బలలై, అవయవబలమును

B.S

బోఁగొట్టుకొని, నిజమైనప్రాయ మంకురించునప్పటికి మూఁడు కాళ్ల ముసళ్లవలె బాధపడుచు, జీవనముపై నిచ్ఛయే లేక తమ జన్మమును దూషించుకొందురు. ఇది యెంతయు తెలివితక్కువతనము. దేహమునందలి పెక్కువయవములు బలిష్ఠములైనపిమ్మట, యౌవనవంతులై రేని, అట్టివా రపార సౌఖ్యాంబుధి నోలలాడుచుందురు. వివాహము కొన్నివత్సరములకు మునుపే జరుపవలయు నను వ్యర్థమగు నిర్బంధము లే యిట్టిదుఃఖములకు మూలములు. శీతోష్ణస్థితులనుబట్టి కన్యలు పుష్పవతులై రేని, వారితల్లిదండ్రు లించుకేనియు జ్ఞానము లేక తమకుమార్తెలు నిజముగా యుక్తవయస్కలైరా, అంగసౌష్ఠవము గలిగియున్నారా యనుట గమనింపక ఆకన్యకలకు గర్భాధానము సేయింతురు.

స్త్రీపురుషులు తాము బలవత్తరములగు అవయవములను గలిగి, ఆరోగ్యసంపన్నులుగా నున్నప్పుడే వివాహమును గూర్చి యాలోచింపఁదగు. యౌవన మంకురించిన తరువాతనే, శరీరావయవము లన్నియు క్రమక్రమముగా పురోభివృద్ధిఁ గాంచు ననుట ప్రతివారును ముఖ్యముగా యోజించి మనస్సున నాటించుకొనవలయు.

సాధారణముగా స్త్రీపురుషుల అవయవము లిరువదియైదేండ్లవఱకు చాలినంతబలిష్ఠము లగుట దుర్లభమని తత్త్వజ్ఞులు కనిపట్టియున్నారు. పుట్టుకతోఁ గూడ, వెన్నెముక పదునెనిమిది వత్సరములకే ముదురును. బలమునకు మూలములగు భుజము లిరువదియైదేండ్లకే వృద్ధిఁజెందును. ఇట్లు దేహ

మందలి పెక్కు అవయవములు పెరుగుటకు యుక్తవయస్సు గలదు. ఇట్టి ముఖ్యవిషయములను గొంచెమేనియు పాటింపక మనవారు బుద్ధిమాంద్యముచే తమ పుత్రులు పుత్రికలు యుక్తవయస్సుఁ జెందిన వెంటనే వారికి వివాహములు సేసి దుర్బలులగు సంతతిఁ బడయునట్లు గావించుట మిక్కిలి దుఃఖకరము. కావుననే యిట్టి గూఢమగు దేహతత్త్వము నరసి, పురుషుల కిరువదియైదేండ్లకు పూర్వమును, కన్యలకు పదునెనిమిది వత్సరములకు మునుపును పెండిలిసేయఁగూడదని నీతిశాలు లనేకు లొక నిర్బంధము నేర్పఱచియున్నారు. ఐనను దినక్రమమున ఈవిషయమును బాటింపక, ఎల్లెడలను బాల్యవివాహములు జరుపుట కందఱు ప్రారంభించిరి. ఈన్యాయవిషయము సుస్థిరముగ స్థాపించుటకు బ్రిటీషు ప్రభుత్వము వారును, శాసనసభాసభ్యుఁ డగు "డాక్టర్ గోర్" మొదలగుప్రముఖులును "Age of Consent Bill" అను నొక తీర్మానమును సభలో నుంచియున్నారు. భగవత్కృపచే నా తీర్మానము విజయముఁ గాంచుఁగాక యని నిరంతర మేను నమ్ముచున్నవాఁడ.

కొందఱు కన్యలు చూపఱులకు, వారి యవయవములు బాగుగా వృద్ధిఁజెందినట్లు గోచరింతురు. కాని నిజముగా పరికించిన, గృహస్థాశ్రమసుఖముల నిచ్చు ముఖ్యావయవములు బలిష్ఠములుగా నాకన్యకలం దగపడవు. తదనుగుణముగా నాకన్యకల తలిదండ్రులు, తమ పుత్రికల శరీరసంపత్తి నూహింపక భర్తలతో సంగమమున కనుజ్ఞనిడెదరు.

మఱియు నాకన్యకల కావిషయమున వారే సాయపడుచున్నవారు. ఈకారణమున కన్యలశరీరసౌందర్యము అకాలసంపర్కముచే దినక్రమమున తగ్గుచు, అవయవములు శుష్కించి తుదకు దుర్బలలై యపారదుఃఖమునకు పాత్రలగుచున్నారు. ఇది యంతయును తలిదండ్రులు తమంతట తామే యొనర్చు తప్పు గాక మఱియొండు గలదే? ఈకన్యకలను తల్లిదండ్రులు పదునెనిమిది వత్సరములవఱకు కట్టుదిట్టములకు లోఁజేసినచో, నావిడలు, అచ్చరలవలె నుందు రనుట యెంతమాత్రము కల్ల గాదు.

ఈబాల్యవివాహవిషయమునుగూర్చి పెక్కురు పాశ్చాత్యతత్త్వజ్ఞులు పెక్కువిధములుగ భిన్నాభిప్రాయముల నిచ్చియున్నారు. వారిలో నొక మహనీయుఁ డిట్టి బాల్యవివాహములు దంపతులను క్రమక్రమముగా క్షీణింపఁజేసి తుదకు వారి యకాలమరణములకు హేతువు లగుచున్న వని తెలిపియున్నాఁడు. మఱియొక తత్త్వజ్ఞుఁ డీబాల్యవివాహ విషయముఁగూర్చి, కేవలము ప్రపంచజ్ఞానము సాకల్యముగఁ దెలియని బాలదంపతులను ముందువెనుక లరయక గృహస్థాశ్రమము స్వీకరింపఁబూన్చినచో, భ్రమచే "దీప మొక యాహారపదార్థ" మని యద్దానిపైఁ బడి మరణించు కీటకములరీతిగా, వారు మోహాతిరేకమున, నెట్లు ప్రవర్తింపవలయు ననుటను దెలియక నానాఁటికి దుర్బలులై, యంతమున మృత్యువువాతఁ బడుదురని వ్రాసియున్నాఁడు. ఇవ్విధముగా, వారు వీరననేల, పలువురు పలువిధములుగ స్వాభిప్రాయముల నిచ్చియున్నారు.

ఇట్టిబాల్యమునందే వివాహమాడు దంపతులు పెక్కు దినములవఱ కేకీభావమును పరస్పరానురాగమును గలిగియుండుట లేదు. ఏలయనఁగా, నిట్లు అకాలపుసుఖమును గోరువారు యుక్తవయస్కు లగునప్పటికి గృహస్థాశ్రమమునం దిచ్ఛలేని వా రగుచున్నారు. మఱియు వారిచిత్త మొకలయం దాయత్తము లగుటయుఁ గలదు. బాల్యావస్థయందుండు తాము, తమ్మే భరింప నసమర్థులై యుండునపుడు, కుటుంబభారమును సహితము వారు మోయుటయనునది మిక్కిలి శోచనీయము. పాపము! వారు "తాము చేసిన బుద్ధిమాంద్యపుఁబని కిది ఫలమేమో? మఱియు వారియందు స్వల్పమనస్తాపములు నానాఁటికి హెచ్చుపెరుఁగుచుండును. ఇంతియ కాక పదునైదు వత్సరములలోనే వా రిరువురుముగ్గురుబిడ్డలను గని వారిని శ్రద్ధతో బోషింపలేకుందురు. అట్టిశిశువులను 'దక్కులేనిబిడ్డ' లనియే చెప్పవలయు. తల్లివలన నాబిడ్డ లేలాభమును బొందనేరరు. ఈ దంపతులయం దిట్టి చిట్టిజగడములు ప్రబలుటకు వారి బలహీనతయే ముఖ్యకారణము. ప్రతి విషయమునందును, రోగపీడితు లగుటకు వారిదుర్బలత్వమే హేతువు. ఆత్మశక్తియు, దేహశక్తియు, విద్యాసంపత్తియుఁ గలవా రెప్పుడును కోపపడరు.

ప్రపంచమందు వీర్యము గల దేశములలో జర్మనీదేశమొక్కటి యని యొప్పుకొనక తప్పదు. ఆదేశపువారు వీరాగ్రగణ్యులుగా నున్నా రనుటకు హేతు వేమి? పెద్దకాలమునుండి స్త్రీలు పదునెనిమిది వత్సరములకు మీఁదను, పురుషు

లిరువదియైదు వత్సరములకు పిమ్మటనే పరిణయ మాడవలయు నని గట్టిగా నాదేశమున శాసింపఁబడియున్నది. ఆచొప్పుననే ఆదేశస్థు లాచరించుచున్నారు. కావుననే ఆపుణ్యదేశమున పారంపర్యముగా జనులు యోధాగ్రగణ్యులై పూర్ణాయువు గలిగి విలసిల్లుచున్నారు. ఇట్లున్నతపదవిఁ బొంద మన దేశీయులును పాటుపడి సుఖజీవు లగుదురు గాక యని వేమాఱు వేఁడువాఁడను.

దీనికి పిమ్మట మనము గమనింపవలసిన దేమనఁగా, నాయికానాయకులకు వయస్సున నెక్కువ భేద ముండరాదు. తలిదండ్రులు కొంచెమైనను జ్ఞానము లేక తమ సుందరీమణులగు బాలికలను ముదుసళ్ల కిచ్చి వివాహముసేయుదురు. ఇది నిజముగా పెండిలి యనఁదగునా? జననీజనకులకు ధనపిశాచము పట్టియుండుటచే, వా గట్టిముగుదలను విక్రయింతురు. ఇందువలన నాకన్యలకు, కులుకుప్రాయము వచ్చుతఱికి, మూఁడుకాళ్లముదుసళ్లగు భర్తలకు వణఁకంతకంతకు నిను మిక్కిలి యగును. కనుక నిట్టి దంపతులకు సౌఖ్యము అనుట సున్న. వారికి గృహస్థాశ్రమధర్మము లేమి తెలియఁగలవు? అట్టి తగని సంసారముచే వారి కేమిలాభము గలదు? ఆనందమడుగంటును. ధర్మములు తగులుకొనిపోక యుండునా? బ్రతికినన్నాళ్లు విచారమే. అట్టి నవయౌవనవతు లగు స్త్రీలు, రూపమునందును వయస్సునందును బొత్తుగా హీనులైన ముదుసళ్లగు భర్తల నెట్లు గారవింతురు? యౌవనవతిని, కేవలము డబ్బును ఆభరణములును మఱి యితరసంపద లెవ్వి

యును తృప్తినొందింపఁజాలవు. ఇవన్నియు నా లలనల కిష్టములై తృప్తిగావించెనేని, ఆవృద్ధులగు భర్తలే వారిని సంతోషపెట్టఁగలరు. ఐనను భగవన్నియమముచే, వజ్రదేహులై సుందరులగు భర్తలఁ గూడి రమించుటయే స్త్రీలకు నిరుపమానమైన ఆనందము. అదియే వారిని బద్ధానురాగలనుగఁ జేయును. అట్టి దేహదార్ఢ్యము గల పురుషు లిడు సౌఖ్యమును వృద్ధులగుపురుషులవలనఁబడయనగునా? ఎన్నఁటికి కానేరదని ముమ్మాటికి చెప్పియ తీరవలయు. ఇట్టివృద్ధులను బెండ్లాడు స్త్రీల కెల్లప్పుడు దుఃఖమే కాని సంతోషము కలుగు ననుట కలలోని వార్త. ఇట్టి నిర్భరదుఃఖము లనుభవించి విసిగి వేసారి తుద కాయువతులు వ్యభిచారము సేయఁదలకొందురు. ఇట్టివ్యభిచారము సేయ నిష్టము లేక దేవునికి భయపడి మెలఁగువారు తమకర్మ మంతే యని వగచుచు మరణింతురు. ఇట్లు కులకాంత కంటఁ దడిపెట్టిన మనకు శ్రేయ మెట్లుగలుగు? కొన్నికుటుంబములందు మాత్రము వృద్ధపురుషులకును యౌవనపు భార్యలకును బిడ్డలు కలిగినను, ఆశిశువులు దుర్బలులై చాలకాలము జీవింపక మరణింతురు. కనుక దంపతులకు వయస్సునం దెక్కువ తారతమ్యము లేక, యీడు జోడుగా నుండునట్లు వివాహములు జరుపవలయు నని యెల్లరును ముఖ్యముగాఁ దెలియవలసినవిషయము. కన్యలకు పదునెనిమిది వత్సరములవఱకును, పురుషుల కిరువదియైదేండ్లవఱకును వివాహముసేయక, యుక్తవయస్సును జెందిన పిమ్మటనే పరిణయము గావింపవలయు ననుట ప్రతి యొక్కఁడును

జ్ఞాపకమునం దుంచుకొని అట్టి వయోనిర్బంధమును స్థాపించి తదనుగుణముగ వర్తింపవలయు.

ఇంతదనుక నీతివిరుద్ధమయి అశాస్త్రీయమైన బాల్యవివాహములనుగూర్చి వక్కాణించితిమి. ఇఁకమీఁద, ఒక పురుషుఁడు, తాను వివాహమాడుకన్యయం దెట్టిసులక్షణములును, రూపసంపదయు, గొప్పగుణములును వాంఛించునో, అట్లే ఒక స్త్రీ, తా వరింపఁబోవు పురుషుఁ డెట్టివాఁడు? అతనిసద్గుణము లెవ్వి? రూప మెట్టిది? సుశీలత మొదలగు లక్షణము లున్నవా? యని తెలియఁగోరును. వారు తమ మనస్సున కీవిషయము లందు తృప్తిగావించువారిని పెండ్లియాడుదురను సమాచారమునుగూర్చి చర్చింతము.—

తనకు లభింపఁబోవు భార్యయందు లేక పురుషునియం దేయేగుణములఁగూర్చి శ్రద్ధగా పరికింపవలయు? తాను వరింపఁబోవు భార్యకు లేక పురుషునకు మనోనిశ్చలత, ఏకీభావ మెట్లుండుననుట నెవ్విధముగాఁ దెలియఁ గలము? ఇట్టి గొప్పధర్మసూక్ష్మమైన సందేహములు పరిణయమాడుటకు మునుపే పురుషుఁడుగాని స్త్రీగాని మనస్సున చర్చింపవలయు.

సోదర సోదరీమణులారా! పూర్వముండిన స్థితులవలె నేఁడును, నేఁటిస్థితులు భవిష్యత్కాలమం దేకరీతిగ నుండక మార్పుఁ జెందుచున్నవి. ఇందు మంచి గలదో, చెడుగు లున్నవో యనుట తెలియరాదు. నిన్న యుండిన స్థితిలో మనము నేఁడున్నారమా? లేదు. మనదేశములో నిట్లు జరుగు పలుమార్పులను గమనింపుఁడు. ఒకపట్టునఁ జూచిన, మనము

భానిసతనమును దొలఁగింపఁ బ్రయత్నించెదము. మఱియొక మార్గమున కొన్నిసంఘసంస్కరణములఁగావించుటకు యత్నించెదము. కొందఱు జాతిభేదము లేదనియు, మఱికొంద ఱన్ని జాతులవారును సమానులే యనియు చెప్పుదురు. కొంద ఱన్ని జాతులవారైకమత్యముగలిగి జాతిభేదములేక వివాహములఁ గావింపఁ జూతురు. ఇట్టి సంఘసంస్కరణములను గల్పించి యందఱి నొక్కటిఁ గావింపఁ దలక్రిందుగా పాటుపడుటకు ప్రయత్నింతురు. ఇటువంటి విషయములు, మన పూర్వికులు కని విని యుండనివానిని, మన మిప్పుడు చూచుచున్నాము. దీనిచే మనము పెద్దవారలను నిందించుట గొప్ప పొరపాటు. అట్లు సేయ నేమాత్రము వీలు లేదు. కావున నూతనపు మార్పులను కాలానుసారముగ చేయుటకు సంఘసంస్కర్తలు యత్నించుచున్నవారు.—వారియం దెట్టిదోష మారోపించుటకును వీలులేదు.

ఇక్కాలమున నేవిషయమునుగూర్చియు దీర్ఘాలోచన సేయక మొదలిడుటకు వలనుకాదు. పూర్వము తల్లిదండ్రులు స్త్రీపురుషుల పరస్పరానురాగమును గమనింపకయే వారికి వివాహము సేసియుండవచ్చును. ఐనను పరిణయమునకు పూర్వము వారు తమబిడ్డలపురోభివృద్ధికొఱకే యాప్రకారము గావించు చుండిరి. అందుచే నిప్పటికాలపు జననీజనకులు తమ సంతతివారి వృద్ధిఁగూర్చి పాటుపడుట లేదని మనము చెప్ప వీలులేదు. ఆకాలమువలెనే యిక్కాలమునందును తల్లికిని తండ్రికిని తమ బిడ్డలయందు వాత్సల్యము గలదు. ఇఁక

మీఁదను అట్లే యుండును. కాని మన దురాచారములచే మునుపటివలె లాభము పొందుటలేదు. పూర్వకాలమున స్త్రీలు పురుషులు శరీరసంపత్తితోఁ గూడి కాఁపురము సేయుచుండిరి. జనసంఖ్యయు మిక్కిలి స్వల్పముగా నుండెను. ధన మార్జించుటయు మిక్కిలి సులభము. ఇక్కాలపు యువకులయట్లు గాక పూర్వకాలమున నుండిన యువకులు కుటుంబ రక్షణార్థము వెత నొందకుండిరి. జీవనోపాయము లక్కాలమున పెక్కు లుండెడివి. ఇప్పుడన్ననో జీవనోపాయము సున్న. ఆకాలమున వివాహమున కొక విధమైన కష్టమును లేదట. ఇప్పుడు పరిణయ మన్నమాట విన్నతోడనే గుండెలు తటతటలాడును. మునుపు తల్లిదండ్రులే వారి యిష్టముచొప్పున పిల్లలకును యువకులకును వివాహము సేయుచుండిరి కాని ప్రస్తుత మట్లు తల్లిదండ్రులు కన్యకనో లేక వరునో వెదకికొని వచ్చినను, వివాహమాడు దంపతులు వారి యిచ్చవచ్చినట్లు మనసునకునచ్చెనేని పరిణయమాడఁదగు. లేనిచో, ప్రమాదము వాటిల్లు. ఈకాలములో జనులు విద్యావివేకసంపత్తియందును నవనాగరికతయందును క్షణక్షణము వృద్ధినొందుచున్నారు. ఈ విషయమున మనతండ్రులు మనకంటె వయోవృద్ధులుగానున్నారే గాని జ్ఞానమునందు మించరు. ఇట్లనుటచే పితలను దూషించుట యని భావింపరాదు. వారు వారి తండ్రులకంటెను ప్రాజ్ఞులుగా నుండవచ్చును.

''పితృదేవో భవ'' యను నార్యోక్తి (వేదోక్తి) ని మఱవక ప్రతియొక్కఁడును పితృనాజ్ఞను జవదాఁటరాదు.

అవ్విధముగా వారిని తృణీకరింపుఁడని నేను మిమ్ముఁ బ్రోత్సహింపను. వా రేవిధముగా మనకొఱకు కష్టపడెదరో యట్లు మనకొఱకు మనము శ్రేయోవంతులముగా నుండుటకు పాటుపడవలయు. కావున ప్రతివాఁడును తన కిహసౌఖ్యముల నింపార నొసంగు నుత్తమయువతి యెవరని వెదకి దృఢముగాఁ దెలిసి వరింపఁదగు. స్త్రీలు నావిధముగనే తమకు సుఖముల నొసఁగు భర్తలను కోరి పరిణయ మాడవలయు.

"మాపెద్ద లట్లు చేసిరి. మావారి తరతరములయాచార మిది" అని వెఱ్ఱికూఁతలుగూయుచు, అందలితప్పొప్పుల నరయ శక్తి లేమిచే, గ్రుడ్డియెద్దు చేనులోఁ బడినట్లు, కనుమూసికొని, గొఱ్ఱెదాఁటుల ననుకరించుట కేవల మపాయకరము. "వినాశకాలే విపరీతబుద్ధిః" అనునట్లు, తమ స్వజ్ఞానములేక పను లొనరించిన, దేశక్షీణత గలుగుటయే యిందులకు ప్రతిఫలము. ఈసందర్భమున మన్మిత్రుల నొక్క ప్రశ్న నడుగ నుత్సహించెద. 'తార్తార్' దేశమున కన్యలను విక్రయించుటలో 1000 రూపాయల మొదలు 3000 రూపాయల వఱకు రకమువారిగ పడుచు లున్నారని మీరు చరిత్రలమూలమున నెఱిఁగియుందురు. ఆలాగున మీరు మీకుమార్తెల విక్రయింపఁజూతురా? తార్కాణముగా నొకఁడు నలువురు కన్యల పెండ్లియాడెనని యనుకొందము. అట్టివాని కెవరైనను తమపట్టిని ఐదవభార్యగా నొసఁగ సమ్మతింతురా? ఎప్పుడును సమ్మతింపరు. అది యట్లుండ, "పూర్వకాలము- పూర్వకాలము- మాపెద్దలు- మాపెద్ద"లని కూయుచు, వారివలె

నుండ వేసములను ధరింపనేల? మనపెద్దలయందు మర్యాద వేఱువిధముగాఁ జూపవచ్చును. వారిని దైవసములని యెంచి, నిరంతరము మనంబున ధ్యానింపవచ్చును. అందుల కడ్డంకి యేమియును లేదు. స్వలాభాపేక్షులమై దేశక్షీణత గావించుట మిక్కిలి వెఱ్ఱితనము.

మన దేశములో ప్రస్తుతము జరుగు కల్యాణములనుగూర్చి బాగుగా యోజించినచో, మునుపటి యనాగరికులకంటెను మిక్కిలి యధములమై మనము నడచుకొనుచున్నారము. చెలికత్తె, చాకలిది, వంటకత్తెలవలె భార్యయు మనకు సౌఖ్యమును గలిగించుట కొకబోనకత్తె యని భావించి, యంత్రమువిధమున పనిసేయ నాజ్ఞ యిడెదము. ఈదురభిప్రాయమే యువకులలో ననేకులకుఁ గలదు. ఈయొన్నికతప్ప వారికి మఱేమియుఁ దెలియక వివాహ మాడెదరు. చెలికత్తె పనిచేయుట కుపయోగపడును. వంటకత్తె వంట సేయుట కుపయోగించును. చాకలిది గుడ్డల నుదుకుటకు సహాయపడును. ఈవిధముగా యావజ్జీవము మన కూడిగము సేయుటకే సతులు పరికరములయట్లుపయోగపడుచున్నారని యనేకులయభిప్రాయము. ఆహా! ప్రేమ యెక్కడ దాఁగినది? గృహస్థాశ్రమధర్మము లేయడవులపాలైనవి? పరస్పరానురాగ మెక్కడ పాడైనది?

నాకుఁ దెలిసినయొకయువకుఁ డొకకన్యకవిషయమై యొక్కెడకుఁ బోయియుండెను. ఆతనికి నిజముగా నిరువది యేండ్లే. కాని ముప్పదివత్సరములవాఁడుగఁ గన్పట్టుచుం

డెను. బాల్యమునుండియే వాఁడు చెడువిషయములం దగ్రగణ్యుఁ డయ్యె. అతఁడు చూపఱకు భృంగిమహర్షి యపరావతారుఁడు. కన్యాన్వేషణకై యతఁ డేఁగునపుడు వివాహము చేసికొని వీఁ డేమి సేయఁగలఁ డని శంక యొకటి నాకు జనించెను. ఒక స్త్రీకి 'భర్త' యనుట కెంతమాత్రము తగఁడు. ఇట్టిదౌర్భాగ్యుఁ డొకరికడకుఁ బోయి "అయ్యా! మీ కూఁతురు వంట సేయఁగలదా? యని యొక్కప్రశ్నయే యడిగెను. ఐనను పిల్లయొక్కతండ్రి మిగుల అనుభవశాలి గాన యేదోయొక పెడసాకుఁ జెప్పి, యాతని నంపివేసెను. మిత్రులారా! ఏ నింతదూర మీదృష్టాంతము మీకు తెల్పుటలో ప్రస్తుతము వారు, తాత్కాలికసుఖములకొఱకు వివాహ మాడెద రని చెప్పుటయే.

ఇంతదనుక వివాహమునుగూర్చి చెప్పినదానిలో నొక ముఖ్యాంశ మిందు తప్పక చెప్పవలసియున్నది. అ దేమన, 'ప్రేమ లేక అనురాగము' అనుట పెక్కుమందికి తెలిసియు తెలియకున్నది. వీథిలోఁ జను ఏదో 'లక్ష్మి' యను స్త్రీని చూచినతోడనే 'గోపాలుఁ' డను నొకనికి దానియందు మనస్సు తగులును. అద్దానినే 'ప్రేమ'యని యెల్ల రందురు. వాస్తవమే. ఒక వేళ 'లక్ష్మి'యందు 'గోపాలుఁడు' నిజముగా ప్రేమఁ గొనియుండవచ్చును. కాని, యతఁడు వాస్తవముగా నామెను ప్రేమించె ననుట మన కెట్లు తెలియును? దీనిలో నాయభిప్రాయము భేదపడుచున్నది. గోపాలుఁడామెను నిజముగా మోహించె ననుటకన్నను, అతఁ డామెయం దొక

కారణార్థమై "ఆశఁగొనె" ననుట యుచితముగా నుండును. ఈపై రెండు విషయములు అజగజాంతరముగా నున్నది. నిజముగా ప్రేమించినవాఁ డొక యువతియొక్క రూపలావణ్యములకే లొంగక, ఆమెయొక్క యున్నతగుణములను చిత్తవృత్తిని గాఢానురాగము నెక్కుడుగా పరిశీలించును. ఆమె తన యిష్టముచొప్పుననే వర్తించు నని యాతని కొక విధమగు నమ్మకము జనించును. ఇందును గుఱించి యతని కెట్టి సందియము నుండదు. సుఖదుఃఖములందు పాల్గొని తన్నె మఱక పతియే దైవ మని యాలలన భావించు నని యాతఁ డెఱుఁగఁగలఁడు. మఱియు నామె జీవయాత్రయం దాతనికిఁ దోడ్పడు పరమపతివ్రతాశిరోమణి యని యాతఁ డెఱుఁగును. ఇం దెట్టిశంకయు నాతనికిఁ గలుగదు. ఆమెయొక్క రూపలావణ్యసౌందర్యగుణాతిశయసులక్షణములచే నాతఁ డెంతయుఁ దృప్తుఁడై తదేకధ్యానముతో నుండును. ఏక్షణమందును నాతని కామెప్రతిబింబము కన్నులఁ గట్టిన ట్లుండును. ఎప్పుడామెను గూడుట- సంసార సౌఖ్యములఁ జూఱఁగొనుట- ఆశ్రమధర్మముల ననుష్ఠించుట" యనుటయందే యాతఁడు నిమగ్నుఁ డగును. ఆమోహింపఁబడినస్త్రీకి కాలియందు ముల్లు నాటిన, నాయువకుని కంటియందుఁ దగిలిన ట్లుండును. మఱియు నాయువతి తండ్రిగారిగృహమునం దిక్కట్టులఁ గుందుచుండెనేని, ఆమె నావిపత్సాగరమునుండి యెప్పుడెప్పుడు దాఁటించి తనతో నసమానసౌఖ్యోన్నతిఁ దులఁదూగఁ జేయుదు నని యాయువకుఁ డభిలషించుచుండు. ఇట్టిదే నిజమైన

డెను. బాల్యమునుండియే వాఁడు చెడువిషయములం దగ్రగణ్యుఁ డయ్యె. అతఁడు చూపఱకు భృంగిమహర్షియపరావతారుఁడు. కన్యాన్వేషణకై యతఁ డేఁగునపుడు వివాహము చేసికొని వీఁ డేమి సేయఁగలఁ డని శంక యొకటి నాకు జనించెను. ఒక స్త్రీకి 'భర్త' యనుట కెంతమాత్రము తగఁడు. ఇట్టిదౌర్భాగ్యుఁ డొకరికడకుఁ బోయి "అయ్యా! మీ కూఁతురు వంట సేయఁగలదా? యని యొక్క ప్రశ్నయే యడిగెను. ఐనను పిల్లయొక్క తండ్రి మిగుల అనుభవశాలి గాన యేదోయొకపెడసాకుఁ జెప్పి, యాతని నంపివేసెను. మిత్రులారా! ఏ నింతదూర మీదృష్టాంతము మీకు తెల్పుటలో ప్రస్తుతము వారు, తాత్కాలికసుఖములకొఱకు వివాహ మాడెద రని చెప్పుటయే.

ఇంతదనుక వివాహమునుగూర్చి చెప్పినదానిలో నొక ముఖ్యాంశ మిందు తప్పక చెప్పవలసియున్నది. అ దేమన, 'ప్రేమ లేక అనురాగము' అనుట పెక్కుమందికి తెలిసియు తెలియకున్నది. వీధిలోఁ జను ఏదో 'లక్ష్మి' యను స్త్రీని చూచినతోడనే 'గోపాలుఁ' డను నొకనికి దానియందు మనస్సు తగులును. అద్దానినే 'ప్రేమ'యని యెల్ల రందురు. వాస్తవమే. ఒక వేళ 'లక్ష్మి'యందు 'గోపాలుఁడు' నిజముగా ప్రేమఁ గొనియుండవచ్చును. కాని, యతఁడు వాస్తవముగా నామెను ప్రేమించె ననుట మన కెట్లు తెలియును? దీనిలో నాయభిప్రాయము భేదపడుచున్నది. గోపాలుఁడామెను నిజముగా మోహించె ననుటకన్నను, అతఁ డామెయం దొక

కారణార్థమై "ఆశఁగొనె" ననుట యుచితముగా నుండును. ఈపై రెండు విషయములు అజగజాంతరముగా నున్నది. నిజముగా ప్రేమించినవాఁ డొక యువతియొక్క రూపలావణ్యములకే లొంగక, ఆమెయొక్క యున్నతగుణములను చిత్తవృత్తిని గాఢానురాగము నెక్కుడుగా పరిశీలించును. ఆమె తన యిష్టముచొప్పుననే వర్తించు నని యాతని కొక విధమగు నమ్మకము జనించును. ఇందును గుఱించి యతని కెట్టి సందియము నుండదు. సుఖదుఃఖములందు పాల్గొని తన్నే మఱక పతియే దైవ మని యాలలన భావించు నని యాతఁ డెఱుఁగఁగలఁడు. మఱియు నామె జీవయాత్రయం దాతనికిఁ దోడ్పడు పరమపతివ్రతాశిరోమణి యని యాతఁ డెఱుఁగును. ఇం దెట్టిశంకయు నాతనికిఁ గలుగదు. ఆమెయొక్క రూపలావణ్యసౌందర్యగుణాతిశయసులక్షణములచే నాతఁ డెంతయుఁ దృప్తుఁడై తదేకధ్యానముతో నుండును. ఏక్షణమందును నాతని కామెప్రతిబింబము కన్నులఁ గట్టిన ట్లుండును. ఎప్పుడామెను గూడుట- సంసార సౌఖ్యములఁ జూఱఁగొనుట- ఆశ్రమధర్మముల ననుష్ఠించుట" యనుటయందే యాతఁడు నిమగ్నుఁ డగును. ఆమోహింపఁబడినస్త్రీకి కాలియందు ముల్లు నాటిన, నాయువకుని కంటియందుఁ దగిలిన ట్లుండును. మఱియు నాయువతి తండ్రిగారిగృహమునం దిక్కట్టులఁ గుందుచుండెనేని, ఆమె నావిపత్సాగరమునుండి యెప్పు డెప్పుడు దాఁటించి తనతో నసమానసౌఖ్యోన్నతిఁ దులఁదూఁగఁ జేయుదునని యాయువకుఁ డభిలషించు చుండు. ఇట్టిదే నిజమైన

ప్రేమ యనఁబడు. ఇట్టువంటిదృష్టాంతము లెన్నియో కలవు. కాని వాని నన్నిటి గ్రంథవిస్తరభీతిచే నిచ్చటఁ బేర్కొనఁదల కొననైతి.

ఇంతదనుక గాఢానురాగముఁ గూర్చి ముచ్చటించితి. ఇప్పుడు 'తాత్కాలిక ప్రేమ'ను గూర్చి విచారింతము. ఇ దేమన, సమయమునకు సుఖ మొనరింపఁజూచు ప్రేమయే తప్ప మఱేమియులేదు. యువకుఁ డొక యువతిని గాంచినంతటనే, యామెను గలసి సుఖింపఁ గోరును. ఇంతియ కాని యాతని కొక కోరికయు లేదు. 'తాత్కాలికానురాగము' తలఁచినమాత్రముననే జనించును. ఎచ్చటనైన నుద్భవించును. ఐనను 'గాఢప్రేమ' శీఘ్రముగ జనింపదు. జనించిన పిదప విడువక దినదినాభివృద్ధిఁ జెందుచుండును. ఒకరియెడలనే నిజమైన ప్రేమ కలుగును.

స్త్రీపురుషులగుణములు స్వభావసిద్ధములై యేకరీతిగ నుండవలయు. అప్పుడే నిజమైన ప్రేమ జనించును. అట్లు ప్రేమించిన తరువాతనే కల్యాణము చేయవలయు. అప్పుడే వా రన్యోన్యత గలిగి దాంపత్యసుఖ మనుభవింతురు.

ఈసందర్భమున తల్లిదండ్రుల కొక విజ్ఞాపన:—తల్లిదండ్రులు బిడ్డలకు వివాహము సేయుటకుముం దేయేవిషయముల గమనించెదరు? డబ్బుకొఱ కాశపడుటయు, వియ్యంకులు చక్కఁగా నుపచారము సేసి సత్కరింతు రను నాసతోడను, అనేకము లగు నగలకొఱకును, గూని-గ్రుడ్డి-కుంటి-మొండి-ఉన్మాదము-చెవుడు వీనిలో నేయవస్థ గలవాఁడైనను బంధు

వన్నతోడనే వాని కిచ్చి వివాహముసేయించుటయు, ఇవ్విధముగా పలుతెఱఁగుల వివాహములు జరుగుచున్నవి. ఈచెడువాడుకల వదలిపెట్టవలయు. ఏలనిన, మున్ముందు దంపతులను సుఖస్థితిలో నుండనీయవు. ఇట్టి విషయములలో తలిదండ్రులు "తమముక్కునకు సూటిగా నుండునదే ఆకాశ" మన్నట్లు, వివాహవిషయములందు ప్రవేశింపరాదు. అయ్యది మిక్కిలి పాపకార్యము.

ప్రతివారును యుక్తవయస్కులైనమీఁదట పరిణయమునకు ముందు ముఖ్యముగా నీక్రింద పొందుపఱచియుండు విషయములను గమనించియే వివాహ మాడఁదగును.

రోగిష్ఠిగా నుండువాఁడు వివాహమునుగూర్చి కలలోనైనను చింతింపఁ బనిలేదు. అట్టి వృథాచింతయందు కాలము పుచ్చి కృశించుటకంటె వ్యాధినివారక మగు మార్గములను గూర్చి చింతించిన, లాభము గలదు. శ్రేయమును గలుగును. పురుషుఁడు రోగిగానుండి బాధపడుచుండినచో, అట్టివాఁడొక సుందరిని వివాహ మాడరాదు. అట్లొనర్చిన, ఆబిడగతి దుర్గతియే. వివాహానంతర మట్టివ్యాధులు నిశ్శేషముగా నివారణయగునని తలచి రోగులుగా నుండువారికి తమతలిదండ్రులును బుద్ధిలేక బోధింపవచ్చును. ఆదుర్బోధలను రోగులుగా నుండు యువకులు పాటింపరాదు.

కల్యాణము సేసికొనుటకు ముందు పురుషుఁడు తన దేహారోగ్యమును గాంచి, కన్యకయు నట్టి మంచి స్థితిలో నున్నదా యని పరికింపవలయు. వరుఁడాజానుబాహుఁడుగను,

స్థూలకాయుఁడుగానుండిన నతనికి రాఁబోవుభార్య శుష్కించి మిగుల పొట్టిదిగా నుండెనేని వారి కేమిలాభము గలదు? ఇట్టి వివాహముచే దంపతుల కేకీభావమేయుండదు. స్థూలశరీరము గలవానిభార్య వేదనలపా లగును. పురుషుఁడు తనకోర్కె లన్నియు ఫలింపక వెతఁ జెందును. వీరికి జనించుశిశువులును అల్పాయుష్కులుగ నుందురు.

చుట్టములలో వారు వారు వివాహములు చేసికొను టెల్లెడలను వ్యాపించియున్నది. దీనిచే నొకటి రెండు మేళ్లు గలిగినను కీడు లెక్కువ. చుట్టములలో వివాహ మాడిన, పిల్లకును ఆమెపుట్టింటివారికిని తగు మర్యాద లన్నియుఁ జేయరు. నిన్న మొన్నటివఱకు కేవల మాటపాటలతో నుండినవాని కప్పు డెట్లు మర్యాదఁ జూపుదురు?

సంపూర్ణమైన జ్ఞానము లేని యువతిని వరించుటలో వరున కెట్టిసుఖములు బొత్తుగా నుండవు. జ్ఞానమనఁగా పాఠశాలలయం దలవఱచికొనువివేకమునుగూర్చి నేఁ జెప్పుట లేదు. ప్రస్తుతము బాలికాపాఠశాలలయందుఁ వారికి గఱపు విద్య యెంతమాత్రము సహాయకారి యగుచున్నదో మీకుఁ దెలిసిన విషయమే. ప్రపంచజ్ఞానమును కుటుంబనిర్వాహణ శక్తియు లేని భార్యవలన పురుషుఁడు సుఖమును బొందఁ జాలఁడు.

వేళకు కడుపార భుజించి, అందమగు దుస్తులను ధరించి, సొంపు గులుకుచుండు యువతుకను పెండ్లాడిన పురుషుఁడు, క్రమక్రమముగా సోమరిపోతై యామె నంతకంతకు

సోమరిగాఁ జేయును. పురుషుఁడు దూషింపఁబడును. కనుక అట్టి యువతులను వివాహమాడకుండుటయే శ్రేయోదాయకము.

లభించినంతమట్టునకు భుజించి, ఉన్నదానితోఁ దృప్తిఁ జెంది గృహకృత్యములను నిర్వహించు గృహిణియే తగిన యిల్లాలు. అట్టి స్త్రీలనే వరింపవలయు. ఇతర స్త్రీలపై మనస్సు నుంచి వారిటక్కులకు లోనగువారు పశుప్రాయులు.

దేశమునందు విధవావివాహములఁగూర్చి భిన్నాభిప్రాయములును వ్యతిరేకాభిప్రాయములును ప్రబలుచున్నవి. అట్టి ముగుదలగు విధవలకు పునర్వివాహము సేయనిచో నానాఁటికి వారు లోకవ్యవహారములం దగ్రగణ్యలై తెంపు లగుదురు. ఇందుచే 'శిశుహత్య' మున్నగు ప్రమాదము లనేకములు సంభవించెడిని. ఇవి నిజమైనచో అమెరికా మున్నగు దేశములందు 'శిశుహత్య' యెక్కువగా నుండుటకు హేతు వెద్ది? లండనులోజరుగునన్ని శిశుహత్యలుమనహిందూదేశమున లేవు. పారీస్‌నగరమున మనదేశమునకంటె నెన్నియోరెట్లు శిశుహత్యలు హెచ్చియున్నవి. ఇవన్నియు బాగుగా యోజించినచోఁ, సంఘసంస్కరణకర్తలునుడువుపలుకుల కేయాధారమును లేదు. అట్లు వారు చెప్పుటయే నిజ మనుకొందము. హిందూదేశములో శిశుహత్యకు హేతువు విధవ లనియే యనుకొందము. పాశ్చాత్యదేశపుస్త్రీలు జారత్వము చేసి విటపురుషులఁ గలయుటచే నీ శిశుహత్య ప్రబలెడిని. విధవావివాహమునకు పాటుపడు ఉన్నతదేశములం దిట్టినెరసు లేల కలుగవలయు? కావున ప్రపంచములో నేవో కొన్ని కారణములచే

పాపములఁ జేయుచున్నా రనుట ప్రత్యక్ష మైనవిషయమే. అందుచే మనదేశమున శిశుహత్యకు విధవావివాహములఁ జేయకుండుట యొక కారణ మెన్నఁడును గానేరదు.

విధవావివాహమునకు కంకణము గట్టుకొని పాటుపడు నీ సంఘసంస్కరణకర్తలే యింక కొంతకాలమునకు వా రొనరించుమార్పు లాచరణలోనికి వచ్చినప్పుడు "విధవావివాహమా? ఛేస్" అని పడఁగొట్ట ప్రయత్నింతు రనుటకేమాత్రమును సందియములేదు. వీరు గాకపోయినచో మఱికొంద ఱిందులకు సాయము సేయుదు రనుట విస్పష్టము. విధవలందఱు వివాహమాడిన, కన్యలగతి యేమి? వారిగతి దుర్గతియే! వారికి సుఖము సున్న. మనదేశమునందు పురుషులకంటెను స్త్రీలసంఖ్య యెక్కుడనుట నిస్సందేహము. విధవావివాహములేని యిక్కాలమునందే పెండ్లికాని యువతులు పెక్కు రున్నారు. అందులకు సరిగా పురుషులసంఖ్య లేనిచో నిప్పటికంటె క్షామము, కష్టము లినుమడించును. శిశుహత్య మొదలగు పాపములు హెచ్చును. కనుక విధవావివాహము వెఱ్ఱిమొఱ్ఱులమాటలే గాని, సాధ్యములుగావు. మఱియు నొక విషయము గలదు. విధవావివాహమునుగూర్చి మాటలాడు పెద్దలు, ఇతరజాతు లున్న వనుట బొత్తుగా మఱచిరి. వారి యభిప్రాయ మాయాజాతివిధవ లాయాజాతులలోనే పునర్వివాహములు చేసికొనవలయు నని కాఁబోలు. స్వజాతియందు తమకుఁ దగిన పురుషుఁడుగాని స్త్రీగాని లభింపనిచో, బ్రాహ్మణులు, తదితరులు పరస్పరము తెగలవారిని కోరుటకు

యత్నించుచున్నా రనుట నూతనవిషయము గాదు. ఎల్లెడలను, అన్ని తెగలయందును విధవావివాహములు ప్రబలుచుండఁగా, మన జాతిలో తమకుఁ దగిన వరుఁడుగాని వనితగాని లభింపనిచో నితరజాతివారిసాంగత్యమునకుఁ గడంగవలసినదే కదా? మన మతములో విధవావివాహములబహిష్కారముచే నితరమతములఁ జొరబడుట తటస్థించును గదా?" అని సంఘసంస్కరణకర్తలు వాదింతురు. మన మతములోఁ దగిన వరులు లభింపనిచో నితరమతములలోఁ జేరుచున్నా రనుట నీసంస్కర్తలు జ్ఞాపక ముంచుకొనక పిచ్చివాదములు సేయుదురు.

మిత్రులారా! ఇంతదూరము చెప్పినదానిలో సారమేమన, "విధవావివాహము ముఖ్యముగా వలసినదే." కాని యందులో నీక్రిందఁ గనఁబఱచియుండు కొన్ని యంశములను గమనించియే తీరవలయు. వివాహము చేసికొని కొంతకాలమైనను—అల్పకాలమైనను—సంసారభోగము లనుభవింపక, పురుషుని ముఖమైనను జూడని విగతభర్తృకలు తామే కోరిరేని, పునర్వివాహము చేయఁదగును. కొంతకాలము పురుషునితో భోగించి సంసారము చేసిన స్త్రీ, దైవవశమున విధవ యయ్యెనేని, పునర్వివాహ మాడరాదు. ఆతనిమరణమున కీమెయొక్క వ్యాధియే కారణముగ నుండవచ్చును. ఈరహస్యములఁ దెలియక 'విధవావివాహ' మని కూయువారు, దేశక్షీణదశకు సాయము చేయువారేగాని మేలొనరించువారు గారు.

కల్యాణమునకు పూర్వము, వరుఁడు కన్యకయొక్క గుణాతిశయములను చక్కఁగ గమనింపవలయు నన్నట్లు, కన్యలు సహితము తమకు రాఁబోవు భర్తలయొక్క, సదాచారవర్తన లరసి పిదప పరిణయ మాడవలయు. కన్యలు తమ తల్లిదండ్రుల దుర్బోధనల విని తమ కిష్టము లేనివారిని వరింప నిశ్చయింపరాదు. ఇట్టివారు తమకు రాఁబోవు పురుషులు సద్గుణవంతులా - దృఢగాత్రులా - చూపరులా - వివేకులా- సోమరితనములేక పాటుపడుటయం దుత్సాహము గలవారా- మధుపానము మున్నగు దురభ్యాసములు లేనివారలుగా నున్నారా- దైవభక్తి గలవారా యని దీర్ఘాలోచనచేసి పైఁ జెప్పిన మంచి లక్షణములు గలవారుగా నుండిరేని, వారిని వివాహ మాడవలయు.

ప్రపంచములో నొక ప్రాణి మఱియొక ప్రాణితో నెయ్య మొనర్ప జతనము సేయుచుండును. అగోచర మగు నొక కారణముచేత ప్రతిజీవియుఁ దనంతట తానే తృప్తినొందుట లేదు. ఆలాగుననే మనమును మఱియొకరి నెయ్యమును ఆశించుట స్వభావసిద్ధము. స్త్రీగాని పురుషుఁడుగాని తనంతట తానే సుఖముగా నుండుటకును మఱియొక ప్రాణి నుత్పత్తి సేయుటకును వలనుపడదు. ఇది యెల్ల రెఱింగిన విషయమే. ఈసత్యము, స్త్రీపురుషులు వేర్వేఱు అవయవములఁ గలిగి యుండుటచేతను, తమవంటి యితరప్రాణితో నైక్య మగుటకును సాయ మొనరించును. ఒకయువకుఁడు నిరోగియై యుండినచో, మఱియొక సుందరిని గూడి సౌఖ్యాంబుధి నోలలాడ

వలయు నని కడుంగడు నువ్విళ్లూరు చుండును. పరువమున నిట్టికోర్కి తనకుఁ దెలియక జనించి యభివృద్ధి గాంచు ననుట స్వభావసిద్ధమే.

యౌవను లగు నాయికానాయకులకు సర్వాంగములు బలిష్ఠము లై నైజముగ నా యవయవముల కొకవిధ మగు ఉద్రేకము గలిగి యా జవ్వనుల కలయికకు ప్రేరేపించెడివి. అప్పుడే యద్దానిని 'ప్రేమ' లేక 'అనురాగ' మందురు. ఈ మోహాలతచే వారు బంధింపఁబడుదురు. ఈ ప్రేమచే వారి యాత్మల నైక్యము గావించును. ఈవిధముగా ప్రపంచ మొక విధమగు పరస్పరసంబంధముచే బంధింపఁబడి యేకరీతిగనుండు నట్లు వారిప్రేమయే వారిని బద్ధానురాగులను జేయును.

ఒక పురుషుఁడు లోకుల కెంత భయపడినను, యశస్సును గడించుటకు యత్నించును. అతఁడు తన కొక యువతి యందుఁ గల ప్రేమ నెంతయేని దాఁపఁ బ్రయత్నించిన నట్లు చేయఁజాలఁడు. ఒకవేళ నతఁడు తన ప్రేమను వెలిపుచ్చక యుండుటకు సామర్థ్యము గలిగియున్నను, దా మనస్సున నెంచి వరించినయువతిం గూడ పలుమాఱు మనంబున చింతించుచు, కలలో సైత మద్దానినే ధ్యానించుచుండును. సాధారణముగా నొక యువకుఁడు తా మనంబున నెంచిన స్త్రీకి అత్యంతసుఖ మియ్యఁగలఁడనని దృఢనిశ్చయుఁడగుట సహజమే. కాని వృద్ధులు సహితము తమయౌవనగృహిణులఁ బరితృప్తిసేయ వలంతుల మనుటలో నా కత్యాశ్చర్యము వొడమెడిని.

ప్రతి యొకఁడును లేక వనితయును తమవలె స్థూల కాయులుగ నుండువారిని వరించుటయందే వాంఛ యుంపక, యొక సుందరినో లేక సుందరునైనను గోరవలయు.

ప్రస్తుతకాలములో కొందఱు జన్మాదికమునుండియే యవివాహితులై తమ దేశమునకు మేలుఁ గూర్ప యత్నించెదరు. మఱికొందఱు కుటుంబబంధములను దెగఁగోసి, వైరాగ్యశీలురై సన్న్యాసాశ్రమ మవలంబించి నెమ్మదిగ నుండఁగోరుదురు. ఇప్పుడే నట్టివారినిగూర్చి మాటాడఁ బూనుకొనలేదు. కొంతకాలము వివాహమాడ నిచ్ఛలేకయు, వైరాగ్యముచే కుటుంబము నొల్లకయు, మఱియు పలు కారణములచే పరిణయమాడకుండువారు, సుఖము వాంఛించిరేని "తలఁ జుట్టి కబళము నోటికి వచ్చు" నన్నట్లు తుదకు కల్యాణము సేసికొనియే సుఖు లగుదురు.

మున్ముందు వివాహ మాడినను సుఖము చేకూఱుట కల్లయని తెలిసినవారును పెండ్లియాడుట కలదు. అనేకముగా పెక్కురు యువకు లేమి మాటాడినను, తమ యీప్సితార్థములను వెల్లడి సేయకపోయినను, తా మమందానందకందళితహృదయారవిందు లగుదు మను నమ్మికతో వివాహ మాడెదరు. వారిముఖ్యాభిప్రాయము వారిమాటలనుబట్టియు, చూపులనుబట్టియు, చేతలను బట్టియు మనము గ్రహింపఁగలము. సాధారణముగా యువకులు తమ ప్రియురాండ్రను జేరి, యేకాంతముగా నుండునపుడును, ఆలింగన, చుంబన, అధరపానాదులను దేలునపుడును సంతతానందపరవశులై

"ఆనందో బ్రహ్మ" యని తలఁచుచు, సుఖ మను నగాగ్రము నధిరోహించుటలో ప్రప్రథమసోపాన మెక్కినట్లు కడుంగడు తృప్తి వడయుదురు. వారికి ప్రపంచమంతయు సంతోషపూరితమైనట్లు గన్పట్టుచుండు. అట్టికాములు అన్యోన్యక్షేమాతిశయములు విన నువ్విళ్లూరుచుందురు.

పురుషుఁడుగాని, స్త్రీగాని, యెంత సద్గుణవంతులుగను, సదాచారులుగను, సుశీలురుగను, మహిమావంతులుగను, నిర్మలాత్ములుగ నున్నారో వారు తమకుఁ దగిన యువతినైనను, వరునైనను వరింప వారి మనంబు లనవరతము ప్రేరేపించుచుండును. కాని, యెల్లరు నొక హద్దు మీఱక యున్నారు. సాధారణముగా దీనినుండి యొకరి నిత్యజీవనమును గ్రహింపవచ్చును. ఒకఁడు నిరుపమానసామర్థ్యమును గలిగి, కార్యసాధనశక్తియుఁ, సమయస్ఫూర్తియు, తదనుగుణశక్తియుఁ గలిగియుండినను దనకుఁ దగిన సహచారిణి లభింపకపోవుటచే నిస్సంతోషియై తన కేదే నొకయంగము హీనమయ్యెనని చింతిల్లుచుండు. ఇందుచేతనే యొకపాశ్చాత్య తత్త్వజ్ఞుఁడు "ఏ నాయికానాయకుల కేకాభిప్రాయము గాని, వారి శరీరములు వేర్వేఱైనను ఆత్మయొక్కటే యని గాని, పరస్పరకష్టములుగాని సుఖములుగాని తమవిగా భావించుచు, 'నీవు, నేను' అనుభేద మించుకేనియు లేకయుండురో, వారికే నిజమైన "దంపతులలక్షణము-బద్ధానురాగము" గల దనుట కేమాత్రమును సందేహము లే"దని వ్రాసియున్నాఁడు.

ఈగ్రంథమును చదువు యువకులు గాని యువతులు

గాని తమ కెప్పుడు నట్టిబద్ధానురాగము లేదని చెప్పవచ్చును. ఇందులకు కారణము తెలియక వా రేదో యొకవిచారసాగరమున మునిఁగి యుండవచ్చును. ఇందులకు హేతు వేమనుట వా రూహింపనేరరు. అట్టివా రిట్టిగ్రంథములు పెక్కులు చదివి లోపముల నరసి దిద్దుకొనవచ్చు నని నానమ్మకము. అప్పుడే వారు జీవిత మిట్టి దని యద్దానిమదింపును బరిగణించి, యనేక జీవుల నుత్పత్తి సేయఁగలరు.

మానవకోటిచరిత్రమును గమనించి చూచినచో, కొంద ఱల్పసంఖ్యాకులు మాత్రమే ఆశ్రమములలో కెల్ల 'బ్రహ్మచర్యాశ్రమమే' చాల గొప్పది యని భావించి, అద్దాని ననుసరించి కడ తేరియున్నా రనుట తెల్లమగు. ఈబ్రహ్మచర్యాశ్రమపు ముఖ్యపద్ధతి యేదనఁగా, తన కుటుంబమును బోషించుచు భార్యాపుత్త్రాదులే యెక్కువ యనుకొనక ప్రపంచములోని జీవరాసుల యన్నింటను సమమైన దయాప్రేమలను జూపుటయే. ఈపద్ధతి చూచుటకు వినుటకు మిగుల శ్లాఘ్యముగా నుండును. మఱియు నెందఱో మహాత్ములు, తపస్వులు, సంస్కరణకర్తలు 'సన్న్యసాశ్రమము' నవలంబించి, ధర్మములను స్థాపించి తమ జీవితములను సార్థకము చేసికొని యున్నారు. ఇట్టివారు అత్యల్పసంఖ్యాకులే. వీరినే మార్గదర్శకులనుగ మానవు లెన్నరాదు. వా రేదో యొకనూత్న మార్గమును ద్రొక్కియున్నారు. వారియుద్యమములు పుష్పభరితము లైనను ఫలవంతము లగునో కావో యనుటయే సందేహజనకము.

మనము మనుజులుగ నుండునంతకాలము మనుధర్మశాస్త్రము నవలంబించియే తీరవలయు. ఐనను ఆత్మార్థకము లైన కట్టుదిట్టముల ననుసరించియే నడువవలయును గాని యద్దానిని మీఱుట బాగుగ నుండ దని నాతలంపు. ప్రతివారును ఆ వానప్రస్థాశ్రమమును నిజముగ పాటించి రేని కొలఁదికాలములో 'మనుష్యులు' అను శబ్దమే నశించిపోవు ననుట కెట్టి సందియము నుండదు.

మానవజన్మ మెత్తిన మనము 'ధర్మముల' ననుసరించి ప్రవర్తింపవలసినది ముఖ్యకర్తవ్యము గదా? ఇప్పుడిప్పుడే వానిలో కొన్ని ధర్మములను మనము తెలిసి నడచుకొనుచున్నారము. ఇంకను మనకుఁ దెలియని వెన్నియో విధులున్నవి. పురుషుఁడుగాని స్త్రీగాని వారి వారి ధర్మము ననుష్ఠించియే తీరవలయును. అట్టివారు నిజముగా సార్థకనామధేయు లగుదురు. తాఁ జేయవలసినముఖ్యధర్మముల నాచరింపనిచో నట్టివారియం దాత్మ నిలుకడఁ గలిగి యుండ నపేక్షింపదు.

ముఖ్యము లైన ధర్మములను బాటింపక అలక్ష్యముఁ జేసి త్రోసిపుచ్చినప్రాణికి ననేకకష్టములు వాటిల్లును. ఐనను సన్న్యాసి యగువాఁడు తన స్వభావసిద్ధము లగు విషయముల నణఁచి దాఁచిపుచ్చినచో, కొంతకాలమున కాతని దేహము క్షీణింప మొదలిడును. ఇట్టి పిచ్చిప్రయత్నములచే తన దేహము, జీవము ''శూన్యగృహమం దిడిన దీపిక''వలె నశించి తదితరజీవరాసుల యుత్పత్తి కెట్టి యవకాశమును

..ARY. CUDDAPAH
.. No 4966

గలుగదు. ఇందులకు తార్కాణముగా, విద్యుచ్ఛక్తిచే రెండు తంతు లొకటిగాఁ జేరునపుడు ప్రకాశము జనించునట్లు రెండు ఆత్మల కలయికచే మఱియొక ప్రాణి యుద్భవించును. ఇట్టి కలయికయే ఆయాత్మల 'పరస్పర అనురాగ' మనఁబడును. ఇట్టి నిరుపమానందమును ప్రాణి యొక్కరుఁడే ప్రత్యేకముగా గడించు ననుట కలలోనివార్త.

ఇదివఱ కిట్టి గ్రంథరాజములం దిమిడియుండు రహస్య తత్త్వమును దెలియనివా రిట్టిపొత్తములఁ జదివి రేని వారి లో టిట్టిది యని స్ఫురించును. మఱియు నివ్విధమగు ఆనందమును మన మిదివఱకు కని, విని యుండలేదని వాపోయెదరు. అటువంటివారు తాము వరించిన యర్థాంగియందో లేక వరుని యందో 'ప్రేమ'ను పూర్తిగఁ జూపుటకు శక్తి లేకయుండి రనియు, అట్టి ఆటంకమునకు వారి అవగుణములే కారణములై యుండు ననియు నూహింతురు. సాధారణముగా నొకఁడు వీణ వాయించుటకు మునుపు దాని నెట్లుంచుకొని సాధన సేయవలయు ననుట గమనింపనిచో 'సంగీతవిద్వాంసుఁడు' కానేరఁడు. మఱియు నొకఁ డొకపురోభాగము నెక్కుటకు నిచ్చెనను సహాయముగా నుంచును. అతఁ డానిచ్చెన యొక్క మొట్టమొదటి మెట్టు నెక్కకయే పైనున్నతస్థలము నెట్లు సేరఁగలఁడు? అట్లే ధర్మార్థవిచక్షణులు గానివాండ్రు సుఖములను సులభముగాఁ బడయఁగోరుట ''అందరానిపండ్ల కఱ్ఱు చాఁచిన'' విధంబ.

కాఁబట్టి వరుఁడుగాని వనితగాని తాము పరిణయ

మాఁడువారలచే చాల సుఖములఁ బొందుట నిక్కవ మను నమ్మకముచే వివాహ మాడెదరు. అట్టిదంపతులు భావి దశలో నొకవిధ మగు నానందమే యనుభవింతురు. ఏల యనఁగా, నింతకు మును పెప్పుడును 'ఆనందము' నించుక చవిగొని యుండరు. అందుచే వివాహ మాడినతర్వాత ''తా వలచినది రంభ, తా మునిఁగినదే గంగ'' యనురీతిగ, తామే సుఖులుగ నున్నా మని భావింతురు. ఐనను, ఈ యానందము తాత్కాలికమై యుండునే గాని చాలకాలము ఉండదు. సంపర్కవిషయమునకు సంబంధించినవిధు లెవ్వి యనుట వారికి తెలియమిచే, ఏదో కలయికయే 'ఆనంద' మని భావింతురు. మొట్టమొదట నీవిధమగునాయికానాయకులను మోహలతచే బంధించి, తదనుగుణముగ ప్రోత్సహించిన, అవయవములు క్రమముగా అచేతనము లగును. వీరి వైకమత్యము వీరికి కొంతదనుక నుత్సాహము గలిగించి తుదకు వీరి 'సరసము' ను 'విరసము' గా మార్చును. అప్పుడే వా రొండురుల భేదాభేదములను గ్రహింతురు. ఈ పరస్పరభేదముల రూపుమాపవలయు నన్న, ఓర్పు, ప్రేమ మున్నగు సులక్షణములే తోడ్పడును. ఇందులకు తగిన ప్రదేశము వారి యేకాంతస్థలమే. ఆచోటున వారిభిన్నాభిప్రాయములనుగూర్చి చర్చించి, దిద్దుబాటుఁ గావించుకొనవచ్చును. కాని యీభేదములు బొత్తుగ మానఁజాలవు. అందుల కనేక కారణము లుండును. వానిని గుర్తెఱుంగుట కష్ట మైనను, ముందుముందు అంతఃకలహములులేక సుఖముగా జీవింపవచ్చు

నను పేరాసవే జీవితమును గడపుదురు. సహజముగా సుఖముగ కాలయాపనము సేయువారే పరితృప్తులగుదురు. ఎవఁడెక్కువగా సంసారకష్టములను పెద్దఁజేసి దురపిల్లునో యతఁడు సౌఖ్యమును బొందియుండఁడు. మఱికొందఱు తమయానందమున కాటంకము గలిగించువారిని "పానకములో పుల్లలవలె" తెలియక, తాము సుఖముగా నున్నార మని భావింతురు. బహుశః ముప్పాతికజనసంఖ్య, తమప్రాయమును నిస్సంతోషముగాఁ గడపెదరు. చూచుటకు, సుఖ మనుభవించుచున్నా మని యుప్పొంగు నీ జవ్వనులకు తమ్ము తామే మోసపుచ్చుకొనుటఁ దెలియదు. ఇది వారియవివేకము. "పిల్లి కాఁపురమునకు ఎలుక మూర్ఛవోయె" నన్నట్లు, వీరిని చూచి కొందఱు సుఖవంతు లని చెప్పెదరు. ఆహా! ఏమి వీరి మూఢత్వము ! జవ్వను లగు యువతులు తమ తళుకుబెళుకులచే మొట్టమొదట పురుషులను వశపఱచుకొనవచ్చును. కాని కొన్నాళ్లలో వారిలోపములను వరులు గ్రహింపఁగలరు. అత్తఱి యాబిత్తరులు తత్తఱపాటుచే చిత్తముత్తలపడి, తమగుట్టు వెల్లఁబడె నని చింతిల్లెదరు. కాని తమకష్టములు వారికి పిమ్మటనైనను దెలియుటలేదు. వారు తమలోపములను సవరింపనొల్లరు. యువకుఁడు వివాహానంతరము తనయువతిని గూడి సర్వసుఖములఁ బడయుచున్నాఁ డని తలఁపవచ్చును గాని, కాలక్రమముగా నాతఁడు భోగముల నొల్లక తనభార్యయం దిచ్ఛలేక తుదకు 'సంసారము' నందు రోఁత చెందును. యువతులు నూత్నవిషయముల గ్రహిం

చుటలో ప్రథమమున, సమర్థురాండ్రు గాకపోయినను, ఒక్కమాఱు తమలోపములను దెలిసిరేని, వానిని దిద్దుకొన విశ్వప్రయత్నములఁ జేయుదురు. సంపూర్ణానంద మనేకవిషయములకూడికయే. ఇట్టి ఆనందమును గొన్నిలోపములచే మనము "చేతులార కార్యముఁ జెఱచుకొనె" నన్నట్లు పోఁగొట్టుకొందుము. వ్యభిచారముచే ననేకరోగములకుఁ జిక్కి, పడరానికష్టములను బడుచు, తమభార్యాపుత్త్రుల నట్టిరోగముల పాల్సేయుచున్నా రను టెల్లరకు తెలిసినవిషయమే. వివాహముచే మోక్షసుఖములఁ బడయవచ్చు నను కలఁ గాంచుకొంద ఱీక్రిందఁ బొందుపఱచియుండు లోపములచే కష్టముల పా లయ్యెదరు. ఆలోపము లేవి యన:—ప్రత్యేకముగా నుండవలయు నని కోరుట—తా మనుకొన్నసుఖమును బడయక యితరమూలములనుండి సుఖముల వాంఛించుట—సంతసము లేక కాలము వృథా పుచ్చుట-తమప్రేమను, దానిలోపములను దెలియకయుండుట—ఈపైఁ జెప్పిన స్వల్పవిషయములే కాలక్రమమున కీడు నాపాదించును. స్త్రీలు తమలోపములఁ దెలిసియు, తెలుప వీలులేక కష్టపడుదురు. అట్టి దుస్థితిని తొలఁగించుటకు తగు ఉపాయములు దెలియక, పురుషు లేవో కొన్నిమార్గములచే వారి నలరింపఁ జూతురు. అట్టివారు యౌవనగర్వముచే మనోవాక్కాయకర్మలఁ దెగనాడి, స్వభావవిరుద్ధము లగుకార్యములఁ జేయుటచే నిట్టి కష్టము లనుభవింపకతప్పదు. వివాహములు బాగుగా జరిగినవి. దంపతు లిరువురు సుఖముగ నుండఁగల రని చెప్ప

చుండుటను మనము వినుటయేగాక కొన్నాళ్ల కాదంపతుల
లో, నాయిక తన దుస్థితిఁగూర్చి పలవించుటయు, వరుఁడు
సుఖము తనకు సున్న యయ్యె నని వాపోవుటయు కనియు,
వినియు, చదివియు నున్నాము. ప్రస్తుతము పలుసంఘములు
బయలుదేఱి-వివాహములను తృప్తిగాఁ జేసికొనుటకన్న నూ
రక యుండుటయ మేలు-పురుషునియందుఁగాని స్త్రీయందుఁ
గాని పరస్పరము సుఖము గలుగనిచో వారు పసులకలయికచే
"ఆనందముఁ బడయఁగల మనిన, వరింపవచ్చు"నని పెక్కురు
సంఘసంస్కరణకర్తలు నుడివెదరు. కాని వా రొక ముఖ్య
విషయమును గమనించుటయే లేదు. అది యేమన, తన
యిల్లాలియందు సౌఖ్యము లేనివాఁడు "కొండను ద్రవ్వి
యెలుకను బట్టె" నన్నట్లు సుఖముకొఱకు ప్రపంచమంతయు
తిరిగి, విసిగి, వేసారి, అతృప్తుఁ డగుచున్నాఁడు. ఎవఁడు
ప్రేమతత్త్వ మెఱిఁగియుండునో, అట్టివానికి సుఖము కర
తలామలకమువంటిది. ఇక్కాలపు డంబపు నాగరికతచేత నే
ఒకనియొక్క మనఃస్థితిని మఱియొకఁడు తెలియక కష్టముల
పా లగుచున్నాఁడు. "ఆత్రగానికి బుద్ధి మట్టు" అనునట్లు,
స్త్రీలు వివేకహీనలై తొందరపాటుచే పురుషులకంటెను
పెళుచుఁదనము గలిగి, కంటి కగపడినవానిని ప్రేమింతురు.
ఇందుచే వారికి రాఁబోవుకష్టములు దేవుని కెఱుక. నాగరిక
దేశములోనిపురుషునకు కామాంధకార మెక్కు డగుచున్నది.
బహుత్వరగా వృద్ధిఁజెందువాని స్థూలకాయము పరిపూర్ణ
సుఖముల వాంఛించును. స్త్రీలకు ప్రాయమున వలసిన

సుఖములు లేమిచే, నప్పుడుమాత్రము వా రూరకయుండ
వచ్చును. కాని, వయస్సుకొలఁది వారిచిత్తవృత్తి మాఱి రతి
సుఖములఁ గోరును. ఐనను ప్రపంచమున 'ప్రేమ' యనునది
'ఆనందము'తోఁ గూడియుండును. అనఁగా నీరెండింటికి పర
స్పరసంబంధము కల దనుట తెలియకయే యనేకులు కాల
మును గడపెదరు. కాఁబట్టి ఒక అమెరికా డాక్టరు "స్త్రీ
పురుషులసంయోగమే ఆనందమునకు మూలమనుట నాకు లేశ
మైనను నమ్మకము గలిగించుట లే" దని వ్రాసియున్నాఁడు.
ఇట్టి మహామహు లైన డాక్టరులు మొదలగువా రీవిధముగా
వ్రాసియుండ, నిఁక యువకుల కీగూఢవిషయములను దెలియు
జ్ఞానము లేక చెడుచున్నా రనుటలో నాశ్చర్య మేమి గలదు?

తాము భావిదశయందు మిక్కిలిసుఖము లనుభవింప
వచ్చు నని యువకులు వివాహ మాడి, వారి భార్యల మన
స్సును ద్రిప్పఁజూచెదరు. మఱియు వా రెన్నియో యుపాయ
ములచే యువతులను దృప్తి నొందింప యత్నింతురు. కొన్నాళ్ల
వఱకు ప్రత్యేకముగా నుండవలసిన ట్లొనగూడిన, అవ్విధ
ముగాఁ జేయుటకు వారు సంసిద్ధులై, తినుబండములు లోనగు
వానిని దెచ్చి భార్యలకును సంతానమునకును సంతసముఁ
గూర్ప జతనము సేయుదురు. ఇంకను వారు తమ లలనలఁ
దృప్తిపఱుప వేనవే లగు వెరవుల నాలోచింతురు. కాని
వారి 'సుఖము' లేక 'ఆనందము' చాలకాలము శాశ్వత
ముగా నుండదు. ఊసరవెల్లి, రంగు మార్చునట్లు వారిసుఖ
ములు భిన్నము లగును. మఱియుఁ గొన్నివత్సరములకు

వారిలో సంతఃకలహము లారంభించి ప్రబలును. ఇట్టి అంతఃకలహముల ప్రాబల్యము నంత మొందింప యువకు లెంత ప్రయత్నించినను చక్కఁజేయుట దుష్కరము. ఇట్టి చిట్టిజగడములనుగూర్చి వారు తమహితులకుఁ జెప్పుటయుఁ గలదు. ఐనను "తన నీడయే తనతోఁడ వచ్చు" నన్నట్లు, తనసంతోషమే తన్ను ప్రమోదపెట్టును. ఇతరులు తమకష్టముల నెట్లూహింపఁగలరు? అట్టిస్థితిలో నీతనిఁగూర్చి వారు పరిహసింపవచ్చును, నవ్వవచ్చును. ప్రతివాఁడును తనభార్య సిగ్గుచే ప్రేమరసంబు నొకింత యణఁచుకొను నని చెప్పవచ్చును. ఐనను భార్యయొక్క మనస్స్థితియు పలుకష్టములకు కారణమని యెఱుఁగఁడు. తనవలనితప్పిద మేమియు లేకయున్నను, పురుషునిమ్రోల నాకులకాంత కంటఁ దడిపెట్టును. కాని, అందులకు కారణ మామెకు సహితము తెలియునో తెలియదో యనుశంక వొడమును. అప్పుడు భర్త యిఁక కొలఁది రోజులలో తనయువతి సద్గుణవతి యగు నని తలఁచు. మఱియు భర్త, తనయువతియందు కడుంగడు ప్రేమ నెఱపినను, ఆమె ప్రత్యుత్తరమే లేక, ప్రేమను జూపకున్నచో నాయువకుని మనస్స్థితి యె ట్లుండును? క్రమక్రమముగా ప్రేమ యడుగంటిపోవును. జీవము నిర్జీవ మగు.

అసూయాపరుఁడై నిత్యశంకితుఁ డగుభర్త తనభార్యయొక్క ప్రవర్తనముఁ బరికించి, ఆమెకు పరపురుషునిపై మనస్సు వ్రాలెనేమో యని తలఁచుచు, అట్టివాని నెల్లను బహుజాగ్రత్తగా కనుపెట్టి యుండును. తమగృహమునకు

వారిలో నంతఃకలహము లారంభించి ప్రబలును. ఇట్టి అంతః కలహముల ప్రాబల్యము నంత మొందింప యువకు లెంత ప్రయత్నించినను చక్కఁజేయుట దుష్కరము. ఇట్టి చిట్టిజగడములనుగూర్చి వారు తమహితులకుఁ జెప్పుటయుఁ గలదు. ఐనను "తన నీడయే తనతోడ వచ్చు" నన్నట్లు, తనసంతోషమే తన్ను ప్రమోదపెట్టును. ఇతరులు తమకష్టముల నెట్లూహింపఁగలరు? అట్టిస్థితిలో నీతనిఁగూర్చి వారు పరిహసింపవచ్చును, నవ్వవచ్చును. ప్రతివాఁడును తనభార్య సిగ్గుచే ప్రేమరసంబు నొకింత యణఁచుకొను నని చెప్పవచ్చును. ఐనను భార్యయొక్క మనస్స్థితియు పలుకష్టములకు కారణమని యెఱుఁగఁడు. తనవలనితప్పిద మేమియు లేకయున్నను, పురుషునిముోల నాకులకాంత కంటఁ దడిపెట్టును. కాని, అందులకు కారణ మామెకు సహితము తెలియునో తెలియదో యనుశంక వొడమును. అప్పుడు భర్త యింక కొలఁది రోజులలో తనయువతి సద్గుణవతి యగు నని తలఁచు. మఱియు భర్త, తనయువతియందు కడుంగడు ప్రేమ నెఱపినను, ఆమె ప్రత్యుత్తరమే లేక, ప్రేమను జూపకున్నచో నాయువకుని మనస్స్థితి యె ట్లుండును? క్రమక్రమముగా ప్రేమ యడుగంటిపోవును. జీవము నిర్జీవ మగు.

అసూయాపరుఁడై నిత్యశంకితుఁ డగుభర్త తనభార్యయొక్క ప్రవర్తనముఁ బరికించి, ఆమెకు పరపురుషునిపై మనస్సు వాలెనేమో యని తలఁచుచు, అట్టివాని నెల్లను బహుజాగ్రత్తగా కనుపెట్టి యుండును. తమగృహమునకు

వచ్చుచు పోవుచుండువారిపై సందియపడును. భర్త తనకు ప్రేమ మగ్గలమై భార్యను గూడి సుఖింపఁజూచినను, ఆమె యాతనికోర్కిని పెడచెవిఁ బెట్టి పరాఙ్ముఖురా లగు. అట్టి వాని నెల్లను చక్కఁగ గమనించి యామెవిముఖతకు హేతువు పరపురుషునియందలి ప్రేమయే యని భర్త యూహించును. అదిమొద లామెను స్వేచ్ఛగా వదలిపుచ్చక జాగ్రత్తగా నతఁడు వర్తించుచుండు. పూర్వరీతిగా నామె తనయందనురాగము నెఱప నాతఁ డెన్నియో ప్రయత్నములఁ జేయును. పలుమాఱు భోగించుటకై యిచ్ఛ లేమిచే నామె యట్లు సేయు నని యొక్కెడ తలఁచుచు, వారమున కొకప్పుడు మాత్రము సుఖింపఁగోరు నని యెఱిఁగి యాతఁ డందులకు మనశ్శాంతి గావించుకొనును. కాని, ఒకదిన మైనను వీరికి కలయిక లేనిచో నామె దుఃఖించుటను జూచి వరుఁడు చాల పరితపించును. ఇందులకు హేతువు నెఱుఁగుటకై నిక్కపుఁ జెలికాండ్రను, పెక్కు వైద్యులను నడుగును. మఱియు గృహస్థాశ్రమధర్మములను బాగుగా బోధించుపుస్తకములఁ జదువును. కాని, కారణము లేమియు విపులముగఁ దెలియమిచే, విసిగి, 'వివాహ మాడినసుఖము లింతమట్టునకు చాలు' నని విఫలమనోరథుఁ డై పెక్కుకష్టములపా లై మనోవేదనచేఁ గుందుచుండును. సుఖము నిట్టు పొందవలయు నని ఎవ రేమి సెప్పినను సాంతముగా గ్రహింపఁజూచును. తదనుగుణముగా వర్తింప మొదలిడును. అప్పటికి నామె తనయిష్టము ననుసరించి ప్రవర్తింపమిఁ జూచి, యాతఁడు తనకోర్కి ఫలింపమికి

వాపోవుచు, "మనుష్యప్రయత్నము లన్నియు నయ్యె. ఇఁక నేమి సేయఁగలాఁడ? నాసుఖము సున్న." యని వగలం బొగులుచుండును. ఆయువతిని లెక్కసేయక పరాఙ్ముఖుఁడై తన యిష్టానుసారముగ వర్తింపఁ జూచుచుండును. కాని, కొన్ని దినములు గడచినపిదప తనభార్య తన్నుఁ జూచి మందహాసలేశ మగపఱచెనేని, ఆతఁ డామె సరియైనచక్కి త్రొక్క నని సంతసించి, తా నామెను ప్రేమింపఁజూచును. స్త్రీలయొక్క యంతరంగస్థితిని గనుఁగొనకయే పురుషులు తమమనస్సునకు వచ్చినట్లు యోజింతురు. స్త్రీలును నైజ భావము నరయకయే కాలము గడపుదురు. ఒకవేళ కొందఱు అందులకు తగిన కారణములను తమ సూక్ష్మబుద్ధిచేఁ గనుఁ గొనినను వానిసారాంశమును దెలియక వ్యర్థు లగుచున్నారు. కొన్నిసమయములందు కొందఱు స్త్రీలు పురుషులకు లొంగి పోవుదురు. ఒకవేళ నట్లు గానిచో పురుషులు అట్టిస్త్రీల కెప్పుడు కామేచ్ఛయో తెలియఁజాలక బలాత్కారముగ వారిని గలయుదురు. అట్టికలయికలో నెంతటియానంద ముండునో వారికిమాత్రమే తెలియును. సాధారణముగా నొక స్త్రీ ఋతువైనప్పుడును, ప్రసవించిన కొన్నిరోజులకే పురుషున కామెతో కలియుట కవకాశము లేనందున, కామ మధికమై ప్రేరేపించును. అట్టిప్రేరేపణ నతఁడు బాగుగా తెలిసికొనునట్లు, స్త్రీయును ఎప్పుడు భోగేచ్ఛఁ గలిగియుండు ననుట తెలియవలయును. లేనిచో నిష్ప్రయోజనము. కొన్ని సమయములలో స్త్రీలు పురుషులఁ జేరఁగా, వారు వారి

యొక్క యుద్దేశ్యమును గనుఁగొనక కేవలము కామోద్రేకముచే వారు వచ్చిరని యూహింతురు. పూర్వకాలమునుండి పరికించినచో, పురుషుల కెక్కువకామ మని చెప్పవచ్చును. అట్టి కామాతురులై విషయేచ్ఛ గలిగినప్పుడు తమ యువతులఁ జేరి సరసపుముద్దుపలుకలచేతనో, లేక యెట్లట్లో మాయను బన్ని తుదకు బలాత్కారముగానైనను వారిని రమింతురు. అటులే స్త్రీలు మన్మథావస్థచే తమపురుషులయొద్ద కేగినచో వారు గమనింపలేక వారియొక్క నిజమైనమోహమును దెలియక తమయిష్టముచొప్పున నెంతురు. అట్టి స్త్రీలు కొన్నిసంజ్ఞలు, సరసపుమాటలు, శృంగారచేష్టలు సహితము కనఁబఱచినను వారిపురుషులు మూర్ఖులై యట్టివారియొక్క యిష్టమును దెలియక, స్తంభములపోల్కి నూరకుందురు. అట్లు పెక్కుసారులు స్త్రీలు విఫలమనోరథలై తుదకు భర్తలపై నసూయఁ జెందుదురు. ఆహా! పురుషులబుద్ధిమాంద్యమునకు విరసమే గదా ఫలము!

సాధారణముగా స్త్రీలు బాలికలుగా నుండి వివాహము గాక పూర్వము, భర్త యన నేమో-గృహస్థాశ్రమ మనఁగా నేమో-తద్ధర్మము లేవోయనుట బొత్తుగా తెలియక ముగ్ధలై యెల్లరతోను మైత్రి గలిగి ప్రవర్తింతురు. అట్టివారు క్రమముగా వృద్ధిపొందిన పిమ్మట వివాహితలై భర్తల యింటి కరిగిన పిదపను సోదరభావమున ప్రయత్నింపఁ జూతురు. అట్టివారు గర్భాధాన ముహూర్తమునాఁడు లోకానుభవము లేమిచే, పెద్దగోల గావింతురు. ఈ విషయ

మును గూర్చి మున్ముందే 'హత్య- హత్య' అని గోలపెట్టు బాలికయొక్క మౌర్ఖ్యమును విపులముగ వ్రాసియున్నాను. కావున పురుషులావిషయమును జక్కఁగా నాలోచించి శాంతిముహూర్త మైనపిదప తమ సతులను క్రమక్రమముగా లాలించుచు, సంతోషపెట్టుచు గృహస్థాశ్రమ మార్గమును జూపి అందలిధర్మములను దెలిపి, ఆనందముఁ బడయుదు రని నమ్మువాఁడ.

సాధారణముగా నొక యువకుఁడు యౌవన మారంభమాదిగా నేదో యొక యువతిని మోహించి, దానితో సుఖము లనుభవించి, పిమ్మట వివాహ మాడిన కొంతకాలమునకు తనసతిని గూడి సరసముగా నుండుటకు దుర్బలుఁడై తా నదివఱ కనుభవించుచుండిన ప్రౌఢయే సర్వసుఖముల నొసంగ వలఁతియని నమ్మి ఆయువతియందలిమోహ మను వార్నిధిలో మునిఁగి, ప్రస్తుతము ముగుదయై, యేమియు నెఱుఁగని తన భార్యవలన సుఖము సున్న యని వాపోవును. పాపము! ఈతనిమనోదుర్బలతయే ఆమెయందు తప్పుగ తేలుచున్నది. ఆ ముగుదను రంజింపఁజేయు ధర్మ మీతనిదే కదా! మొట్టమొదట నాయువతి యేమి యెఱుఁగఁగలదు? పూర్వ మనుభవించుచుండిన స్త్రీయొక్క ప్రేమ నిజమైన యనురాగముగా దని యితఁడు తెలియనేరఁడు. కాఁబట్టి పురుషులు తమ భార్యలయొక్క యిష్టమును దీర్చుచు వారిని సంతోషపెట్టుచు ఆనందమును బొందవలయు. యౌవన మాదిగా తలఁచిన చోట్ల లోలుఁడుగా ప్రవర్తించి, వేసారిన యువకుఁడు దుర్బలుఁడై తన భార్యపజ్జఁ జేరునప్పుడు కలయుటకు సిద్ధపడక తన దుస్థితిని గూడ నామె కేల తెచ్చిపెట్టవలయు నను వంకరసాకుచే అవజ్ఞ సేసి, తన కిష్టము వచ్చినపుడు మాత్రమామెను గలియఁగోరును. ఇది యేటి ప్రేమ? కాఁబట్టి స్త్రీల కేకాలములం దేయేవాంఛ లుండును, ఎప్పుడు వారికి కామోద్రేక మగు నను విషయమునుగూర్చి ముందుముందు విపులముగ ముచ్చటించెద.

కొన్ని సమయములలోనే స్త్రీలకు కామోద్రేక మెక్కువ యగుచున్నది. ఆవిషయమును పురుషులు బాగుగా గణించుటలేదు. సాధారణముగ నొక యౌవనవతి యగు కన్య యొక యువకునిపై మనస్సు నుంచి వానిని ప్రేమించుచున్నది. ఇట్టి నిజమైన ప్రేమయే అనురాగ మనఁబడును. ఈ యనురాగమే గృహస్థాశ్రమ ధర్మముల నరయుటకుఁ బ్రప్రథమసోపాన మని యెల్లవారును దెలియఁదగిన ముఖ్యాంశము. అట్టి కామేచ్ఛ గల స్త్రీని బాగుగా సంతృప్తి నొందించుట పురుషలక్షణము. అట్లుసేయుటకు వీలులేక దుర్బలుఁడుగా నుండు పురుషుఁడా స్త్రీని కేవలముగాఁ దలఁచుచు, ఆకోర్కె ఫలింపకపోవుటచే మనస్సు బాధఁజెంది యెల్లప్పుడును మనోవ్యాధిచే నవస్థపడుచుండును. మనకు ఆఁకలి గలిగినప్పుడు క్షుద్బాధ నడఁచుటకు యత్నించుచున్నాము. అట్లే యీకామేచ్ఛ పొడమి మనస్సున నొక సుఖసంబంధ మైన కోర్కె గలిగినప్పు డద్దానిని పరిపూర్తి గావింపవలయును. అట్లు చేయుటలోఁ గలుగు నానందమునకు పారము లేదు.

ఇయ్యది పురుషులకు స్త్రీలకు స్వాభావికమైనకోరిక. ఈయాశ పూర్ణమగువఱకు వారికి మనస్స్థిమిత ముండఁజాలదు. సాధారణముగా నొక స్త్రీ చాల వినయవివేకములతో భర్తకు అణఁగి మణఁగియుండుచు, భర్తయే దైవ మని శుశ్రూషఁ జేయుచుండును. ఆతనివలన సుఖము పొంద నామె కోరుచుండును. ఇది న్యాయమైన విషయమే. అట్లు ఆమెకోరిక తీరనియెడల, పాప మామె యేమి సేయ నొల్లక, తన యభిమతమును వెల్లడింపక, సుఖ మను మాటయే లేక తనకోర్కె నణఁచికొని యెల్లప్పుడు చింతించుచుండును. ఈ వాంఛ సాధారణముగా ముప్పదియేండ్లకు పిమ్మటనే స్త్రీలకు జనించును. ఈవిధమగువాంఛ గలుగుటకు పూర్వమే కొందఱు సాంసారిక సుఖము లనుభవింపఁజూతురు. ఇట్టి అకాలసుఖమును గోరుటచే వారికి క్రమక్రమముగా భోగేచ్ఛ నశింప మొదలిడును. ఇందులకు కారణ మేమనఁగా, పురుషులు తమ యిష్టము చొప్పున సందర్భానుసారముగా సుఖించుటకొఱకే స్త్రీలు నిర్మింపఁబడియున్నా రని తలఁచుటయే. తరువాత భార్యల వలన తమ కెట్టి సుఖమును గలుగుటయే లేదని పురుషులు వాపోవుదురు. ఇందులకు వారి తెలివితక్కువతనమే కారణము. స్త్రీల కుద్రేకము లేనప్పుడు పురుషులు బలాత్కారముగా వారిని గూడి భోగించుట కేవలము పశుప్రాయమగును. అంతియ కాక, స్త్రీలకు కొన్నాళ్ల కీవాంఛయే బొత్తుగా జనింపకపోవచ్చు ననుట చిత్రము గాదు.

కుటుంబములలో మనము సాధారణముగా స్త్రీల

యొక్క నడవడిని గుర్తించి యున్నారము. వారు కేవలము భోగవాంఛ గలవారై యుందురు. అట్టివారిభర్తలు ప్రయోజనము లేనిచో వారికి లాభము లేదు. సాధారణముగా అట్టి స్త్రీలకు పురుషుఁ డేదో యొక కార్యార్థమై వేఱొక పురమునకుఁ బోయి యున్నప్పుడు అతనిరాకకు అవకాశము గలిగెనేని, ఆస్త్రీలకు భోగవాంఛ అంతకంతకు నిబ్బరమై పరితపింతురు. ఇందువలననే వ్యభిచారమునకు అవకాశము గలుగును. కాఁబట్టి యిటువంటి పరిస్థితులను బాగుగా గమనించియే కొందఱు ఏకాభిప్రాయులై యొక తీర్మానమునకు వచ్చియున్నారు. అది యేమనఁగా, స్త్రీలకు ఋతుకాలమునకొకవారము దినములకు పూర్వమును, ఋతువైన యొక వారమునకు పిమ్మటను వారికి భరింపరాని యీ వాంఛ గలుగును. అనఁగా సుమారు పదునైదు దినములకు వీరి కీవాంఛ గలుగును. సముద్రమునందు అలలు పర్వదినములు మొదలగు సమయములం దెక్కువ తీవ్రముగా నుండును. మఱి కొన్ని దినములయం దలలు చాల తక్కువగాను కొన్నాళ్లు సాధారణముగానునుండునట్లే స్త్రీలకీ కామేచ్ఛయు హెచ్చుతక్కువలుగా పరిణమించుచుండు ననుట యెల్ల రెఱింగినసమాచారమే. ఐనను ప్రస్తుతకాలమునందు వారి వాంఛ అధికమగు నెన్నియో సందర్భములును కారణములును గలవు. అట్టి సమయములందు యుక్తాయుక్తజ్ఞానము లేక వీరు సంభోగించుటచే ననేకములగు కీడులు, వ్యాధులు గలుగుచున్నవి. ఇఁకమీఁద నిట్టి వాంఛ యెప్పుడెప్పుడు వృద్ధిఁజెందును,

ఎప్పుడు తగ్గుచుండు నను విషయమును గూర్చి మనము గమనింతము. మొట్టమొదట ఈభోగేచ్ఛ స్త్రీలకు ఋతుకాలమున కొకవారము దినములకు పూర్వమున నిబ్బరమై కడుంగడు నెక్కువగుచుండును. ఋతుకాలమున వారి కీవాంఛ తగ్గిపోవును. తత్కాలానంతర మొక వారముదినములకు మీఁదట మఱల వారి కీ సుఖవాంఛ హెచ్చగుచున్నది. అనఁగా మాసమున రెండు మాఱులు సుమారు పదునైదు దినములు వృద్ధియగును. మనలో ననేకు లీ ఋతువగుట యేమో యని తెలియకున్నారు. డాక్టరులు సహిత మీవిషయమును పూర్తిగా సకారణముగా వివరింపఁ జాలకున్నారు. ఈవాంఛ యెక్కువగుట కనేకులు పెక్కు కారణములు, కాలములు, వారికి తోఁచినట్లు చెప్పెదరు. కొందఱు ఋతుకాలానంతరమే స్త్రీలకు కామేచ్ఛ హెచ్చుననియు, మఱి కొందఱు దానికి పూర్వమును, పిమ్మటను వారికి కామవికార మధికమగుననియు చెప్పెదరు. ఇవ్విధమైన భిన్నాభిప్రాయము లనేకు లిచ్చియున్నారు. వీని నంతయు సూక్ష్మముగా పరీక్షించిన నేను, స్త్రీల కా కామవికారము, ఋతుకాలమునకు పూర్వము కొన్నిదినములందును, ఋతుకాలమునకు మీఁదట కొన్నిరోజులందును ఎక్కువగుచున్న దని అభిప్రాయపడుచున్నాను. అనఁగా నిరువదియెనిమిది రోజులలో రెండు పర్యాయములు కామవికారము హెచ్చుచున్నది. అనఁగా, ఋతుకాలమునకు రెండు మూఁడు రోజులకు పూర్వమందును తత్కాలానంతరము 10 లేక 12 రోజులవఱకును కామ

మెక్కువ యగుటచే, సుమారు 14 రోజులలో నొక పర్యాయ మీవాంఛ కలుగుచున్నదని చెప్పవచ్చును. ఈ కామాపేక్ష స్త్రీలయొక్క దేహశక్తి లేక, పటుత్వమును బట్టియు, మనశ్శాంతిని బట్టియు, సుమారు రెండు మూఁడు గంటల కాలమైనను లేక రెండు మూఁడు రోజులైనను తప్పకయుండుట కలదు. ఎక్కువపని సేయుటవలనను, పత్తనవాసముచేతను మితిమీఱిన తిండిచేతను, వారికి గొడ్డుకండలవలె మత్తు పట్టి యీకామాపేక్ష బొత్తుగా నశించిపోవుటయు కలదు. సంసారబాధలచేతను, కష్టములచేతను, విసుగుచేతను, మఱియు ననేక మనోదుఃఖములచేత నీవాంఛ మాయమగునని తెలియవచ్చుచున్నది. ఇట్టి దుస్థితిలో వారికి సుఖము కలలోని వార్త. కొందఱు స్త్రీ లెప్పుడును రతియం దాసక్తి గలిగియుందురు. మఱికొందఱు మాసమున కొకటి రెండు పర్యాయములు మాత్రము సుఖించిననే చాలునని తృప్తిపడయుదురు. మఱి కొందఱు ఋతుకాలములం దెక్కువ కామముచే భర్తలను నిర్బంధపఱచి సుఖ మనుభవింపఁజూతురు. ఇందులకు తార్కాణముగా నొకస్త్రీ జారిణియై పరపురుషుని గలయుటను భర్త చూచి యామె నడుగఁగా "నేనేమి సేయుదును? పదునైదు రోజుల కొకనాఁడైనను సుఖ మనుభవింపక యుండఁ జాలను. నీ వెప్పుడును లోకసంచారివిగా నున్నావు. కావున నిందు నాతప్పేమియు లే" దని సమాధానము చెప్పెనఁట. ఆహా! పురుషునియొక్క దుర్బలత్వ మాదిగాఁగల కారణములచే నెట్టి దుస్థితి యొనగూడుచున్నదో చూడుఁడు. దేహ

శాస్త్ర ప్రకారము స్త్రీకి పదునైదు రోజుల కొకపరి యైనను సుఖ మత్యావశ్యకమే. కావున ఆ స్త్రీయందు నేరమున్నను, ఆమెపలుకులు సకారణముగా నున్నవి. కావుననే మన ప్రాగ్దేశములం దీవిషయమునుగూర్చి యొక చట్టము విధింపఁబడియున్నది. ఈప్రకారముగాఁ జూచినచో ఋతుకాలమునకు పూర్వమును, పిమ్మటను, తత్సమయమందును జేర్చి సుమారు పది దినములవఱకు స్త్రీ పురుషులకు సంపర్కము కూడదని విధియింపఁబడియున్నది. ఇయ్యది ముందు నేఁజెప్పియుండుట కనుగుణముగా నున్నది గదా? కాఁబట్టి స్త్రీలకు ఋతుకాలమునకు నాలుగైదు దినములకు పూర్వముననుసు, ఋతుకాలమునకు పిమ్మట నాలుఁగైదు రోజులకు మీఁదను కామోద్రేక మెక్కువగుచున్న దను టీ ప్రాగ్దేశపు చట్టము నుండి తెలియవచ్చుచున్నది.

ఈచట్టమునుగూర్చి బాగుగా యోజించి, తదాజ్ఞ ప్రకారము నడచుకొనినయెడల, స్త్రీపురుషులకు సుఖము కరతలామలకమువంటి దగును. ఇందును బట్టియే దంపతులకు పరస్పరబద్ధానురాగ మేర్పడును. దాని కిదియే యస్థిభారమువంటి దగును. ఐనను, ప్రస్తుతపు నాగరికతచేతను వ్యామోహములచేతను ఆటపాటలకును తళుకుబెళుకులకును స్త్రీలు తాము మోసపోవుటయే గాక "తాఁ జెడ్డకోఁతి వన మెల్లఁ జెఱచె" నన్నచందంబున, పురుషులను బేలుపఱచి, తమ చేతిలోని కీలుబొమ్మల ట్లాడించుచు, వారిని తమ దాసులనుగాఁ జేసికొని తామే సుఖజీవు లని విఱ్ఱవీఁగుచున్నారు.

ఇది యెంతటి వెఱ్ఱితనమో! – వీరి ఆశ క్షీణించుటకు కారణమనియు చదువరులే గ్రహింతురు గాక!

అట్టివార లెప్పుడు కామవాంఛ యెక్కుడగును, ఎప్పుడు తగ్గియుండు ననుట నెఱుఁగక తమ్ముఁ దామే వంచించుకొన్నవారై తుదకు నిరాశపాలగుచున్నారు. సాధారణముగా నొక స్త్రీకి కామేచ్ఛ యన నేమో తెలియకున్నను సుమారు పదునైదు రోజులకు చిత్తవికారము గలుగుటను మాత్రము అనుభవించుచుండును. దీనివలన వివాహమాడిన పురుషుఁడు తన యువతినైజగుణములను పరిశీలించి ఆమెకు స్వభావసిద్ధ మగు కామేచ్ఛ గలుగు సమయములను గుర్తెఱిఁగి యత్తఱి భోగించినచో, ఆమె తన భర్తయందు నిరంతరము ప్రేమ గలదై యుండును. అవ్విధముగా నడుచుకొనినవారి కేవిధమగు అంతఃకలహములు నుండవు. జారత్వమనుట మందునకైనను దొరకదు. బలాత్కారభోగేచ్ఛయు నొండులకు జనింపదు. అందుచే నాదంపతు లానందాంబుధి నిరంతర మోలలాడుచు పాపరహితులై పరమపదమును బడయుదురు.

తృతీయ ప్రకరణము

—:జీవితపు వింతలు - వినోదములు:—

ప్రేమ...ప్రపంచములో స్వాభావికముగా మనుజునకు ప్రేమ జనించునట్లు కష్టములును జనించుచున్నవి. ఇట్టి ప్రేమ జీవుల నేల వ్యాకులపెట్టవలయు? (ఈప్రేమచేఁ గలుగు వ్యాకులతచే కష్టపడువారు దీనిని 'ప్రేమయొక్క హింస' యని చెప్పరాదని వాదించెదరు.) జీవులు ప్రేమచే సుఖములనుభవించుటకు పూర్వము కష్టముల కేల లోఁబడవలయు? ....మిత్రులారా! యిటువంటి ప్రశ్నలు చూచుటకు సులభముగాఁ దోఁచినను ప్రత్యుత్తర మొసఁగుట బహుకష్టము. ఈ ప్రశ్నలను సమంజసముగా వాదించుటకంటెను ఈ శాస్త్రమును జక్కఁగా నెఱిఁగినవారు భూప్రదక్షిణ సేయుటయే యంతకన్న మిక్కిలి సులభ మని గణింతురు.

వెలుతురుండుచోట నీడ యుండును. నీడ యుండుచోట వెలుఁగుండును. అట్లే సుఖముండుచోట దుఃఖముండును. దుఃఖముండుచోట సుఖము తప్పక యుండును. సుఖమునకు తోడు దుఃఖము. దుఃఖమున కాధారము సుఖము. సుఖము లేనిచో దుఃఖము లేదు. దుఃఖము లేనిచో సుఖములేదు. ఇది భగవదాజ్ఞ గదా? ఇది మనయొక్క అనుభవము మాత్రమే కాదు. ప్రతి జీవుఁడును శీతోష్ణము లనుభవించురీతిని సుఖదుఃఖముల ననుభవించుచుండు.

ఇయ్యది మహాత్ములుగా నుండువారిని సహితము వదలదు. లోకములో "నేనే సుఖజీవిని. దుఃఖ మనుటయే నెన్నఁడు ననుభవింపలేదు!" అని ధైర్యముగా నెవ్వఁడైనను వక్కాణింపఁగలఁడా? ఇదివఱ కట్టివాఁడెవ్వఁడు నుండలేదు. ఇప్పుడును లేఁడు. ఇఁకమీఁదను ఉండఁబోఁడు. ఇట్లు తెలిసియు తెలియకయుండు స్వభావచిత్రమునుగూర్చి మన మొకింత యాలోచించుట ముఖ్యము గదా......అట్లొనరించుటకు నాకు ధైర్యము చాలదు. ఐనను నావలన నైనంతవఱకీ విషయమును జర్చింపఁ బూనుకొనియెద.

ప్రేమించుట యొక పోట్లాటవంటిది. దీని కొక నియమము, లేక పరిమితి కలదు. ఈ పరిమితియందిది యొక యాటవలెఁ గన్పట్టును. లేదా ఆటగానే యుండును. ఈయాటయందలి పాత్రము నటించుట మిగుల శ్లాఘనీయమును ముఖ్యముగా గమనింపఁదగిన విషయమునై యున్నది.

అనాగరికులైన పురుషులు బలవంతముగా నవనాగరికులగు స్త్రీలను వివాహమాడెదరు. వివాహమున నిర్బంధ మొకటి యున్న నెవ్విధమగు రుచియులేక స్వారస్యము నద్దాని యందుండదు. ఇందులో నొక విశేషమును గలదు. తా వలచిన సతిని బాధపెట్టుటయే తన యధికారమును సూచించునఁట. కావున నట్టి పిచ్చిచేష్ట లొనర్పకుండునట్లు తన్నుఁ దాను స్వాధీనపఱచుకొన వలయును. ప్రేమ యనున దొక ఫలము వంటిది. పరిపక్వమైన పిదపనే, అది రుచించును. కావున పురుషుఁడు తన యువతీరత్నమును సంతోషపెట్టు

చుండవలయు. యువతులకు సుఖము లొనగూర్చుటయనఁగా వారిని కష్టపెట్టక దుఃఖముల పాలు సేయకుండుటయే పురుషులకు కర్తవ్యము. కావున నెంతవాఁడైనను పురుషుఁడు తాఁ జేయు కార్యములవలన డాఁగి యుండిన స్వల్పకష్టములు కొన్ని బైట పడును. అందుచే నతని నిందించుట యనుచితము గాదు. కాఁబట్టి 'బర్డాక్' అను ప్రాజ్ఞుఁడు "కష్ట ముండుచోట ప్రేమ యుండును. ప్రేమ యుండుచోట కష్టముండుట సహజము. ఈరెండును ఒకటి నొకటి యాధారముగాఁ గొని యుండు ముఖ్య విషయములు" అని వ్రాసియున్నాఁడు. "ఈ సమాచారము పొల్లు" అని యెదుర్కొని వాదింప నెవ్వరు సమర్థులు?

బలాత్కారముగా స్త్రీలను నిర్బధించు పురుషులు గలరు. వీరేగాక స్త్రీలును కామోద్రేకముచే పురుషులను బలవంతపఱచుటయుఁ గలదు. ఈవిషయములో స్త్రీల కెక్కువ కామము గలదు. అందుచే వా రిట్లు సేయుదురు. వారు కొన్ని సమయములందు మితిమీఱి ప్రవర్తింతురు. కావుననే "మిల్మెంట్" అను పాశ్చాత్యుఁడు వ్రాసిన "ప్రాపంచిక ప్రవర్తనలు" అను పొత్తమున "స్త్రీలు కామాతురలు. పండినప్రేమ గలవారు. వారి కెంతకామము గలదో యంత దేహపటుత్వమును గల" దని పేర్కొని యున్నాఁడు.

పూర్వమున పురుషులు 'వివాహమాడు పద్ధతి'నిబట్టి కామము గలవారగుచున్నా రనియు, స్త్రీలు అంతకంటె కామేచ్ఛ గలవారనియు నుడివియున్నారు. ఈవిషయమునం

దించుక నిజము కలదు. కాన దీని నాధారముగాఁ గొని మనము మనయొక్క అభిప్రాయములను పరీక్షింతము.

పూర్వకాలపు స్త్రీలు ఇప్పటి వారివలె అందమును బుద్ధిశాలితనమును బాటింపక ధైర్యసాహసములు గల యువకులనే వివాహమాడుచుండిరి. యుద్ధమునందు నిపుణత లేనివాఁడు మనుజుఁడుగా నెన్నఁబడఁడు. అట్టివానికి స్త్రీలను లలితముగా నాకర్షించు చమత్కారము నుండదు. ఆఫ్రికా దేశములోని స్త్రీలు, ఈటెలు మున్నగు నాయుధముల నుపయోగించి యుద్ధముసేయుటలో సామర్థ్యము గలవారినే పరిణయమాడు చుండిరి. బోర్నియా దేశములో డయాక్సు జాతివారిలో నెవఁడు మృగములను వేటాడుటయందు సమర్థుఁడుగ నుండునో వాఁడే వివాహమునకుఁ దగినవాఁడు. ఇట్టి యుదాహరణములకు పాశ్చాత్యదేశములు పుట్టినిల్లు. ఇఁక మన దేశమునందు రూపలావణ్యముల నంతగా లెక్కింపక మనస్థైర్యమును సాహసమును గలవారే తగినవరులుగాఁ గణింపఁబడుచున్నారు. ఎవఁడైన నొక యోధుఁ డొక పేద వాఁడైన దుర్బలునిపైఁ బడి వానిని నొప్పించి కష్టపెట్టినను, వాఁ డెన్ని యిక్కట్టులఁ జెందినను, యోధుఁడు మాత్రము స్త్రీలచే నెక్కువ కొనియాడఁబడి వారి ప్రేమకు పాత్రుఁ డగుచున్నాఁడు.

కావున ప్రేమను గూర్చియు దానివలనఁ గలుగు సుఖదుఃఖములు లేక లాభనష్టములను గూర్చియు తెలిసికొనుటకు పూర్వము, ప్రేమయొక్క ముఖ్యాంశముల నెరయఁదగును.

స్త్రీలకు స్వభావసిద్ధమైన లజ్జ మొదలగు గుణములు చాలవఱకు తోడ్పడుచున్నవి. వారు తమ్ము వలచిన పురుషులకు మొట్టమొదటనే లొంగక బిరుసుఁదనమును జూపెదరు. అందుచే వారి గడుసుఁదనము పురుషులు వారిని వలచుటయందు అడ్డపడుచున్నది. కాని "క్షణక్షణముల్ జవరాండ్ర చిత్తముల్" అన్నట్లే యువతులమనస్సు మాఱుచుండును. ఐనను వారు తత్క్షణమే పురుషుల యిచ్ఛకు సమ్మతించుట లేదు. ఇందుచే నీ స్త్రీలకు వారిపై ప్రేమ లేదనుట తప్పిదము. ఆఁడుమృగము మగమృగమును చాల కష్టపఱచి విసిగి వేసారునట్లు నలుచోట్లయందు త్రిప్పి తుదకు పురుషమృగమునకు లొంగిపోవునట్లు, స్త్రీలు మొట్టమొదట నెంత గడుసుఁదనము గలవారైనను తమ ప్రియుల నించుక వినోదార్థముగా కష్టపఱచి కడపట వారికి లొంగి తమ యభిమతమును దీర్చికొని తృప్తి వడయుదురు. ఈలాగున స్త్రీలకు లజ్జ స్వభావసిద్ధగుణముగ నుండుటచే అది వారికి సహాయపడుచున్నట్లు, పురుషులును తమ ధైర్యస్థైర్య విద్యావివేకాది గుణంబుల నూతఁగాఁ గొని స్త్రీలను వశపఱచుకొనఁ జూతురు. కావున స్త్రీలకు లజ్జయును పురుషులకు వీరరసమును ప్రధానము లగుటచే, వారికలయికవఱకు ఆనాయికానాయకు లనేక కష్టములఁ జెంది, మఱియు నితరులకును సిలుగులఁ దెచ్చిపెట్టుదురు. ఇయ్యది స్వభావగుణమే. ఇద్దానిని వడవాదములచే కా దని మాత్ర మెదుర్కొన నెవ్వరికిని వలనుపడదు.

ఇఁక మీఁదట ప్రతి దేశములోను ప్రజల జీవయాత్రయం దెప్పుడును నేరములు తటస్థించుచున్న వనుటకు కొన్ని యీక్రింద నుదాహరించెదను. "మార్లో" అను వాఁడు సాధారణముగా "ఇటలీ" దేశమున జనులలో 16 మొదలు 20 వత్సరములలో "హత్య" మొదలగు ననేక క్రూరకార్యములు జరుగుచున్నవి" అని వ్రాసియున్నాఁడు. 'కార్నియర్' అనునతఁడు 'ఫ్రాన్సు' దేశములో 'ఇటలీ' కంటెను ఆఱింతలు హత్య మొదలగు క్రూరకార్యములు ప్రబలిన వని వ్రాసియున్నాఁడు. ఇట్లే ప్రపంచమున నన్ని చోటులలోను జరుగుచున్న దనుటకు సందియము లేదు.

ప్రస్తుతకాలములో స్త్రీపురుషులకు పరస్పరానురాగము అభివృద్ధిఁ జెందుచున్నది. అందున కనేకవసతులు గలిగియున్నవి. పెక్కుసౌకర్యముల కవకాశ మున్నది. కాని పూర్వకాలములో నీపరస్పరానురాగ మంతగా వృద్ధిఁ జెందదయ్యె. అద్దానియభివృద్ధిఁగూర్చి యెవ్వరును శ్రద్ధపుచ్చుకొనక యుండిరి. వారికి అనురాగ మనువిషయమం దెక్కువ మనస్సు చొరకుండెను.

పూర్వకాలములో "గాంధర్వవివాహము"లు ప్రబలియుండెను. ఈవివాహములు పేరునకుమాత్రము గాంధర్వవివాహము లని చెప్పఁబడినవే కాని నిజముగా నవి శాస్త్రరీతిగా "వివాహము" అనియే చెప్పవలయును. అప్పటికాలములో పురుషులు తమయిష్టము వచ్చిన వనితలను వరించుచు వారికిఁ దగినప్పుడు గాంధర్వవివాహ మాడుచుండిరి. అట్టి

వివాహము లేయే దేశములలో ప్రబలియుండెనో వాని నిందు పొందుపఱచెదను.

సుమారు నూఱువత్సరములక్రిందట "వేల్సు" దేశమునందు ప్రబలియుండిన సంప్రదాయ మేమన, ఒకపురుషుఁ డొకయువతిని వలచినచో, నాతఁ డామె నొక నియమితస్థలమునకు రమ్మని ఆజ్ఞ నిడును. ఆమె యొకవేళ లజ్జచే నూరకుండినను, లేక యేదోయొక సంజ్ఞచేసినను ఆమెయొక్క మాటలనుగాని చిహ్నములనుగాని యితఁడు లెక్కపెట్టక అధికారమును జూపి యెట్టులైనను కలయ యత్నించును. ఆమె భయపడినను వదలక, ప్రహారింపులు మొదలగు శిక్షలను జేసి యైనను వశపఱచుకొని సుఖింప నతఁడు కోరి, తన యిష్టము నయభయములచే పూర్తి గావించుకొని సుఖముగా తనదారి కామెను ద్రిప్పి చరించు" నని "టరన్ బుల్" అనునతఁడు వ్రాసియున్నాఁడు.

"ఏరల్" అనునతఁడు కొన్నివత్సరములకు మునుపు వివాహపద్ధతి యెట్లుండినది యీక్రిందఁ గనఁబఱచినవిధముగ వ్రాసియున్నాఁడు:—

ఒకయువకుఁ డొకయువతిని ప్రేమించెనేని, యతఁ డామెతల్లిదండ్రులనో లేక ఆత్మబంధువులనో చేరి తన యభిప్రాయమును దెలుపును. వారు సమ్మతింపనియెడల, తన తల్లిదండ్రులకును వారికి వాగ్వాదము జరిగి పిమ్మట దెబ్బలాటలు యుద్ధములు జరుగును. ఆ యల్లకల్లోలమువలని జయఫలము వీనివివాహమును నిశ్చయించును. ఆ స్త్రీయొక్క తల్లిదండ్రులో లేక బంధువులో సమ్మతించినను, ఆయువతియు సమ్మతింపవలయును. అట్లు గానిచో నామె యాపురుషు నెదుర్కొని పోరుట యా దేశపు స్వాభావికమైన యాచారమఁట. ఆ దేశపు స్త్రీలు పురుషులతో ఎట్టయెదుటనిలిచిపోరుటకు సామర్థ్యము గలవారుగా నుండిరఁట. పురుషులు అబల లగు స్త్రీలతో పోరుట యేమాత్రమును న్యాయము గాదని మీ రధిక్షేపింపవచ్చును. కాని, వారి కేవైన సాధనముల నొసఁగి పిమ్మట పోరుట యుక్తమని మీరు చెప్పవచ్చును. ఐనను వా రొనరించుశ్రమయే వారియెడల పురుషులు చూపఁదగిన దయ. ఏ లనిన, ఆ దేశపు స్త్రీలు తంత్రములందు కడుదిట్టలు. వారు యుద్ధమునుండి పాఱిపోవుటయుఁ గలదు. అట్లు వారు యుద్ధభూమినుండి మరలకుండునట్లు పురుషులు వారిని చూచుకొనుటయే వారిసామర్థ్యమును వెల్లడించును. అవ్విధముగా వారు పాఱిపోయిరేని, తమతల్లిదండ్రులయిండ్లయందైనను చుట్టములగృహములందైనను డాఁగినచో, మఱల వారిని పెండ్లియాడుట పురుషులకు దుస్సాధ్యము. అంతటివారు బొత్తుగా నాయాశ వదలిపెట్టవలయును.

"ఎస్కిమో" జాతివారిలో వివాహము అను నిబంధనయే లేదు. వారిలో యువకుఁ డొకయువతిని ప్రేమించినతోడనే; యాతఁ డామెను బలాత్కారముగ లాగుకొనిపోవును. పిమ్మట నామె వానికి లొంగి వానితో రమించునఁట.

మధ్యఆఫ్రికాదేశపు స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్యము లేదు.

ఆదేశములో నొక స్త్రీ నదీతీరమునకు స్నానార్థమై పోవఁ దటస్థించిన, నొకయువకుఁ డామెను చూచి యిటునటు పరువెత్తకుండున ట్లడ్డగించి తనవాంఛను దీర్చుకొనఁజూచును. ఆదేశపు స్త్రీలు పురుషులకు చాల భయపడుదురు. వారు తమభర్తలఁ దప్ప నితరులఁ జేరుటకు మిక్కిలి భయపడుదురు. అందుచే వారు తమపురుషులయం దెక్కువగౌరవ ముంచుట కవకాశము గలిగెను.

"మలయా" దేశములో వింత గొలుపు నొకవిషయము గలదు. అం దొకవరుఁడు వనితను పరిణయ మాడునట్టిదినమున నొకపెద్దతోఁటను ఏడుమాఱులు చుట్టి రావలయును. అట్లు అతఁడు బయలుదేఱుటకు రెండుమూఁడునిముసములకు ముందే కన్య యాయుద్యానవనమును జుట్టుటకు మొదలుపెట్టును. ఆయువకుఁ డామెను ఏడుమాఱులు చుట్టునంతలోపల పట్టుకొనవలయును. లేనిచో, వా రిరువుర కానాఁడు వివాహము జరుగదఁట.

"ఆరంగ్లాట్"అనుజాతివారిలోను నిట్టిసంప్రదాయము కలదు. ఐనను వారు కట్టడములను తోఁటలను చుట్టివచ్చుట లేదు. కాని ఒకటిరెండుమైళ్లదూరములో నొక స్తంభమును నాటి యుంతురు. బాలిక ఒకఫర్లాంగుదూరమున ముందుగా పరుగిడును. పిమ్మట వరుఁ డామెవెంటఁ బడి ఆమెను స్తంభమును జేరునంతలో పట్టుకొనవలయును. లేనిచో, వారిరువురకును వివాహము జరుగదఁట.

"కాల్మగ్"అనుజాతివారిలోను ఇట్టిసంప్రదాయము

కలదు. ఐనను వారు పైఁజెప్పినపద్ధతుల ననుసరించుటలేదు. కాని గుఱ్ఱపుస్వారియందు నిపుణతను పరీక్షింతురు. పురుషుఁడు తా వలచిన స్త్రీని ఒకనియమితకాలములో గుఱ్ఱము మీఁద పోయి ముందు స్వారి చేయుచు పోవుచున్నయామెను పట్టుకొనవలయు. అట్లు గానిచో ఆతఁ డామెను పరిణయ మాడుటకు వలనుకాదు.

"చీన్నై" దేశములోని అరబ్బీలలో నొకవిధమైన వివాహసంప్రదాయము కలదు. ఒకయువకుఁ డొకగరితను ప్రేమించినచో, నతఁ డామెతల్లిదండ్రులకడ కరిగి వారి యనుజ్ఞ పడయవలయు. వారు సమ్మతించినపిమ్మట నేదో యొకనాఁటిసాయంకాల మాయువతి యెచ్చటనుండి యైనను ఇంటికి వచ్చుచున్నప్పుడు, తటాలున ఆపురుషుఁ డామె నెత్తుకొనవలయును. ఆమె భయపడి అతనిని కొట్టినను తిట్టినను గిల్లినను కొఱికినను అంతయు సహించి అతఁ డామెను తండ్రి గృహమును జేర్పవలయు. అట్లు చేయుటకు సామర్థ్యము లేనివాఁడు నిరాశకు లోనగును. అరబ్బీదేశపుకథలలో నొకతల్లి తనకూఁతును వివాహమైననాఁటిరేయి వరుఁ డున్నశయనగృహమునకు దిగంబరముగా పంపు నని చదివియున్నాము. ఇందువలన నాతల్లికి తనకూఁతురు భర్తతో అన్యోన్యముగా నుండి బాగుపడవలయు ననుకోరికయే. అప్పటిస్థితిలో ఆకన్య పెట్టుబాధలు పురుషునకు సహింపనలవి గాకుండును. ఆమె అతనిని తిట్టుచు కొట్టుచు అనేకవిధముల నొప్పించును. వాని నన్నిటిని సహించి మఱునాఁటినుండియు ఆపురుషుఁ డామెను

'నాభార్య' అని చెప్పుకొనుట కష్టఁ డగును. అట్లు గాక ఆమె మొదటినాఁటి రాత్రి పెట్టుకష్టముల కోర్వఁజాలక తత్క్షణమే శయనగృహమునుండి పాఱిపోయినచో, వానిపై నామెకు మనస్సు చెడి పరపురుషుని చూచుకొనవలసి యుండును.

జర్మనీదేశములో వివాహమునం దొకనూతనసంప్రదాయ ముండెనఁట. ఒక స్త్రీ తన్ను వలచినపురుషు నెదుర్కొని వివాహ మాడుటకు ముందు తా నేర్చిన గ్రుద్దులాట కత్తిసాము మొదలగుసాధనములఁ జూపి అందు త న్నాతఁడు జయించినచో వివాహ మాడును. లేనిచో నామెను వరించిన పురుషుఁడు విఫలమనోరథుఁ డగును. అటుమీఁద నామె తనకుఁ దగినభర్త యెవ్వఁ డని చూచుచుండును. ఎవ్వఁ డామెను గ్రుద్దులాటయందును కత్తిసామునందును జయించునో, యాతఁడే యామెను పెండ్లియాడుటకుఁ దగిన వాఁడట.

ఇట్టిబలవంతవివాహములు ఇంగ్లాండుదేశమునందును మునుపు జరుగుచుండినవఁట. వీనియందు పురుషులు తమబలమును వీర్యమును జూపెడువారు. ఇందుల కొకచిన్నకథ గలదు. ఒకయోధుఁడు గుఱ్ఱపుస్వారిఁ జేయుచు నొకగ్రామము మీఁదుగాఁ బోవుచుండెను. చేరువ నొకతటాకమున ధనవంతురా లగు ఒకయువతీరత్నము చేడియలతో జలక్రీడ లాడుచుండెను. వారియొక్క కట్టుబట్టలన్నియు గట్టుమీఁద నుండెను. మార్గమధ్యమున నేగుచుండినయోధుఁ డామెను

గాంచి మోహించి తనయుద్దేశ్య మామెకు తెలియఁబఱచెను. ఆమె యేమాత్రమును ఒప్పుకొనదయ్యె. అతఁ డామె యొక్క గుడ్డలను దాఁచియుంచెను. పాప మామె యెంత వేఁడినను వాఁడు "నన్ను వివాహమాడ సమ్మతించిననేగాని వస్త్రముల నియ్య" ననెను. ఆమె యెంత చెప్పినను వినక అతఁడు రోషమున నాయువతి నెత్తుకొని యొక యడవిమధ్యమున కేగి యం దామెను రమించెను. అప్పు డామె యాతని ధైర్యస్థైర్యములకు మెచ్చి వరించి సుఖ ముండెనఁట. ఇవ్విధముగా ప్రతిదేశములోను స్త్రీలుగాని పురుషులుగాని వివాహ మాడుటయం దత్యంతకష్టము గలదు.

"ప్రాన్‌టోమ్" అను ఆచార్యుఁ డొక స్త్రీ తనభర్త తన్ను లాగి స్వల్పకష్టములు పెట్టినను చాలసంతోష మని చెప్పినట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. ఈవిధముగా స్త్రీలు తమ భర్తల నించుక కష్టపెట్టినను పిమ్మట వారి కత్యంతసుఖ మిత్తు రని ఈతఁడు వ్రాసియున్నాఁడు.

"ఓవిట్" అనునాచార్యుఁడు సహిత మొక స్త్రీవిషయమై యిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. అతనితీర్మాన మేమనఁగా, దంపతు లొకరి నొకరు మొట్టమొదట కష్టపెట్టినను పిమ్మట సుఖపడుదు రని వ్రాసియున్నాఁడు. ఒక స్త్రీ భర్తవిషయమై "అతనివలన త ప్పేమియు లేదు. సుందరుఁడే. యుక్తిశాలియే. ఐన నే నేమి చెప్పినను 'సరే! సరే!' యని కాలముఁ బుచ్చుచుండినందున జీవితములో నా కేమిసుఖము గలుగలేదు" అని చెప్పియుండుటను వ్రాసియున్నాఁడు. ఇందుచే దుఃఖము

లేకయె, సుఖము గలుగ దని తెలియుచున్నది. "ముంజేతికంకణమున కద్ద మేల!" యన్న ట్లింతకంటె నిదర్శన మేమి కావలయును? ఇయ్యది తప్పక చెప్పుచున్నది.

ఒక స్త్రీ తనభర్తనుగూర్చి "నేను మదీయప్రియునితో నెన్ని యోయిడుమలఁ బడితిని. గృహస్థాశ్రమధర్మముల నించుక దెలియఁగల్గితిని. కుటుంబములో నాపురుషునివలనఁ గలిగినకష్టములకంటె పదిరెట్లు సుఖపడితి" నని చెప్పియుండుట నొకగ్రంథకర్త వ్రాసియున్నాఁడు.

భర్తలు భార్యలను కొట్టుట తిట్టుట దండించుటలచేత భార్యలు కినుక పొందకుందు రని కొందఱియభిప్రాయము. అట్లొనర్చిననే వారికి కడుంగడు ప్రేమ జనించునఁట. ఇం దెంతవఱకు నిజము గలదో యోజింపుఁడు. మఱియు నిట్టియన్యాయములు నీచపుజాతివారిలో ప్రబలియున్నవి.

17-వ శతాబ్దపు రుష్యాయొక్కస్థితినిగూర్చి వ్రాయుచు "పాలిసీయస్" అనునతఁడు "స్త్రీలను దండించుచు కొట్టుచుండిననేగాని వా రణఁగిమణఁగియుండుట కల్ల యనియు, అట్లొనర్చిన, వారికి తమభర్తలయం దనురాగము హెచ్చు ననియు వారియభిప్రాయము. కొట్టుతిట్లచే, పురుషుల కెక్కువ ప్రియము తమయం దున్నది యని స్త్రీలనమ్మకమఁట" అని వ్రాసియున్నాఁడు. ఆ స్త్రీలు తమపురుషు లొక దినము తమ్ము కొట్టకపోయినచో అనురాగము లేనివారని యెన్నెదరఁట. "క్రాఫ్ట్ ఎపింగ్" అనునతఁ డీయభిప్రాయమును అంగీకరించియు "ఆస్ట్రియా హంగేరి" అను దేశపు స్త్రీలుగూడ పైఁ

జెప్పినయభిప్రాయమును ఆచారమును గలవా రని వ్రాసియున్నారు. కావున ఆ గేశములో నొకఁడు తన ఆత్మను ప్రేమించునట్లు సతిని ప్రేమింపవలయు. తన పైయంగీని దుమ్ముతట్టునట్లు భార్యను బాగుగా కొట్టుచుండవలయు. ఇట్లు చేసిననే సౌఖ్య మబ్బునఁట. "దండం దశగుణం భవేత్" అనుటను వా రొప్పుకొని యనుకరించుచున్నారు. 'సెలినీ' యనునతఁడు తనస్వీయచరిత్రమందు 'కెటారినో' అనునతఁడుతనభార్యను-మృగమును బాఁదునట్లు-మోఁదులిడినను ఆమె యంతకంతకు సంతసించెడిదఁట. మఱి యట్లుచేయనిచో పురుషునిమరణానంతరము సహితము భార్య యేడువకుండునని వ్రాసియున్నాఁడు.

మఱియు "సర్ వెన్‌టిస్" అనునతఁడు తన ప్రఖ్యాతిఁ జెందిన "రిన్‌కానిటో కార్‌డేడిల్లో" అను నవలారత్నమున "పురుషులు తమభార్యలను ప్రతిదినమును దండించుచుండినను, వారు వానిని తప్పుగా గణింపక సంతసముఁ జెందుచు భర్తల కెక్కువసౌఖ్య మిత్తురు" అని వ్రాసియున్నాఁడు.

మిత్రులారా! మన దేశములో తక్కువజాతివారిలో పురుషులు స్త్రీలను తిట్టుటయుఁ గొట్టుటయు 'బూతుబండ'గా మాటాడుటయు మీకు తెలిసినవిషయమే. కాని యిప్పు డిప్పుడట్టిదురాచారము తగ్గుచున్న దని నే వేఱుగఁ జెప్పఁ బని లేదు.

'మాంటికాసా' యనునతఁడు 'బొలీవియా' అను దేశ

మున కేగియుండినపుడు, కొందఱు స్త్రీలు అతనికడఁ జేరి తమభర్తలు తమ్ము బాగుగా దండించుచుండిరనియు, అందుచే వారి కత్యంతసంతోషము పుట్టెడి దనియు, ఆచేఁతమూలముననే పురుషులకు తమయందుఁ గలప్రేమయొక్క పరిమితి నరయుచుండి రనియు చెప్పి రని వ్రాసియున్నాఁడు. మఱియు కొన్నివత్సరములకు మునుపు ఇంగ్లాండునందును ఈయసభ్యపు చేఁతలు జరుగుచుండినవఁట. "లూషియర్" అనునతఁడు ఒక స్త్రీ - త న్నెవఁడు బాగుగా తిట్టుచు కొట్టుచు తనబట్టలను చింపుచు దిగంబరురాలినిగాఁ జేసి సుఖింపఁడో - యా పురుషుఁడు తన్ను ప్రేమించుట కల్ల యని చెప్పినట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. 'ఓవిట్' అనుగ్రంథకారుఁడు నూతనదంపతులను గూర్చి "భార్య నేకాంతమున బాగుగా కొట్టుచు గుడ్డలను చింపుచు అలసి సొలయునట్లు రమింపవలయు" నని నూత్నయువకులకు బోధించుచుండెనఁట.

'రూసో' అనునతఁడు 'ఇటలీ'దేశములో పురుషులు తమభార్యలను బాగుగా దండింపకయు, కోపగింపకయు నుండిరేని వారు మూఢులుగా తలఁపఁబడుదు రనియు, మఱియు లక్ష్యపెట్టఁబడ రనియు వ్రాసియున్నాఁడు.

ఒకప్పుడు లండను మేజిస్ట్రేటు ఈవిధముగాఁ జెప్పెనఁట: "మీ కెవరికిని నేఁ జెప్పఁబోవువిషయమున సందేహము వలదు. పురుషులు భార్యలను బాగుగా కొట్టి దండించిననే వారిప్రియము బయలువడును. ఇందులకు తార్కాణమేమనఁగా—సాధారణముగా చికిత్సచేయఁబడు వైద్యశాలలో

ననేకులు భర్తలచేఁ గొట్టఁబడిన స్త్రీలు వచ్చియుందురు. వారికి పెక్కుగాయములు తగిలియుండును. అ దేల యని యెవ్వరును ప్రశ్నింపఁగూడదు. ఎన్నిగాయములు వారికి తగిలెనో, అంతయు తమప్రియభర్తలయొక్క 'అనురాగ' మని వారు తలఁతురు. ఒకవేళ, చికిత్సచేయు దాదులు (Nurses) వారికడఁ జేరి పరితపించుచు "ఏమి అన్యాయము! మీభర్తలంతకఠినాత్ములా?" యని ప్రశ్నించినచో, నా స్త్రీలు వారిపై మండిపడుచు "మీ కేల యీయధికప్రసంగము? మీపని మీరు చేయుఁడు. జీతము తీయుటకు సరిగా పనిచేయవలసినది మీధర్మము. అత్యంతబద్ధానురాగము గలవా రగు మా భర్తల నిట్లు దూలనాడెద రా? వారియొక్కప్రియము మీ కేమి తెలియును? ఊరకుండుఁ" డని హెచ్చరికఁ జేయుదురఁట.

పైఁజెప్పిన యీసహజగుణము కేవలము వెలయాండ్రయందును గల దని కొందఱు నుడివియున్నారు. ఆపడుపుఁగత్తెలు తమవిటపురుషులు త్రాగుబోతులును దుర్మార్గులునై త మ్మెంత కష్టపఱచిన నోర్చికొందురు. ఒకప్పుడు, తగిలిన గాయములను మాన్పుకొనుటకై వైద్యశాలలకు పోవలసిన స్థితియును రావచ్చును. కాని, వారు మనస్సున కొంచెమైనను కష్టపడక గాయములను మాన్పుకొని పిమ్మట 'కుక్కబుద్ధి' యన్నట్లు, వారినే సఖ్యముచేసికొనెదరు. ఒకప్పుడు వారి యిండ్లలో నేదైన గడబిడ జరిగినప్పుడు పోలీసువారు వచ్చి విచారించినను ఆకాంత లెవరియందును తప్పుఁ జెప్పక "మాకేమియు తెలియదు" అని యూరకుందురు. పూర్వము

ఆస్ట్రేలియాలోని యొకనవలాగ్రంథకారిణి యిట్లు వ్రాసి యున్నది. 'మిస్ విన్సెంటు' తనకాముకుఁడు ముద్దిడ వచ్చి నప్పుడు చబుకుఁ గొని యాతని "రివ్వురివ్వున" బాఁదెనఁట. అంత నతఁ డాదెబ్బలకు తాళఁజాలక యామెను క్రిందఁ ద్రోసి పలుతెఱఁగుల కొట్టి రక్తప్రవాహ మగునటులు చేసె నఁట. అప్పు డామె కొంతవడికి తెప్పిఱిలి బాధపడుచుండినను తనప్రియుఁడు వచ్చి తన్ను ప్రేమించు నని యువ్విళ్లూరు చుండినదఁట.

హత్య మున్నగు క్రూరకార్యములను జేసి కారాగృహ మునఁ బడియుండు పురుషులు తమకు ముందు వెనుక తెలి యనివారియొద్దనుండి ప్రేమాస్పద మైనలేఖలను పొందెదరు. ఇందులకు కారణ మే మన, ఈపురుషులయొక్క ధైర్యస్థైర్య ములకు మెచ్చుకొని స్త్రీలు వారిని ప్రేమించుటయే. డాక్టర్ 'కీర్నా' అనునతఁ డిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు. "'చికాగో' అను పత్తనపు కారాగారమున నొకయువకుఁడు ఉండెను. అతఁ డనేక క్రూరకార్యములను, స్త్రీపాతివ్రత్యభంగము హత్య మున్నగుపనులను జేసి జైలులో పడినను, జర్మనీదేశములోని కొందఱి స్త్రీలయొద్దనుండి వారమునకుమూఁడునాలుగుమాఱు లు ప్రేమజాబులు పొందెడివాఁడఁట."

ఏను 19 వత్సరములు గల ఒక 'ఇటలీ' దేశపు స్త్రీ యొక్క చరిత్రమును జదువఁ దటస్థించెను. ఆమె మిగుల చదువరి; స్ఫురద్రూపిణి; వివేకశాలిని; అందకత్తె. ఆమె సుమారు 10 వత్సరములకే పుష్పవతి యయ్యెను. అది మొద

లామెతల్లిదండ్రు లాయువతిని మిగుల జాగరూకతతోఁ గా పాడుచుండిరి. ఐనను ఆబాలిక నవయౌవనవతి యై సుమారు 17 వత్సరములకు నిబ్బరింప వశముగాని మోహాలతచే బంధింపఁబడి తనచుట్టములలో నేపురుషునైనను వలచి మరుని జయింప కంకణము గట్టుకొని యుండెను. కాని, సమయమా తటస్థింపదు. తల్లిదండ్రు లగు ముదుసళ్లయొక్క పోరు మెండు. తోడివారు పరిహాసము చేయుదురేమో యను నొకవిధమగు భీతి. ఇటులు డోలాయమానమానస యై యాముదిత యొక చూపరి యగువానిని ప్రేమించెను. ఆమెకు కామోద్రేకము గలిగినప్పుడు తన్ను తానే గిలిగింతలు గిచ్చుకొనుట మున్నగు చేష్టలతోను, తన్నుఁ దాను కొఱుకుచు, బట్టలను జించుచు పిచ్చచేఁతలు చేయుచుండుట వాడుక. ఈవెడఁగుకార్యములఁ జేయునామెను తనప్రియుఁడు చూచి "ఇది యేటివింత? నీ కేమి పిచ్చి పట్టెనా?" అని ప్రశ్నింప, ఆలలన "ఓహో! నీ మూర్ఖత్వమే యిందులకు కారణము. నీవు అవివేకివి. సరస మనఁగా నీకు తెలియదు. నీవు న న్నలరింపవలయు నన్న, నీచేఁతలు సేయవలయును. అట్టినీయొక్క బుద్ధిమాంద్యముచే నే నిట్లు సేయుచు కొంత తృప్తి నొందుచున్నా" నని వక్కా ణింపఁగా, నాయువతియొక్క యుదంతమును మనస్థితిని చక్కఁగా నెఱిఁగి, యాయువకుఁ డామీఁద నాపొలఁతుక ననేకచిత్రహింసలు గావించువాఁడఁట. అందుపై వారిరువురు సుఖ ముండి రనియు, అట్టికష్టములే యామె తనకు ప్రేమో ద్రేకము లని యూహించి వాక్రుచ్చుచుండెడిదఁట. ఈ

పరస్పరోపద్రవములే వారివివాహమునకు తోడ్పడెనఁట. ఇది యొకవింత. ఆహా! సృష్టివైచిత్ర్య మే మనవచ్చును!

సుఖ మున్న, కష్ట ముండియే తీరును. సాధారణముగ కామోద్రేకము గలవారు— అందు ముఖ్యముగా స్త్రీలు మన్మథావస్థచే నున్మాదము గలవారై యొనరించు కార్యములే యిందులకుసాక్ష్యములు. అట్టి స్త్రీ లెక్కువప్రేమచే నేకాంతమున తమభర్తలను గిల్లుట, కొఱుకుట మొదలగుకష్టము లిడు పిచ్చిచేష్టలు చేయుదురు. వారి కిందుచేఁ గలుగు నుపద్రవములు లేక బాధలకంటె - అందు జనించు ఆనందము లేక సంతోషమే ప్రధానము. ప్రస్తుతము మనయొక్క అనుభవముచేతను పూర్వులు తనస్వానుభవమును పొందుపఱచియుండు గ్రంథరాజములను జదువుటచేతను స్త్రీలు కామాతుర లై కన్నుగానని కావరముచే పురుషులను కొఱుకుట, గిచ్చుట మొదలగుచేష్టలు చేయుట స్వాభావిక మని తెలియవచ్చుచున్నది. వారు తమకు తెలియకయే అట్లు గావించుచుందురు. వారిసంతోషమే ప్రధాన మైనట్లు మనము గ్రహింపవలయును. పాశ్చాత్యగ్రంథకర్త లగు ప్లాటెస్, కేడలస్, బ్రాబర్ష్, హారోజ్, ఓవిడ్, పొట్రోనియస్ మొదలగువారు రచించినవానిలోనుండి కామోద్రేకముచే పిచ్చి తలకెక్కినవారు తాము ప్రేమించినవారి చేతివ్రేళ్లను, బుగ్గలను, అధరమును మిక్కిలి కఠినముగా నొక్కుట స్వభావ మని తెలిసియున్నాము. అంతియ కాక మనలో కొందఱీయనుభవము గాంచి యుండవచ్చును. ‘ప్లూటార్క్’ అనునతఁడు

‘ప్లోరో’ అనునామె తనప్రియభర్త యగు ‘పాంపే’ అనునతఁడెప్పుడైనను ఇలువెడలిపోవుటకు ముందుగా నొక్కమారైనను ఆతని యధరమును గట్టిగా నొక్కక వదలిపుచ్చినది కాదు’’ అని వ్రాసియున్నాఁడు. ఈవిధముగా నాయికానాయకులు కామోద్రేకముచే గిల్లుకొనుట, చెక్కిలి నొక్కుట, సహజము - అని అరబ్బీదేశపు కథలయందు చదివియున్నాము. మఱియు నీ విషయమును విపులముగా మనదేశపు ‘‘కామశాస్త్రము’’నం దొకప్రకరణమున వ్రాయఁబడియున్నది.

ఈకొఱుకుట మున్నగు ఆచారములు మనుజులయందే కాక మృగములందును గానఁబడుచున్నది. మనుజులు తాము ప్రేమించినవారు పరుగిడిపోకుండునట్లు అవ్విధముగాఁ జేయుచుండెడివారఁట. ఈకొఱుకుట మున్నగుచేఁతలు మృగములలో సాధారణముగా గుఱ్ఱములు, గాడిదలు, పులులు, పిల్లులు, ఆఁడుమృగములను భోగించుకాలమునఁ జేయును.

కుక్కలు తమవిశ్వాసమును జూపుటకై తమయజమానులపాదముల నాకును. బిడ్డలు తల్లిని కఱచుకొనెదరు. మఱియు, తండ్రిని జేరి యాతనిచేతులను కొఱుకుట గలదు. ఇవన్నియు సహజమే. వారిప్రేమను సంతోషమును జూపుటకు వా రట్లు చేయుదురు. కనుక నుత్సాహముచే కొఱుకుట యనువాడుక పరంపరగా వచ్చుచున్నది. దీనిమొదలును గూర్చి ముందే వ్రాసియున్నాను. కాన నీవిషయ మెల్లరు గ్రహింతురుగాక!

ఈ ‘కొఱుకుట’ అను ఆచారము పారంపర్యముగ

వచ్చుచున్నది. ''ఇందులో పురుషులకంటె స్త్రీలకు ఈకఱచునట్టి యలవాటు అధిక మగుటకు కారణ మేమి'' యని మీరడుగవచ్చును. కాని మీరలే దీర్ఘాలోచనఁ జేసిన, ఏర్పడఁగలదు. పురుషు లీయాచారముచే స్త్రీలను సంతోషపెట్టి తమకోరిక ఫలింపఁజేసికొందురు. పిమ్మట వారు తమ్ము వీడిపోవకుండుటకై స్త్రీలు వారిని కఱచుచు, వా రెక్కడికిని పోకయుండునట్లు వశముఁ జేసికొందురు. ఇది యెంతమాత్రము సూక్ష్మమో యనునది మీరలే తెలియుఁడు. ఈవాడుకయే క్రమక్రమముగా మాఱి ముద్దుపెట్టుకొనునేర్పాటుగా నయ్యె. ఇది సహజమై యొప్పుచున్నది. ఇది నాగరికతయొక్క ఫలితము.

''హావ్‌లక్ ఎల్లిస్'' అను నతఁడు స్వానుభవముఁ గూర్చి యీక్రిందివిధముగా వ్రాసియున్నాఁడు. ''నేను ప్రేమించినయువతిని నాయిష్టముచొప్పున చెక్కిలి మిక్కుటముగ నొక్కుట నా కిష్టము. సంభోగకాలమున మాత్రమే గాక నా ప్రియురాలు చేరువఁ జేరునపు డెల్ల నే నిట్లొనర్ప నామనస్సు ప్రోత్సహించుచుండును. అందుచే నామెకు కొంచెము బాధ కలుగును. అయ్యది నాకు చాల సంతోషదాయకము. ఈ వాడుక నాయందు నిండియుండుటకు పెక్కుకారణములు గలవు. మొదటి దేమన, నేను ప్రేమించుకాంత చెక్కిలి గాఢముగ నొక్కుటచే నామెకు సంతోషము గలుగు నని నానమ్మకము. ఇందుచే నాప్రియురాలికిని నాకును పరస్పరానురాగము హెచ్చగు ననుటయే రెండవకారణము. ఈయిచ్ఛ యెట్లు

జనించెనో యెప్పుడు జనించెనో యనునది నేఁ జెప్పఁజాల. నేను ఫ్రాన్సుదేశమున నొకవెలయాలిని గూడియుంటిని. ఆమె సంభోగకాలమున నాచెక్కిలి నొచ్చునట్లు నొక్కెడిది. ఆమె వృత్తినిగూర్చి యట్టిప్రేమను జూపె నని నేను తలఁచినను, నా కయ్యది అత్యంతసంతోషమును ఆనందము నొసఁగె. ఇయ్యదియే మూఁడవహేతువు.

మఱియొకవిలేఖకుఁ డీరీతిని వ్రాసియున్నాఁడు......

''నే నొకయువతిని ప్రేమించియుంటిని. ఆమె మిగుల కాముకి. ప్రేమయే ఆమెకు పుట్టినిల్లు. సంతోషమునకు జన్మభూమి. కఱచుట-నొక్కుట-గిలిగిలింతలు మున్నగు సరసపుఁ జేష్ట లామెకు సహజగుణములు. కాని ''సరసము విరసమగు'' నన్నట్లు, నన్నుఁ జేరునప్పు డంతయు నాకు కొంచెముభయము జనించుట కలదు. ఒకప్పు డామె నాచెక్కిలి నొక్కుటచే కలిగినబాధ చెప్ప నలవి కాదు. ఆమెకుఁ గలప్రేమకు కన్నులు కాళ్లు లే వని నాకు బోధపడెను. నాదుస్స్థితిఁగూర్చి వర్ణింప నలవి కాదు. ఆమె నన్ను కఱచి-కవ్వకొని-గుటుక్కుమని కబళించునేమో యని నాకు శంక వొడముచుండెడిది. కాని, దైవానుగ్రహముచే అట్లేమియుజరుగలేదు. నాయుడుపులు చించి చీకాకుపఱచుట ఆమెకుసరస మయ్యె. ఉడుపులు పోవుటకు నేను శంకింపను. 'ప్రాణములు తీపు' అన్నట్లు శరీరమును గాపాడుకొనుటలో నాకు జాగరూకత మెండు. ఒకనాఁటిరేయి యామె నాచెక్కిలి కఱచి కాట్లుపఱచెను. దుఃఖముతోఁగూడ నాకు సంతోషము జనించుచుండె. ఇఁక నామె

యానందము మేర మీఱెను. మఱునాఁడు నే నామెతో మాటాడుచుంటిని. ముందుదినము రేయి జరిగినవృత్తాంతము ఆకాముకి మఱచిపోయెను. ఆమెకు లజ్జ యనుటయే లేదు. నన్ను గేలిసేయుట యన ఆమెకు పరమానందము. అదియే బ్రహ్మానంద మన వచ్చును. కాని 'కాముకస్య నలోకోస్తి' యన్నట్లు జగద్విషయమే మఱచియుండిన యామె నా మొగముఁ జూచి 'ఏమి యీకాటు? ఓహో! వ్యవహారము మెండైనదే? ఏమి యీదుశ్చేష్ట'' యని ప్రశ్నించెను. అదియే మంచిసమయ మని తలఁచి, నేను నిజము నుడివితిని. ఆమె అబ్బురపడి తనదుండగమునకు చింతించెను. అదిమొదలు కొలఁదినాళ్లవఱకు నాబాధ కొంచెము తగ్గఁజొచ్చెను. కాని 'దుష్టి కొకపాడ మాసినట్లు' అన్నవిధముగా నామె క్రమక్రమముగా మునుపటివలె నాతో భోగించుచు కష్టపెట్టుటకు మొదలిడెను. ఇది చెప్పుకొనుట రోఁత. భరించుట మిక్కిలి బాధ. ఇందులో సంతోష మపారమే. కనుక దుఃఖమును సహజముగా పరిణమించుచుండె.''

కామోద్రిక్తలైన స్త్రీలు తమకంటె కింపగుపురుషులను జూచుటచేతనే వారిని మోహించి పైఁబడి వారిముఖము చెక్కిళ్లు అధరము మొదలగు అవయవములను గఱచి మిక్కిలి బాధ నొందింతురు. ఐన నిట్లు సేయుట వారియొక్క అత్యధికప్రేమచేతనే యని కామశాస్త్రమునందు నుడివియుండు టెల్లరకు విదితమే.

జాపాను దేశములోని 'ఐనూ' అనుజాతివారిలో

సైతము ఈవాడుకలు ప్రబలియున్నవి. 'లాండర్' అనునతఁడు తాను ప్రేమించిన యొక 'ఐను' జాతిస్త్రీనిగూర్చి యీ క్రిందివిధముగాఁ దెల్పియున్నాఁడు. ''కామించుటలో కఱచుట–గట్టిగా నొక్కుట గలదు. ఈయాచారములో ప్రేమ యున్నది. కావున ప్రేమించుటలో నీవిధమగుచేత లుండును.'' నేనును నాప్రియురాలు నొకనాఁ డొకరాతిగుట్టమీఁద నుంటిమి. అదియే మాకు విహారస్థల మయ్యెను. మెల్లమెల్లగా నాలలన నర్మోక్తులు పలుకఁజొచ్చెను. నేనును సరసవచనములఁ బలుకుచుంటి. ఆయువతి క్రమముగా నాకడఁ జేరి నాచేతివ్రేళ్లను తనముద్దుమొగముననిడికొని మెల్లగా నొక్కఁజొచ్చెను. యజమానునియందు నిజమైనప్రేమఁ జూపువేపివలె నామె నటించెను. నే నూరక యుంటిని. కొంతతడవున కామె నాచేతిని కొఱుకుటకు మొదలిడెను. తిన్నగా నాబాహువులును ఆమెచేతకు లోనయ్యె. పిమ్మట నామె కంతకంతకు ప్రేమ హెచ్చఁగా వలపు నాపుకొనఁజాలక నాచుట్టు ముట్టి గట్టిగా కౌఁగిలించుకొనెను. అప్పు డామెను నే నెట్లు త్రోసిపుచ్చుట? విదలించి రావలయును. నామన మొప్పలేదు. ఆమెకు సంతస మగ్గలమయ్యెను. నన్నొకకలకండముక్కగా తలఁచి నాచెక్కిళ్లు నొక్కి చప్పరించుటయందే యామెకు మనస్సు లయించెను. కాని యామెకు ముద్దిడుట యన నేమియో తెలియదు.''

'సిసిలీ' యను దేశములో 'అలోఁసీ' యనునతఁడు తనభార్య కామోద్రేకముచే తన్నుఁ బెక్కుతెఱఁగులఁ గష్ట

పఱుపఁగా, తుద కాతఁడు మృతి చెందె నను నొక వదంతి గలదు. అయ్యది యెల్ల రెఱింగియుందురు. మనము సాధారణముగా బిడ్డలపై ప్రేమచే కొన్నిసమయములందు వా రిచ్చగింపక పోయినను వారిని ము ద్దిడుకొని సరసమాడఁ దలఁచెదము. అట్లే స్త్రీలు సహితము తమపురుషుల కెంతకష్టములు కలిగినను వారిచేష్టలను మానక సుఖించుచు తమ గాఢానురాగమును వెలిపుత్తురు.

'న్యూయార్కు'లో నొకప్పు డొకదాది యొకబిడ్డ నెక్కువగ కొఱికి కష్టము గలిగించి హింసించినందున జైలున కంపఁబడెనఁట. ఐన నామెను విచారింపఁగా, "నాకు అత్యానందము గలిగినందున నే నాప్రియము నణఁపఁజాలక యట్లొనర్చితి" నని బదులుచెప్పెనఁట.

ఇవ్విధముగా 'ఇంగ్లాండు'నం దొకప్పు డొకయువతి పొరుగింటివారిబిడ్డను మిక్కిలి ప్రేమించి కొఱికి చాల బాధపెట్టినందులకు శిక్షింపఁబడెనఁట. అందులకు కారణ మే మని యడుగఁగా, నామె తన కాబిడ్డయందలిప్రేమ మితి మీఱుటే అట్లు చేయుటకు హేతు వయ్యె నని న్యాయమూర్తులసమ్ముఖమున వాఙ్మూల మిచ్చెనఁట.

ఈవిధముగా ప్రేమ పరిణమించుచుండును. ఇందులో కామోద్రేకముచే స్త్రీలు పురుషులను కొఱుకుట మొదలగునవి జరుగుట సహజమే. ఇం దాశ్చర్య మేమియు లేదు. వారి యపారప్రేమయే యందులకు హేతువు. 'పెరియాని' యను నతఁడు రచించినకథయందు కథానాయిక పురుషునిఁగూర్చి

క్రింద పొందుపఱచినవిధముగా చెప్పెనఁట:

"నాభర్త చాలమంచివాఁడు. మా కిరువురకు పరస్పరానురాగము మెండు. ఆతనికి నాయందు ప్రాణము. నాకొఱ కెంతయో ద్రవ్యమును వెచ్చించెను. స్వసుఖములను జూడఁడు. నాసౌఖ్యమే తనభాగ్య మని తలఁచెడివాఁడు. ఐనను ఆతని నడవడిక లంతబాగుగా లేవు. అవి నా కేమాత్రము నచ్చవు. పిచ్చిచేష్టలు చేయువాఁడు. నన్ను కొట్టుట తిట్టుట యనిన, నతనికి పరమానందము. ఇది కేవలము మూర్ఖత్వ మని యాతనిమనస్సునకు వచ్చినది కాదు. ఒక్కొక్కనాఁడు మా కిరువుర కేదియో కలహ ముండియే తీరవలయు. రచ్చ లేనిదిన మాతఁడు మెచ్చఁడు. ఇఁక మాపడుకటింటివ్యవహార మనిన భగ్గుమనును. ఏకాంతమందును అతఁడు నిశాచరుని వంటివాఁడే. చిల్లిజగడములవాఁడు. సంభోగకాలమున నేనును తనవంటిప్రాణి యనుట మఱచి యాతఁడు నాచెక్కిళ్లు నొక్కి పటుక్కునఁ గొఱికి గాయముఁ జేసెను. ఇటువంటిచేష్ట లనిన నాకు మాత్రము ఓర్చుకొనుటకు సాధ్య మగునా? ఇట్లు సేయుట పాడియా యని, ఆతఁడు తనకామపిచ్చినుండి తెప్పిఱినపిమ్మట నే నడిగితిని. అతఁడు చాల చింతిల్లి నన్ను మన్నన వేఁడెను. కాని తనకు మన్మథావేశము వచ్చినపుడుమాత్ర మేమగునో చెప్పఁజాలఁడు. అట్లుపద్రవము గలిగిన, తనతప్పు గా దని పరిహసించెడివాఁడు."

'మాల్' అనునతఁడు స్త్రీపురుషులనుగూర్చి యివ్విధముగా నభిప్రాయపడెను. స్త్రీలును పురుషులును సంతా

నముఖోఱకు మాత్రమే భోగించుట లేదనియు, కేవలము వారిమోహమును దీర్చుకొనుటయే వారిముఖ్యోద్దేశమఁట. మఱి యందునిమిత్తమే స్త్రీలు పురుషులను ప్రేమాతిరేకముచే కొఱుకుట మున్నగునవి స్వభావజనితములు. ఇందుచే స్త్రీలకుఁ గల నైజగుణములలో నిది యొకటి యని తేలుచున్నది.

స్త్రీలును పురుషులును తా మొకరి నొకరు ప్రేమించినచో, వారు తమకోరిక తృప్తి యగునట్లు చరించుట గలదు. ఒక యువతి యైనను, యువకుఁ డైనను తాను ప్రేమించినపురుషు నైనను స్త్రీనైనను వశపఱచుకొని ప్రేమాంబుధివీచికల నోలలాడవలయు నని మిక్కిలి యాతుర పడుదురు. అట్టివా రొకస్థలమున కలయుట సంభవించినచో ఆత్యాతురముచే తమప్రేమను వెలిపుచ్చుటకు నొండొరుల యవయవము లగు ముక్కు, కనులు, చెవులు, పెదవులు, చెక్కిళ్లు మున్నగువానిని గాఢముగా నొక్కెదరు. ఇట్టిగుణము పురుషునకును స్త్రీకిని గలదు. ఐనను స్త్రీ కెక్కువ యని కొన్నిపట్ల తప్పక చెప్పవలసివచ్చును. ఒకయువకుఁడు తాను వలచిన గరితయొక్క సర్వావయవములును తనప్రాణముల కంటె నెక్కుడుగఁ జూచుచు అవి యత్యంతమధురతమము లైన వని ప్రేమింపక మానఁడు. అనఁగా అవ్విధముగ ప్రేమించియే తీరవలసి యున్నది. ఇట్లే యొకయువతియు పురుషుని ప్రేమించును. ఆమె యాతనియవయవముల నన్నిటిని మిగుల ప్రేమతో చూచుటయే కాక యాతనిదుస్తులను,

Acc No 4966

అతఁడు చదువు పుస్తకములనుగూడ మిక్కిలి గౌరవించును. ఒకవేళ నాతనిచేతిలో చిన్నగాయము తగిలినను లేక, కాలిలో ముల్లు నాటినను, లేక అతనిపుస్తకములు కనఁబడక యెవరైన నపహరించినను, అతనిదుస్తు లెలుకలచే పాడుచేయఁబడినను ఆమె అంతకంతకు వగలం బొగిలి దరిలేని శోకవార్నిధిలో మగ్న యగును. ఆహా! ప్రేమ యన నియ్యదియే కదా! కనుకనే రుష్యాలో "నేను మ్రింగివైచెద. ఏల యనఁగా నీపై నా కంతమోహ మధిక మయ్యె. (I could devour you, because I love you) అనుసామెత యిప్పటికిని వాడుకలో నున్నది.

పురుషులు తమభార్యలను కొట్టి, గిల్లి, కొఱికి యుపద్రవము గలిగించి యందుచే స్త్రీల కానంద మధిక మగు నని యెంచుటకన్నను స్త్రీలు తమపురుషులచే కలుగు కష్టములే తమకు సుఖముల నిచ్చు నని యోర్పుతో తమ కబ్బినంతపట్టునకు తమభాగ్య మను స్వాభావికగుణమును గలవారని తెలిసి, పురుషులు వారి కనుగుణముగ ప్రవర్తించినచో, ఆదంపతులసుఖమునకు మేర యుండదుగదా! సాధారణముగా నొకయువతి తాను యౌవన మంకురించినది మొదలు తన ప్రియునియానందమే తన మహాభాగ్య మని తలంచుచుండును. ఆతనికి "కాలిలో ముల్లు నాటిన, తనకంటిలోఁ బడినట్లు" యువతి తలంచును. అతఁ డొకవేళ తన్నెన్నికష్టములపాలు చేసినను కినుక చెందకుండును. ఆమె యెప్పుడును ఆతఁడు చెప్పుపద్ధతులకు వ్యతిరేకముగా ప్రవర్తింపదు. ఒకవేళ

నతఁడు కష్టములు పెట్టినను, వానిని సంతోషముగా భరించును. ఇయ్యది స్థిరము. అతఁడు హింసించినను ఆమె కోపగింపక అంతకంతకు సంతసించును. ఇయ్యది నిస్సందేహ మైన విషయము.

మిత్రులారా! ప్రేమకు కష్టము లేమాత్రమును అడ్డములు గావు. ఇట్టికష్టము లేల జనించె నన, పూర్వకాలపు వివాహసంప్రదాయములనుబట్టియే. సుమారు 300 వత్సరములకు మునుపు నానాదేశములలో జరుగుచుండిన కల్యాణములనుగూర్చి యిదివఱకే తెలిపియున్నాఁడను. అందులో కాలక్రమమున కలుగుమార్పులనుగూర్చియు, మఱియు నవి యెట్లెట్లు పరిణమించి వ్యాపించినవో యావిషయములను విపులముగ వ్రాసియున్నాఁడను. పురుషులు స్త్రీలను కష్టపెట్టునట్టి స్వభావమును గలవారనియు, స్త్రీలు అట్టికష్టములను పాటింపక నెమ్మదిగా నుండుస్వభావము గలవా రనియు, ఈనైజగుణములు కాలక్రమమున మాఱి మఱికొన్ని నూతనసంప్రదాయములచే పరిణమించియుండుట ననేకదృష్టాంతముల మూలమున విశదముగ తెలిపియున్నాను. ఆతార్కాణము లే క్లుప్త మని నాయభిప్రాయము.

సుఖముండుచోట కష్ట ముండును. ఇయ్యద నిజము. ఇది భగవత్సంకల్పమును ఆర్యులయనుభవసిద్ధము నై యొప్పచున్నది. ఇట్లు అభిప్రాయపడునట్టిమిత్రులయొక్క నమ్మిక నిజ మైనను మనము దీర్ఘాలోచనచే పరికించినచో, ప్రస్తుతాచారములు పూర్వకాలపు ఆచారములే యనియు, ఐనను

ఇప్పటికి తగినట్లు కొన్నిమార్పులచే వేఱువిధముగా నాచరింపఁబడుచున్నవనియు నేను దృఢనిశ్చయముతో నొక్కి వక్కాణించెద.

నాలవ ప్రకరణము.

స్త్రీసంబంధ మైన విషయములు.

ఒక నూతన మైన నాగరికతచే నొప్పొందు పత్తనములోని విశేషముల నెవరైనను తెలిపిరేని, ఆనగరము నొకమాఱు చూచియే తీరవలయు నని యాస జనించును. ఇయ్యది మనుజుని స్వభావగుణము. ఒక మనుష్యుఁడా ప్రోలును వీక్షించుట కేగుటకు పూర్వము మార్గపు వసతులనుగూర్చి కొంత యెఱుంగవలసియుండును. అట్లే మనము దేహదార్ఢ్యము గలిగి వీరపురుషులుగా నుండవలె ననెడియాసగలవార మైనచో, తద్గుణావగుణములను మంచిచెడుగులను దెలుపు ననేకగ్రంథములను దప్పక చదివియే తీరవలయును. మఱియు ననేకులనుండి వారివారి యనుభవ వేద్యమైన క్రొత్తపరిస్థితులను బాటింపవలయును. అట్టి విషయములను గొన్నిటి నీ క్రింద పొందపఱచెద.

సాధారణముగా మనము ప్రతిదినము భుజించు ఆహారమునుగూర్చి విచారింతము. ఇందులో కొన్నివస్తువులు మం

చివి; కొన్ని చెడ్డవి; ఫలానివస్తువులే భుజింపవలయు. ఫలానివస్తువులను భుజింపరాదని నేఁ జెప్పఁ బనిలేదు. ఈయల్పవిషయ మెల్ల రెఱింగినదే. కాని ఆచరించుటలో మాత్రము పొరపాటుపడుచునే యున్నారు. "అన్నమునకుఁ బ్రాణములకును లంకె" యనుట వాస్తవము. ఐనను "మితి మీఱి భుజింపరాదు. అధిక మైనచో అమృతమైనను విష మగు" ననుట యొక్కొక్కరును ముఖ్యముగా గమనింపవలయు. "రుచి యని యెక్కువ భుజింపరాదు" అను పద్ధతి మీమనస్సున బాగుగా నాటునట్లు చేయవలయును. అట్లు మనము భుజించు నాహారము మితముగను ఆరోగ్యకరముగ నుండెనేని సులభముగను శీఘ్రముగను జీర్ణమగును. అందుచే నది రక్తముగా మాఱి దేహములోని యవయవము లన్నింటియందును బ్రసరించి బలవత్తరములుగఁ జేయు ననుట నేఁడు నూతనముగా వినునట్టి సమాచారము గాదు. అట్టి అమితాహారముచే జీర్ణశక్తి క్షీణించును. అజీర్ణము, వాంతులు, జ్వరములు ప్రారంభించును. అందుచే శరీరము శుష్కించును, అంగములు బలహీనము లగును. కావున ఆరోగ్యమును దేహదార్ఢ్యమును వీర్యసంపత్తిని బడయఁ గోరువారు తాము భుజించు ఆహారపదార్థములను, పద్ధతులను తప్పక గమనించియె తీరవలయును.

ఈ పైఁ జెప్పఁబడిన పద్ధతులను ముఖ్యముగా గమనించువారు ప్రస్తుతమున నుండు ఆరోగ్యమునకంటె నెక్కువ ఆరోగ్యము గలిగి సుఖముగా ప్రవర్తింపఁగల రనుట స్థిరము.

ఇందులకు తార్కాణముగ నేను చదువుచుండినపుడొక బుద్ధిశాలి నా కత్యంతహితుఁడుగ నుండెను. అతఁడు నాసహాధ్యాయి. మిగుల వివేకము గలవాఁడు. కాని యతని కప్పుడప్పుడు 'మూర్ఛ' యను వ్యాధి వచ్చెడిది. అప్పుడతఁడు మిక్కిలి కష్టపడువాఁడు. అందులకు కారణ మేమని విచారింపఁగా, నతఁ డెల్లప్పు డేదోయొకపదార్థముఁ దినుట వాడుకయఁట. బడికి వచ్చునప్పుడును కొన్ని చిఱుతిండి పదార్థములను విలిచి జేబుల నించికొని వచ్చువాఁడు. తిండిపోతు. ఇందుచే నతనికి జీర్ణశక్తి బొత్తుగ లేకపోయెను. కావున నావ్యాధిపాలఁ బడెను. ఇంతియే కాక సాధారణముగ ధనికులు బిడ్డలయందలి వాత్సల్యముచే పలుమాఱు 'కాఫీ హోటల్స్' అను కల్లంగళ్లకు తీసికొనిపోయి అనారోగ్యకరమైన పదార్థములను వారినోటఁ గూరెదరు. అందుచే తీవ్రమైన వ్యాధులు తటస్థించును. డాక్టరులు వ్యాధి మాన్పలేకపోయినను డబ్బు లాగుటలో నతి జాగరూకులుగ ప్రవర్తింతురు. ఇది యంతయును ఆరోగ్యపద్ధతుల నలక్ష్యము సేయుటచేఁ గలుగుఫలమే కదా!

మనము భుజించు పదార్థములు మంచివిగ నుండవలయును. మిక్కిలి విలువగల వానిపై నాసపడరాదు. ధనికులవలె గురుత్వముగల ఆహారమును గోరుటవలన మనకే చేటు మూఁడును. స్వల్పక్రయమునకు లభించుపదార్థము లగు పాలు, పండ్లు, గ్రుడ్లు మొదలగువానిని భుజించుట శ్రేయోదాయకము. తీపుపదార్థములను మిక్కిలికారపుపదార్థములను వదలి

పెట్టుట మంచిది. రజోగుణము నుద్రేకించువస్తువులను నిగ్రహింపవలయు. కాఫీ తేనీళ్లను పుచ్చుకొనుటచే ననేకవ్యాధులు సంభవించును గాన వానిని వదలిపెట్టవలయును. అందులకు మాఱుగా నేదురభ్యాసములను వాడుకసేయక జాగరూకతతో వర్తించినచో మిక్కిలి యారోగ్యవంతులముగ నుందుము. ఎట్టివస్తువులును- వాని గుణమును (Quality and Quantity) బాగుగా పరికించి పుచ్చుకొనవలయును. ఈచిన్న విషయములను గమనించినచో అకాలమృత్యువువాతఁ బడక యుండవచ్చును.

సాధారణముగ గొప్పవారితో కలసి మెలసి యుండునపుడు వారు భుజించు గురుత్వమైన పదార్థములను మనము వాంఛింపరాదు. మన కేయేపదార్థములు సులభముగను త్వరితముగను జీర్ణ మగునో, ఆపదార్థములనే మనము స్వీకరింపఁదగు. మనము హితులతోఁ జేరి సంభాషించుచు విందు గుడుచుట కలదు. అప్పుడు మనము వారితో సద్విషయమును గూర్చి ముచ్చటించినచో నది యొకయానందము నిచ్చును. కనుక ఈగొప్పవిందులు సమారాధనలు మున్నగువానిని వదలి పెట్టవలయును. "మనము జీవించుటకొఱకు భుజింతుమా? లేక భుజించుటకొఱకు జీవింతుమా" (Do we eat to live? Or live to eat?) అను విషయమును గుర్తించి దేహములో శక్తి తగ్గకుండుటకై వలసినంతమాత్రమే భుజించిన, ఆరోగ్యనగాగ్ర మధిరోహింతు మనుటకు సందియ ముండదు. కావుననే యొక పాశ్చాత్యతత్త్వజ్ఞుఁడు భార్యను జూచి

"ప్రేయసీ! మిగుల రుచ్యము లగు పదార్థములను జేయుటయందే నీమనస్సు వమ్ముసేయకుము. అట్టిపదార్థము లెన్నియైనను మనము దుకాణములలో స్వల్పక్రయమునకు కొనవచ్చును. కాన మన మెచ్చటి కేగినను ఎన్ని కష్టములపాలైనను ఎల్లప్పుడు పరిశుద్ధహృదయములుగలవారమై సదాచారులముగా నున్న నమితానంద మొదఁగూడు" నని చెప్పినట్లు తెలియవచ్చెడిని.

కావున శాస్త్రసమ్మతమైన పదార్థములను తయారుచేసి అతిథులకు మిక్కిలి సత్కారముచేసి సమర్పించుచు, ఆవిధమైనవిందే వారికి బ్రహ్మానందము నిచ్చు నని స్త్రీలు ముఖ్యముగా గమనింపవలయును.

ఇఁక మనుష్యునకు ఆహార మెంతముఖ్యమో యంత నిద్రయు ముఖ్యము గాన నద్దానింగూర్చి యించుక ముచ్చటింతము. మేలుకొనియుండునపుడు పలువిషయములను గమనించుచున్నాము. నిద్రపోవునపుడు మాత్రమే కొంచెము విరామము గలిగి దేహశక్తిని కొంతవఱకు గ్రహించుచున్నాము. గాఢనిద్ర లేనిచో, దేహ మారోగ్యముగ నుండఁజాలదు. మనస్సునకు నుత్సాహ ముండదు. బుద్ధియును చాతుర్యముగ పనిచేయఁజాలదు. బిడ్డ లెంతగాఢముగ నిద్రించెదరో యంత దేహమును వృద్ధి యగును. పెద్దవారికంటెను దినదినము వృద్ధిపొందు బిడ్డలకు నిద్ర మిక్కిలి యావశ్యకము. పెద్దవారికైనను నిద్రింపక యుండుటకు సాధ్యము కాదు. మనము ఆహారవిషయమున తీసికొనునంత శ్రద్ధ నిద్రయందు పుచ్చు

కొనుటలేదు. పగలంతయు పనిచేయుటలో మనశక్తి యంతయు పలువిధములుగ వ్యయమగుచున్నది. బుద్ధి చాల పని చేయును. కాళ్లు చేతులు తక్కిన అవయవములును పని చేయుటచే కొంచెము శక్తి తగ్గుచుండును. అట్టి వ్యయమైన శక్తిని మఱల మనము సేకరించుట చాల ముఖ్యము. మనము పనిచేయుటచే జీవధాతువు లన్నియు వ్యయమగుచుండును. ఆ జీవధాతువులను మఱల శక్తిమంతములుగ చేయుటకు మన మవశ్యము నిదురపోవలయును. ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసముల యందే యెక్కువజీవధాతువులు వ్యయమగుచున్నవన, కష్టపడి పనిచేయు విషయములో చెప్ప నక్కఱయే లేదు. ఇట్లు వ్యయమైన జీవధాతువులను మఱల బలవత్తరములుగఁ జేయుటకు మనము నిదురించియే తీరవలయును. అట్టిశక్తి పొందుటకు మనము భుజించు ఆహారము తోడ్పడినను, అయ్యది బాగుగ జీర్ణమగుటకు నిద్రింపవలయును. ఇందులకు తార్కాణముగ నొకఁడు పగలంతయు కష్టపడి పనిచేసి రాత్రులయందు గాఢనిద్ర చెంది మఱునటిప్రాతఃకాలమున జవసత్త్వములు గలవాఁడై పనిచేయుట కుత్సాహపడును. కావున నిద్ర మిక్కిలి ముఖ్యము.

మనము తినుట కేవో కొన్ని పదార్థములకొఱకు శ్రద్ధ వహించి, వానిని పొట్టఁబెట్టుకొనుచున్నాము. అందులో సగపాలు శ్రద్ధ చూపించి ఆ యాహారము జీర్ణము కావలయునన్న, నిదుర యావశ్యకముగదా! సాధారణముగా నొకయజమానుఁడు తనసేవకుఁ డుదయముననే లేచి పనులు సేయుట

లేదని రోదన సేయుచుండును. అప్పు డా బంటు "అయ్యా! నాకు నిదుర త్వరగా పట్టుటలేదు. నిద్రింపనిచో నే నేమిపని చేయఁగలను?" అని బదులు చెప్పును. ఇందు కొంత నిజమున్నది. కొందఱికి వ్యయమైన శక్తి నార్జించుటలో కొంత యవకాశము పట్టును. ఒక్కొక్కరుఁడు సుమారు 7 గంటల కాలము నిదురించిన చాలును. ఐనను పగటిపూఁట వ్యయమైన శక్తిని నిదానముగా నార్జించుశక్తి గలవారు సుమారు 8 లేక 9 గంటలకాలము నిదురింపవలయును. రాత్రి యంతయు వృథాగా మేలుకొని యవస్థ పడువారు తమకు బాగుగా నిద్రపట్టుటలేదని చెప్పుటలో న్యాయమేదియు లేదు. అయ్యది స్వయంకృతాపరాధఫలము.

అనుదినమును ఖజానాలో నుండు ద్రవ్యమును వ్యయముచేయుచు మఱల దానిని సరిపెట్టనిచో, కొంతకాలమునకు ధనాగారములో నేమియు నుండదు. అట్లే మనము నిరతము పనిచేయుచు జీవధాతువులను వమ్ముచేసి మఱల వానిని నిద్రించుట యను సాధనముచేఁ గూర్పనియెడల, కొంతకాలమునకు జీవధాతువు లన్నియు వ్యయమైపోయి తుదకు అకాలమరణము సంభవించును. రాత్రులయందు 10 గంటలకు నిద్రించి ఉదయము 6 గంటలకు మేల్కొనునప్పటికి నూతన మగు శక్తి గలవారై యుత్సాహముతో నుందురు. అప్పుడే మంచినిద్ర పట్టెనని చెప్పఁగలము. అట్లు గాక కొందఱు 10 గంటలకు పడకఁ జేరి నిదురపట్టలేదని వృథాగా మేల్కొనియుండినచో, వారి దేహములలో నేదో వ్యాధిచేతనో

లేక యితరకారణములచేతనో నిద్రపట్ట లేదని చెప్పవచ్చును. వారికి ఆహారము జీర్ణము గాకయుండవచ్చును. లేదా, కొన్ని అవయవములు బాధగ నుండవచ్చును. లేక వారు నిదురించు గదిలో గాలిలేక తలుపు లన్నియు మూయఁబడి యుండ వచ్చును. అందువలననే యీదుస్థితి గలుగుచున్నది.

ఉదయమున లేచుటకు శక్తియు నుత్సాహమును లేని వారీక్రిందఁ గనఁబఱచియుండు ప్రశ్నలను వేసి దిద్దుకొనవలయును. నిదురించుగదియందు తలుపు లన్నియు బాగుగా తెఱవఁబడి మంచిగాలి వీచుచున్నదా? సమీపమున నేమైన ప్రాతజోడులు లేక మురికిబట్ట లేమైన నుండెనా? ముందు నాఁటి రాత్రి నిదురించుటకు మునుపు అకాలమున నేదైన గురుత్వమైన ఆహారమును భుజించిరా? అధికమధురభక్షణములను దిను వాడుక గలదా? మితమైన లఘుపదార్థములను దినువారా, లేక గురుత్వమైన ఆహారము భుజించెడివారా? ఉదయమున నిరుత్సాహమును సోమరితనము నుండుట కేదో యొక కారణ ముండియే తీరవలయును. అట్టి లోపములను గనిపట్టి దిద్దుకొను టావశ్యకము. నన్నారివేరు మున్నగు సర్బత్తులను బుచ్చుకొనరాదు.

కొందఱికి రాత్రులయందు వీచుగాలి సరిపడదు. చల్లగాలి సోఁకరా దని గదులతలుపులు గవాక్షములు మూసి యుంతురు. రాత్రులయందు వీచుగాలి నైజముగా నుండును గాని వీరికొఱకు వేఱువిధముగ నుండదు. గదిలో తాము వదలిన గాలిని పీల్చుటకన్న శుద్ధమైన గాలిని బీల్చుట

శ్రేయ మని వా రెఱుంగరు. గాఢనిద్ర పోవుటచే, దేహచ్ఛాయయు బుద్ధిబలమును శరీరపటుత్వమును గలుగును. కనుక ప్రతివారును మంచిగాలిని బీల్చుటకును బాగుగా నిద్రించుటకును ప్రయత్నింపవలయును.

ఇఁక స్త్రీలు ఋతుకాలమున పడునట్టి బాధనుగూర్చి కొంత చూచెదము. సాధారణముగ స్త్రీలు ఋతువగునపుడు కష్టమును బొందక యుండవలయు. ఐనను వారు ధరించు బట్టలవలననే గాక వేఱు కారణములచే సైతము వారు కష్టపడుట గలదు. దీనికి ముఖ్యకారణ మే మన, స్త్రీపురుషులు సంభోగించునపుడు గమనింపని కొన్ని పద్ధతులే. ఈకాలము నందు ప్రయత్నపూర్వకముగ కొందఱు బల ముపయోగింతురు. బలశాలినులగు స్త్రీలు తమంతట కామోద్రేకము పొందుదురు. దానిని తృప్తిఁజేసికొనుటలో వారి కేమియు కష్ట ముండదు. సంభోగకాలమున స్త్రీలకు మనస్థితి బాగుగ నుండవలయును. శీతల మెక్కువగ నుండరాదు. ఎక్కువ యలసట యుండరాదు. వీరకార్యములనుగూర్చి చదువు నప్పుడు వారి దేహ బుద్ధిబలములు తత్తరపాటుఁ జెంద నీయరాదు. అట్లు చేసినచో నరములకు సంబంధించిన వ్యాధులు ప్రబలును.

కొందఱు నవలాగ్రంథములను జదువుటచే, వానియందలి విచిత్రమైనకథలను పుక్కిటిపురాణములను నిజములని తలఁచి తామును అవ్విధముగా ప్రవర్తించుటకు మొదలిడుదురు. అందుచే వారి మనస్థితులు మాఱి కళవళ

మొందును. వారిమనోభావముచే వారికి తెలియకయే దేహమునందు కొన్నిమార్పులు గలుగును. అందుచే ననేక వ్యాధులు జనించును. మఱియు నాకల్పనాకథలను వినుటచే మనస్సు గడిబిడి చెందును. అందుచే స్త్రీలకు వ్యాధులు గలుగును గాన సకాలమునకు మునుపే వారు ఋతువగుదురు.

కొందఱు స్త్రీలు మొదటినుండి తమ కడుపును అవయవములను పరిశుద్ధముగ నుంచుటలో నశ్రద్ధవహించుటచే, కాలక్రమమున బాధపడుదురు. ఇందులకు మలబద్ధకము సర్వసాధారణమైన కారణము. ఇదియే వారికిఁ గలుగు గొప్పవ్యాధి. ఇట్లు స్త్రీలు తాము విరేచనాదులను బుచ్చుకొని కడుపులోనిమలినవస్తువులను బహిష్కరింపనిచో, ననేక వ్యాధులు జనించి ఋతుకాలమున వారికి బాధ గలుగును. మఱియును నడచుటవలనను నెక్కువకష్టములైన కార్యములు చేయుటవలనను, భయంకరమైన దృశ్యములను జూచుటచేతను అవయవములు కదలి చెల్లాచెదరగును. అందుచే నెక్కువ యొత్తడి గలుగును. కడుపులో క్రింద నుండు అవయవము లాభారమును భరింపఁజాలవు. అందుచే పలువిధములైన అవయవములు స్థానభ్రష్టత్వముచెంది ఋతుకాలమున వారికి బాధ గలిగించును. ఆకారణమున రక్తప్రవాహ మడ్డగింపఁబడును. కనుకనే ఋతుకాలమున బాధ గలుగును. దీని నాపుటకు ఘనవైద్యులసాయము గోరవలసియుండును. మఱికొందఱు స్త్రీలు ఋతుకాలమునఁ గలుగు బాధను తాళలేక యేదో యొక బెల్టు (Belt) వేసికొందురు.

అందుచే బాధ కొంత తగ్గును.

సరియైన రీతిగా శ్వాసించినచో, దేహములోని అవయవములు స్వస్థానములం దుండును. కనుక ఆరోగ్యముగ నుండును. అట్లు లేక నిలువఁబడియో, కూర్చుండియో, పరుండియో, ఆనుకొనియో శ్వాసించిన, కీడు కలుగును. అవయవములు స్థానభ్రష్టము లగును. మీఁదుమిక్కిలి బాధలు గలుగును. కాఁబట్టి మనము సరియైన రీతిని నెమ్మదిగ శ్వాసించిన నిటువంటిబాధలనుండి విముక్తులు గావచ్చును. లేనిచో మన బుద్ధిమాంద్యమునకు ఫలము దుష్ఫలమే.

సరియైన రీతిగ శ్వాసించుట యన, మన మొకతలుపు కడ నిలిచి భూమిమీఁద పాదములు బాగుగా నుంచి హృదయము మాత్రమే తలుపును దాఁకునట్లు కడుపు మొదలగు అధోభాగము లానకుండునట్లు శ్వాసింపవలయును. ఇట్లు చేయుట మొదట చూచువారికి పిచ్చిచేష్టగా తోఁపవచ్చును. అయినను దేహము బలవత్తరముగ నుండును. మైచాయ హెచ్చును. నడచుటకును బాగుగా పనిచేయుటకును సులభముగ నుండును. అట్లు లేక కూర్చుండి శ్వాసించినచో, అవయవముల యొత్తడిచే జీవధాతువులు చెడి, బాధ కలుగును. కాఁబట్టి మనము శ్వాసించుటయందు మిక్కిలి జాగ్రత్తగ నుండవలయును.

ఇఁక ప్రస్తుతకాలమున 'స్త్రీవ్యాధి' మిక్కిలి వ్యాపించి యున్నది. దీనినిగూర్చి యించుక యోజింతము. ఈవ్యాధి జీవధాతువులు వ్యయమై నిస్సత్తువగా నుండుటచే కలుగు

చున్నది. మఱియును వీర్యమును వృథా యగును. దీనికే 'తెలుపు' అనుటయుఁ గలదు. ఇది యేవిధమైన అంటువ్యాధియును గాదు.

దీనికొఱకు వైద్యులకు ద్రవ్య మెక్కువగ వ్యయము చేసెదరు. ఇట్టివ్యాధిని చూచువారు భయపడుదురు. ఈవ్యాధి తాను ధరించు బట్టలందలి యశ్రద్ధచేఁ గలుగుచున్నది. ఈ వ్యాధికి నిజమైనయీకారణములను దెలిసికొనిన, నివారింపఁ గలము.

ధాతుధారాస్రవము కొందఱికిఁ గల వ్యాధి. ఇది మిగులచెడ్డది. అవయవములు బలహీనము లగును. ఇయ్యది సాధారణముగా స్త్రీలకు ఋతుకాలమం దెక్కువ గన్పట్టును. ఘనవైద్యులకడ కేగి తత్క్షణమే కుదుర్చుట మిక్కిలి శ్రేయస్కరము. లేనిచో ప్రమాదము వాటిల్లును. సాధారణవైద్యులనఁగా, పేరునకు మాత్రము వైద్యుల మనువారికడ చికిత్స చేసికొనుటలో గుణము కలుగదు. స్త్రీలకుఁగల యీవ్యాధి కుదురుటకు వేఁడినీళ్లచే అవయవములను శుద్ధముచేయుచుండ వలయును. దీనివలన చాలవఱకు ఈవ్యాధి తగ్గును. మఱియు నొక పెద్దతొట్టి నేటవాలుగా నుంచి యద్దానిని వేఁడినీళ్లతో నింపి అందు స్నాన మాచరింపవలయును. దీనికే 'తొట్టిస్నానము' అందురు. ఇందుచే నీవ్యాధి గుణమగును.

కొందఱు బాలికలు సుమారు 14 యేండ్ల ప్రాయమునకు పుష్పవతు లగుదురు. మఱికొందఱు 11 వత్సరములకే ఋతు వగుదురు. కొందఱు నిదానముగా ఋతు వగుదురు.

ఇట్లు నిదానముగా రజస్వల లగువారి దేహమునందు అవయవసౌష్ఠవము క్రమక్రమముగా కూడుచుండును. అదియే ఆలస్యమునకు కారణము. అందుచే తల్లిదండ్రులు తమ బాలికలు యుక్తవయస్సుఁ జెందినవారైనను ఋతువగుట కెంత తడవని భయము సెందరాదు. మఱియును వైద్యులసాయము దీనికి అనావశ్యకము. ఒకవేళ తమ బాలికకు అవయవము లన్నియు మిగుల బలయుతములుగ నుండియు ఋతువు కాని యెడల, అప్పుడు తోఁచినమందుల నీయక, ఘనవైద్యుల కడ చికిత్స చేయింపవలయును. సాధారణముగ కొందఱు స్త్రీలకు ఋతుకాలమునందు రక్తము కొంచెముగా స్రవించుట గలదు. అందుచే నేమియు ప్రమాదము లేదు. వారు బలశాలినులుగా నుండినచో రక్తము కొంచెముగ స్రవించును. మఱికొందఱు స్త్రీలకు ఋతుకాలమున అత్యధికముగ రక్తము స్రవించును. ఇయ్యది వారి బలహీనత మున్నగు కారణములవలనఁ గలుగుచున్నది. అట్టిస్త్రీలు డాక్టర్లు ఇచ్చు మందు లన్నియు సేవింపక, ఆరోగ్యశాస్త్రనియమములను బాటించి మితమైన మంచి యాహారము భుజించుచు, నిర్మలమైన వాయువును పీల్చుచుండ వలయును. ఇదియే వారి వ్యాధికి సరియైన దివ్యౌషధము.

ఋతుకాలమున గమనింపవలసిన విధులను గొంత యుగ్గడింతము. ఋతుకాలమున స్త్రీలకు గర్భాశయమునందలి అవయవములు మిగుల రక్తపూరితములై సాధారణకాలములకంటె నెక్కువబరువు గలిగియుండును. అట్టిసమయ

ములందు వారు చాల దూరము నడువరాదు. కష్టపడి బలువైన పనులను జేయరాదు. ఇట్లు చేసినయెడ వారికి బాధ గలుగును. వారు తమకు ఓపినంత మాత్రము చిన్నకార్యములను జేయవచ్చును. ఇందుచే బాధ గలుగదు. దేహపుష్టి గల స్త్రీలును దమకు మిక్కిలి శ్రమ గలిగింపని పనులనే చేయుచుండవలయును. ఇయ్యది మిక్కిలి శ్రేయస్కరము.

సాధారణముగా ఋతుకాలమున స్త్రీలు స్నానము చేయరాదని చెప్పుదురు. ఇయ్యది అసంభావితము. బాగుగా స్నానముచేసి శుభ్రమగు వస్త్రముల ధరించుటచే ఆరోగ్యముగ నుండును. ఇట్లు చేయనిచో తప్పు. కొందఱు స్నానము చేయుటచే తమకు బాధ కలుగు ననువారు మర్మస్థానములనైనను పరిశుభ్రమైన జలముచే శుద్ధముచేసికొని నిర్మలమగు వస్త్రములను ధరింపవలయును. లేనిచో, దేహమంతయు దుర్గంధము గలిగియుండును. ఇందుచే ప్రాణికి ఆరోగ్యము క్షీణించు ననుటకు సందియము లేదు. స్త్రీలు శుభ్రముగా స్నానము చేయుచు, మితాహారముల భుజించుచు, పరిశుద్ధమైన వాయువును పీల్చుచు, సూర్యరశ్మి బాగుగా సోఁకునట్టి స్థలముల నివసించుచు, తమవలననైనంతవఱకు శరీరవ్యాయామము చేయవలయును. ఇయ్యది ఆరోగ్యమును బడయుటకు ప్రప్రథమసోపానము.

ఇఁక స్త్రీలు ఒరులతోఁ గలియక ప్రత్యేకముగ నుండుటవలనఁ గలుగు ఫలములనుగూర్చి ముచ్చటించెదను.

స్త్రీలకు అవయవసౌష్ఠవము గలుగఁగనే, కామ

మంకురించును. అది మొదలు వారి మనస్స్థితి మాఱుచుండును. "అగ్నికి తోడు వాయు" వనునట్లు నవీననవలాగ్రంథములు వారిని మఱింత ప్రోత్సహించును. ఈవిధమగు గ్రంథములను జదువుటచే వారికి మోహ మగ్గల మగును. అందుచే అకాలమునందు వారి అవయవము లన్నియు వృద్ధిపొందినట్లు తోఁచును. ఈయిచ్ఛ పూర్తిచేసికొనుటకై వారు తమచేతులతోను మఱికొన్ని సాధనములతోను తాత్కాలికప్రేమను తృప్తిపొందింతురు. ఇందుచేఁ గలుగుదుష్ఫలము లింతంతయని చెప్ప నేరికిని తరము గాదు. ఇయ్యది స్వభావగుణమైనను అధికముగా నుండరాదు. వారిట్టి దుర్మార్గపుచేఁతలచే వీర్యమును వెలువరించుట గలదు. అందుచే శరీరచ్ఛాయ నశించును. జ్ఞాపకశక్తి అంత మొందును. అందము అడుగంటును. బలము క్షీణించును. కాఁబట్టి ఆహారమువలె వారికి భోగము ముఖ్యమైనను, అతిని వదలి కామశాస్త్రసమ్మతమైన విధులను గమనింపవలయును. స్త్రీపురుషులు కలసి మఱియొక ప్రాణిని జనింపఁజేయుట దైవనిర్మితమైన మాయ. కాని యీ కలయికయందు హద్దు మీఱరాదు. చెడ్డభావములను వదలిపుచ్చవలయును. నీతిబోధకము లగు పొత్తములను జదువవలయును. అందుచే వారిబుద్ధి వికసించును. మనస్సు నెమ్మదిగ నుండును. ఏదో యొక వస్తువును గూర్చియే యెల్లప్పుడు తదేకధ్యానముతో నుండిన మనస్సు, శరీరము, పటుత్వములను గోల్పోవుచున్నవి. అందుచే ఉన్మాదము సహితము ప్రబలును. కావున నీ భోగేచ్ఛ

యందు అపారమైన ఆసఁ గొనక తన శక్తి ననుసరించి
సుఖించుట ఆరోగ్యదాయకము.

ఇఁక జవ్వనులు పలుమాఱు తపించు 'ప్రేమ'ను
గూర్చి కొంత చర్చింతము. సాధారణముగా మనము మంచి
దేహము, పరిశుద్ధమైన ఆత్మ గల్గియుండుటకు యత్నింతుము.
ఇందుచే నొక ఆనందము గలుగును. ఇది యొకవిధ మగు
ప్రేమ. తాము మంచిపేరుఁ బడయుట కెల్లవారును యత్నిం
తురు. ఇది స్వలాభాపేక్ష మైనను దీనిని మనస్సు అభి
లషించెనేని అయ్యది యట్లే వర్తించును. ఈస్వలాభాపేక్షయే
ప్రేమకు మూలము. తాఁ దలఁచిన విషయము పూర్తియగు
వఱకు మనస్సు తపించుచుండును. తన యీప్సితము పూర్తి
యైనపిమ్మట గలుగు ఆనందమే త న్నా కార్యమునకు ప్రోత్స
హించును. అనఁగా తన కా కార్యమునందు ప్రేమ జనింపఁ
జేయును. ప్రేమయం దనేకవిధము లున్నవి. కొందఱు తమ
చెలికాండ్రను జూచి, వారి పురోభివృద్ధికై పాటుపడుటలో
ప్రేమ యుంతురు. తమ హితు లున్నతదశకు వచ్చినచో,
అదియే తమ కానంద మిచ్చును. ఇది యొకవిధమగు ప్రేమ.
కొందఱు త్యాగము మొదలగు సత్కార్యములను జేయుచు
పేరుప్రతిష్ఠల గడింపఁజూతురు. వారి కా కార్యమునం
దెక్కువప్రేమ జనించును. అనఁగా వారికి 'ఇష్టము' గలు
గును. ఎటులైనను తనకు తాను సంతోషింపఁజూచుటయే
ప్రేమ యనఁబడును. ఒక యువకుఁ డొక జవరాలిని ప్రేమిం
చునుగదా! అందుమూలమున తన కానందము గలుగు నను

నమ్మికయె యతనిప్రేమకు మూలము. ఆమెకొఱకు కతఁడు
తన సర్వసుఖములను వదలి యెట్టి కార్యముల నైన నొనర్చి
యామెను సంతోషపెట్టుటకు ప్రయత్నించును. ఆయువతి
యొక్క సంతోషమే తన కానందము నిచ్చును. ఆయానం
దమే యాతనిప్రేమకు కారణ మగును. కొందఱు యువకులు
తాము ప్రథమవీక్షణముతోడనే స్త్రీలయందు మోహము
చూపుదురు. తమకును వారికిని తత్పూర్వపరిచయము లేకు
న్నను, వారు చిన్ననాఁటినుండి హితులువోలె వర్తింతురు.
ఇయ్యది తాత్కాలిమైన మోహవిభ్రమముచేఁ గలుగు
వాంఛయేగాని నిజమైనది కాఁజాలదు. అట్టి యువకులుగాని
స్త్రీలుగాని యొండొరుల యందము- తళుకు బెళుకు లనెడి
వలలోఁ జిక్కెదరు. అట్టి సందర్భములలో వారికి వివాహ
ములును జరుగవచ్చును. ఇందుచే వారి కేమాత్రపు సుఖము
నుండదు. కాలక్రమమున తా మొనర్చినది గొప్ప పొర
పాటని తలపోయుదురు. అప్పుడు వారిసరసము విరసమగును.
ఇట్టి ప్రేమ నిజమైన ప్రేమయొక్క నీడవంటిది. ఇందుచే
చాలమంది భ్రమపడెదరు. కాఁబట్టి నిశ్చలమైన ఆత్మ, పరి
శుభ్ర మైన మనస్సు, మంచి గుణములు, గల దంపతుల
ప్రేమయే నిజమైనది. ఈరీతి శ్రేష్ఠములైనగుణము లనెడి
(Virtues) అస్థిభారముమీఁద 'ప్రేమ' యను కట్టడము
వృద్ధిపొందును.

విద్యావివేకసంపన్న లగు సోదరీమణులారా! మీరు
వరించిన వరులతో వివాహములకు పూర్వము రహస్యస్థలము

లందును మాటలాడరాదు. మీరు వారియెడ విపరీతాభిప్రాయములను జూపరాదు. వారితో నెట్టి నిష్ఠురోక్తులను బలుకరాదు. వారు మీ తల్లిదండ్రులతోడను సోదరులతోడను కుటుంబములో నుండు నెల్లరతోడను కలసి మెలసి యుండునట్లు చేయవలయును. వారు పరస్త్రీలయెడ మాటలాడుటయును వారిప్రవర్తనయును ముఖ్యముగ మీరు గమనింపవలయు. మీరు వారితో రాజకీయ, దేశీయ విషయములను గూర్చియు, లోకజనుల వ్యవహార ఆచారములను గూర్చియునే మాటలాడవలయును. అప్పుడే మీకు ఆత్మార్థమైన ప్రేమయు, స్వమర్యాదయుఁ గలిగి వృద్ధిపొందును. ఇట్లు చేసినచో చాలకాలము ప్రేమ వృద్ధిపొందును. అప్పుడే మీరు గృహస్థాశ్రమధర్మములను గ్రహింపఁగలరు. అట్టి ధర్మములను బోధించుటచే నీగ్రంథమునకు 'గృహస్థాశ్రమ ధర్మరహస్యములు' అనునామ మీఁబడియె.

కులము ననుసరించియే బుద్ధియు, ఆచారములును బరిణమించుచుండును. "వి త్తొకటి వేసిన, చెట్టొకటి మొలచునా?" యనునట్లు "అబ్బమాదిరే కుమారుఁడును జనించును." కనుక స్థావరప్రాణివర్గములలోను ఒక ప్రాణివలె తనకుఁ బుట్టు ప్రాణియును జనించును. ఒక జాతిలో పుట్టునటువంటి బిడ్డలకు ఆజాతియొక్క ఆచార వ్యవహారములే పట్టువడును. సాధారణముగ జపాను దేశమున జనించు బిడ్డలు వారివలెనే దేహస్థితియును మనశ్శక్తియుఁ గలిగియుందురు. ఇందువలననే 'పారంపర్యము' అనుటయుఁ గలదు. తల్లిదండ్రులవలెనే బిడ్డలును జనింతురు. వారివలెనే వారి స్థితిగతులును పరిణమించును. వారు దుర్బలులుగ నుండిన, బిడ్డలట్లే యుందురు. ఇందుచే దేశమంతయు క్షీణించును. కావున బిడ్డలు సుఖముగ నుండుటకు తల్లిదండ్రు లారోగ్యవంతులుగ నుండవలయును. అప్పుడే దేశక్షేమమును వృద్ధి పొందును. కావుననే తల్లిదండ్రు లెప్పుడును ఉల్లాసముగ శక్తియుక్తులై యుండఁ బ్రయత్నింపఁదగు.

ఇక్కాలమున నవనాగరికుల మను దేశీయులు ఆరోగ్య విధులను బాగుగా గమనించుట లేదు. దేహసౌఖ్యమునకు తాము ధరించు బట్టలు భూషణములు కూడ సంబంధము గలిగియున్నవి. సాధారణముగా స్త్రీలు కొందఱు 'బెల్టు' (Belt) ను ధరింతురు. ఇందుచే వారి కనేక కష్టములు గలుగుచున్నవి. లోపలనుండు అవయవములు కుదించిపోవును. జీర్ణశక్తి బొత్తుగా చెడును. కాఁబట్టి యీవిధమగు చెడువాడుకలను త్రోసిపుచ్చవలయును. ఈరీతి స్త్రీలకు పుట్టు బిడ్డలును బలహీను లగుదురు. వారికి బుద్ధిమాంద్యమును గలుగును. కేవలము రాను రాను వారి బలహీనతచే 'నపుంసకత్వము'ను బ్రాప్తమగును. ఇద్దాని నాపుటకై యత్తఱి వారు నరములకు శక్తి నిచ్చు ఔషధములవంటి వని కొన్ని మధుసంబంధమైన మందుల నుపయోగింతురు. ఇందులో మధువుయొక్క బల ముండును గాని మందుయొక్క బల మేమియు నుండదు. మఱియు దుర్బలత్వముచే వారికి కారణము లేక మిక్కిలికోపము వచ్చుట, విరామమే లేక నిద్ర పట్టకుండు

దుస్థితి సంభవించును. కాఁబట్టి మధుసంబంధమైన మందులచే లాభము లేదు. వానిని బహిష్కరింపవలయును. యువతులకు సకలశక్తియుఁ గలదు. వారు తమపురుషుల త్రాగుడు మాన్పఁ బ్రయత్నింపవలయును. గొప్ప కుటుంబములందు సహితము 'త్రాగుడు' మిగుల వ్యాపించియున్నది. వారు కులాసాగా పాశ్చాత్యదేశీయులవలె త్రాగుదురు. దీనియందెట్టి యానందము కలుగునో దేవునికే యెఱుక! ఆహా! లోకముయొక్క క్షీణత హెచ్చుచున్నది. నీతులు అడవిపాలయ్యె! సృష్టిచిత్రమే మనవచ్చును!

స్త్రీలకును దుర్బలత్వముచే కామేచ్ఛ బొత్తుగా నశించి 'నపుంసకత్వము' గలుగును. మఱియు వారు పుచ్చుకొను మధుసంబంధమైన మందులును శక్తిని తగ్గించుచుండును. అట్టి దుర్బలలగు స్త్రీలయొక్క కుమార్తెలను వివాహమాడినచో సుఖము సున్న. వారి వ్యాధులయందు పాల్గొనుటయే లాభము. మఱియు త్రాగుబోతులగు పురుషులను వివాహమాడరాదు. వారు కుటుంబమునకు చెడ్డపేరు దెత్తురు. ఒకప్పుడొకఁడు సుమారు 50 వత్సరములు త్రాగుటగలదఁట. అతనికి మాత్రము దానివలనికీడు తెలియదయ్యెనఁట. అతనికి 12 గురు బిడ్డలు. అందులో ఆర్గురు పుట్టుకతోడనే మరణించిరి. ఒక బిడ్డకు పిచ్చి - ఒకరికి నపుంసకత్వము- తక్కినవారి కెప్పుడును వ్యాధులుగా నుండెనఁట. చూచితిరా! త్రాగుడువలన నెంతప్రమాదము ఘటిల్లుచున్నది! ఒకఁడు త్రాగుట కొకమాఱు ప్రారంభించిన మఱల దానిని వదలుట

కష్టము. ఈచెడువాడుక పాదుకొనును. దీనికంటె నల్లమందు (Opium) మున్నగునవి మిక్కిలి చెడ్డవి. కోకో- కాఫీలను గూడ వదలిపెట్టుట శ్రేయస్కరము. ఈవిధమగు లాహిరి వస్తువులను వదలిపెట్టినపుడే దేశము వృద్ధిఁ బొందఁగలదు. కావున అపాయకరములైన వాడుకలను వదలిపుత్తురు గాత మని ప్రార్థన!

పొగాకు ఆరోగ్యమునకు చాల విరుద్ధమని వేఱుగ చెప్పఁబనిలేదు. పొగాకు సాధారణముగా పొడితో చుట్టలతో తాంబూలముతో చేర్చుకొనుట- యివ్విధముగ నుపయోగింతురు. ఇందువలనఁ బెక్కుచెడుగులు కలుగుచున్నవి. రాజకీయసంస్కర్తలు మున్నగు గొప్పవారును పొగాకు నేదో యొక రీతిగ నుపయోగింతురు. ఒక యుపాధ్యాయుఁడే చుట్టలు త్రాగుచుండఁగా నిఁక బాలురు కొంటెతనము సేయుట కాక్షేపణ ఏమి? ఈపొగాకుచే అజీర్ణము-వాంతులు-బేదులు సంభవించును. ఱొమ్మునొప్పి కలుగును. ఈఅజీర్ణము సకలవ్యాధులకు మూలము. దీనికి తార్కాణముగా నొకప్పుడు మన రాజధానిలో ననేకులు యుద్ధభటులుగఁ జేరుటకు యత్నింపఁగా, నందు 100 కి 90 మంది తీసికొనఁబడరైరఁట. ఏల యన, వారికి ఱొమ్మునొప్పి. ఆనొప్పికి కారణము పొగాకు. కాఁబట్టి ఈ చెడ్డవాడుకను త్వరలో వదలి దేశక్షేమముకై పాటుపడుదురుగాక!

ఇఁక ప్రస్తుతకాలమున వ్యాపించు 'వ్యభిచార' విషయమును గూర్చి యోజింతము. ఇందుచే స్త్రీలు తమ పతి

వ్రతాధర్మమును గాపాడుకొనుట కవకాశ ముండఁజాలదు. ఈవ్యభిచారము గలవారు పురుషులైనను స్త్రీలైనను సమ దండనకు పాత్రులే. ఇందుచే వారి దేహబలము క్షీణించును. అకాలమరణము ప్రాప్త మగును. ఒకవేళ నిందుచేఁ గలుగు వ్యాధులు పైకి ప్రజ్వరిల్లకపోయినను లోలోపలనే ప్రాణిని పీల్చి పిప్పిచేయును. ఒకఁడు వ్యభిచరించినందున తాను బాధ నొందుటయే గాక, అంటువ్యాధివలె తన కుటుంబము లోనివారి కెల్లను చేటొనరించును. భార్యయు బిడ్డలు ననేక రోగములచే పీడింపఁబడుదురు. ఇందుచే తమ భార్యలకు గర్భము నిలిచి కొన్ని మాసములకు పోవును. లేనిచో వారికి జనించు బిడ్డలు ఉదరములోనే చనిపోవుదురు. ఒకఁ డొక యువతితో నేకాంతముగ మాటలాడుట మున్నగు సందర్భములచే నీవ్యభిచారమునకు వీ లగుచున్నది. స్త్రీలలోను కొందఱు వ్యభిచరించువారు గలరు. కాఁబట్టి యీవ్యభిచారముచే జనించు వ్యాధులవలన నవస్థపడువారు వదలు ఊపిరియును విషపూరితము. కనుక వివాహమునకు పూర్వము గాని పిమ్మటఁగాని వ్యభిచరింపరాదు. అట్లు వ్రత మాచరించిన నేవిధమైన వ్యాధియు పీడింపదు.

మన దేశములో కొన్ని శతాబ్దములకు మునుపు 'వ్యభిచార' మను మాటయే లేకయుండె నని పెద్దలు చెప్పుదురు. ప్రస్తుతకాలమున వ్యభిచారము మిక్కిలి వ్యాపించుటకు గొప్ప మతబోధకులు లేకయుండుటయే కారణము.

ఐదవ ప్రకరణము

శాంతిముహూర్తము

ఇదివఱకు స్త్రీల కెప్పుడు కామేచ్ఛ గలుగునదియు, వా రెట్లు భోగింపవలయునదియు చెప్పియున్నాఁడ. ఇఁక పురుషుల స్థితిని గూర్చి విచారింతము. సాధారణముగా పురుషులకు నెల కొకమాఱును, కొందఱికి పక్షమున కొకమాఱును, కొందఱి కెల్లప్పుడును కామేచ్ఛ గలుగుచున్నది. పురుషులకు పెక్కు వసతులు గలవు. వారు భ్రమలచే మోసపోయెదరు. భ్రమయే వారి ననవరతము ప్రోత్సహించును. అందుచే వారు మృగప్రాయులై స్త్రీలను నిర్బంధపెట్టియైనను భోగించి తమ వాంఛ సఫలము చేసికొనఁ జూతురు. ఇందుచే వారి దేహములు శుష్కించి క్షీణ మగుటయే గాక స్త్రీలును రోగపీడిత లగుదురు. దంపతుల కిరువురకు మనస్సంతోష ముండు నపుడే భోగింపఁదగు. లేనిచో నిజమైన సుఖము కలలోని వార్త యగు. వీరి నిర్బంధముచే స్త్రీలు భయపడి తమ దేహసౌకర్యమును వీరికి ధారవోయుదురు. ఇందుచే ననేకవైపరీత్యములు సంభవించును. కేవలము తాత్కాలికమైన స్వల్పసుఖమునకై శరీరబలమును గోలుపోవుటకంటె వేఱొక విధమైన బుద్ధిమాంద్యము గలదే?

మనుజులు స్వల్పమైన ఈ 'వాంఛ'ను మితముగ నపేక్షింపవలయును. ఈవిషయమునుగూర్చి యనేకులు పలువిధ

ము లగు అభిప్రాయముల నిచ్చినను, మనుష్యుఁడు వానియం
దలి లోపాలోపములను జక్కఁగ పరిశీలింప వలయు. సాధా
రణముగ కొన్నిభ్రమలయొక్క ప్రోత్సాహముచే పురుషా
వయవము లేచును. అప్పుడు కొందఱు వివేకహీనులు మన
శ్శాంతి లేక వీర్యమును వృథాగా నష్టముచేయుదురు. అట్లు
చేయుటయే వారు ఆనంద మని భావింతురు. ఇందుచే వీర్య
మెక్కువబలహీన మగును. ఇయ్యది స్వయంకృతాపరాధ
ఫలము. అట్టివా రనేకరోగపీడితులై యెక్కువరతిచే మర
ణింతురు. ఇట్టిస్థితిని తామే చేతులారఁ దెచ్చిపెట్టుకొనిన ట్ల
గును. కావున వృథా భ్రమలకు లొంగక దృఢనిశ్చయులై
మితముగ సుఖింపవలయును. అట్లొనర్చిన, దేహపటుత్వ
మును మనశ్శక్తియు వమ్ముగాఁ జాలదు.

ఇవ్విధముగా మనుజుఁడు లోలుఁడైనచో, వృథా
శ్రమకు పాత్రుఁ డగును. అంతియకాని మఱియొండులాభము
లేదు. దంపతుల కిరువురకును సమబల మున్ననే కలయవచ్చు
ను. సాధారణముగా సతీపతులు సుమారు పదునైదు రోజుల
కొకమాఱు కలయఁదగు. అప్పుడు వారు రెండు మూఁడు రో
జులు సుఖింపవచ్చును. అట్లు మితభోగము గలవారైనచో,
తమజీవితమును సంతోషముగఁ గడపవచ్చును. కొందఱు స్త్రీ
లకు సుమా రొకమాసమున కొకమాఱు కామోద్రేకము
గలుగును. పురుషులలో కొందఱికి మనోధైర్యము గలదు.
కావున వారు కొంతమట్టునకు సంభోగవాంఛ నుపశమిల్లఁ
జేయుదురు. కాని కామమును గెల్చుట యన, కష్టసాధ్య

మైన విషయము. పురుషుఁడు తన భార్యతో సుఖింపవలయు
నన్నచో, నామె కా సమయమున కామాతురత గలదా
యని గమనింప వలయును. కొన్నియెడల నామెకు కామో
ద్రేకము గలిగింప సమర్థుఁడుగ నుండవలయును. లేనిచో ప్ర
యోజనము లేదు. తనకు తలఁచినప్పు డీవాంఛ తటాలున
గలిగినను కొంత మనశ్శాంతి పొందవలయు. ఇట్లు చేయుట
కష్టమే. ఈ విషయమున దృఢమనస్కులుగ నుండువారే కా
మాతురత నించుక యడఁపఁగలరు. ఇట్లుచేయనిచో మీఁదట
కామోద్రేక మతిశయించి యసాధ్యమగును. పిమ్మట ఉన్మా
దము గలుగునని యొకపాశ్చాత్యుఁడు వ్రాసియున్నాఁడు. ఈ
కామాతురత నణఁచుట మిక్కిలి శ్రమ గలిగించును. ఐనను
సాధ్యమైనంతవఱకు మితముగ భోగింపవలయును. దంపతుల
కీయుద్రేకము పలుమాఱు గలుగును, ఏలనఁగా, నీతివిరుద్ధ
ములగు నవలలను నాటకములను జదువుటచేతను – తామస
గుణమును ఎక్కువగఁ గలుగఁజేయు మత్తుపదార్థములను భు
జించుటచేతను దంపతు లిరువు రొకరి నొక రెడఁబాయక
యుండుటచేతను నీయపేక్ష మితిమీఱును. కావున నీతామస
గుణమును బొందక దంపతులు హాయిగ నుండవలయును.

ఇంక నొకవిషయము గలదు. సాధారణముగ వివేక
హీనులగుపురుషులు స్త్రీలయొక్క దేహతత్త్వమును గమనిం
చుట లేదు. అట్టివారు తమకాంతలు ఋతువై స్నాన మాచ
రించిన మఱునాఁడే వారితో కలయఁ జూతురు. ఇది గొప్ప
పొరపాటు. ఏలయన, స్త్రీలకు మర్మస్థానములం దొకవిధమైన

చర్మ ముండును. సంభోగకాలమున నీచర్మము మఱఁగి యుండును. అట్టి చర్మము బాగుగా మఱఁగిపోవువఱకును పురుషులు రమింపరాదు. ఈవిషయము దంపతు లిరువురు ముఖ్యముగ గమనింప వలయును. లేనిచో, మృగప్రాయు లగుటయే గాక వానికంటెను హీనులగుదురు. పురుషులు స్త్రీలను మిగుల సంతుష్టురాండ్రనుగఁ జేసి పిమ్మట రమింపవలయును. మృగములు సైతమట్లుచేసియే కలయుచున్నవి. కావున పురుషులు స్త్రీల మనస్సుల నాకర్షించి, తమకు మాత్రమే కామోద్రేక మగునప్పుడు గాక, తమ పొలఁతులకు కామము కలిగినప్పుడు సైతము రమింపవలయును.

కావున పురుషులు స్త్రీలకు కామోద్రేకము గలిగించి పిదప భోగించుటచే లాభము గలదు. స్త్రీల కప్పుడు బాధ యుండదు. మనోవేదన యుండదు. దేహారోగ్యమును క్షీణింపదు. మానుషధర్మము ననుసరించినవారే నిజమైనదంపతులు. పురుషులకును తమ కోర్కె సఫల మగును. వారి శరీర పటుత్వమును వమ్ము గాదు.

సాధారణముగ దంపతు లిరువురు సంభోగమునకు ప్రారంభించిన కొన్ని నిముసములలోనే పురుషునకు త్వరలో కామోద్రేకము పెచ్చుపెరిఁగి వీర్యము వెలువడును. ఇవ్విధముగ స్త్రీకిని అత్తఱినే కామము తృప్తిఁ జెంది వీర్యము వెలువడఁదగు. అప్పుడే వా రిరువురి కేకీభావమును, ఆనందము నేకకాలములోఁ గలుగును. ఐనను పురుషులకు మాత్రము బహుశీఘ్రముగా నీయుద్రేకము హెచ్చి ఉచ్చస్థానము నందును.

అప్పుడే స్త్రీకి నుద్రేకము హెచ్చ మొదలిడును. కావున పురుషుఁడు తత్తఱపాటుఁ జెందక కామినికిసైతము తనకువలె నుద్రేకము గలిగినప్పుడే కలియఁదగును. స్త్రీల కీయుద్రేకము గలుగుటకు కొంత యవకాశము పట్టును. ఆవిషయము నెఱింగియే పురుషుఁడు భోగింపవలయు. ఇట్లు పురుషునకు త్వరగా వీర్యము వెలువడుటకు అతనియొక్క ఆత్రమో, లేక అవయవములందలి లోపమో కారణమై యుండవలయును. అట్టివారి లోపమును వైద్యులసాయమున చికిత్స చేయించుకొనవలయును. స్త్రీల అవయవముల యమరికఁ బట్టి వారి కుద్రేకము గలుగుటకు కొంత యాలస్య మగును. అంతదనుక పురుషుఁడు కామోద్రేకమునకు లొంగరాదు. ఈ రహస్యము నెఱుఁగని పురుషు లత్యాతురతచే వీర్యమును నష్టము గావించి యనేకములగు చెడుగులకు తాము లోఁబడుటయే గాక తమ పొలఁతులను గష్టపెట్టుదురు.

కొందఱు స్త్రీసంబంధ మెక్కువ కూడదనియందురు. పుత్త్రిలను బడయుటకు మాత్రము స్త్రీసంబంధము వలయునందురు. ఇంతమాత్రమే యనుట న్యాయముగాదు. దంపతులకు సమకాలములో కామోద్రేకము గలుగుటచే వారియాత్మలం దుత్సాహము జనించును. మఱియు శరీరపటుత్వమును హెచ్చును. తాము సంతోషముగ నున్నపుడే మఱియొక ప్రాణి యుత్పన్నమగుట కవకాశ ముండును. కొందఱు, పుత్త్రిలు పుట్టినప్పటినుండి పెరిఁగి పెద్దవారగువఱకు ద్రవ్య మెక్కువ వ్యయముసేయవలయు నని భయపడి, సంతానములేక

పోయినను తాము హాయిగనుండిన చాలు ననియెదరు. ఇది
కేవలము పొరపాటు. వారి కిట్టి దురభిప్రాయముగలుగుటచే
సంభోగకాలమున వీర్యమును గర్భాశయములోనికిఁ బోనీక
వమ్ము సేయఁజూతురు. ఇట్టి దంపతులు మిక్కిలి పాపాత్ము
లు. స్త్రీలు గర్భముఁ దాల్పకపోయినను బాధఁ జెందెదరు.
వారినరములు నానాఁటికి నిస్సత్తువ లగును. కావున నిట్టిస్వ
లాభాపేక్షాపరు లగువారు ఆనందము నొందుట కష్టతరము.
తత్తఱపాటు లేక కామము నించుక యడఁచు పురుషులు
స్త్రీలను గూడి వారి యభిమతానుసారముగ ప్రవర్తించి
సమకాలములో దంపతుల కిరువురకు కామోద్రేకము గలిగి
నచో, వారియానందము మేర మీఱును. ఇయ్యది తథ్యము.
స్వాభావికప్రోత్సాహము గలిగినప్పుడే పురుషుఁడు రమింపఁ
గోరవలయు. అప్పుడే సర్వసుఖములును చుఱుకుఁదనమును
వివేకమును సద్గతియును గలుగును.

"స్త్రీపురుషులు కలయుటకు పూర్వము వారిరువుర
కును అభిప్రాయము గలదా?" యని యొక పాశ్చాత్యుఁడు
వ్రాసియున్నాఁడు. సాధారణముగ ముగుదయగు లేఁబ్రాయం
పుటాలు పురుషున కెట్లు తనయభిప్రాయమును దుందుడుకుగ
నియ్యఁగలదు? పురుషప్రయత్నముచే తనకు కామవికారము
గలుగునని యెన్నకుండును. కావున భార్యాభర్తల కేకాభి
ప్రాయము గలుగుట కనేకవత్సరములు పట్టును. ఇందులో
వారిని నిర్బంధించుట కేచట్టమును బనికిరాదు. వివాహము
మొదలు సతీపతులు కలఁతలు లేక బద్ధానురాగులై యేకాభి

ప్రాయములఁ గలిగియున్నచో నిజమైన ప్రేమ కాస్పదు లగు
దురు.

ఇఁక నిద్రకును సతీపతులసుఖమునకును గల పరస్పర
సంబంధము నించుక పరికింతము. నిద్రమహిమ తెలియని
వారు లోకమునఁ గలరే? స్వాభావసిద్ధమగునిద్దురనుబోఁగొట్ట
రాదు. అట్లు చేయుటచే అజీర్ణము మొదలగు వ్యాధులు
గలిగి శరీరము బలహీనమగును. భార్యాభర్తలు భోగించిన
పిదప సుఖనిద్రఁ జెందెదరు. అప్పుడు వారి అవయవములు
అలసి సొలసి విశ్రాంతిఁ గోరును. కనుక విశ్రాంతిచే నాయంగ
ములు బలవత్తరము లగును. నూతనముగ నరములకు పటు
త్వము హెచ్చును.

స్త్రీలకును నిద్ర ముఖ్యము. స్త్రీపురుషులకు ఏక
కాలములో కామోద్రేకము గలిగి క్రీడించిరేని, యిరువురకు
గాఢనిద్ర పట్టును. పురుషుఁడు వివేకము లేనివాఁడైనచో,
తాను దృప్తి వడసినపిదప నిద్రించును. అప్పుడు తనయింతికిఁ
గల మన్మథవేదన నాతఁడెఱుఁగఁడు. ఆహా! వేదనపాటున
కింతు లోర్తురే? ఇందులకు తార్కాణముగ నొకప్పుడు జరిగిన
యొక నెలఁతుకచరిత్రమును జూతము. ఆముద్దరాలు నిండు
జవ్వన మంకురింపఁగనే యొక సుందరాంగుని పరిణయమాడె
నఁట. వివాహమునకు పూర్వ మెప్పుడు నాదంపతులు పెడ
త్రోవలఁ ద్రొక్కియుండలేదఁట. లోకానుభవ మాసతీ
పురుషు లెఱుఁగరఁట. వారికి కామరహస్యములు తెలియవు.
ఆ పురుషుఁడు తన రమణీమణితో సుఖించిన పిమ్మట నామె

పోయినను తాము హాయిగనుండిన చాలు ననియెదరు. ఇది కేవలము పొరపాటు. వారి కిట్టి దురభిప్రాయముగలుగుటచే సంభోగకాలమున వీర్యమును గర్భాశయములోనికిఁ బోనీక వమ్ము సేయఁజూతురు. ఇట్టి దంపతులు మిక్కిలి పాపాత్ములు. స్త్రీలు గర్భముఁ దాల్పకపోయినను బాధఁ జెందెదరు. వారినరములు నానాఁటికి నిస్సత్తువ లగును. కావున నిట్టిస్వలాభాపేక్షాపరు లగువారు ఆనందము నొందుట కష్టతరము. తత్తఱపాటు లేక కామము నించుక యడఁచు పురుషులు స్త్రీలను గూడి వారి యభిమతానుసారముగ ప్రవర్తించి సమకాలములో దంపతుల కిరువురకు కామోద్రేకము గలిగినచో, వారియానందము మేర మీఱును. ఇయ్యది తథ్యము. స్వాభావికప్రోత్సాహము గలిగినప్పుడే పురుషుఁడు రమింపఁ గోరవలయు. అప్పుడే సర్వసుఖములును చుఱుకుఁదనమును వివేకమును సద్గతియును గలుగును.

“స్త్రీపురుషులు కలయుటకు పూర్వము వారిరువురకును అభిప్రాయము గలదా?” యని యొక పాశ్చాత్యుఁడు వ్రాసియున్నాఁడు. సాధారణముగ ముగుదయగు లేఁబ్రాయంపుటాలు పురుషున కెట్లు తనయభిప్రాయమును దుందుడుకుగ నియ్యఁగలదు? పురుషప్రయత్నముచే తనకు కామవికారము గలుగునని మిన్నకుండును. కావున భార్యాభర్తల కేకాభిప్రాయము గలుగుట కనేకవత్సరములు పట్టును. ఇందులో వారిని నిర్బంధించుట కేచట్టమును బనికిరాదు. వివాహము మొదలు సతీపతులు కలఁతలు లేక బద్ధానురాగులై ఏకాభి

ప్రాయములఁ గలిగియున్నచో నిజమైన ప్రేమ కాస్పదు లగుదురు.

ఇఁక నిద్రకును సతీపతులసుఖమునకును గల పరస్పర సంబంధము నించుక పరికింతము. నిద్రమహిమ తెలియని వారు లోకమునఁ గలరే? స్వభావసిద్ధమగునిద్దురనుబోఁగొట్ట రాదు. అట్లు చేయుటచే అజీర్ణము మొదలగు వ్యాధులు గలిగి శరీరము బలహీనమగును. భార్యాభర్తలు భోగించిన పిదప సుఖనిద్రఁ జెందెదరు. అప్పుడు వారి అవయవములు అలసి సొలసి విశ్రాంతిఁ గోరును. కనుక విశ్రాంతిచే నాయంగములు బలవత్తరము లగును. నూతనముగ నరములకు పటుత్వము హెచ్చును.

స్త్రీలకును నిద్ర ముఖ్యము. స్త్రీపురుషులకు ఏక కాలములో కామోద్రేకము గలిగి క్రీడించిరేని, యిరువురకు గాఢనిద్ర పట్టును. పురుషుఁడు వివేకము లేనివాఁడైనచో, తాను దృప్తి వడసినపిదప నిద్రించును. అప్పుడు తనయింతికిఁ గల మన్మథవేదన నాతఁడెఱుఁగఁడు. ఆహా! వేదనపాటున కింతు లోర్తురే? ఇందులకు తార్కాణముగ నొకప్పుడు జరిగిన యొక నెలఁతుకచరిత్రమును జూతము. ఆముద్దరాలు నిండు జవ్వన మంకురింపఁగనే యొక సుందరాంగుని పరిణయమాడెనఁట. వివాహమునకు పూర్వ మెప్పుడు నాదంపతులు పెడత్రోవలఁ ద్రొక్కియుండలేదఁట. లోకానుభవ మాసతీపురుషు లెఱుఁగరఁట. వారికి కామరహస్యములు తెలియవు. ఆ పురుషుఁడు తన రమణీమణితో సుఖించిన పిమ్మట నామె

మనస్థితిని గమనింపక నిదురించువాఁడఁట. ఆ స్త్రీకి తన యీప్సితము సఫలము గాకపోవుటచే నిరంతరము వగలం బొగిలి యకారణవ్యాధులకుఁ జిక్కి కృశింపఁ దొడఁగెనఁట. పిమ్మట కొన్నివత్సరములకు పతి మరణించె. ఆతఁడు జీవించి యుండినప్పుడు గూడ నామెకు సుఖము సున్న. పిమ్మట నామె యొండొక వివేకశీలుని పునర్వివాహ మాడె. ఆనూతనపురుషుఁడు కామరహస్యములు చక్కఁగ నెఱిఁగినవాఁ డగుటచే, నాకలికి మరునిపూములుకులకుఁ జిక్కి పరితపింపని రీతిని ఆనందసముద్రమునఁ దేల్చుటచే, నామె అనుదినమును సుఖముగ నిద్రించుచు దేహారోగ్యము గలిగి చెన్నొందెనఁట. చూచితిరా! పురుషులకు కామరహస్యజ్ఞానము లేమిచే తన్మూలమున జనించు వేదనచే స్త్రీలకుఁ గలిగెడు నిద్రాభంగమును, అద్దానిచే సంభవించు అనారోగ్యమును హెచ్చును గదా!

అవివాహితలగు కన్యలు తత్పూర్వ మెవరిని ప్రేమింపక యుండిరేని యేమియు కష్టములేక నిద్రింతురు. ఒకవేళ తా మొకపురుషుని ప్రేమించియుండి, యతఁడు లభింపని యెడల, వారు రాత్రులయందు నిదురింపక వేదనలఁ గుందెదరు. అవివాహితల కీచింత యుండదు. కొలఁదిదినములు సుఖ మనుభవించి తమపురుషు లెచటికేనియు తమ్ము వీడిపోయినచో నాఁటిరాత్రియంతయు కన్నీరు మున్నీరుగా విలపింతురు. తమ పురుషులు కామేచ్ఛలేక బడలికచే నిద్రించుచుండినను, స్త్రీలకు ఉద్రేకము గలిగినపుడు వారిపజ్జఁ జేరి

ప్రోత్సహింతురు. అప్పటికిని వా రవివేకు లయినచో నాజవరాండ్రకు జీవితముపై విసుగు జనించును. వారి యందము చందము శూన్యగృహమున కెత్తిన దీపికవలె పరిణమించును.

పురుషులు తాముమాత్రము తృప్తినొంది నిదురించిన, స్త్రీలు తమి నోర్వఁజాలక వారిని ప్రేరేపించియు, వారితో రమింప నెన్నియో విధములఁ బ్రయత్నింతురు. అప్పుడు సయితము పురుషులు వారివేదనలకు కారణము తామే యని గ్రహింపఁజాలక, వా రేమి చెప్పినను బెడచెవిని బెట్టియు, వారు తమయభిప్రాయమును వెలిపుచ్చినను దెలియకయు నున్నచో, స్త్రీలకు క్రమక్రమముగా వారిపై నొకవిధమగు ద్వేషభావము, అతృప్తియును గలుగును. అందుచే అంతఃకలహములు పెచ్చుపెరుఁగును. ఏకీభావ ముండదు. అట్లున్నచో, నీదంపతులు ''గృహస్థాశ్రమధర్మముల'' నరయఁ జూచిరేని ''అందరానిపండ్ల కఱ్ఱు చాఁచుట''యె కాదే?

ఈ స్త్రీలరోదన విని పురుషులు కొందఱు దయార్ద్రహృదయులై ప్రవర్తింతురు. ఐనను స్త్రీలను అట్లుంచుటచే ఆరోగ్యము గలుగునని వారెంచి ప్రత్యేకపుగదులందు నిద్రింతురు. సరసపుఁబలుకులఁ బలుకరు. ఇట్లు వారు చేయుటచే స్త్రీలకు ''గోరుచుట్టుపై రోఁకటిపోటు''వలె నుండును. అప్పుడు స్త్రీలమనస్థితి యెట్లుండు ననుట చదువరులే యూహింతురు గాక! సాధారణముగా మన దేహములో నొక్కొక్క యవయవ మొక్కొక్క కార్యమును చేయును.

కావున అవయవములు మఱల బలవంతము లగుట కెల్లరును నిద్రింపవలసి యున్నది. కేవలము సంభోగ మున్ననే చాలదు. ఆయలసటఁ బాయుటకు నిద్ర అత్యావశ్యకము. కావున పురుషులు భోగించి సుఖముగ నిద్రింపవలయును; తమవలెనే స్త్రీలను దృప్తిఁజేయు బాధ్యతను వారు వహింపవలయును. లేనిచో రోగములు జనించును. ఒకప్పుడు నూర్గురు స్త్రీలు చికిత్సకై పోఁగా, అందు డెబ్బదిమందికి మర్మస్థానములలోఁ గొన్ని లోపము లుండినట్లును, అందులకు వారి పురుషులే మూలమనియు, ఏలన సంభోగకాలమున పురుషు లా స్త్రీలను దృప్తిపఱుపలేదనియు 'ఎల్లిస్' అను వైద్యశిఖామణి వ్రాసి యున్నాఁడు. మఱియును "స్త్రీలకు పురుషసంపర్కము బొత్తుగా లేనిచో, ననేకవ్యాధులు ప్రబల మగు"నని యొక పాశ్చాత్యుఁడు వ్రాసియున్నాఁడు. కావున దంపతు లిరువురు మితముగ భోగించి హాయిఁ జెందవలయును. అప్పుడే వారికి నిజమైన యానందము గలుగును. అట్లు లేనిచో, దంపతుల యజ్ఞానమే వారి వ్యాధులకు కారణము. కావున నీవిషయములను బోధించు నీయధ్యాయ మమూల్య మనుటలో సందియము లేదు. ఇట్టి పూర్ణసుఖమును బొంది వజ్రదేహులుగా నుండఁగోరువారు 'నిద్ర'ను ద్రోసిపుచ్చరాదని హెచ్చరించుచున్నాఁడను.

ఇఁక కొన్ని ముఖ్యమైన విషయములను జూచి యీ ప్రకరణమును ముగించెదము. స్త్రీపురుషులు తమయవయవములను గప్పిపుచ్చి మానముఁ గాపాడుకొనుటకై దుస్తులను

ధరింతురు. వారు దిగంబరులుగా నున్నచో, చిత్తవికారము గలుగును. వీథులలో తిరుగు సోమరిపిల్ల యొకర్తుక జవ్వనురాలై, దిగంబరముగా నుండిన, నెట్టినాగరికత గల పురుషుఁడైన నామెను జూచి భ్రమించి మోహించును. ఇట్టి అకార్యము దిగంబరత్వముచేఁ గలుగుచున్నది. ఐనను భార్యాభర్తలు భోగించునపుడు దిగంబరులుగనే యుండవలయు. అందుచే వారికి మోహ మగ్గలమగును. కాని మన దేశములో సురతము మిక్కిలి రహస్యముగ నొనరింపవలయు ననియు; దాని కనుగుణమగు చిమ్మచీఁకటిగదియందే దంపతులు శయనింపవలయు ననెదరు. ఇది యొక గొప్పపొరపాటు. చెన్నపట్టణము మున్నగు నగరములందు ప్రతి యింటిలో ననేకులు కాఁపుర ముండుటచే దంపతులు కలసి మెలసి భేదభావములేక యల్లారుముద్దుగానుండుటకు వీలులేకయుండును. అట్లుండిరేని పరులు వారిని పరిహసింతురు. దిగంబరముగా నెల్లప్పుడుండఁగూడదు. ముఖ్యముగా స్త్రీలు తమ అవయనములను సాధ్యమైనంత వఱకుఁ గప్పిపుచ్చుట మిగుల శ్రేయస్కరము. లేనిచో, వారి పాతివ్రత్యమునకు భంగము కలుగును. ఇతరులకు మనోవికారముఁ గలిగింపరాదు. అనర్థములు గూర్పరాదు. సాధారణముగా వీథులలో తిరుగు జారబుద్ధిగలకాంతలు తెలిసియో తెలియకయో, లేక బుద్ధిపూర్వకముగనో తమ అవయవములను వెలిపుచ్చుటఁ జూచి విటపురుషులు నీతిఁ దప్పి వారిని నిర్బంధించి యైనను గలయఁ జూతురు. ఇందుచే భ్రమ యెక్కువ యగును. హైందవస్త్రీలు, క్రైస్తవస్త్రీలు తమ

ముఖము మొదలగు అవయవములను గొన్నింటిని వెలిపుత్తురు. అందుచే పురుషు లెవ్వరైనను భ్రమపడి వశ్యు లగుదురు. కావున పాతివ్రత్యము కానఁ జేరును. ఈ దుస్తులచే సర్వావయవములను గప్పిపుచ్చుటలో మహమ్మదీయ స్త్రీల గోషా సంప్రదాయము మిక్కిలి శ్లాఘ్యము గాదే?

ఐనను స్త్రీ లెల్లపుడును దమపురుషులకడ సయితము దిగంబరలుగ నుండరాదు. ఇందుచే వారికి అసహ్యముకొన్నాళ్లకు జనించును. పురుషులు తమంతట తామే యిచ్ఛఁగలిగి కలియఁ గోరునట్లు స్త్రీలు ప్రవర్తింప వలయును. ఇంచుక కష్టపెట్టియె వారికిసుఖముఁ గూర్పవలయును. కావున యువతీమతల్లులు తమ పురుషులకడను బిగువు గలిగి, అవయవములను సుందరములగు నంబరములతోఁ గప్పి యుంచి, ప్రియోక్తు లాడిన వెంటనే లోఁబడక నిర్బంధపుఁ గలయికకు– అనఁగా బలాత్కారపుఁ గలయికకు లొంగక, ఉభయులు నేకాభిప్రాయులై, ఏకకాలమున కామోద్రేకము గలవారై వెలుతురు గలిగి చల్లని పిల్లతెమ్మెరలు వీచు గదియందు శయనించి మిగుల మెలఁకువగలవారై శీఘ్రమున భర్తలకు లోఁబడక, మితముగా సుఖింతురుగాక యని హెచ్చరించెద.

సమకాలమునం దిరువురును కామోద్రేకముఁ జెంది, మితముగ సుఖించుచు, గాఢనిద్రను గలిగి శక్తియుక్తిమంతులై వెలయుదురుగాక!

ఆఱవ ప్రకరణము.

దంపతులు–జనసమూహాము.

భగవంతునిచే సృష్టింపఁబడిన ప్రతి మానవుఁడును, నవీనవస్తువులందును ధైర్యమందు నెక్కువప్రీతి గలవాఁడుగ నున్నాఁడు. ఇది స్వభావజనితము. సాధారణముగా ప్రతి గృహస్థుఁడును ఈ స్వభావగుణమునుండి విముక్తిఁ జెందనవాఁడు కాఁడు. ప్రతి వాఁడును తనకు తెలిసియో తెలియకయో, స్వాతంత్ర్యమును రూపగుణాదులను బొందియుండు మానవుఁడు పొందు కీర్తిని తాను బడయఁగోరును. ఇట్టికోరిక యొక స్త్రీ యొక పురుషుని వరించునపుడును, నొక పురుషుఁ డొక స్త్రీని బరిణయ మాడునపుడును తప్పక యుండియేతీరును. కాని వివాహబంధముచే బంధితులై యుండు టొక శ్రమయని తలంచెదరు. మఱికొంద ఱిద్దానిని జూచి పరిహసించెదరు. వీ రిట్లు తలఁచుటకు కారణ మేమి? దీర్ఘాలోచన చేసిన యెడల, ఇందులకు కారణము అట్టివా రెల్లప్పు డొకరీతిగ నడుచుకొనుటచే విరక్తి పుట్టు నని తలఁచుటయే. ఒక పురుషుఁడు తాను వివాహ మాడిన యువతియందు బద్ధానురాగుఁడై యుండినచో, అతఁ డామెసౌఖ్యమును గోరువాఁడై ఆమె యెడ ప్రీతితో ప్రవర్తించును. అట్టివానికి వివాహ మందు ఆసూయయుండినను మఱచిపోవును. వాఁ డెంతబద్ధానురాగముతో తనభార్యయొద్ద నడుచుకొన్నను, అతఁడు పర స్త్రీలతో

సంభోగించి సుఖంబులఁ బడయవలయు నను ఆశమాత్రము వదలి పెట్ట లేదు.

ఇందులకు పూర్వము మేము వ్రాసినరీతిగా దంపతులు చిరకాలమునుండియు గృహధర్మముల జరిపినవారుగ నుండినను, రతికేళి సల్పుటకు యత్నించుటకు పూర్వ మొకరినొకరు ప్రోత్సహించి యుభయుల యంతఃప్రేమను వృద్ధిపఱచియె తీరవలయు. ఇయ్యది యత్యావశ్యకము. ఐనను, ప్రతి పురుషుఁడును తాను భోగింపఁగోరునప్పుడు, తనభార్యయును కామోద్రేకము కల్గియుండవలయు. అప్పుడే ఉభయులును సంపూర్ణానందమును బొందుదురు. అట్లు లేక భార్య యతని నిర్బంధమునకు లొంగినచో, పురుషునికి సుఖమొదఁగూడదు. కావున పురుషునికి సుఖము నియ్యని సంయోగమందు విరక్తి జనించు. సాధారణముగా పురుషులు జీవనార్థము ఇల్లు వెడలిపోయి తమపనులు ముగించి యింటికి మరలుదురు. స్త్రీలు సదా సర్వకాలమును తమ గృహకృత్యముల సలుపుటలో ప్రొద్దు పుచ్చుదురు. ఇట్లుభయులు తమతమ నియమితకృత్యములను దిన మంతయు సలుపుటచే, అలసటఁ జెందెదరు. అందుచే వారు ప్రతి రాత్రియందును సంయోగము సలుపుట కిచ్ఛగించుటలేదు. కనుక పురుషునికి కామేచ్ఛ గలుగునపుడు స్త్రీకికామేచ్ఛ గలుగుటలేదు. స్త్రీకి కామము జనించినపుడు పురుషునికి జనించుట లేదు.

అందుచే ఇరువురికిని పరస్పరముగా నొకవిధ మగు అసూయ గలుగును. ఇట్టి అసూయను నివర్తింపఁజేసి కొనుటకు

బుద్ధిశాలులగు సతీపతు లొకరి నొకరు కొంతకాలము వదలియుండి తరువాత నొకటిగాఁ జేరి తమప్రేమను వృద్ధిఁజేయుటకు యత్నించెదరు. ఐనను వా రొకటి రెండు బిడ్డలకు తల్లిదండ్రులుగా నుండిన నిట్లు చేయుటకు సాధ్యముగాకపోవును. దేహసంబంధము లేకయుండుటచేతనే గొప్పలాభముజనింపదు. సుఖము ననుభవించుట యనునది మనోభావమే. ఒకఁడు సంయోగము చేయఁ గోరినపుడు అతనిభార్య లేకయుండిన, అతనిమనస్సు దుఃఖమును బొందకమానదు. సాధారణముగా ఎల్లరును కామశాస్త్రమందు చెప్పంబడిన పెక్కువిధము లగు సంయోగముల ననుభవింపక యుండుటచే వారు తృప్తిచెందక ఇంకను రతిక్రీడ సలుపఁగోరెదరు. అందుచేతనే స్త్రీపురుషులు పరస్పరము తమతమ యభిప్రాయములను సాధించుటకు యత్నించెదరు. భర్త తనభార్యతో సంయోగముఁ జేసి తనకోరికను దీర్చుకొనఁ గోరును. అతనినిర్బంధమునకు లొంగి ఆమె అతనితో కలియును. కాని అతని కోరిక మాత్రము సంపూర్ణముగా తృప్తిఁజెందుటలేదు. అతఁడు తృప్తిఁజెందిన వానివలె నటించినను మనస్సు మాత్రము వేఱువిధముగా తృప్తిఁజెందఁగోరును.

ఇంకను ననేకగృహములయందు పెక్కువిధములగు అభిప్రాయభేదములు గలుగుచున్నవి. కొన్నిగృహములందు స్త్రీలు చదువరులు గాక లోకవ్యవహారజ్ఞానము లేనివారుగ నుందురు. అట్టి స్త్రీలభర్తలు ఎల్లవిధముల ప్రాజ్ఞులుగను అనుభవశాలులుగను నుందురు.

అట్టి దంపతులయందు నిజమైన దంపతీభావ ముండుట దుర్లభము. ఐనను వారొక గృహమందు నివసించి చూచు వారి కన్యోన్యప్రేమ గలవారివలె నగపడుదురు.

ఐనను, వారియందు ఏకీభావము కొంచెమైననుండదు. ఇట్టిస్థితియందుండు కుటుంబము లిక్కాలమందనేకములు గలవు. భార్యలు చదువరులుగా నుండి భర్తలు నిరక్షరకుక్షు లుగా నుండిన, మఱింత వేడుకయే; పురుషులు చేయు ప్రతి కార్యమును వారిభార్య లాదరింతు రనుటకు వీలు లేదు. కాని, పురుషులు న్యాయ మగు కార్యములఁ జేయుటయందు తమ భార్యల సలహాల ననుసరించియే ప్రవర్తింతురు. స్త్రీల లో కొందఱు తమభర్తలు చేయుకార్యములు తమ కిష్టము లేనిచో, వానిని కారణముగాఁ గొని తమ పురుషులను దూ షింతురు. అభిప్రాయభేదములు దంపతులందు లేకుండుటయే నిజమగుప్రేమ యనఁబడు. అందుచే దంపతులు సంయోగ విషయమందే గాక, లౌకికవ్యవహారములందును వైదికవ్యవ హారములందును ఏకాభిప్రాయము గలవారుగా నుండు టత్యా వశ్యకము. కావున అట్టి ఏకాభిప్రాయము గలుగువఱకుఁగాని లేక అన్యోన్యభేదాభిప్రాయముల నోర్పుశక్తి దంపతులయెడఁ గలుగువఱకుఁ గాని దంపతులందు గాఢప్రేమ యేర్పడుట అసాధ్యము. ఇందుల కొకదృష్టాంతము పేర్కొనియెద. ఒక స్నేహితుఁడు రూపసంపద గల యొకయువతిని బహుప్రయాస తోఁ బరిణయమాడెను. ఆయువతియందతనికి, అపారప్రేమ సాధ్యమగునంతవఱ కతఁడు గృహకృత్యములందు సహిత

నామెకు సహాయముఁ జేయువాఁడు. ఆయువతియును తన పెనిమిటియందు అపారప్రేమఁ జూపుచుండెను. లోకులును వారిని జూచి 'వీరే నిజమగు దంపతులు, వీరే సతీపురుషులు' అని చెప్పువారు. ఐనను నిజ మేమనఁగా, వారియందు అన్యోన్యానురాగము లేదు. ఇందులకు కారణము ఆమె తల్లిదండ్రులే. వారు పాశ్చాత్యనాగరికత ననుసరించువారు. అందుచే ఆమెయు పాశ్చాత్యనాగరిక మవలంబించినది. ఆమె స్వలాభాపేక్షగలది. పురుషునియొక్క పరోపకారగుణము నించుకేనియు గ్రహింపదు. పురుషునిఁ జూచిన, నామెకు అసహ్యత. ఐనను భర్తయగు నామిత్రుఁడు బుద్ధిశాలి గనుక ఆమెయెడఁ దగురీతిగ నడచుకొనువాఁడు. కొన్నిసమయముల యందు తన మనస్సాక్షికి విరుద్ధముగనే నడుచుకొనువాఁడు. అట్టి సమయములయందు అతఁడు ఇట్టి పిశాచము నెందులకు వివాహ మాడితినో యని విసిగికొనువాఁడు. ఐనను వారి గృహమందెట్టి కలహములును లేవు. ఒకరి నొకరు వదలి యుండుట కొప్పరు.

ఇట్లుండియు ఆదంపతులందభిప్రాయభేదము లుండు టచే నిజమగుప్రేమ లేకయే యుండెను. ఐనను దినక్రమమున సహవాసముచేతను ఉత్కృష్టబోధనలచేతను ఆయువతియొక్క అభిప్రాయభేదములు నశించుటచే, సతీపతులందైకమత్యము గలిగి ప్రేమ వృద్ధిఁజెందఁ బ్రారంభించె. లోకులచే అవతార పురుషుఁడుగ గణింపఁబడు గాంధీమహాత్ముని జీవితమునందును ఇట్టిసందర్భము గలిగెను. మహాత్ముఁడు 'దర్బన్' పట్టణమందు

న్యాయవాదిగనుండినపుడు తనగుమాస్తాలను తనకుటుంబము లోనివారివలెభావించి వారియెడ దయతోనడుచుకొనువాఁడు. వారికి తమగృహమందే భోజనము పడుక మొదలగువసతు లిచ్చువాఁడు. ఆగుమాస్తాలలో నొకక్రైస్తవలేఖకుఁడుండెను. అతఁడు జాతిలో పంచముఁడు. అతఁడప్పుడే క్రొత్తగా నౌకరి యందు చేరుటచే, అతనికి మహాత్ముని యాజ్ఞ తెలియదు. మహాత్ముఁడు ప్రతివారును వారుండుగదిని వారే శుభ్రపఱ చుకొనవలయు నని విధించియుండెను. ఈవిధి ఆపంచమనౌక రికి తెలియమిచే, అతనిగదిని మహాత్ముఁడో లేక యతని భార్యయో శుభ్రపఱుపవలసివచ్చెను. అప్పుడు మహాత్ముని భార్య కొంచెమునిర్బంధముచేతనే ఆగదిని శుభ్రపఱచె నఁట. మహాత్ముని నిర్బంధము లేనిచో నామె పంచమునిగదిని శుభ్రముచేయుట కియ్యకొనియుండదు. అట్టిసమయమందు వారు దంపతులుగా నుండినను వారియందు అన్యోన్యానురాగ మించుక లోపమనియే చెప్పవలసియున్నది. అయినను దిన క్రమమున మహాత్మునిబోధనలచే నామె భర్తయభిప్రాయ మున కనుగుణముగా ప్రవర్తింప మొదలిడెను. అందుచే వారి యం దూర్జితమగు గాఢప్రేమ నెలకొని యున్నది.

ఇవ్విధముగనే స్త్రీలు తమయిష్టానుసారముగ చదువు కొనుటకు తమ కిష్టులైనవారలతో మైత్రిసలుపుకొనుటకును భర్తలచే అనుమతింపఁబడనిచో, అట్టిస్త్రీలకు తమభర్తలందు గాఢానురాగము గలుగదు. ఇందుచే మీరు, స్త్రీలు చూచు పురుషులతో మైత్రి సలుపుటకు అనుమతి నియ్యవలయునా

యని విపరీతాభిప్రాయముఁ గొనరాదు. ఎవ్విధముగ స్త్రీలు అన్యపురుషులతో సహవాసము చేయఁగూడదో, ఆలాగుననే పురుషులును అన్యస్త్రీలతో మైత్రి సలుపరాదు. ఇయ్యది న్యాయవిరుద్ధము. కాని, స్త్రీలు తమబాధ్యతలను కాపాడుటకు యత్నించునపుడును, తమజ్ఞానమును వృద్ధిఁజేయించుకొనుటకు యత్నించునపుడును వారు పరోపకారార్థము పాటుపడుటకు ముందు వచ్చునపుడును, దేశసేవఁ జేయగోరునపుడును, పురుషులు వారిని అడ్డగింపరాదు. అట్లు అడ్డగించుట పురుషులమూఢత్వమును వెల్లడించును. భార్య చదువరిగా నుండి, ఆమె స్వేచ్ఛగా నొరులతోఁ గలసి జ్ఞానము సంపాదించుటకు యత్నించును. అట్టిస్త్రీకి భర్తగా నుండు జ్ఞానహీనుఁ డామె నడ్డగించును. ఆమె అందుచేఁ దనదుస్థితిని గూర్చి మిగుల వగచును. పాపము! ఆమె యేమి చేయఁగలదు? దంపతు లిరువురును సమానవిద్య గలవారుగ నుండిన, పురుషుఁడు తనభార్యయభిప్రాయమును దెలిసికొని తదనుగుణముగా నడచి, ఆమెప్రేమను సంపాదించుకొనుటకు యత్నించును. కనుక స్త్రీపురుషులు సంఘీభావము గలిగి యుండవలయు. అట్లు లేకపోయినను అన్యోన్యాభిప్రాయములను లక్ష్యముచేయవలయు. ఇవ్విధముగా ప్రవర్తింపనిచో, అట్టిస్త్రీపురుషులు దంపతులుగా నుండినను, వారియందు గాఢానురాగము నెలకొని యుండు టసాధ్యము. లోకములో పురుషులు ప్రఖ్యాతిఁ జెందుటకు స్త్రీలే కారణము. పురుషుల మహాభిప్రాయములు వ్యాపించుటకు పూర్వము భార్యలే

వానిని వృద్ధిపఱుపవలయు. మహనీయులబోధనలను, ప్రథమమున ననుసరించినవారు వారిభార్యలే యనుట చరిత్రములచే గ్రహించెదము.

గొప్పమత మగు మహమ్మదీయమతమును సుమారు నలువదికోట్ల జను లాచరించెదరు. అట్టిమతమును స్థాపించిన మహమ్మదు నభీ నాయకుల బోధనల వెంబడించినది ఆతని ప్రథమభార్యయె. ఆమెయె అతని ప్రథమ శిష్యురాలు. ఈలాగున నే మహనీయుల బోధనలను ప్రథమమున నాదరించి మహోన్నతస్థితికి తీసికొనివచ్చువారు వారిభార్యలె. ఐనను ప్రాజ్ఞులు స్త్రీల మంచిగుణముల గణించుటలేదు. ఇందులకు కారణము స్త్రీలు కొన్ని సంవత్సరములనుండి మిక్కిలి నీచముగ భావింపఁబడుటయే. పరిణయ మాడిన స్త్రీయొక్క స్వాతంత్ర్యమును పురుషుఁడు కొల్లగొనుటచే పరస్పరానురాగము వృద్ధిఁజెందక పోవుచున్నది. వివాహ మాడిన పురుషుఁడు తన భార్యయొక్క యభిప్రాయములకు విరుద్ధముగా నడవకుండుట ఆవశ్యకము. ప్రతిజీవుఁడును ఒకే విషయమందు తృప్తిఁ జెందుట లేదు. పలువిషయముల గమనించి వానిసారమును గ్రహించి తనకోరికను తృప్తిఁ జేసికొన యత్నించును. కావుననే స్త్రీలు గాని పురుషులు గాని తాము వలచినవారిని వివాహ మాడినను పిమ్మట పలువురతో సఖ్యము సేయఁగడంగుదురు. సతీపురుషు లెంత యన్యోన్యానురాగము గలవా రైనప్పటికిని, అన్నివిషయములను గనుఁగొనుటకు సాధ్యము గాదు. అందుచేతనే ఆదంపతులు వేఱువేఱుగ ఇతరులమైత్రిని సం

పాదించుట. ఇయ్యది దుష్టసహవాసము చేయుట గాదు. కాని యిక్కాలమందు వివాహముచే మైత్రి గలుగుటలేదు. మిత్రత్వమును వదలుటకు సహాయకారిగ నున్నది. వివాహమాడుటకు పూర్వము పెక్కుహితులఁ గలయొకఁడు వివాహానంతరము స్నేహితమును కాలక్రమమున వదలిపెట్టును. ఇదేవిధముగ అభిప్రాయములును మార్పుఁ జెందును. అందుచే స్త్రీలకు బుద్ధి గఱపుటకు వ్రాయఁబడినగ్రంథములందు "మీరు మీపురుషులకు వారిస్నేహితులతో- వివాహమునకు పూర్వమువలెనే- ప్రవర్తింప సహాయపడవలయును." అని వ్రాయఁబడియున్నది. వివాహ మాడుటచే బద్ధులై యెక్కువప్రేమ గలవారై యుందు రనుట బుద్ధిహీనత. ఒకఁడతనిమిత్రునిగృహమునందే కాలము గడపుచుండెను. వారిద్దఱు తమజీవితమును దేశసేవకై వ్యయము చేయ నిశ్చయించిరి. ఐనను కొన్నివత్సరములకు తరువాత వారిద్దఱిలో నొకనికి పరిణయ మాయెను. అంత, అతనిభార్య తనభర్తను గృహమందే యుండుఁ డని నిర్బంధించెను. అపు డతఁడు తనభార్యతో తనయభిప్రాయముఁ జెప్పెను. ఆమె దాని కొప్పుకొనలేదు. అతఁడు పట్టుదల గలవాఁడు గనుక తనయిష్టముచొప్పున నడచుకొనెను. అందుచే నతనిభార్యకు కొంచెముకోపము గలిగెను. అతని దూషించుటకు ప్రారంభించెను. కాని కొన్నాళ్లుకామె కోపమువదలి భర్తయొక్క అభిప్రాయమందలిన్యాయమును తెలిసికొన్నదై, భర్తయిష్టము ననుసరించి ప్రవర్తింప మొదలిడెను. అదిమొదలు ఆదంపతులకు పరస్పరానురాగ

BRARY, ... ACC. No. 4966

ము వృద్ధిఁ జెందెను. ఆపురుషుఁడు పట్టుదల లేనివాఁడై భార్య
యొక్క యిష్టము ననుసరించి నడువకుండిన, వారిస్థితి వేఱు
విధముగా నుండునుగదా? అయినను అతఁడు మాత్రము తన
కోరికను కొనసాగించుకొనుటకు ప్రయత్నించుచుండెను.

దంపతులపరస్పరానురాగమునకు విఘాతము కలిగించు
నది 'అసూయ.' ఇది మనుష్యులసహజగుణము. దీనికి కార
ణము సంశయము. భార్యను ప్రాణపదముగాఁ జూచునొకఁడు,
తనభార్య సోదరునితో సంభాషించినను సంశయ మొందును.
ఇయ్యది స్త్రీపురుషులకుఁ గల సహజగుణమే. ఇట్లు సంశయిం
చుట హానిఁగలిగించును. భార్యలు భర్తలను, భర్తలు భార్య
లను సంశయింపక వారివారియభిప్రాయము ననుసరించి నడుచు
కొన వదలిపుచ్చవలయు. భార్యాభర్తలపరస్పరానురాగమే
వారిని చెడుత్రోవలనుండి త్రిప్పఁగలదు. ఐనను ఇట్టి మంచి
యంశము సాధారణముగా నెవరియందును లే దనియే మా
నమ్మకము. అందుచే ఈదుర్గుణమును పోఁగొట్టుటకు చాల
శ్రమపడవలయును. వృథాసందేహములచే ననేకకుటుంబ
ములలో కలహములు గలుఁగుచున్నవి. ఐనను స్త్రీలనుగాని
పురుషులను గాని తోఁచినవారితో మైత్రిఁ జేసికొననిచ్చిన
హానికరము. కావుననే యెల్లరును 'విద్య' నేర్చి జ్ఞానవంతు
లుగ నుండఁ బరిశ్రమ సేయవలయు నని ముమ్మాఱు వా
క్రుచ్చెద. సాధారణముగా స్త్రీలకంటెను, పురుషులకే సం
శయ మెక్కువగా జనించును. తనభార్య పరపురుషుని
కన్నెత్తిచూచె నను నెపముచే భార్యను కొట్టు పాపులు

లోకమం దనేకులు గలరు. నా కొకచుట్ట ముండెను. అతని
భార్య మిక్కిలి చదువరి; జ్ఞానవంతురాలు; పతియందు
మిక్కిలి భక్తిగలది. కాని ఆమె ప్రతిదినమును తనమిత్రు
రాలగు వేఱొకవనితతో కొంతకాలము గడపుట వాడుక.
ఇందుచే ఆమెపెనిమిటి కోపగించి, ఆమెకు వాఁతలు పెట్టెను.
ఇప్పట్టున ఆవనితారత్నముమనస్సు ఎట్లుండునో మీరే
యూహించుకొనుఁడు. కాని స్త్రీలకు స్వీయాధికార మిచ్చెద
మనిన, వారిని వారియిష్టముచొప్పున చెడుపనులు చేయుటకు
వదలుట కాదు. మంచినడవడిక మంచిగుణము విద్యాసంపద
లేని స్త్రీలు తోఁచినవారలతో స్నేహముచేయుటచేతను, పో
రానిచోటులకు పోవుటచేతను, పెక్కులాపదలు సంభవించును.
కనుక అట్టి స్త్రీలను హెచ్చరికతో చూచుకొనవలయు. ఇవ్వి
ధముగానే పురుషులను సందేహించు స్త్రీలును గలరు. ఇట్టిహా
నిని గలిగించుసంశయము అసూయను విరోధమును గలిగించు
ను. అందుచే సతీపతులు పరస్పర మేకీభావముతో ప్రవర్తింప
వలయు. అట్లు గాక. పతి గాని సతి గాని స్వేచ్ఛగా ప్రవ
ర్తించిన, హాని గలుగుట నిశ్చయము.

రతిసుఖములను సంపూర్ణముగఁ బొందఁగోరు సతీపురు
షులు పరస్పరము జంకు లేక యెంతధారాళముగా నడుచు
కొనుదురో, అంత కంతకు అనురాగము వృద్ధిఁ జెందును.
భార్యాభర్త లొకరి నొకరు విడిచియుండుకొన్నిసమయములం
దనురాగము హెచ్చుగుటయును కలదు. కాని యిక్కాల
మందు జరుగువివాహములు వీనికి బాధ గలిగించుచున్నవి

స్త్రీలు అన్నివిషయములలో స్వతంత్రతఁ జెందకమునుపు నిజమైనప్రేమ లభింపఁజాలదు. ప్రస్తుతము పెక్కురు స్త్రీలు శిశుజననవిషయమందు పురుషులకు లొంగియే యుందురు. అందుచే స్త్రీలు పూర్వపునిబంధనలో నుండెద రని చెప్పుట కనేకాధారము లున్నవి. కొన్నిదేశములలో స్త్రీలు చదువరులై గొప్పయుద్యోగముల వహించియుండినను, వారు పురుషులకు కామసుఖములఁ బొందువిషయమునందు లొంగినచో, సంపూర్ణసుఖములను బొందఁజాలరు. అన్నివిషయములలో సాధ్యమైనంతవఱకు స్త్రీలు కామసుఖములఁ బొందుటలో పూర్ణస్వాతంత్ర్యముఁ బడసియుండువారు తమ జీవితములను ఆనందమయముగాఁ జేసికొనుదురు. స్వభావసిద్ధముగా నొకవనిత జ్ఞానవంతురాలుగను ప్రపంచజ్ఞానము గలదిగ నుండిన, అట్టిస్త్రీ తనభర్తకు అన్నివిషయములందును సహకారిణి యగును. స్త్రీపురుషులు సహజముగనే తమ కోరికల కనురూపముగా లోకమునందు ప్రవర్తించి, అందలి యనుభవమును పొందినవారై, అందుచే జ్ఞానవంతులై తరువాత కుటుంబభారమును బూని గృహధర్మములను తమ యనుభవజ్ఞానముచే బాగుగ జరిపి భగవత్కటాక్షమును బొందఁగోరుదురు.

యువకులును, యువతులును యథార్థ మగు ననురాగము గలవారై యున్నా రనుట నిర్వివాదాంశము. కనుకనే పెక్కురు యువకులు ఏకపత్నీవ్రతులై యున్నారు. అట్టివారు తమభార్యల యల్పపుఁదప్పులకుఁ గోపించి పునర్వివాహము

చేసికొనరు. కాని లోకమునందు పెక్కుభార్యల వివాహమాడువాడుక చిరకాలమునుండి యున్నది. రామాయణమందు దశరథమహారాజు కొన్నివందల స్త్రీలఁ బరిణయమాడినట్లును భాగవతమందు శ్రీకృష్ణుఁడు పదియాఱువేలగోపికలతోఁ గూడియుండినట్లును పురాణములందు కనఁబడుచున్నవి. ఐనను ఇక్కాలమందు మహమ్మదీయమత మొక్కటియే పెక్కువివాహములు చేసికొను సంప్రదాయ మవలంబించుచున్నది. వారిలోను కొందఱు ఏకపత్నీవ్రతులుగ నున్నారు. కాని లోకములో పురుషులు ఏకపత్నిఁ గలవారై యుండినను, రహస్యముగ పలువురు స్త్రీలతో కలియుటకు వాంఛింతురు. ఒకఁడు తాను బరిణయ మాడిన స్త్రీ నెంతగాఢముగా ప్రేమించినను, ఆమెచే నతఁడు సంపూర్ణసుఖమును బొందఁజాలక వేఱొకస్త్రీతో కలియుటకు యత్నించును. ఇట్లే స్త్రీలవిషయమును గమనింపఁదగు. ఇందులకు మూలకారణము వారు గృహస్థాశ్రమమర్మముల నెఱుఁగకుండుటయే. అందుచే వారు వేఱొకరితో సంయోగము సేయుటకు కోరెదరు. పర స్త్రీలచే సంపూర్ణసుఖమును బొందుటకు వలనుపడదని వారు తలంపరు. స్త్రీలు నిర్బంధములో నుంచఁబడియుండుటచే, వారు చెడుమార్గములో ప్రవేశింప వీలు లేదు. పురుషులు స్వాతంత్ర్యము గలవారగుటచే, తమకోరికలను పూర్తిచేసికొనుటకు యత్నించెదరు. మదరాసు మున్నగుపట్టణములందు వసించుపురుషులకు శతశాలయములుగా లెక్కలేని వేశ్యాగృహము లున్నవి.

ఇట్లు పురుషులు వ్యభిచారిణీగృహములకు పోవుటలో నేదియు వింతలేదు. కాని అట్టిపురుషులభార్యలు వారిని వ్యభిచారు లని నిందించెదరు. తమపురుషులమనోభావములను దెలిసికొనుటకు యత్నించుటలేదు. అందుచే పలుకష్టములకు పాలయ్యెదరు. వేశ్యలో, తమవలలోఁ జిక్కినపురుషులకు ఆనందము గొలుపుటకై పలువిధములుగ ప్రవర్తించెదరు. వారికిష్టమగురీతిని నడిచెదరు. వారిని నిజముగుప్రేమ గలవారువోలె సదా కౌఁగిలించెదరు. ఇట్టి యెన్నియో చెప్ప శక్యముగానిచేష్టలచే పురుషులను వశీకరింతురు. అప్పుడు పురుషులు సంపూర్ణసుఖమును బొందినట్లు నమ్మి భ్రమింతురు. ఐనను వెలయాండ్రు డబ్బుకొఱకే అట్లు నడుచుకొనుటను దెలియరు. అంతియే కాక అట్టిస్త్రీలతో సంయోగము చేయుటచే ననేకవ్యాధులపా లగుదురు. కావున పురుషులు తమభార్యలందే కామసుఖముఁ బొందుట శ్రేయోదాయకము.

స్త్రీలును దమభర్త లానందములో నోలలాడునట్లు వారియిష్టమున కనుగుణముగ ప్రవర్తింపవలయు. మఱియు, లజ్జ లేక తమయభిప్రాయములను వెలిపుచ్చవలయు. ఐనను ప్రప్రథమమున ఇది కొంతకష్టముగానే యుండును. మఱి కొన్నాళ్లకు సులభ మగు. వారును వేశ్యలవలె తమభర్తలతో నటింపవలయు. తమసరసపుమాటలచే వారిమనస్సును గొల్లగొనవలయు. పురుషులు చేరఁగోరునపు డేమియు నడ్డము చెప్పక వారికోరికప్రకారము కలిసి వేశ్యలవలె వారును నడువవలయు. అందుచేతనే "శయనేచ వేశ్యా" అను

శాస్త్రప్రమాణ మున్నది. ఇట్లు నడుచుటచే వేశ్యలవలలోఁ జిక్కియుండు పురుషులు మఱల తమభార్యలం దనురాగము గలవారై యుందు రనుట నిక్కము.

ఐనను పురుషులు తమకుఁ గోరికగలిగినపుడెల్ల భార్యలను గలయుటకు నిర్బంధించుట గొప్పపొరపాటు. వారు కలయఁగోరునపుడెల్ల తమభార్యలను కామోద్రేకముగలవారినిగఁ జేయుటకు యత్నింపవలయు. అట్లు చేయక వారిమీఁద అపరాధము మోపుట న్యాయము కానేరదు. కనుక లోకములో ప్రతివారును వివాహమునకు పూర్వము స్త్రీపురుషులు ఒకరి నొకరానందము గొల్పువిధులను దెలిసియుండవలయు. అట్లు తెలిసికొనకయుండుటచే, పైని చెప్పఁబడిన చిక్కులు పెక్కులు గలుగును.

మనదేశమందు పూర్వకాలమున స్త్రీలు గౌరవముగను సమమగుహక్కు గలవారలుగను గణింపఁబడిరి. కాని మధ్యకాలమందు స్వలాభాపేక్షాపరు లగుపురుషులు స్త్రీలకు స్వాతంత్ర్య మొసంగకయు, విద్య గఱపకయు, వేదము లభ్యసింపఁగూడ దనుట మున్నగుకట్టుదిట్టములలోఁ బెట్టిరి. ఐనను నాగరికత వృద్ధిఁ జెందియుండు నిక్కాలమందు స్త్రీలబాధ్యతలను పురుషు లంగీకరించుటకు మొదలుపెట్టుచున్నారు. శాసనసభలయందును నగరపరిపాలనసభలయందును స్త్రీలు గౌరవపదవులను బొందుచున్నారు. ఇంకను గొన్నిసంవత్సరములలోనే స్త్రీలును పురుషులును సమానబాధ్యతఁ గలవా రగుదు రనుట కరతలామలకము. ఎక్కాలమందు స్త్రీపురు

షులు ఏకీభావముతో ప్రవర్తించెదరో, పురుషులతో సమమగు హక్కులుగలవా రయ్యెదరో, అక్కాలమందే హిందూదేశము మహోన్నతస్థితిఁ జెందును. అప్పుడే మనము కోరెడు స్వరాజ్యము ప్రాప్త మగును.

కనుక మిత్రులయందును ఇతరులందును జూపు ప్రేమకు మూలము మనభార్యలే. వారిసాయముననే యయ్యది యనుకూలముగ పరిణమించును. కనుక దంపతు లన్యోన్యానురాగము గలవారై ఏకీభావము గలవారై యుండవలయు. అట్లుండిననేగాని జనసమూహము వృద్ధిఁజెందదు. జనసంఖ్య పలువురుదంపతులచే వృద్ధిచేయఁబడియె.

ద్వితీయభాగము

ఏడవ ప్రకరణము.

గర్భధారణాత్పూర్వస్థితి.

ఈప్రపంచమున జన్మమెత్తిన ప్రతిస్త్రీయును పురుషుఁడును బ్రహ్మజ్ఞానము వడయుట ఆవశ్యకము. కాఁబట్టి కొందఱైనను దేహసంబంధ మగు ఆశలను వదలి సర్వోత్తముఁడైన పరమాత్మునియందు భక్తి నలుపుటకు యత్నింపవలయు నని కొందఱు పెద్దలు సన్న్యసింపఁజూతురు. అందుచే స్త్రీపురుషులు దేహతత్త్వమును దెలిసికొన్నవారై ఆత్మార్థవిషయములను విచారించెదరు. మానవ ధర్మమునకు మూలము వంటిది గృహస్థాశ్రమము. గృహస్థాశ్రమమునకు సహకారిణి భార్యయే. వివాహమాడియు గృహమునందు ఆశను వదలిపెట్టి యుండుటయే శ్లాఘనీయము. అట్టిమహనీయులు మన దేశమందు పెక్కురు గలరు. గాంధిమహాత్ముని యాచార్యులగు 'టాల్‌స్టాయ్' అనునతఁడే యిందులకు దృష్టాంతము. మనదేశమం దిట్టి మహనీయు లగు జనకుఁడు మొదలగువారు గృహస్థాశ్రమమున నుండియే ప్రపంచముపై వైరాగ్యమూనిరి. వారి జీవితములను బరిశీలించినచో, పెక్కువిషయములను గ్రహింపఁగలము. 'రష్యా' దేశపుజ్ఞాని యగు 'టాల్‌స్టాయ్'గారియొక్క బోధనల నిచ్చట వివరించెదను. ప్రతిమాన

వుఁడును నిర్మల మగు మనస్సుతో గృహధర్మముల నడిపి నచో, సన్న్యాసాశ్రమ మవలంబించినవాఁ డగును. కేవలము సన్న్యాసులుగా నుండువారు స్త్రీపురుషుల సంయోగముచే వేఱొక జీవోత్పత్తి గలుగు నను జ్ఞానము లేనివారుగ నుందురు. అట్టివారు స్వాభావికమగు ఆశ్చర్యములను వాని మహిమలను దెలిసికొనుటకు వీలు లేదు.

మఱియు, గృహస్థాశ్రమ మవలంబించిన పిదపనే సన్న్యాసాశ్రమ మవలంబింపవలయు నని విధి యున్నది. కాని యిక్కాలమందు, కుటుంబభారము వహించుట కష్ట మని భావించి, కొందఱు యువకులు సన్న్యసింతురు. ఇట్టివారు కాలక్రమమున చెడుమార్గములకు లోనయ్యెదరు. అందుచే ప్రస్తుతము సన్న్యాసులకు మర్యాద యియ్యబడుట లేదు. ఇందుచేత నిజమగు సన్న్యాసులు లేరని చెప్పుటకు వీలులేదు. కొంద ఱుండవచ్చును. ప్రస్తుతము సన్న్యాసులనియు మఠాధిపతులనియు నుండువారు నామమాత్రులే గాని, నిజమగు సన్న్యాసులు గానేరరు. ఇట్టి వైపరీత్య మన్నిదేశములలో ప్రబలియుండుటచే, దీనిని నిర్మూలము చేయుటకు పెక్కురు యత్నించుచున్నారు. ఇంకను లోకములో పెక్కు వ్యాధులకు కారణము, స్త్రీపురుషులు కలయక యుండుటయే యని కొందఱు శాస్త్రజ్ఞులు నుడివెదరు. అందుచే ప్రస్తుతము సన్న్యాసులుగా నుండువారు గృహస్థాశ్రమము నవలంబించి నచో, వారివ్యాధియు నివర్తియై దేశము క్షేమముపొందును.

మఱియు జ్ఞాని యెల్లప్పుడును ఏకాగ్రచిత్తుఁడై భగ

వత్పదములందు మనస్సును నిలుపుటచే సమాధిని జెందును. అతఁడు చెప్ప శక్యముగానియానందమున నోలలాడును. అదే విధముగ స్త్రీపురుషులు సంయోగము చేయుకాలమందు వారిమనస్సు లయించి యేకాభిప్రాయులై యానందము ననుభవింతురు. ఇది కేవలము దేహసౌఖ్యము మాత్రము కాదు, వారిరువురికామోద్రేక మచ్ఛస్థానమును జెంది యిరువురి యాత్మలొక్కటిగా లయించి కొంతకాలము ఈప్రపంచమునే మఱచి బ్రహ్మజ్ఞానసుఖము ననుభవించెదరు. అట్టి సమయ మందే విద్యుచ్ఛక్తివలె నొక ప్రకాశము జనించును. అందుండియే వేఱొక జీవోత్పత్తి గలుగును. ఇందుచే నొక యాత్మ మఱియొకయాత్మలోఁ గలియుటచే జీవోత్పత్తి యగుననుట విశద మగుచున్నది. ఇవ్విధముగ స్వభావధర్మ ముండుటచే భార్యాభర్తలు సమకాలకామోద్రేకులై కల యుటయందే జీవోత్పత్తిశక్తి యిమిడియున్నది. పరిపక్వస్థితిఁ జెందుటకు కొంతశక్తి వ్యయమగుట సహజము. అదేవిధముగ స్త్రీపురుషులు గలసి జీవోత్పత్తిఁ గల్గఁజేయుటకు కొంత జీవ ధాతువు నష్టము కావలసియున్నది. జీవధాతువు గర్భాశయ ములో పోవుటకు పూర్వము విశేషభాగము నష్టము గాక మానదు. స్వల్పభాగమే గర్భమును జేరును. అదియే జీవో త్పత్తిని గలిగించును. అందుచే కొంతభాగము ఫలించుటకు విశేషభాగము నష్టపడు టవసరమని విశదమగుచున్నది. ఇది ప్రకృతిధర్మము. ఇందులకు భీతిల్లి సన్న్యాస మవలంబించుట మాఢ్యము. స్త్రీపురుషులు సంయోగముచేయుటచే నెంతయో

జీవధాతువు నష్టమగుచున్నది. వ్రతనిష్ఠులై యుండువారికిని కొన్నిసమయములలో నిద్రపోవునపు డింద్రియము స్ఖలిత మగును. ఇందువలనఁగూడ జీవధాతువు వ్యయమగుచున్నది. ఇంకను స్త్రీల ఋతుకాలమందును జీవధాతువు వ్యయమగుచున్నది. దీనిచే ప్రతి స్త్రీ దేహమందును ప్రతిపురుషుని దేహమందును జీవధాతువు వృద్ధిఁజెందుచు నష్ట మగుచున్న దనుట తెలుచున్నది. కనుక వేఱొకజీవోత్పత్తికొఱకు జీవధాతువును వ్యయపెట్టుట పాపకరము గాదు.

జీవధాతువునందు సజీవము లగు పెక్కుకీటకము లున్నవి. జీవధాతువును నష్టముచేయుటచే అవియు నాశన మగుచున్నవి. అందేరీతిగ పాపము లేదో, అదేవిధముగ మాంసము భుజించుటచే పాపము లేదని కొందఱు వాదించెదరు. ఇట్టివారు కేవలము వాదముకొఱకే వాదింతురు గాని లాభము లేదు. జీవధాతువు వేఱొకజీవునిఁ గలిగించుటలో వ్యయ మగుచున్నది. ఇది ప్రకృతిధర్మము. మాంసభక్షకులు తమపొట్టలను నిండించుకొనుటకే జీవహింస గావింతురు. అందుచే వేఱొకజీవుఁడు జనించుటలేదు. ఇంకను గొందఱు అమెరికాదేశపు శాస్త్రనిపుణులు మాంసము భుజించుటచే పెక్కువ్యాధులు గలుగుచున్న వని నుడివియున్నారు. పాశ్చాత్యదేశములందు కొందఱు మాంసమును బొత్తిగ వర్జించి యున్నారు. ఇది రానురాను ప్రబలుచున్నది. ఇంతదనుక వ్రాయుట ఈగ్రంథసంబంధము గాకపోయినను జీవకారుణ్యమును బరిహసించువారినిర్హేతుకవాదమును విశదీకరించుటకే.

వివాహ మాడిన కొన్నిదినములలోనే భార్యాభర్తలు కలయుటచే వారు మిక్కిలి త్వరలో సంతానమును బడసెదరు. ఐనను దంపతులు వివేకులుగ నుండిరేని వారు తాము చేయుపనియొక్క ముఖ్యాంశమును గ్రహించి యత్యల్పకాలములో శిశువులను గనక జాగరూకతతో ప్రవర్తింతురు. బాల్యమందే ప్రసవించుటచే స్త్రీ లెక్కువకష్టముల ననుభవించెదరు. బాల్యమందే వివాహ మాడువారికి శిశువులను రక్షించు శక్తి గలుగువఱకు కలయిక లేమియే న్యాయ మగు పద్ధతి యగును. ఒకయువతియు నొకయువకుఁడును కళాశాలయందు విద్యాభ్యాసము చేయునపుడే పరస్పరము ప్రేమించుటచే వివాహ మాడిరి. పిమ్మట పదునాలుగువత్సరములకు వారి కొకపుత్రుఁడు జనించెను. ఆశిశువు దేహదార్ఢ్యము గలిగియుండె. అందులకుకారణము అంతకాలము గడచిన పిమ్మట శిశువు జనించుటయే. కాని యివ్విధముగా నెల్లరును తమ యింద్రియములను స్వాధీనములో నుంచుట సాధ్యము కాదు. ఇంకను పురుషులు చెడుమార్గములోఁ జొరకుండుట మిక్కిలియశక్యము.

శిశుజననము కొంతకాలమునకే కలుగుటచే దంపతు లిరువురికి మేలు గలుగును. వివాహమాడిన కొన్నిదినములలోనే గర్భముఁ జెంది శిశువు జనించుటచే తల్లికి కీడు గలుగును. ఇంకను దంపతు లట్టిసమయమందు మిక్కిలిజాగరూకతతో మెలఁగవలసియున్నది. బాల్యములోనే గర్భముఁ దాల్చు యువతులు సర్వకాలమును సంతోషముగ నే కడప

వలయు. ఎటువంటివిచారమును పొందరాదు. ఇంకను ప్రస్తుతకాలములో యువకులు తమభార్యలను చాలకాలము వదలిపెట్టియుండుట కష్టము. అట్టివా రింద్రియనిగ్రహము గలవారుగ నుండవలయు. ఈవిషయమునుగూర్చి యొకయుదాహరణ మిచ్చెదను. రూపవంతుఁడగు నొకయువకుఁ డుండెను. అతనికి సంయోగము చేయుటయం దెక్కువప్రీతి. అతని భార్యయు నతనివలె సౌందర్యము గలది. అతఁడు కలయఁ గోరినపుడంతయు భార్య లొంగుటలేదు. అందుచే అతనికి సుఖము లేకపోయెను. ఐనను వివాహమైన కొలఁదిదినములలోనే ఆయువతి గర్భవతి యై కాలక్రమమున ప్రసవించెను. అటుతరువాత రెండుమూఁడు సంవత్సరములలోనే ఆమెకు కామమే నశించిపోయెను. అందుచే ఆమె భర్తను కోరుట లేదు. అది యొకకష్టముగా భావించెను. కనుక భర్త యూరకయుండవలసివచ్చినది. కొంతకాలములో అతనికి పురుషత్వమే నశించెనఁట. ఇట్టివైపరీత్యములు లోకములో పెక్కులు గలవు. కనుక భార్యాభర్తలు ఏహేతువును గొనియైనను సంయోగమే లేకయుండరాదు. కాని, గర్భముఁదాల్చియుండు సమయమందు కలయుట హానికరము.

కాలతామసముగ గర్భము గలుగుటచే స్త్రీపురుషులు పరస్పరముగ నెల్లవిషయముల నెఱుంగుట కవకాశము గలుగుచున్నది. కొందఱు స్త్రీలు గర్భముఁ దాల్చియుండు కాలమందును పురుషసంయోగమును గోరెదరు. దీనిని గూర్చి పెక్కురు పెక్కభిప్రాయము లిచ్చియున్నారు. దీనిని

గూర్చి మాముఖ్యాభిప్రాయము లిందు వ్రాసెదము. సాధారణముగా మృగములు స్వభావధర్మముల ననుసరించునవి. ఇంకను అవి పెక్కుశతాబ్దములకు పూర్వ మేరీతిగ ప్రవర్తించినవో, ఆరీతిగనే ప్రస్తుత మనుసరించుచున్నవి. కాని, మనుష్యులు దేశకాలవర్తమానములకు తగురీతిగ నడిచెదరు. మృగములు గర్భముఁ దాల్చియుండుతఱి సంయోగము వాంఛింపవు. మనుష్యులు తమసౌకర్యములకు తగువిధముగ ప్రవర్తించుటచే, వారి నొకవిధమగు కట్టుదిట్టములకు లొంగఁజేయుట సాధ్యము కాదు. కనుక వారు వారు, తమసౌకర్యములకు తగురీతిగ ప్రవర్తించుటయే శ్రేయోదాయకము. సాధారణముగా స్త్రీలు గర్భవతులైనమూఁడునెలలకు తరువాత పురుషసంయోగము లేకయుండుటయే శ్రేయస్కరమని నుడువఁగలము.

ఐనను కొందఱు స్త్రీలు గర్భవతులై యుండుకాలమున పురుషసంయోగము వాంఛింతురు. కొందఱు పురుషుల ముఖములనైనను జూచుట కిష్టపడరు. కనుక భర్తలట్టి సమయములందు మిక్కిలిహెచ్చరికతో ప్రవర్తింపవలయు. గర్భధారణకాలమందు స్త్రీలు పురుషసంయోగముఁ గోరిరేని, భర్తలు తత్క్షణమే వారిని తృప్తిఁజేయవలయు. అటు చేయనిచో, నాస్త్రీలు మనోవ్యథఁ జెంది వారిదేహములను చెడుపుకొందురు. ఇంకను గొందఱు స్త్రీలు పురుషసంయోగముచే సుఖప్రసవము గలుగు నని భావించెదరు. అందుచేత, పురుషు లట్టిగర్భవతు లగుస్త్రీలయెడ మృగములవలె ప్రవ

త్రింపక మిక్కిలిమెలఁకువతో మెలఁగుటావశ్యకము. ఐనను అట్టిస్త్రీలు మితిలేక పురుషసంయోగము కోరినచో, వారి యం దేదో దోష మున్నదని యూహించి, తగినచికిత్సఁ జేయింపవలయు. యువతి యేపురుషునిచే గర్భవతి యయ్యెనో, ఆపురుషుఁడు తనసమీపమున నుండుటచే, పుట్టఁబోవు బిడ్డయు నతనిని పోలు నని భావించును. పురుషుఁడు సమీపమునకు వచ్చినతోడనే అతనితో కలయఁగోరును. ఐనను పురుషు లట్టిసమయములందు సంయోగముఁ జేయునపుడు తమభారమంతయు స్త్రీలపై మోపక యుండవలయు.

గర్భవతు లగుస్త్రీలతో సంయోగము చేయుటచే, అట్టిస్త్రీ లేకకాలమున బిడ్డలకు తల్లులుగను, పురుషులకు భార్యలుగ నుండుట కష్టము గదా! పురుషసంయోగముచే గర్భిణులయొక్క దేహము చెడు నని 'టాల్‌స్టాయ్' అను రుష్యాదేశపుజ్ఞాని వ్రాసియున్నాఁడు. కనుక పురుషు లడఁకువ గలిగియుండు టావశ్యకము. భార్యయు పురుషుఁడు కామాతురుఁడుగ నున్నచో, నాతనిని హితవచనములచే తృప్తి నొందింపవలయు. అటు గానిచో, వారు చెడుమార్గములలో ప్రవేశింపకమానరు. ఇయ్యదియే ప్రతిభార్యయొక్క ముఖ్యధర్మము. ఈలాగుననే పురుషులును గర్భవతు లగుభార్యలయెడ దయగలవారై వారిని హింసింపక సరసముగ మెలఁగవలయు.

స్త్రీలు ప్రసవించినతోడనే యతిదుర్బలలై యుందురు. అట్టిసమయమున వారు పురుషులతో సంయోగము సలుపుటకు

కోరరు. వారియవయవములు బలహీనతను జెందియుండును. కావుననే వారు రెండుమూఁడుసంవత్సరములకుఁ దర్వాతనే చూలాండ్రౌదురు. స్త్రీలకు ప్రతిసంవత్సరము గర్భము ధరించు టన, విసుగు కలుగును. ఐనను స్త్రీలు గర్భము ధరించుటచే మిక్కిలియానందము పొందెదరు. కొందఱుపామరులు గర్భిణులు విహారార్థము పోఁగూడ దనియు నుడివెదరు. కాని గర్భిణులు తప్పక విహారమునకుఁ బోవలయు. అప్పుడే వారిదేహము ఆరోగ్యము చెడక యుండును. వా రనుసరింపఁదగు కొన్నివిధులను క్రింద వ్రాసెదము. గర్భారంభసమయమందు స్త్రీల కొకవిధ మగు జాడ్యము గలుగును. ఆజాడ్యమును స్త్రీలు 'బయక' లనియెదరు. ఈజాడ్యమును మేధావు లగువైద్యు లొకవిధమగుజాడ్య మని చెప్పి, స్త్రీ లనుభవించి యేతీరవలయు నని నుడివెదరు. ఇండ్లలో నుండుముదుసళ్లు నవ్విధముగనే చెప్పెదరు. కొంద ఱట్టిజాడ్యము లనుభవింపకయే సుఖముగా కాలము గడపుదురు. కనుక ఇట్టిజాడ్యము పోఁగొట్టఁగల మని నమ్మెదము.

గర్భిణులుగా నుండుస్త్రీలు బరువు గల బట్టలను ధరింపక తేలిక యగువస్త్రముల ధరింపవలయు. వస్త్రములను వదులుగనే ధరింపవలయు. గర్భిణులు వారినడుములకును వస్త్రములకును మధ్య వ్రేలు పోవుటకు సాధ్య మగునట్లు వదులుగా వస్త్రములను ధరింపవలయు. వారు ఆహారవిషయము లందు మిక్కిలి జాగ్రత్త తీసికొనవలయు. శీఘ్రకాలములో జీర్ణమగు పదార్థములనే భుజింపవలయు. పండ్లదినుసు భుజిం

త్రింపక మిక్కిలిమెలఁకువతో మెలఁగు టావశ్యకము. ఐనను అట్టి స్త్రీలు మితిలేక పురుషసంయోగము కోరినచో, వారి యం దేదో దోష మున్నదని యూహించి, తగినచికిత్సఁ జేయింపవలయు. యువతి యేపురుషునిచే గర్భవతి యయ్యెనో, ఆపురుషుఁడు తనసమీపమున నుండుటచే, పుట్టఁబోవు బిడ్డయు నతనిని పోలు నని భావించును. పురుషుఁడు సమీపమునకు వచ్చినతోడనే అతనితో కలయఁగోరును. ఐనను పురుషు లట్టిసమయములందు సంయోగముఁ జేయునపుడు తమభారమంతయు స్త్రీలపై మోపక యుండవలయు.

గర్భవతు లగు స్త్రీలతో సంయోగము చేయుటచే, అట్టి స్త్రీ లేకకాలమున బిడ్డలకు తల్లులుగను, పురుషులకు భార్యలుగ నుండుట కష్టము గదా! పురుషసంయోగముచే గర్భిణులయొక్క దేహము చెడు నని 'టాల్‌స్టాయ్' అను రుష్యాదేశపుజ్ఞాని వ్రాసియున్నాఁడు. కనుక పురుషు లడఁకువ గలిగియుండు టావశ్యకము. భార్యయు పురుషుఁడు కామాతురుఁడుగ నున్నచో, నాతనిని హితవచనములచే తృప్తి నొందింపవలయు. అటు గానిచో, వారు చెడుమార్గములలో ప్రవేశింపకమానరు. ఇయ్యదియే ప్రతిభార్యయొక్క ముఖ్యధర్మము. ఈలాగుననే పురుషులును గర్భవతు లగుభార్యలయెడ దయగలవారై వారిని హింసింపక సరసముగ మెలఁగవలయు.

స్త్రీలు ప్రసవించినతోడనే యతిదుర్బలలై యుందురు. అట్టిసమయమున వారు పురుషులతో సంయోగము సలుపుటకు

కోరరు. వారియవయవములు బలహీనతను జెందియుండును. కావుననే వారు రెండుమూఁడుసంవత్సరములకుఁ దర్వాతనే చూలాండ్రౌదురు. స్త్రీలకు ప్రతిసంవత్సరము గర్భము ధరించు టన, విసుగు కలుగును. ఐనను స్త్రీలు గర్భము ధరించుటచే మిక్కిలియానందము పొందెదరు. కొందఱుపామరులు గర్భిణులు విహారార్థము పోఁగూడ దనియు నుడివెదరు. కాని గర్భిణులు తప్పక విహారమునకుఁ బోవలయు. అప్పుడే వారి దేహము ఆరోగ్యము చెడక యుండును. వా రనుసరింపఁదగు కొన్నివిధులను క్రింద వ్రాసెదము. గర్భారంభసమయమందు స్త్రీల కొకవిధ మగు జాడ్యము గలుగును. ఆజాడ్యమును స్త్రీలు 'బయక' లనియెదరు. ఈజాడ్యమును మేధావులగువైద్యు లొకవిధమగుజాడ్య మని చెప్పి, స్త్రీ లనుభవించి యేతీరవలయు నని నుడివెదరు. ఇండ్లలో నుండుముదుసళ్లు నవ్విధముగనే చెప్పెదరు. కొందఱట్టిజాడ్యము లనుభవింపకయే సుఖముగా కాలము గడపుదురు. కనుక ఇట్టిజాడ్యము పోఁగొట్టఁగల మని నమ్మెదము.

గర్భిణులుగా నుండు స్త్రీలు బరువు గల బట్టలను ధరింపక తేలిక యగువస్త్రముల ధరింపవలయు. వస్త్రములను వదులుగనే ధరింపవలయు. గర్భిణులు వారినడుములకును వస్త్రములకును మధ్య వ్రేలు పోవుటకు సాధ్య మగునట్లు వదులుగా వస్త్రములను ధరింపవలయు. వారు ఆహారవిషయములందు మిక్కిలి జాగ్రత్త తీసికొనవలయు. శీఘ్రకాలములో జీర్ణమగు పదార్థములనే భుజింపవలయు. పండ్లదినుసు భుజిం

చుట మిక్కిలిమంచిది.

ఇఁక దేహదార్ఢ్యము, సంపద మున్నగుసౌకర్యములు గల దంపతులకు సంతానము గలుగకుండుటనుగూర్చి కొంత యోజింతము. అట్లుండుటకు కారణమేమి? అద్దానిని నివర్తించుటకు మార్గ మేది? చాలకాలమునుండియు సంతానము, లేకయుండుటచే, వారికి సంతానము గలిగించు శక్తి లేదని చెప్పుటకు వీలులేదు. వారికి శక్తి యుండినను వారి ప్రజావర్ధకావయవములం దేదైనను లోపముండును. అద్దానిని పోఁగొట్టిన, సంతానము తప్పక గలుగును. బీదలు 'మాకు బిడ్డలు వల'దని మొఱపెట్టినను, దేవుఁడు వారికి తప్పక సంవత్సరమున కొక బిడ్డను జుట్టిపెట్టుచుండును. కాని, యైశ్వర్యవంతులుగానుండువారికి, ఎన్నిపూజ లొనర్చినను సంతానము గలుగుటలేదు. వా రందుచే వ్యాకులతఁ జెందెదరు. ఇది భగవత్సంకల్పము కాఁబోలు! ఐనను మనుష్యప్రయత్నముతో కొన్నివిషయముల గమనించినయెడల, సంతానము గలుగవచ్చును. కొందఱు స్త్రీలకు కొన్ని సమయములందు గర్భాశయమునుండి యొకవిధమగు ద్రవము స్రవించుట గలదు. వారు పురుషులతో చేరునపుడు పురుషుని వీర్యములోని జీవధాతువుల నాద్రవము చంపివేయును. కనుక వారికి బిడ్డలు జనింపరు. అట్టివారు సంయోగమునకు పూర్వము తమ మర్మస్థానములను పిచికారితో బాగుగ శుద్ధము చేసికొన్నయెడల, వారికి సంతానము గలుగవచ్చును.

మఱి కొందఱు స్త్రీలకు మర్మస్థానములం దొకవిః

మగు జిగటవస్తు వుండును. ఐనను ఇది స్త్రీల కెల్లరకును కామోద్రేకసమయమందే యుండును. కొందఱు స్త్రీలకు జిగురువంటియీపదార్థము హెచ్చుగ నుండును. అట్టివారు సంయోగముచే పూర్ణసుఖమును జెందిననేగాని గర్భవతులు కారు. కనుక పురుషు లీవిషయమును గమనింపవలయు. మఱి కొందఱు స్త్రీలు సంపూర్ణసుఖమును బొందినను పొందక పోయినను గర్భవతు లయ్యెదరు. ఇంకను మఱికొందఱు స్త్రీలకు మర్మస్థానములముఖద్వారమునుండి లోపలికి పోవు ద్వారము వంకరగ నుండుటచే పురుషునివీర్యము గర్భమందు చేరుట లేదు. అట్టివారు పురుషసంయోగ మైనపిదప కొంతకాలము కదలకయే పరుండి గర్భము దాల్పఁగలరు.

స్త్రీ లందఱును గర్భిణు లగుదురు. కొందఱు స్త్రీలు శీఘ్రకాలములో గర్భిణులు గావచ్చును. ఇతరులు నిదానముగాఁ గావచ్చును. కొందఱు స్త్రీలు ఋతువైన నెలదినములలో పురుషులతో కలయుటచే, గర్భిణులు కాఁగలరు. మఱి కొందఱు ఆనెలలో కొన్ని కొన్ని దినములు పురుషులతో కలయుటచేతనే గర్భిణులు కాఁగలరు. ఇద్దానిని పురుషులు గమనించి ప్రవర్తింపవలయు. సాధారణముగా, సంతానము లేనివారు ఋతుస్నానమైన మూఁడవ దినమున స్త్రీపురుషులు సంయోగముచేసిన, స్త్రీలు గర్భిణులగుదురు. ఐనను ఇద్దఱు నేకాభిప్రాయము గలవారై సుఖింపవలయు. ఇంకను సంతానము గలుగవలయు నని తాము కోరవలయు. కాని పుత్రవాంఛ యనుకారణమును గొని యెల్లప్పుడును గలయరాదు.

అందుచే దేహము బలహీనతఁ జెందును. గర్భమును దాల్పఁగోరు స్త్రీలు ఈనపుల్లలవలె నుండక దేహదార్ఢ్యముఁ గలవారై యుండవలయు.

కొందఱు సతీపతులుగ నగపడినను, వారికి తెలియకయే స్త్రీమాత్రము యుక్తవయస్సుఁ జెందకయుండును. మఱి కొందఱు స్త్రీలు సంయోగమునకుఁ గడంగునపుడు విరుద్ధముగా నుండుటయే వారు గర్భము ధరింపకుండుటకుఁ గారణము. అట్టివారు తగినవిధుల ననుసరించిన, తప్పక సంతానము గలుగును. అట్లుచేయక వైద్యులయొద్ద చికిత్సఁ జేసికొనుట నిష్ప్రయోజనము. అటుగాక పురుషులు బలహీనులై యుండిన, అట్టివారు మా 'చింతామణిలేహ్య' మను ఔషధమును సేవించినయెడల సుగుణము పొందఁగలరు. ఇక్కాలమందు యువకులు సహవాసదోషముచే, చెడుమార్గములఁ బ్రవేశించి వీర్యనష్టమును జెందెదరు. అట్టివారు 'చింతామణిలేహ్యము' మున్నగు నౌషధము లుపయోగించుటచే దార్ఢ్యము గలవారగుదురు.

మన దేశమందు పూర్వకాలమున బిడ్డలఁగనని స్త్రీలను మిక్కిలి కేవలముగ భావింతురు. అట్టివారిని పరిహసించుటయుఁ గలదు. అందుచే స్త్రీలు వ్యథ నొందువారు. కాని, ఆ దోష మిప్పుడు పురుషులపై మోపఁబడుచున్నది. పట్టణములందు నౌకరిలో నుండి మెదడు నెక్కువ యుపయోగించువారు నిట్టివారే. పురుషులు తాము వివాహమాడిన స్త్రీలు సంతానహీనలుగ నుండిన, అట్టివారిని వదలి వేఱు స్త్రీలను

వివాహమాడెదరు. కాని పురుషులు తమప్రథమభార్యలమనస్సును నొప్పించు టెఱుంగరు. అట్టి స్త్రీలు మరల పరపురుషుల వివాహ మాడిన తప్పక సంతానవతు లగుదురు. పురుషులు ద్వితీయవివాహ మాడినపిదప, మొదటిభార్యకు సంతానము గలుగుటయుఁగలదు. ఇంకను తమభర్తలచే సంతానము పొందని స్త్రీలు ఎందఱో బహిరంగముగ పరపురుషుల వివాహ మాడకపోయినను వారిని గలసి సంతానముఁ బడసెదరు. అందుచే గొడ్డుతనమునకు కారణము స్త్రీలుమాత్రముగాదు; పురుషులు సైతము కారణమగుచున్నారు. ఇంకొకవిషయము: మీలో నెవరైనను దృఢగాత్రులుగా నుండియు సంతానహీనులై యుండిన, ఈగ్రంథములో చెప్పఁబడువిషయముల శ్రద్ధతో గ్రహించి యవ్విధముగనే ప్రవర్తించిన, తప్పక సంతానము గలుగును.

స్త్రీలు గర్భిణులుగా నుండుకాలమందు భార్యాభర్తలు నడుచువిధమే పుట్టఁబోవుబిడ్డయొక్క గుణములకు మూలమగు. గర్భకాలమందు తలిదండ్రు లెట్టిమనోభావములఁ గలిగి యుందురో, అట్టిమనోభావమే పుట్టుబిడ్డయుఁ బొందును. వారు కామాతురులై యుండిన, బిడ్డలును కామాతురులై యుందురు. ఇందులకు పెక్కుదృష్టాంతములు గలవు. ఇయ్యది సత్య మని పాశ్చాత్యులును అంగీకరించెదరు.

లోకములో సాధారణముగ పలువురు పలుగొప్పవిషయములఁగూర్చి వ్రాయుదురు, వాదింతురు. కాని తాము బోధించురీతి ననుష్ఠించుట కనేక కారణములచే సాధ్య మగుట

లేదు. మన దేశమందు విధవావివాహములఁగూర్చి యుపన్యసించు సంఘసంస్కరణకర్తలు ఇతరులకు బోధించురీతిని తామనుష్ఠించుట లేదు. అవ్విధముగనే భార్యాభర్తలు సంతానముఁ బొందుటయం దెట్టి కట్టుదిట్టము లుండఁగూడ దని వాదింతురు. ఐనను ఇక్కాలమం దింద్రియనిగ్రహణశక్తిచేఁ బాశ్చాత్యదేశములందు సంతానము మితముగఁ బొందుటకు యత్నించుచున్నారు.

ఏది యెట్లుండినను, పెక్కుబిడ్డలఁ గనుటచే స్త్రీలు బలహీనలుగను, బిడ్డలును బలహీనులుగను నుందురు. కనుకనే, ప్రతిదేశమును జనసంఖ్య యెక్కువ గాకయుండుటకు యత్నించుచున్నది. మన దేశమువారును జననవిషయమందు పాశ్చాత్యదేశములవలె శ్రద్ధ పూనుదురుగాక.

ఎనిమిదవ ప్రకరణము

ఇష్టానుసారముగ సంతానముఁ బడయుట.

పూర్వప్రకరణమున స్త్రీపురుషులు పుత్రులం బడయు శక్తిగలవా రయ్యు నేకారణమునఁ గొందఱు సంతానమే లేక యుండునదియు, సంతానములేక యుండువా రేయేవిధముగా ప్రవర్తించిన, బిడ్డలు జనించునదియు, లెక్కకు మిక్కుటమగు బిడ్డలను బడయుటచే నెట్టిహానిఁ గలిగించునదియు వ్రాసితిమి. ఈప్రకరణమందు బిడ్డలు చాలునని తోఁచినపు డేయేపద్ధతుల ననుసరింపవలయునదియు, పుట్టుబిడ్డలు మనకు విధేయులుగ ప్రవర్తింపఁగలవారినిగా చేయు విధమును, గర్భిణు లనుసరింపవలసిన పెక్కువిధులును, విరివిగా వ్రాసి, తరువాత గర్భోత్పత్తియు, నద్దాని నభివృద్ధిజేయు విధమును వ్రాసెదము. స్త్రీపురుషులు వివాహ మాడుట సంతానముకొఱకే యని కొందఱభిప్రాయపడెదరు. సంతానోత్పత్తికొఱకే గృహస్థాశ్రమ మవలంబించుట యని కొందఱియభిమతము. ప్రత్యేకముగ నుండు రెండుజీవులయందు అంతఃప్రేమ అభివృద్ధియగుటకును, అట్టిజీవులు కలిసి సంపూర్ణానందమును బొందుటకును మూలము గృహస్థాశ్రమము. భార్యాభర్తలు వివాహమాడిన పిదప ప్రేమాతిశయము గలవారై యొకరితో నొకరు కలయునపుడు సంపూర్ణానంద మనుభవించెదరు. అట్టిసమయమందు వారియాత్మ లైక్యముఁ జెంది ప్రపంచమునే మఱచెదరు.

అందుచేత ఆ భార్యాభర్తలు సంయోగముచే సంపూర్ణసుఖమును జెంద యత్నించెదరు. వా రేక దేహముఁ గలవారివలె ప్రవర్తించెదరు. అట్టి సమయమున స్త్రీ తన కొకబిడ్డ గలుగవలయు నని కోరును. పురుషుఁడు తాను ప్రేమించు స్త్రీయందు తనవలన నొకశిశువు గలుగవలయు నని తలంచును. అతఁ డెంతెంత ప్రేమించునో, అంతంత హెచ్చుగ ఈకోరికయు దృఢమగును. కాని, ఆబిడ్డ జనించుటకు పూర్వ మీ దంపతులు పెక్కు కష్టము లనుభవింపఁగలరు. భార్య గర్భవేదన ప్రసవవేదన మున్నగు కష్టము లనుభవింపవలయు. పురుషుఁడు ఇంద్రియనిగ్రహము గలవాఁడై యడఁకువ గలవాఁడై యుండవలయు. అందుచేతనే వివాహ మాడినపిదప రెండు మూఁడు సంవత్సరములకే స్త్రీ గర్భమును ధరింపవలయు. అప్పుడే భార్యాభర్తలు తమ కోరికలు తీర ననుభవింపఁగలరు. కనుక అట్టి సంతానమును బడయఁగోరు దంపతు లనుసరింపవలసిన కొన్ని విషయము లీక్రింద పొందుపఱుచెదము. అవి మిక్కిలి సులభసాధ్యములు. వానిని తెలిసికొనిననే గాని యిష్టానుసారము సంతానముఁ బడయు టరుదు. కనుక సంతానముఁ బడయఁగోరు ప్రతి దంపతులును ఈక్రింది విషయములను తప్పక యనుసరించియే తీరవలయు. స్త్రీ గర్భము తీరనుండునపుడే బిడ్డకు తల్లి యగుచున్నది. కొందఱు 'బిడ్డతల్లి యగును' అని చెప్పుట న్యాయము కానేరదు. ఏల యనఁగా, సంయోగకాలమందు పురుషునిధాతువు స్త్రీగర్భములో ప్రవేశించినపుడే, ఆ స్త్రీ బిడ్డతల్లి యగుచున్నది.

గర్భములో ప్రవేశించిన పురుషబిందువు స్త్రీబిందువుతో కలసి వృద్ధిఁ జెందుటకు కొంతకాలము పట్టును. అది యొకచోట స్థిరముగ నిలిచి వృద్ధిఁజెంద ప్రారంభించును. అదియే గర్భకాలము. ఆగర్భకాలమందు గర్భిణులును వారిభర్తలును అనుసరింపవలసిన కొన్ని యారోగ్యవిధులను దెలిపెదము. గర్భిణులు ప్రతినెలయందును జెందు మార్పులను, వారు అట్టి సమయములం దనుష్ఠింపవలసిన విషయములను ఒక్కొక్కరును తెలిసికొనుట శ్రేయోదాయకము. అందుచే గర్భిణులు సుఖప్రసవమును బొందుదురు. గర్భప్రారంభకాలమును గర్భము ధరించుకాల మని చెప్పుట న్యాయ మగును. అప్పుడే పురుషవీర్యమును స్త్రీధాతువు నొక్కటిగాఁజేరి గర్భమున ప్రవేశించి యచ్చటనే స్థిరముగ నిలుచును. అట్లు గర్భము ధరించినతరువాత, మనకంటి కగపడని విచిత్రములెన్నియో గర్భమునం దేర్పడును. అట్టి విచిత్రముల గమనించు ప్రతి మానవుఁడును తప్పక 'సర్వజగద్రక్షకుఁ డొకఁడున్నాఁ'డని నమ్మకమానఁడు. గర్భముందువస్తువు పిండమనబడు. అది యుద్భవించినయైదువారములకు తరువాత దానియందు రెండురంధ్రము లగపడును. అవియే నేత్రరంధ్రములుగా మాఱును. అటుపిదప మూఁడు నెలలకు వ్రేళ్లును పాదములును గలుగును. అటు తరువాత స్త్రీశిశువా లేక మగబిడ్డయా యనుట విశదమగును. పిదపనే ఆపిండమునకు ఎముకలు గలిగి అటు నిటు కదలుటకు ప్రారంభ మగును. ఇవ్విధముగ గర్భము ధరించి పిండముగా మాఱి, అవ

యవముల౯ బొంది శిశువుగా జనించువఱకు గర్భకాల మని చెప్పెదము. రెండు వందల యెనుబది దినములలోఁగా గర్భిణి ఆరోగ్యముగ నుండుటకును, శిశువుయొక్క ఆరోగ్యము బాగుగా నుండుటకును, ఇష్టానుసారము ప్రవర్తించు బిడ్డలఁ బొందుటకును ఆవశ్యక మైన పెక్కు విషయములు గలవు. స్త్రీలు గర్భము ధరించిన విషయమును పలు హేతువులచే తెలిసికొనెదరు. వారు స్వభావానుగుణముగ నుండక వేఱువిధముగ ప్రవర్తించెదరు. కొందఱు స్త్రీలు గర్భముఁ దాల్చినతోడనే ఆనందమును జెందెదరు. మఱి కొందఱు స్త్రీలు భయపడెదరు. గర్భిణులకు ముఖ్యముగా మూఁడు విషయములు సంభవించును. మొదట స్త్రీలు ఋతువు గాకయుందురు. తరువాత సంయోగమందు ఇచ్ఛ తగ్గి బయకలగును. అటుపిమ్మట వారి స్తనములు బరువై చనుబాలు గల వగును. ఇంకను స్తనములం దొకవిధమగు దురద గలుగును. వారియవయవములు పెద్దవై ముఖ్యద్వారమం దొక విధమగు జిగటవంటి పదార్థము హెచ్చుగ ప్రవహింప ప్రారంభించును. ఈగుర్తులు మొదట రెండుమూఁడు మాసములలోఁ గనఁబడును. కనుక ఆకాలమందు గర్భిణులు శరీరారోగ్యమం దెక్కువ శ్రద్ధ చూపవలయు. ఈసమయమందే దేహశుద్ధి గలవారుగ నుండవలయు. వారిదేహముమీఁద నుండు ముఱికి మున్నగు చెడుపదార్థములు దేహములో నుండు అవయవములయందు చేరి, చెడుపు గలిగించును. కనుక గర్భిణులు తప్పక ప్రతిరోజును గోరువెచ్చనినీటిలో స్నానము

చేయవలయును. ఇంకను గర్భిణులు ముఖ్యముగ బట్టలు, దేహాభ్యాసము, ఆహారము, వీనినిగూర్చి బహుశ్రద్ధపుచ్చుకొనవలయు. ఇఁక వానిని గూర్చి వివరముగా వ్రాసెదను. నాగరికత ముదిరియుండు ఇక్కాలమందు బట్టలను గూర్చి విరివిగా వ్రాయవలసి యున్నది. స్వభావజనితమగు వికారమునుపోఁగొట్టి సౌందర్యమును హెచ్చించుటకొఱకు పెక్కురు స్త్రీలు మోయలేనిబరువు గలయుడుపులను ధరించెదరు.

అట్లు చేయుటచే గర్భిణు లెక్కువబరువును మోయవలసియున్నది. అందుచే వారు బాధపడెదరు. కనుక అట్టి గర్భిణులు తేలికయగు బట్టలను వదులుగా ధరింపవలయు. దానిమీఁద చర్మపుబట్టను ధరించుట మంచిది. అట్లు ధరించుటచే గర్భిణులదేహము వికారరూపమును బొందకుండును. స్థూలింపక యుండును. రెండవవిషయ మగు దేహపరిశ్రమను గూర్చి యెక్కువగా వ్రాయు టనవసరము. గర్భిణులు గృహకృత్యములఁ దీర్చుచుండినఁ జాలును. అదియే దేహపరిశ్రమ యగును. కాని, కఠినపుఁబనులఁ జేయు బీద స్త్రీలు మితమగు పనులనే చేయవలయు. అట్లు పనిచేయునపుడు నిచ్చెన యెక్కుట, క్రిందికి దుముకుట, బరువువస్తువుల మోయుట మున్నగు పనులను జేయఁగూడదు. గర్భిణులు ప్రసవకాలమం దెక్కువ బాధ లనుభవింపఁ గలవా రగుటచే, కఠినపుఁబనులను జేసి, దేహారోగ్యమును చెడుపఁగూడదు. ప్రతిదినమును సాయంసమయములందు కొంచెము నడుచుట మంచిది. వారు పీల్చు శుద్ధవాయువును వారిగర్భములోని బిడ్డలు కూడఁ బీల్చెదరు.

ఇట్లు సాధారణముగుపనులుచేయుటచే, వారు దేహారోగ్యముఁ గలవారై జీర్ణశక్తి గలవారై యుందురు. మూఁడవవిషయమగు ఆహారమునుగూర్చి కొంత గమనింతము. సాధారణముగాగర్భిణులు ఆహారము ద్విగుణముగ భుజింపవలయు. ఏలయనిన, తల్లియు శిశువుఁజేరి యిరువురయ్యెద రని పలువు రభిప్రాయపడెదరు. అది గొప్ప పొరపాటు. జనింపఁబోవు బిడ్డలు పెద్దగాత్రము గలవారుగ నుండినమాత్రము చాలదు. వారు శరీరారోగ్యము గలవారుగను, రూపలక్షణములు గలవారుగను నుండవలయు. ఇంకను, బిడ్డలు పెద్దగాత్రము గలవారైయుండిన, ప్రసవించుటయు శ్రమమే. అందుచే బిడ్డలు తల్లుల దేహములకు తగు రీతిగ పెరిఁగి యుండవలయు. ఇట్లు చేసికొనుటకు ఆహారవిషయములందు దిద్దుకొను టావశ్యకము. జనించుబిడ్డ రమారమి 7½ పౌనుల బరువు గలిగి యుండవలయు. స్త్రీగా నుండిన నింకను బరువు తగ్గియుండుట మంచిది. ఈ 280 దినములలో పుట్టుబిడ్డ 7½ పౌనుల బరువు పొందవలయు. కనుక, దినమునకు అర ఔన్సు కెక్కువగా శిశువునకు ఆహారసారము అక్కఱ లేదు. కనుక, గర్భిణులు ద్విగుణమగు ఆహారముభుజింపవలయు నని వాదించుట బుద్ధిమాంద్య మగును. ఇంకను ఎక్కువయాహారము తల్లులు భుజించుటచే జనించు శిశువుయొక్క శరీరము వృద్ధిఁజెంది ప్రసవకాలమందు తల్లుల కెక్కువశ్రమ గలిగించును. మఱియు గర్భిణులు క్రొవ్వుపదార్థముల భుజించుటచే శిశువులయెముకలు ముదిరి ప్రసవకాలమందు గర్భమునుండి బయలుపడునపుడు ఎక్కువ

శ్రమ కలిగించును. మాంసాహారములకంటెను కూరగాయలే గర్భిణులు భుజించుట శ్రేయోదాయకము. పలువిధములగు ఫలముల భుజించుట మంచిది. ఎక్కువ నీరు త్రాగవలయును. నీటికి బదులు పండ్లరసము త్రాగుట శ్రేష్ఠము. మత్తునిచ్చు సారాయి మున్నగు వస్తువులను కలలోనైనను దలంపఁగూడదు. ఇంతదనుక దేహసంబంధమగు విషయములఁ దెలిపితిమి. ఇఁక మనస్సంబంధమగు విషయములఁ దెలిపెదము. ఇవి అతిముఖ్యాంశములు. ఏ రీతిగ గర్భములోని శిశువులు ఆహారము మున్నగు విషయములచే మార్పులఁ జెందునో, ఆరీతిగనే, మనస్సంబంధముచే పెక్కుమార్పులను బొందును. గర్భకాలమందు తలిదండ్రు లెట్లు ప్రవర్తించెదరో, యెట్లు తలఁచెదరో, అట్లే జనించు బిడ్డలును వారి గుణములఁ బోలి యుందురు. దీని కొక దృష్టాంతము గలదు. ఒకయువతి గర్భముతో నున్నపుడు ఎక్కువగా పురుషసంయోగము కోరిన, అయువతికి జనించిన బిడ్డయు, యుక్తకాలమందు కామమెక్కువ గలిగియుండునఁట. కనుక స్త్రీలు గర్భకాలమందు సద్గుణము గలవారుగను, దైవభక్తిగలవారుగను, శాంతమును దయయుఁ గలవారుగను నుండు టావశ్యకము. తల్లి గర్భకాలమందు ప్రవర్తించు రీతినే బిడ్డయుఁ బ్రవర్తించును. కనుక తల్లి మిక్కిలి జాగ్రత్త గలదిగ నుండవలయు. ఆమెమనస్సును నొప్పింపక భర్త ప్రవర్తింపవలయు. ఆయువతియు భర్తయెడ మర్యాదయు ప్రేమయును గలదిగ నుండవలయు. భర్తయు భార్య గర్భిణిగా నుండునపుడు ప్రేమ గలవాఁడై ఆమె దేహా

రోగ్యమును సౌకర్యములను శ్రద్ధతో గమనింపవలయు. తల్లి దండ్రు లెంతయడఁకువ గలవారుగను ఇంద్రియనిగ్రహము గలవారుగను నుందురో, యట్లే బిడ్డయు అడఁకువ మున్నగు మంచిగుణములు గలిగియుండును. తమకు జనించుబిడ్డ లెవ్విధముగ ప్రవర్తింపవలయు నని కోరెదరో, అవ్విధముగనే దంపతులును ప్రవర్తింపవలయు. ఉదాహరణముగా:— తనబిడ్డలు వీరులుగను దేశసేవాతత్పరులుగను, నుండఁగోరు దంపతులు, దేశసేవాతత్పరులచరిత్రములను, వీరులచరిత్రములను చదువవలయు. బిడ్డలు సత్యసంధులుగ నుండఁగోరిన, సత్యవంతులచరిత్రములను దంపతులు చదువవలయు. సంతానభాగ్యమును బడయఁబోవువనిత గృహకృత్యముల నిర్వర్తించుటలో వ్యయ మగుకాలముతప్ప మిగిలిన కాలము నుత్కృష్టగ్రంథములఁ బఠించుటలోను, స్వభావవిచిత్రముల వీక్షించుటలోను, భగవంతుని ప్రార్థించుటలోను, మధురమగు గీతముల శ్రవణముఁ జేయుటలోను గడపవలయు.

ఇట్లుగర్భిణులు చేయుటచేత తాము సుఖ మనుభవించుటయేగాక తమబిడ్డలను భావికాలమందు సుఖమనుభవింపఁ జేయుదురు. లోకోద్ధారకులగునట్టివారికి జ్ఞానము నిచ్చినవారు తల్లులే. కనుకనే 'మాతృదేవో భవ' యని వేదములు ఘోషించుచున్నవి. కావున స్త్రీలు తమధర్మములను తప్పక యనుష్ఠింప బద్ధురాండ్రుకావలయు. భర్తలు వారికి సహాయ మొసఁగవలయు. దంపతులు తమయిష్టముచొప్పున ప్రవర్తించుబిడ్డలఁ బడయుటకు తగు ముందుజాగ్రత్త తీసికొనవలయు.

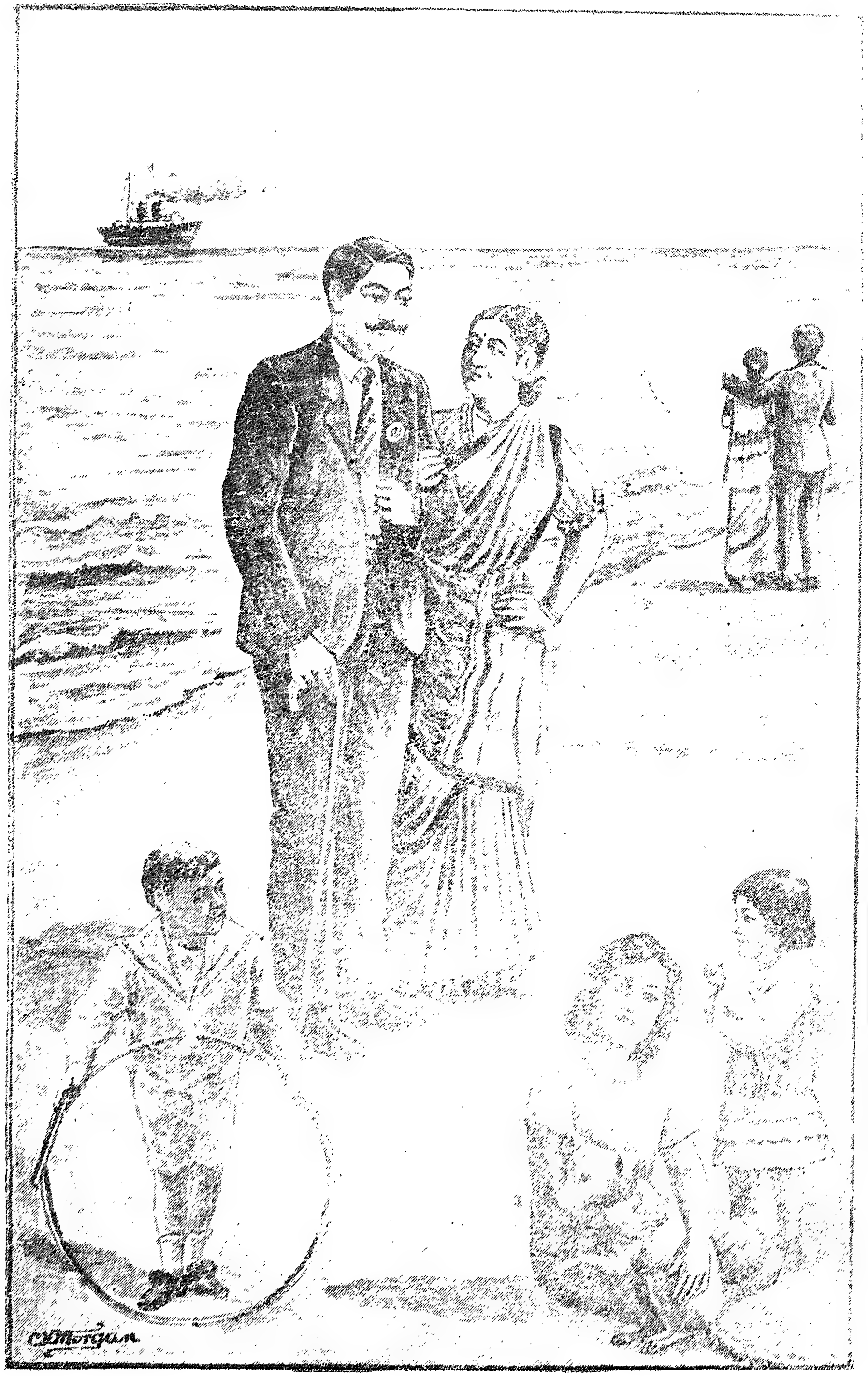
C.V.Morgan

అందుచే జ్ఞానసంపన్నుఁ డగు భర్త తన దేహసంబంధముచేతనే తనభార్య గర్భము ధరించె ననియు, తనపని ముగిసిన దనియు 'తండ్రీ'యని బిడ్డలు పిలుతు రని గర్వపడక యుండును. అతఁడు చేయవలసినవిషయములు పెక్కులుగలవు. పురుషుని వీర్యము అతనిగుణాదికములఁ గల శిశువుగ జనించునని ముందే తెలిపియున్నాము. కనుక తండ్రి శిశువు గర్భములో నుండునపుడే తాను ఆ బిడ్డ యెవ్విధముగ నుండవలయు నని కోరునో, అదేవిధముగ ప్రవర్తింపవలయు. భార్యతో కలయునపుడు మంచిభావముల మననముఁ జేయుచుండవలయు. మంచిచింత గలవాఁడుగ నుండవలయు. ప్రపంచానుభవ మించుకేనియు లేక గర్భాశయమందు వృద్ధిఁ జెందు బిడ్డ ప్రపంచమునకు మేలొనరించుటకును పరోపకారచింత గలవాఁడుగ నుండుటకును మూలము తండ్రియే. కనుక అతఁడట్టి సుగుణములఁ గలవాఁడుగ నుండవలయు. అప్పుడే వారు లోకమునకు మేలొనరించినవా రగుదురు.

గర్భిణియొక్క భర్త యింకను పెక్కువిషయములఁ గమనింప వలయు. అప్పుడే అతఁడు తన యిష్టానుసారము ప్రవర్తించుబిడ్డలఁ బడయఁగలఁడు. దీనికి పూర్వమె పురుషులు గర్భిణులుగా నుండుభార్యలతో కలయవచ్చునా కూడదాయను విషయమును గుఱించి వాదించి యున్నాము. ఐనను ఇచ్చట ఈవిషయము విరివిగా వ్రాయఁబడును. అట్టి సమయమందు కలయుట భార్యాభర్తలకు సంబంధించిన విషయము మాత్రము కాదు. ఇఁక జనింపఁబోవుశిశువునకును సంబంధించినవిష

య మగుటచే, వారువారు తమ బుద్ధిబలముచేతను అనుభవముచేతను ఈ విషయమును తీర్మానింపవలయు. సంతానార్థము సంయోగము చేయువారు భార్య గర్భము ధరించినతోడనే సంయోగము విడిచి యుందురు. మఱియు సంతానముఁ బడయఁ గోరునపుడే కలయుదురు. తక్కినసమయములందు దేహసంపర్కము లేకయుందురు. వారు మృగముల ననుసరించువారు. కాని అంతయడఁకువయు, నింద్రియనిగ్రహమును సాధారణమానవుల కసాధ్యము. కనుక వారు వారు తమ తమ దేహస్థితులకుఁ దగురీతిగ ననుష్ఠింపవలయు. వివాహమాడుట సంతానమునకు మాత్రమే కాక స్త్రీపురుషులు సంపూర్ణానందమును గూడఁ బడయుటకే. ఇయ్యది కలయుటచేతనే కలుగును. కనుక వివాహమాడు ప్రతి గృహస్థుఁడును ప్రజావృద్ధి కలుగఁ జేయుటకు యత్నింపవలయు. కామమును తృప్తి చేయింపవలయు. దంపతు లిరువురు సమకాలమందు కామోద్రేకము పొంది యొండొరులతో కలసి ఆత్మైక్యమును బొందవలయు. కనుక గర్భకాలమునఁ గలయకుండుట మంచి దని చెప్పుటకు వీలు లేదు. కాని వీనికొఱకు చట్టముల నిర్మించుట సాధ్యముకాదు.

స్త్రీ గర్భము దాల్చుటచే కామము లేక యుండఁగలదు. ఐనను పురుషుఁడు తనకోరికను తృప్తిచెందింప సాధ్యము కాదు. అతనిమోహము తీరుటలేదు. ఇంకను, అతఁడు నూతనముగఁ బరిణయ మాడినవాఁడై యుండి అతనిభార్య గర్భముఁ దాల్చిన, అతనిసంకటము చెప్ప శక్యముగాదు. అట్టిసమయమున భార్యను జేరుటకు భీతిల్లును. ఐనను, అతనిమోహము తగ్గక, భార్యను చూచినపుడెల్ల ప్రజ్వలించును. భార్యతో కలయఁగూడదని యెఱుంగుటచే అతఁడు వేఱువిధముగ తన కామమును తృప్తిచేయ యత్నించును. మంచి యౌవనములో నుండు పురుషుఁ డొకసంవత్సరకాలము ఇంద్రియనిగ్రహము గలవాఁడై యుండుట సాధ్యముకాదు. ఐనను కొందఱు పురుషులు తమ భార్యలను గర్భకాలమందే హింసించెదరు. తమయధికారమును చెల్లించెదరు. అట్టికార్యము మంచిది కాదు. గర్భకాలమందు స్త్రీలు పురుషసంయోగము కోరి రేని తృప్తిపఱచు టావశ్యకము. ప్రసవకాలమునకు మూఁడునెలలకు పూర్వమే సంయోగములేకయుండవలయు. అట్టికాలమందు సంయోగము చేయుట గర్భిణులకును బిడ్డలకును హాని గలిగించును. ఇంద్రియనిగ్రహము లేని పురుషుఁడుగనుండిన, భార్యను పుట్టినింటికిపంపుట మంచిది. ఈవాడుక పూర్వకాలమునుండియు మన దేశమం దున్నది. గర్భిణుల కుటుంబమందు ఏదైన విపత్తు సంభవించిన, గర్భము నశించును. అట్టివి గలుగనీక చూచుకొనవలయు.

ఐనను ప్రసవమునకు పూర్వము మూఁడునెలలును, తరువాత మూఁడునెలలును, పురుషసంయోగము లేకుండుట సాధ్యమా యని కొంద అడుగవచ్చును. ఈస్వల్పకాలమందు ఇంద్రియనిగ్రహము గలవాఁడుగ నుండుటకు సమర్థుఁడుకాని పురుషుఁడు మృగమునకు సమానమే యగును. వివాహము పురుషుని మంచిమార్గములఁ బ్రవర్తింపఁజేయుట కొక ముఖ్య

సాధనము. వివాహమాడుటచే, ఒకేయువతితో కలసి దేహారోగ్యమును గాపాడుకొనును. వివాహము లేకయుండిన, చెడుమార్గములఁ బ్రవేశించి దేహారోగ్యమును చెడుపుకొనును. కనుకనే మనదేశమందు తల్లిదండ్రులు, యుక్తవయస్సుఁ జెందినతోడనే తమకుమారులకు వివాహముచేయించెదరు.

ఇఁక స్త్రీలు గర్భముఁ దాల్చియుండు కాలములో అనఁగా గర్భిణులుగా నున్నప్పుడు పెక్కుకష్టములు పొందుచున్నారు. అప్పుడు వారి కనేకబాధలు కలుగవచ్చును. ఆవిషయములనుగూర్చి యిందుఁ బొందుపఱచెద. కాని యీసమాచారమును జదివినపిదప లేనిపోని భీతిని మనస్సునం దుంచుకొనరాదు. ఇందుఁ గనఁబఱచియుండు పద్ధతుల ప్రకార మనువర్తించినచో, సకలకష్టములును బాయును. ఎక్కువ లాభమును బడయ నవకాశము గలుగును. సాధారణముగా స్త్రీలు గర్భముఁ దాల్చియుండునపుడు నానాఁటికి గర్భాశయము సాధారణముగ నుండుటకంటెను 24 రెట్లు పెద్ద దగు నని చెప్పవలసియున్నది. మఱియు తత్సంబంధావయవములు తగురీతిని పెద్దవగుచున్నవి. ఇందుచే గర్భిణులకప్పుడు వమన విరేచనములును గలుగును. అయిన నిది మిక్కిలి యపాయకరమైన విషయము గాదు. ఇట్టివాని నాపుటకు స్త్రీలు స్వల్పాహారమును భుజింపవలయు. మఱియును అప్పుడు నరములును పెద్దవగును. ఇందుచే రక్తప్రసరము సయితము మించుక చెడును. కావుననే కాళ్లు వాఁచుట, పల్లునొప్పి మొదలగు కష్టములు గలుగును. ఇఁక ప్రసవకష్టము

లంటిమా? చెప్ప నలవిగాదు. అత్తఱి పురుషులు గర్భిణులగు తమ భార్యల నొప్పింపక నిరతము వారిని సంతసింపఁజేయవలయు. అట్లు చేయుటచే వారికి గర్భమువలనిబాధలు తెలియవు. మఱియు స్త్రీలు సుఖముగను సంతోషముగ నుండినచో, పుట్టఁబోవు శిశువులును దేహబలమును బుద్ధివికాసమును గలిగి, సురూపులుగ నుందురు. గర్భిణులకు సుమారు 6 మాసములవఱకును 'బయకలు' అనఁగా మైకము గలిగి స్మారకము చెడుటయును తటస్థించి పిమ్మట తనంతటనె నెమ్మది యగును. అట్లు గానిచో, గొప్పవైద్యులకడ కేఁగి యీమైకమును బోఁగొట్టు ఔషధములను సేవించుటయే మిక్కిలి శ్రేయస్కరము. గర్భిణులకు మలబద్ధకమును గలుగును. అప్పుడు వారు మితాహారమే కైకొనవలయు. దీనిని 'ఫలాహారము' కొంతవఱకు పోఁగొట్టును. మఱియు దేహపుష్టిని గలిగించును. ఉదయమందు గర్భిణు లప్పుడప్పుడు నిమ్మపండ్లరసముఁ బుచ్చుకొనుట మంచిది. కాలువాఁపు కుదురుటకై గర్భిణులు అప్పుడప్పుడు కొంతదూరము విహారార్థముగా నైనను నడువవలయును. పల్లునొప్పిచే వారికి ఆహారము నమలుటకు కష్టమగును. అందుచే భోజనము జీర్ణము గాక వ్యాధి గలుగును. అప్పుడు వారు మితాహారము భుజించుచు మిక్కిలి తేలికయైన పనుల నోపినంతవఱకుఁ గావింపఁదగు. ఇట్లు చేయుచు గర్భిణులు తమ దేహములను గాపాడుకొనిన, జన్మింపఁబోవు శిశువుల కత్యంత మగు మేలు కలిగించినవా రగుదురు.

వివేకశాలినులగు గర్భిణులు సోమరులుగా నుండి వృథాకాలయాపనము చేయక కుళ్లాయిలు మేజోళ్లు అల్లుట మొదలగు తేలికపనులను జేయుచు నెల్లప్పుడు బిడ్డల క్షేమమునకై యెదురు చూచుచుండవలయును. తమకు కలుగఁబోవుబిడ్డలనుగూర్చియే వారు యోజింపవలయును. గర్భిణులారోగ్యముగ నుండుటకు అనుదినమును స్నాన మాచరించుచుండవలయును. స్త్రీలు ప్రసవకాలము సమీపించునప్పుడిందుఁ దెలుపఁబడియుండు కొన్నిముఖ్యాంశములను గమనింపవలయు. గర్భిణులు పెద్దతొట్లయందు వేఁడినీళ్లునింపి స్నానము సేయుట మంచిది. అందుచే వారియంగములనొప్పి తగ్గును. ఈ 'వేఁడినీటి తొట్టిస్నానము' సుఖప్రసనమునకును దోడ్పడుచున్నది. అట్టి వారికి శీతలము చేయకుండుటకై వారు దట్టమైన కంబళ్లను గప్పుకొనవలయు.

కొందఱు అమ్మలక్కలు "ఇప్పుడో రేపో ప్రసవించు" నని యువ్విళ్లూరుచు తొట్రుపాటుఁ జెందెదరు. ఐనను ప్రసవకాలము నిష్కర్షగాఁ జెప్పఁజాలము. కాని "ఒక స్త్రీ ఋతువైనదినము మొదలు 7 రోజులు చేర్చి తరువాత 9 వ మాసమున ప్రసవించును. ఉదాహరణముగా ఒక స్త్రీ మార్చినెల 1 తేది ఋతువైనపిదప గర్భముఁ దాల్చిన, డిసంబరు నెల 8 తేదికి ప్రసవించు నని కొందఱు పాశ్చాత్య తత్త్వజ్ఞులు తెలిపియున్నారు. కావున సుఖప్రసవ మనఁగా నేమి? తదనుగుణమగు నాచారము లెవ్వి? అత్తఱి భార్యాభర్త లెట్లు సరసముగను సంతోషముగను మెలఁగవలయు? అందుచే బిడ్డలకుఁ

గలుగులాభము లెవ్వి ?" అనువిషయములను నీప్రకరణమందు కనఁబఱచియున్నవాఁడ. గర్భిణి సదా దైవచింతనఁ గలిగి దేవునిపై భారము వైచి సత్కార్యములఁ జేయుచుండిన, సుఖప్రసవము గలుగును. అప్పుడామె పడినకష్టములను మఱచిపోవును. మఱియు నామెయొక్క కష్టములు దుఃఖములనియెడు చీఁకటిని జిమ్ముటకు పుత్రుఁ డనుసూర్యుఁడే దివ్యప్రభలతో ప్రభవించి ఆనందము నిచ్చును గదా! స్త్రీలు గర్భముఁదాల్చుట, ప్రసవించుట యనుకష్టముల కోర్వఁజాలక మరణకాలము ప్రాప్తించె నని తలంచెదరు. కాని, వారు జనసంఖ్యను వృద్ధిఁజేసి దేశక్షేమమును బలపఱచుచున్నా రని కొందఱు శరీరశాస్త్రతత్త్వజ్ఞులు నుడివియున్నారు. మఱియు మన దేశములోని గ్రంథకర్తలు విద్వాంసులు మున్నగు ననేకులు నేకగ్రీవముగా పైఁ జెప్పఁబడిన విషయము నామోదించియున్నారు.

తొమ్మిదవ ప్రకరణము.

గర్భముధరించుట - గొడ్రాలితనము.

దీనికి పూర్వప్రకరణమున భర్త రూపవతి యగు భార్యను బడయుటకును, భార్య బిడ్డతల్లి యగుటకును వాంఛింతు రని నుడివియున్నాము. భార్యాభర్తలు బిడ్డలఁ బడయఁ గోరవలయు. కాని బిడ్డలఁ బడయకపోయిన, పురుషుఁ డెక్కువ చింతించుట లేదు. భార్యయో సదా సర్వకాలమును 'బిడ్డలు లేరే!' యని చింతించుచుండును. అందుచే వారు పెక్కు మంత్రవాదులయొద్దను వైద్యులయొద్దను తమదుఃఖములను చెప్పుకొని గర్భము పొంది బిడ్డలఁ గనుటకు యత్నింతురు. కనుక ప్రతి స్త్రీయును వివాహ మాడినపిదప బిడ్డలఁ బడసి, తల్లియగుటకు వాంఛించును. ఐనను ప్రతిదేశమందు స్త్రీల సంఖ్య పురుషుల సంఖ్యకంటె నెక్కువగా నుండుటచే, కొన్ని దేశములలో స్త్రీలు పరిణయ మాడకయే యుండెదరు. ఇంకను గమనింపఁదగు పెక్కు విషయములు గలవు. అట్టి విషయముల గమనించి మనలో నుండు లోపముల నివర్తింపఁజేసికొనక, సంతానము గలుగలేదే యని దుఃఖించుటచే లాభ మేదియు లేదు. ప్రతి స్త్రీయును పురుషుఁడును బిడ్డలఁ బడయుశక్తి గలవారుగనే యున్నారు. ఐనను వారియందుండు కొన్నిలోపములచే వారికి సంతానము గలుగక యుండును. అట్టివారు శ్రద్ధతో తమలోపములఁ బోఁగొట్టుకొనిన, తప్పక సంతానము గలుగును. ఈ విషయముఁగూర్చి యిదివఱకే వ్రాసియుండినను, ఇచ్చట విశదముగా వ్రాయుచున్నాము. వానిని చదువరులు గ్రహించి, ఆరీతిగ ప్రవర్తించి, ఫల మొందుదురుగాక !

సాధారణముగా ప్రతి స్త్రీయును గర్భమును దాల్చు శక్తిని పదియాఱవసంవత్సరము మొద లేబదియేండ్లవయస్సు వఱకుఁ గలిగియున్నారు. ఐనను ఇరువదియేండ్ల వయస్సునకు పూర్వము వారియవయవములు బలవత్తరము గాక యుండును. ఆరీతిగనే నలువదేండ్లవయస్సునకు తరువాత వారి యవయవములు బలహీనతను జెందును. కనుక, గర్భము ధరించుట ప్రయాసతోఁగూడిన విషయము. అందుచే ఇరువదియేండ్ల ప్రాయము గల యువతులు తమకంటె కొంచె మెక్కువ వయస్సు గల పురుషులఁ బరిణయ మాడిన, తప్పక దృఢగాత్రు లగు పెక్కురు బిడ్డలఁ బడయఁగలరు. స్త్రీలు ముప్పదేండ్ల వయస్సునకు పిదప గర్భములఁ దాల్చుటకు యోగ్యురాండ్రు గారు. ఈరీతిగనే, యువతు లిరువదేండ్ల వయస్సునకు పూర్వము గర్భముఁ దాల్పరాదు. కాని మన దేశమందు పసిబిడ్డలు వివాహ మాడి బిడ్డలఁ బడసి తల్లు లయ్యెదరు. ఇయ్యది ప్రత్యక్షానుభవము. ఏదేశమం దపరిమితముగ శిశువులు జనింతురో ఆదేశమందు శిశుమరణము లెక్కువ. ఇందులకు కారణము తలిదండ్రులు శిశువులను పోషించుటకు శక్తి లేక యుండుటయే. ఏదేశమందు జనించు

శిశువులను పోషించుటకు వసతులున్నవో, ఆదేశమం దెక్కువ శిశువులు జనించుట మంచిది. అట్లుగాక, బీదలు వసించు దేశములందు పెక్కు శిశువులు జన్మించుటచే దేశము క్షీణించును. బీదలు పండ్రెండు లేక యంతకన్న నెక్కువసంఖ్య గల బిడ్డలఁ గని, వారిని యమునిపాలికిఁ బంపుటచే నేమి యుపయోగము? అందుచే స్త్రీపురుషులు బలహీను లయ్యెదరు. ఇంతియకాని వేఱులాభము లేదు.

శిశువులఁ బడయుటకు దంపతులయాహారము, వయస్సు, దేశముయొక్క శీతోష్ణస్థితి, కాలభేదము మున్నగునవి కారణము లగును. కనుక సతీపతుల వయస్సున నెక్కువభేద ముండరాదు. కనుక భార్యాభర్తల వయస్సును గమనింపవలయు. ఇఁక ఆహారవిషయముల గమనించెదము. చేఁపలు, బియ్యము, కందమూలములు భుజించువా రెక్కువబిడ్డలఁ బడసెద రని చెప్పఁబడుచున్నది. ఇందులకు దృష్టాంతము:— హిందూదేశమందును, చైనాదేశమందును జనులు బియ్యము మున్నగునాహారముల భుజించెదరు. కావున నాదేశములందు శిశూత్పత్తి యెక్కువ. కాని సారాయినల్లమందు మున్నగు వస్తువుల భుజించు స్త్రీలు గొడ్రాండ్రుగ నుండెదరు. అందుచేతనే స్త్రీలు పాశ్చాత్యౌషధము లుపయోగింపఁగూడదనుట. మఱియు, స్త్రీ లేఋతువులం దెక్కువబిడ్డలఁ గనెదరను విషయమును గమనింతము. సాధారణముగా స్త్రీలు వేసవికాలపు ప్రారంభమందును డిసంబరునెలలోను నెక్కువగా గర్భము దాల్చెదరు. స్త్రీలు ఋతువైనపిమ్మటను

మరల ఋతువగు కాలములోపునను పురుషులతోఁ గలయుటచే గర్భము దాల్చెదరు. స్త్రీ లెక్కువగ విద్యావతులై యుండి తమబుద్ధిని వేఱుపనులయం దుపయోగించువారైన, నట్టివారికి సంతానము గలుగుటలేదు. బిడ్డలు గలుగలేదని భార్యమీఁద పురుషుఁడు దోష మారోపింపఁ గూడ దని యిదివఱకే వ్రాసి యున్నాము.

ఇంకను గొందఱుపురుషులు తమభార్యలను గర్భము దాల్చునట్లు చేయుట కశక్తులుగ నున్నారు. వారు నపుంసకులుగా నుండవచ్చును. లేక బాల్యమందు వేశ్యాలోలురై యుండి వ్యాధిని పొందియుండవచ్చును. అట్టిభర్తలఁ గల స్త్రీలు తమకోరిక లీడేరక పోవుటచే దేవుని నిందించెదరు. అట్టివారికి విమోచన మేది? అట్టిస్త్రీలు తమ యాయుఃకాలమును వృథాపుచ్చుట నీతి యగునా? స్వభావజనితంబగు కామము నణఁచుట సాధ్యమా? ఒకప్పుడును సాధ్యము కాదు. కనుక నిట్టివివాహముల రద్దు చేయుటయే మంచిది. తరువాత నట్టిస్త్రీలు వేఱుపురుషుల వివాహ మాడి సుఖింపఁగలరు. పుంస్త్వము లేని పురుషులు వివాహ మాడి స్త్రీల వధించుటకంటె బ్రహ్మచారులై దేశసేవఁ జేసిన, ఇహపర సుఖములఁ బడయఁగలరు.

ఇద్దానికంటె నెక్కువ నీచమైనది పురుషునిగొడ్డుతనము. పురుషుఁడు స్త్రీతోఁ గలసినను అతనివీర్యము నిర్వీర్యముగా నుండుటచే ఫల మొసఁగదు. ఇయ్యది కొందఱికి స్వభావజనితము. కాని సాధారణముగా క్షయరోగముచే

వీర్యము నిస్సారమగును. మఱికొందఱికి ముండలరోగముచేఁ గలుగును. అట్టిపురుషులు తా మనుభవించుటయే కాక తమ రోగముల భార్యల కంటఁబెట్టి వారిని బాధించెదరు. అందుచే వారును గొడ్రాం డ్రయ్యెదరు. ఈ స్త్రీరోగము పురుషుల యొద్దనుండి స్త్రీలకును, స్త్రీలయొద్దనుండి పురుషులకును వ్యాపించును. ఇది మిగుల చెడ్డవ్యాధి. ఈవ్యాధిని పురుషుఁడు పొందిన, అతని మరణకాలమువఱకు వ్యాధి గలవాఁడుగ నుండును. అట్టివాఁడు వివాహ మాడుటచే భార్యయు రోగి యై బిడ్డలకు వ్యాధి వ్యాపించును. కొందఱుబిడ్డలు పుట్టంధులుగా జనించెదరు. అందులకు కారణము తండ్రియొక్క స్త్రీవ్యాధియే. కనుక అట్టి స్త్రీవ్యాధి గల పురుషులు వివాహ మాడక యుండుట మంచిది. వివాహమునకు పూర్వము ప్రతి పురుషుఁడు గొప్పవైద్యునిచే పరీక్షింపఁబడి దేహారోగ్యము గలవాఁ డను యోగ్యతాపత్రము పొందవలయు నను చట్టముండిన, బాగు. ఈవిషయమును శాసనసభ్యులు గమనింతురు గాక. ఇట్టిచట్ట మేర్పడిన, దంపతులును వారికి జనించు బిడ్డలును దేహారోగ్యము గలవా రై యుందురు. దేశము క్షేమపడును.

స్త్రీలయందును గొడ్రాలితనము గలదు. వారు పురుషులతో కలయుట కిచ్చగింపరు. వారి మర్మావయవమున దట్టమగు చర్మము పెరిఁగియుండును. అట్టివారితో కలయు పురుషుఁడు సుఖ మనుభవింపఁడు. కాని యట్టిస్త్రీలు గర్భము దాల్చుటయుఁ గలదు. అట్టివారి గర్భమం దేదో యొక

రీతిగ పురుషునివీర్యము ప్రవేశించి గర్భ మగును. ఒకపురుషుఁడు తన భార్యతో కలయుటకు సాధ్యపడక, ఆమెను డాక్టరుచే పరీక్షించెను. ఆమె గర్భము దాల్చియుండినదఁట. ఇందుచే సంపూర్ణసుఖమును పురుషున కియ్యకపోయినను స్త్రీలు తప్పక గర్భిణు లయ్యెదరు. మర్మస్థానమున చర్మము గల స్త్రీలు వ్రణవైద్యునిచే శస్త్రచికిత్స (ఆపరేషన్) చేయించుకొనవలయు. కొందఱు స్త్రీలకు మర్మస్థానము సన్నని చర్మముచే మూయఁబడి యుండును. అందుచే వారు ఋతుకాలమందు చాల బాధ ననుభవించెదరు. అట్టితఱి వారు తగినవైద్యునిచే చికిత్సఁ జేసికొనవలయు. మఱికొందఱు స్త్రీలకు మర్మస్థానముచుట్టును గోడవలె నొకచర్మము కప్పుకొని యుండును. ఇద్దానికి చికిత్సయే లేదు. అనుభవించియే తీఱవలయు. మఱికొందఱు స్త్రీలకు మర్మస్థానమున నొకవిధమగు ద్రవము స్రవించుచుండును. ఆద్రవము పురుషునివీర్యములో జీవకీటకములను చంపును. అట్టివారు సంయోగము చేయుటకు పూర్వము పిచికారితో తమమర్మస్థానములను శుభ్రము చేయవలయు. ఇంకఁ గొందఱు స్త్రీలకుఁ గర్భములోనిభాగములుచెడియుండును. అట్టివారు వైద్యులచే చికిత్స చేయించుకొనవలయును.

అందుచే కొందఱు దంపతులు సంతానముఁ బడయక యుండెదరు. పై విషయముల గమనించి యాయురారోగ్యవంతులగు పుత్రులఁ బడయుదురుగాక!

పదియవ ప్రకరణము.

గర్భధారణవిహీనత.

గృహస్థాశ్రమధర్మముల నుగ్గడించు నీపొత్తమునందు పైఁజెప్పఁబడిన యంశమును ముఖ్యముగ వ్రాక్రుచ్చియే తీఱవలసి యున్నది. ఈగ్రంథమును జదివిన పాఠకులలో కొందఱు తమ పొరపాటులకై వగచియు, తుద కీయంశమును ఆచరణపద్ధతికిఁ దెచ్చుట మిగులఁ గఠిన మనియు, నయ్యది స్వభావవిరుద్ధ మనియుఁ దెలుపవచ్చును. కాని బాగుగా చర్చించిరేని, వారీయభిప్రాయము నేకగ్రీవముగా నొప్పుకొందురు. ఇయ్యది యనివార్య మని పూర్వకాలపువారు పెడవాదములు సేసియున్నారు. డాక్టర్ 'ఆర్థర్ ఆల్బర్టు' అనునొక పాశ్చాత్యుఁ డీ విషయమునుగూర్చి ఇంగ్లాండులో 40 సంవత్సరములక్రిందట ప్రశంసింపఁగా, పలువురు తిరుగఁబడిరి. కాని దీని నిజ మెఱిఁగినవారు 1921 వ హాయనమున నభినందించిరి. మఱియు నీయంశమును పత్రిక లాదరించె. మతబోధకులు సయిత మిందుల కొడంబడిరి. ఈముఖ్యమైనవిషయము అప్పుడప్పుడు మన దేశమునందును చర్చింపఁబడుచున్నది. ఐనను కొందఱే దీనిని ప్రశంసింతురు. సాధారణముగా నొకకుటుంబములో నానందకర మైనది 'సంతానమే'. సంతానము లేకపోయినను కొందఱు హాయిగ కాలముఁ

బుచ్చినను, ఒకప్పుడైన చింతింపకమానరు. దంపతు లిరువురను బిడ్డ లనెడిప్రేమపాశము బంధించుచున్నది. సంతానము పడయుట ముఖ్యమే. ఐనను కొన్ని కారణములచే పెక్కుశిశువులను గనుట నించుక నిలుపవలయు. జీవరాసు లపరిమితము గానీక తగ్గించుట యాచరింపఁదగు. గృహస్థాశ్రమ మవలంబించుటకు మూఁడుముఖ్యకారణములు గల వని తెలిపినాఁడ. కొందఱు కేవలము మృగములవలె బిడ్డలఁ గనుట స్వాభావికమని తలఁచెదరు. కాని మృగములకునుమనుజులకును అంతర మేమి? మృగముల ననుకరించుటయా జనులవివేకమునకు ఫలము? ఒకఁడు నిరంతరమును కామాతురుఁడుగా నుండిన, వెఱ్ఱిమొఱ్ఱి యందురు. స్త్రీలు బిడ్డలకొఱ కాసపడుదురు. సాధారణముగా నొక స్త్రీ 15 వత్సరములనుండి 45 వత్సరములవఱకు బిడ్డలఁ గనఁగలదు. సాధారణముగా నొక స్త్రీ పండ్రెండుగుర శిశువులఁ గనఁగలదు. కొందఱు స్త్రీలు-సంవత్సరమైనను దప్పనుగాక-బిడ్డను గనుట తప్పరు. పేదవారును సామాన్యజనులును పెక్కురు చిట్టిపాపలఁ గందురు. ఇందుచే నీదిక్కుమాలిన గుంపు అనుదినమును వేలకు వేలగుటచే, జీవనాధార మెట్లు కలుగును? ఉదాహరణముగ నొకవిషయముఁ జెప్పెదను. నా కొకహితుఁ డుండెను. ఆతని కెనమండ్రు శిశువులు. ఇట్లు పెక్కుమంది పుత్రులఁ బడయు టెట్లని నా కాశ్చర్యము జనించుచుండె.

సామాన్యముగా నొక బీదరాలు 8 వత్సరములలో 6 బిడ్డలను గన్నచో, నామె దేహస్థితి యెట్లుండవలయు?

ఆమె యెట్లు గృహకృత్యముల నెఱవేర్పఁగలదు? ఆమెకు గర్భమనఁగా పెద్దభయ మగును. బిడ్డలజీవనోపాయమునకై యామె చెందిన పరితాపము వర్ణనాతీతము గదా? కొంద ఱుపాధ్యాయులు, స్వల్పవేతనము గల గుమస్తాలు, చిన్నచిన్న వ్యాపారులు మొదలగువారికి లెక్కలేని బిడ్డ లుండినచో, వారిపోషణ మెట్లు జరుగును? "ఐదుగురి శిశువుల కెక్కుడైన, అధిపతియును బికారి యగు"నను లోకోక్తి వృథయగునా? అయ్యది తథ్యమే. బలహీనులును, వివేకహీనులును, కొఱగానివార నగు బిడ్డలు పుట్టినచో, నిఁక దేహముయొక్క పురోభివృద్ధి యెట్లు సఫలీకృత మగును? మఱియు బానిసలవలె నుండు చిన్న యుద్యోగస్థులు బిడ్డల ననేకులఁ గనుట యన, సేవకుల ననేకులను తయారుసేయుటే యగును. సాధారణముగా హైందవునియొక్క కనీసపు వయస్సు (Average age) 23 వత్సరములే. అందులకు కారణ మేమి? బలహీనులగు శిశువులు జన్మించుటచే, కాలక్రమమున జనసంఖ్యయు తగ్గుచుండును. సాధారణముగా, మన దేశమున జనించుబిడ్డలలో 100 కి 50 మంది మరణించు చున్నారు. ఇందుచే నాబిడ్డలయొక్క తల్లిదండ్రులకు కాలక్రమమున తమ జీవితముపై నసూయ జనించి సంసారమునుండి విముక్తులగుటకు యత్నింపక వారు మఱియేమి సేయఁగలరు? ఆనంద మదుగంటినచో, సంసారము సాగరమువంటిదే.

వానప్రస్థాశ్రమ మవలంబించితిమని విఱ్ఱవీఁగుకొందఱు కపటసన్న్యాసులు "ఇంద్రియనిగ్రహ"మును గూర్చి తమ

చాతుర్యముకొలఁదిని బోధించి పెక్కు మెట్టవేదాంతములను బలుకుదురు. కాని అట్టినిగ్రహము గలవాఁ డెక్కడనో యరుదు. వీ రితరులకు బోధించుటలో నిపుణులే గాని "తప్పెన్నువారు తమతప్పు లెఱుంగఁ గలరా?" ప్రేమాభివృద్ధి కొఱకు స్త్రీపురుషులు వివాహ మాడెదరు. అట్టి నూత్నదంపతులకడ "ఇంద్రియనిగ్రహము"నుగూర్చి యుపన్యసించిన, "చెవిటికి సంకూదిన" ట్లగును. వారు కలయిక లేక యెట్లుండఁగలరు? వారిని ప్రత్యేకముగా నుండుఁడని బోధించిన లాభ మేమి? భార్యాభర్తలకు సంయోగమునకంటె మఱొక యానందము గలదే? వారి నాపుటయనఁగా– దాహముగొన్న వానియెట్టయెదుట శీతలోదకము నుంచి 'త్రాగరాదు' అని నిర్బంధించురీతి యగుఁగదా?

ఇట్టి బద్ధానురాగు లైన దంపతులకడ కపటసన్న్యాసులు తమబోధనలను దెల్పుట "తోఁక తెగిన నక్కజిత్తుల" వంటి వని వేఱుగఁ జెప్పవలయునా? కేవలము సుఖముకొఱకే గాక ముక్తి మొదలగు కొన్నివిషయములనుబట్టికూడ దంపతులు పరిణయ మాడెదరు. కనుక వివాహమాడి భోగములనుభవించి పెక్కురుబిడ్డలఁ గనుటను కొంతవఱకు నిలుపఁ బ్రయత్నింపఁదగు. మత్తుపదార్థములగు "మధుపానాదు" లున్నచో గర్భిణులకు ప్రసవకష్టములు గలుగవని కొంద ఱనెదరు. మఱికొందఱు దాని నడ్డుపెట్టెదరు. కాని యట్టివారలేమైనను శస్త్రచికిత్సఁ జేయించుకొనవలసియుండినచో, "మైకము నిచ్చు పానములు" సేవింతురు. ఆహా! వీరి శ్రీరంగ

నీతులు ఉపన్యాసములకొఱకే కాఁబోలు !

ఇవ్విధముగా గర్భధారణమును తగ్గింపఁ బ్రయత్నించుట యెంతయు శ్రేయోదాయకము. కాని కొందఱు దీనిని గూర్చి వివాదముసేయుదురు. వా రివ్విధముగ చేయుటచే దంపతులకు పాపము గలుగుననియు, 'శిశుహత్య' 'బ్రహ్మహత్య'ల కంటె మిక్కిలి శోచనీయ మనియు వాదింతురు. కాని వారివాదన నిరాధారముగ నుండును. ఇట్టి శిశూత్పత్తిని తగ్గించుటచే రెండుతెఱంగుల లాభము గలదు. (1) స్త్రీలు బాల్యమునందే గర్భము ధరించుటలో మిగుల దుర్బల లగుదురు. అట్టిదుర్బలత్వము పోఁగొట్టఁబడి వారికి కామసుఖము గలుగుట కీ శిశూత్పత్తియే గాక మఱియొండు సాధనము గలదే? (2)ఇంతియ కాక దుర్బలులైనశిశువులు జనించుటచేదేశక్షేమము క్షీణించును. ఈక్షీణత నిందుమూలముగా తగ్గింపవచ్చును. పలువురు దుర్బలులు దేశమున వ్యాపించుటకంటెను వీర్యవంతులు కొందఱుమాత్రమే యుండినను, దేశము వృద్ధిఁ జెందును. ఇందులకు ప్రొఫెసరు కోడి రామమూర్తి మొదలగువారే సాక్షులు. కలియుగభీము లనుట సార్థకము సేయఁ గడంగవలయు.

మఱియు నొకయుద్యోగస్థుఁడు నెలకు 50 రూప్యముల వేతనము పొందు ననుకొందము. అతని కిరువురుబిడ్డ లుండిన హాయిగా కాలము గడపవచ్చును. అట్లు లేక అతని కాఱుమంది యధములు జనించిన లాభమేమి? "అన్నమో రామచంద్రా!" యని కుటుంబములోనివా రెల్ల దేవురింపవలసి

వచ్చునుగదా! తల్లులు బలశాలినులుగ నుండఁగోరి రేని, అధిక శిశూత్పత్తి నాఁపవలయును. ఇందులకు దొరతనమువారును తగుసాయ మొనర్చి పాటుపడుదురుగాత మని ప్రార్థన.

కొందఱు ఆస్తి- డబ్బు- గృహములను సంపాదించియే పిమ్మట వివాహమాడవలయు నని చెప్పుదురు. కాని, పండువంటివయస్సును ఏటిపాలు గావింప నెవఁ డిచ్ఛగించును? వయస్సు చెల్లినపిదప జరుగు కల్యాణముకంటె కర్మాంతము మేలు గాదే? సాధారణముగా దంపతు లెప్పుడు నెడఁబాయరాదు. అ ట్లెడఁబాయుటకు సాధ్యమును గాదు. మఱియు నిట్టివారిమూలమున దేశముయొక్క జనసంఖ్య క్రమక్రమముగా వృద్ధి నొందవలయును గాని ఒక్కసారిగ వృద్ధి నొందవలయు ననుట 'పెరుఁగుట విఱుగుటకొఱకే' యని వేఱుగఁ జెప్ప నవసరము లేదు. జనసంఖ్య క్రమక్రమముగా వృద్ధిఁజెందుదేశమే కొలఁదికాలములో మహోన్నతపదవిఁ జెందఁగలదు. 'గర్భములను తగ్గించుట' యను నియమమును బాటించిన హాలెండుదేశము 1881 వత్సరములో నెంతటిప్రతిభఁ గాంచెనో అరయుఁడు. ఈవిధిని ప్రారంభించుటచే శిశూత్పత్తియందు 100 కి 25 వంతున తగ్గి, శిశుమరణమున 100 కి 66 వంతున తగ్గెనఁట. కావున ఎంతవృద్ధి తగ్గుచున్నదో అంతమరణసంఖ్యయును తగ్గు ననుటకు సందియము లేదు.

"ఈగర్భధారణ మెట్లు తగ్గించుట" యని పలువు రడుగవచ్చును. ఇయ్యది వారివారియనుభవమునుబట్టి యుం

డును. ఐనను దీనిని తగ్గించుటకు కొన్ని సాధనములును మార్గములును గలవు. (1) కొందఱు సతీపురుషులు భోగించునపుడు స్త్రీలు తమ మర్మస్థానములకడ నొకవిధమగు రబ్బరువస్తువు (A certain rubber article) నుపయోగించి పురుషులవీర్యము తమయంగములోనికి చొరకుండునట్లు చేయుదురు. (2) కొందఱు మఱికొన్ని యుపాయములచే వీర్యమును యోనిలోఁ జేరనీక యాఁపుదురు. (3) మఱికొందఱు పురుషులవీర్యము స్రవించినను అందలి జీవధాతువులను నాశము గావింపఁ బూనుకొందురు. మతబోధకులు సహితము స్త్రీలకు గర్భము ధరింప శక్తి లేకయుండునపుడు పురుషులకలయిక యుండ వచ్చునని తెలిపియున్నారు. అనఁగా ఋతుకాలమునకు పూర్వము 10 రోజులును, ఋతుకాలానంతరము 10 రోజులకు మీఁదటను సంగమము మంచిదని యనెదరు. కొంద ఱవివేకులు భోగించునపుడు వీర్యస్ఖలనమునకు త్రుటికాలమునకు పూర్వము అవయవములను వెలిఁజేయుదురు. ఇందుచే నా స్త్రీలకు కామము తృప్తినొందక చాల తపింతురు. మఱియు వేలకువేలు వ్యాధులు వ్యాపించును. వారి కిఁక ఉత్సాహమందమా? బొడ్డుసున్న. కావున నీపద్ధతు లన్నిటికంటెను రబ్బరువస్తువు నుపయోగించుట మంచిది. "The use of Rubber is the best method to prevent the increase of birth rate" అని పెక్కు రామోదించియున్నారు. కాని యీవిధముగా నందఱును శిశూత్పత్తిని తగ్గింపఁ దలకొనినచో, కాల

క్రమమున ప్రజావృద్ధి సున్న యగునని కొంద ఱందురు. కాని "గంపెఁడు గులకఱాలకంటె కొన్నిమణులు ముఖ్యము" లన్నట్లు, దిక్కుమాలిన దుర్బలులు దేశమంతయు వ్యాపించుటకంటెను శౌర్యధైర్యగాంభీర్యసంపత్తి గల ధీరులు కొంద ఱుండిన దేశముయొక్క యభివృద్ధి యింత యంత అని చెప్ప నేరితర మగు?

పదునొకండవ ప్రకరణము.

వార్ధక్యము.

“జాతస్య మరణం ధ్రువమ్” అనునట్లు పుట్టినవారు గిట్టియే తీఱవలయు. రాజాధిరాజైనను మృత్యుదేవతామందిరమున కేఁగియే తీఱవలయు. కావున జనులు వృథాగా బడాయిలచే కాలముపుచ్చిన, లాభమున్నదే? పారమార్థికచింత సేయనిచో వారిగతి దుర్గతియని తలంచుటలేదు. పూర్వులు ‘దైవభక్తి’ గలిగి విరాజిల్లుచుండిరి. ఇప్పు డన్ననో ‘వింతలు-వినోదములే’ యందఱిని కన్నుగట్టి భ్రమింపఁజేయుచున్నవి. వివేకానందస్వామి మొదలగువారు పరమాత్మవిషయమై యుగ్గడించియుండు బోధల నించుక యాలోచింపనివాఁడు సద్గతిఁజెందు టెట్లు? సామాన్యముగా మనుజునకును స్త్రీకిని నాలుగు దశలు గలవు. ‘బాల్య, యౌవన, కౌమార, వార్ధకదశల’ను ప్రాణి దాఁటవలసియున్నది. దీనినే పాశ్చాత్యకవిపుంగవుఁడును నాటకపితామహుఁడు నగు షేక్స్పియర్ (Shakespeare) అను నతఁడు “The seven Ages of man” అనఁగా, మమజునియొక్క సప్తదశ లని విభాగించి నుడివియున్నాఁడు.

ఇందు యౌవనదశలో నుండు ప్రాణికి కామోద్రేకము గలుగుటచే భోగేచ్ఛ గలుగుచున్నది. ఇందుచే మనస్సు పోయిన త్రోవలో పోనీక మితభోగము గలిగి

పిమ్మట ఆముష్మికసుఖముల వెదకవలయును. కావున నొకఁడు పెడత్రోవలో పోకయుండునట్లు ఒజ్జలును మాతాపితలును పిల్లలకు నీతిశాస్త్రమును బోధింపవలయు.

స్త్రీపురుషు లొండొరులను ప్రేమించుట స్వాభావికము. అప్పుడే వీరి కొకవిధమైనవికారము గలుగును. అందుచేతనే వీరు భ్రమసి మితిమీఱిన సుఖముల వాంఛింపరాదు. వయస్సు అతిక్రమించుకొలఁది, కామాతురత తగ్గుచుండును. మూఁడుగాళ్లముసలి యైనప్పుడు జీవుని కామపిశాచము వదలును. ఒకఁడు ముదుసలి యైనప్పుడు చిన్ననాఁటివీరవిక్రమములఁ జూప అసమర్థుఁడగు. స్త్రీలు నిర్వ్యాధముగ నుందురు. సామాన్యముగా నొక స్త్రీ యెంతకాలమువఱకు ఋతు వగుచుండునో, యంతదనుక బిడ్డలఁ గనవచ్చును. సుమారు స్త్రీ 40 లేక 45 వత్సరములవఱకు ఋతు వగుచుండును. 50 వత్సరములకు పైని ఋతువగుచుండినచో, ఘనవైద్యులచే చికిత్స పొందవలయును. కొందఱు స్త్రీలకు వార్ధక్యము వచ్చినను చిత్తవికారము గలుగును. అయ్యది సంతృప్తి గానిచో ననేకవ్యాధులు గలిగి, ఉష్ణోద్రేక మై సొక్కుదురు.

కావున స్త్రీలు సత్ప్రవర్తన గలిగి మితాహారము భుజించి, మంచిగాలి పీల్చుచు, వ్యాయామము సేయుచు, విశుద్ధహృదయముతో కాలము గడపవలయును. అట్లుండినచో వారు సుఖపడుదురు. వారు జన్మకారణ మైన అవయవములను పరిశుభ్రముగ నుంచుకొనవలయును.

కొందఱు స్త్రీలు దుర్బలత్వముచేతను, అనేక శిశువు

లను బడయుటచేతను, ముదుసళ్లైరేని యౌవనవతులైన తమపురుషులఁజూచి యోర్వఁజాలరు. ఇది గొప్పపొరపాటు.

భార్య లెప్పుడు ఋతువగుట మానెదరో, అప్పుడు భర్తలకు భోగవాంఛ గలుగవచ్చును. అందుచే దంపతులకు వయస్సున మిగుల తారతమ్య ముండరాదు. వా రిరువురకును వయస్సునందు 10 వత్సరములభేద ముండవచ్చును. కావున సతీపతులు ఇంచుమించు సమవయస్కులై సౌఖ్యము లనుభవించి వార్ధకదశలో దైవచింత గలిగి జీవితముల సార్థకముఁ జేసికొని పరోపకారము చేయుచు దేశసేవయందు పాల్గొందురుగాక.

మిత్రులారా! ప్రస్తుతకాలములో నొక విపరీతదశ ప్రబలియున్నది. పురుషులు తమంతట తామే తృప్తినొంద యత్నించెదరు. ఇయ్యది స్వభావవిరుద్ధమైన దుశ్చేష్ట. ఈచెడ్డ వాడుక ఫ్రాన్సు మున్నగుదేశములలో విపరీతముగా ప్రబలియున్నది. 'హావ్ లక్-ఎల్లిస్' అను గొప్పవారుసయితమీ చెడువాడుకయందు లోపము లేదని చెప్పియున్నారు. స్త్రీకొఱకు పురుషుని—పురుషునికొఱకు స్త్రీని దేవుఁడేల పుట్టింపవలయు? తమంతట తామే తృప్తినొందుటకా? కాదు. ముమ్మాటికిని గాదు. స్త్రీపురుషు లిరువురచేరికచేతనే సుఖము గలుగును. పరస్త్రీలను జూచినంతమాత్రముననే వారియందు వలపు నిలుపు అవివేకులైన పురుషులు ముందు వెనుకలు దెలియక చెడుచున్నారు. అందుచే వీర్యనష్టమేగాని ఆత్మార్థమైన సుఖము గలుగునా? ఈ దుర్వ్యాపారములను

వదలిపుచ్చనిచో, అల్పాయువులై అకాలమృత్యువువాతఁ బడరా! కాఁబట్టి యిట్టివిషయములఫలాఫలములను దెల్పు గ్రంథరాజములను తప్పక యొక్కొక్కరుఁడును జదువవలయును. స్త్రీలు సహితము గ్రంథపరిచయము గలిగి నీతి విశారదలై ప్రవర్తింపవలయు.

కొందఱు స్త్రీలు మోహాతురతచే ఎటులైనను దృప్తి నొందుటకు పెక్కు దుండగములను జేయుచున్నారు. ఇటీవల ఒక వైద్యుఁడొకయువతిగర్భమునం దొక గడ్డను కోసెనఁట. అం దొక చిన్న 'బ్రష్' కనఁబడఁగా, నతఁ డామెను కారణ మడుగ, నా స్త్రీ "వలపును బట్టలేక యంగమున తానుంచుకొనినపుడు తటాలున లోనికరిగె" నని నిజమాడెనఁట. ఇట్లే మఱియొక స్త్రీ గర్భకుహరములోపల నొక పెన్సలుముక్క యుండెనఁట. చూచితిరా! బుద్ధిలేమిచే నెంతటిప్రమాదములు జరుగుచున్నవి ఆహా! కాలమహిమ! మోహ మంతటి నీతిదూరులఁ జేయునా? కాదు. వారియొక్క తెలివితక్కువతనమే యందులకు కారణము. వారికి మనశ్శాంతి లేదు. అందుచే నిట్టియకార్యములు సంభవించును.

కావున సోదర సోదరీమణులారా! మీరు గృహస్థాశ్రమరహస్యములను జక్కఁగ పరిశీలించి, సుగుణసంపత్తిఁ గలిగి, పార్వతీపరమేశ్వరులఁ బోలు దంపతులై దేశము నభివృద్ధిఁ జేసి ఆయురారోగ్యభోగభాగ్యాభివృద్ధి గలిగి సుఖజీవులుగ నుండఁ బ్రయత్నింతురుగాక!

No -

మీశరీరము ముందుకంటె నెక్కువబలము పొంది
టెట్లు? కండపుష్టిగు టెట్లు?- అని చింతింపవలదు. మా
ప్రఖ్యాతిజెందిన

చింతామణిలేహ్యమును

ఒకమండలము సేవింపుడు. మీచింత తప్పక మానును.
ఈలేహ్యముతో అయస్కాంత సిందూరమును అనుపానముగా
నుపయోగింపుడు. ఈలేహ్యము 196 అంగడిసరకులతోను
యూనాని మిశ్రములతోను, బాదాము అక్రోటు, బిస్తా సల్
కూజా మున్నగువానితోను, పెక్కు మూలికలతోను, ఆవు
నెయ్యి పాలతోను చేయబడినది. శాస్త్రోక్తముగ తయారుచే
యబడినది. ఇద్దానిని సేవించుటచే బలహీనత, అశక్తి, జ్ఞాపక
విహీనత, అజీర్ణము, నిద్ర పట్టక యుండుట, స్వప్నమున
ఇంద్రియస్ఖలనము, గుల్మవ్యాధులు, స్త్రీరోగము, పలు
విధములగు మేహవ్యాధులు, పార్శ్వవాయువు మున్నగు పెక్కు
వ్యాధులు పటాపంచ లగును. సందేహము వలదు. పాశ్చా
త్త్యౌషధముల నమ్మవలదు. బేలుపోవకుడు. బలహీనులును,
దేహ దార్ఢ్యము కోరువారును తప్పక ఈలేహ్యమును సేవింప
వలయు. ఒకమాఱు పరీక్షింపుడు. తరువాత మీరే దీనిప్రభా
వమును తెలిసికొనగలరు.

ఈ లేహ్యమునకు పథ్యము లేదు.

ఒక మండలము (48 రోజులు) భుజింపవలసిన చింతా
మణిలేహ్యము అయస్కాంతసిందూరము సహా రూ.5-0-0.

శ్రీ ధనం అండు కో,
పోస్టుబాక్సు 119, మదరాసు.

Kesari Printing Works, Madras.

END OF TITLE